

5

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

חטיבה: משרד ראש הממשלה
 תת חטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
 מס תיק: לשכת ראש הממשלה שמועון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברות

סימול מקורי: 5 תקופת החומר: 1/1987-1/1987
 מזהה פיזי: א - 2 / 5020 11/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמועון פרס ויצחק

א - 2 / 5020

מזהה פיזי: 43.4/13 - 766 מס פריט: 2167548
 מזהה לוגי: 02-111-02-05-04 כתובת: 11/11/2012

מס' תיק מקורי

מחלקה

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 43.4
 מיכל מס': 5020 / א
 תאריך התעודה: 12/1/92
 שם מחבר התעודה: ממ"ק
 סוג התעודה (סמך ו' במקום המתאים):
 תיק מס': 2
 שם הנמען: _____

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה,
 העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

חוזם: 1,5256

אל: המשרד

מ-: לוסאנגלס, נר: 59, תא: 130187, חז: 1500, דח: ר, סג: ב
נד: @

רגיל/בלמ'ס

אל: מצפ'א

דע: מנכ'ל

דע: ממנכ'ל

דע: פזנר- משרד רוה'מ

מאת: הסברה, לוסאנגלס

הנדון: פרשת איראן- קונטרס

הרגעת הבית הלבן שהועברה לרוה'מ לפיה אין בכוונת ארה'ב להפוך ישראל לשעיר לעזאזל, תפסה היום את הכותרת הראשית ב'לוס אנגלס הרלד אקזמינר' העוסק בעיקר בנושאים מקומיים. הכתבה של ברני גוירצמן מה'ניו יורק טיימס' מוושנינגטון ב'ל.א טיימס' הנושא מבוסס מהארץ ע'י דן פישר באחת הכותרות הראשיות בעמ' א'. הכתבה עוסקת בעיקר בתזרוך פזנר. בעתון השלישי כאן 'דיילי ניוז' נקבר הסיפור בעמ' 13 בידיעת סוכנות מוושנינגטון. אנו מוזכרים היום גם במאמר המערכת הראשי ב'טיימס' בכותרת
POOLY SENED PRESIDENT

התוקף בעיקר את יועצי הנשיא שהוליכוהו למעשה שולל ומזכיר אגב אורחא את היוזמה הישראלית שהחלה בגלגול כדור השלג.

אילן אלגר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רוה, מנכל, ממנכל, מצפא, שמורק, מעת, הסברה, פזנר

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
SUBJECT: [Illegible]

DATE: 10-1-79

TO: [Illegible]

FROM: [Illegible]

RE: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

נכנס **
**
**
**

טו"ד

חוזם: 1,5274

אל: המשרד

מ-: נ' , נר: 292, תא: 130187, חז: 1230, דח: מ, סג: ט
ט: ד

טו"ד/מ"ידי

אל: כנסיות

דע: וושינגטון (הועבר), רומא
מאת: הקונסול הכללי, ניו יורק

או'קונר.

היום (12 בינואר) טלפן אלי מונסיוניור ג'ים מק-קרת
מזכירו האישי של הקרדינל. ניהלנו שיחה ארוכה למדי.

עיקריה:

1. לגבי הביקור בארץ אמר שנדהמו לגלות שכמה מאנשי הנציגות האפוסטולית בירושלים, וביחוד מונסיוניור יגר, ממש חיבלו בתכנית. לפני הנסיעה לגליל היו ביניהם חילופי דברים חריפים ועקב כך ביטל או'קונר את ביקורו בנצרת. מונסיוניור יגר הגיש מכתב התפטרות ורק במאמץ מסוים פייסו אותו. (לפני זמן מה ביקשתי פרטים על האישי. התוכל לשלוח?). מק-קרת ביקש להודות לכל אנשי המשרד עמם נפגש במהלך הביקור ועז הפרידה בלוד.
2. הקרדינל מייחס משמעות מיוחדת לשיחתו עם שה'ח ומקווה שיהיה לה המשך. לדבריו 'אפילו ג'והן נולן הושפע'.
היהו בשיחה זו דברים שרצוי שאדעם ושלא נכללו במברק נוביק 126 מ-5 בינואר? מק-קרת אמר לי שהקרדינל שלח היום לשר מכתב אישי.
3. לגבי הביקור ברומא אמר שהיו לקרדינל שיחות נעימות מאד עם האפיפיור ועם סילבסטריני. לא נידב פרטים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

על תוכנו. הוא לא הזכיר את קסרולי ואינני יודע אם יש לייחס לכך משמעות כלשהי.

4. הקרדינל נפגע עמוקות מהודעת הארגונים היהודים שפורסמה במוצ'ש, 10 בינואר, כאשר שב לניו-יורק. על תגובותיו למדתם בודאי מקטעי העתונות ומן החדשות. ה-אי די.אל, ו'אגודת ישראל' לא חתמו על הודעה זו. גם ראש עיריית ניו-יורק אד קוצ' הסתייג ממנה. מק-קרת אמר לי שהקרדינל יהיה מוכן לפגוש משלחת אחת של הארגונים היהודים ולא משלחות נפרדות כמו בעבר, אם יבקשו זאת. כזכור החלטת הארגונים היא להיפגש אתו אם הוא ייזום פגישה. כבר נערכים גישושים והערכתי היא שימצא פתרון לסוגיה זו והפגישה תתקיים. ייתכן שזה יקרה עוד בסוף שבוע זה. אמרתי למק-קרת שהזעם בקרב ה'ארגונים היהודים רציני ושאני ממליץ שהקרדינל יאזין היטב לדברים שייאמרו לו.
5. מק-קרת אמר שהקרדינל סבור שהצהרותיו לא הובנו כהלכה. לגבי הבעיה הפלסטינית הוא טוען שמעולם לא הטיל את האחריות על ישראל אלא על כל ארצות המזה'ת. (לפי גירסה אחרת על כל העולם). זו בעיניו בעיה הומניטרית שיש לפתרה ואינו עוסק בסיבות ההיסטוריות להיווצרותה.
6. הארגונים היהודים לא הבינו את דבריו על היות השואה 'מתנה שהעם היהודי העניק לאנושות'. המונחים שהשתמש בהם נובעים עולם המושגים התיאולוגי-קתולי שלו והוא התכוון לשבח עילאי ביותר. בנקודה זו הערתי למק-קרת שאני משוכנע בכוונתו הטובה של הקרדינל אל שעליו להבין את עומק הפגיעה שמטפט זה פגע ומה משמעותו החמורה.
7. כדאי להוסיף כאן גם נקודות אחרות מדברים שאמר או'קונר בראיון טלביזיה מיוחד עם ג'ייב פרסמן: הוא הדגיש שלא היו לו שום בעיות עם האפיפיור שכן תמיד הוא פועל במסגרת הנחיות הוותיקן. האפיפיור הבהיר לו שהוא סומך על שיקול דעתו ושהוא נהנה מאימונו המוחלט. הקרדינל הוסיף שאינו מתרגש מדברים המיוחסים 'לפקיד זה או אחר'.
8. הוא נשאל אם יחסי ישראל-הוותיקן שופרו כתוצאה מן הביקור והשיב שכיום יודעים יותר אנשים מה עמדת הוותיקן. הסוגיות התלויות ועומדות הן: מעמד ירושלים, הפלסטינים ובטחון הקהילות הנוצריות בארצות ערב. הוותיקן הכיר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בישראל דה פקטו. הדגיש שהרגיש חמימות ואהדה כלפיו גם בירדן וגם בישראל. היחסים לא נפגעו ובכלל היה הביקור מוצלח לדעתו.

9. הוא מעודד מכך שגילה שמנהיגים בשני הצדדים שואפים להתקדמות ולתזוזה. יש מתונים רבים בעולם הערבי הרוצים שלום ואין להתייחס לכל הערבים כאל טרוריסטים. חזר והדגיש שאינו מומחה למזה'ת ושאיננו דיפלומט, אך סבור שצריך קטליזטור. האם וועידה ב'ל? איננו יודע אך האפיפיור יהיה מוכן לעזור בכל דרך שיוכל.
10. לא סיפרתי למק-קרת - וכמו פרטים אחרים במברק זה אני מבקש שגם זה יישמר בסוד - שישנם נציגי ארגונים יהודים התובעים שלא להיפגש עם האפיפיור בביקורו הצפוי בארה'ב בספטמבר השנה. כבר החלו מגעים לקראת הסדר פגישה זו, אך בעקבות ביקור או'קונר והסברה אצל אחדים שהוותיקן אינו מתקדם הצורה משמעותית כלפי ישראל וכלפי העם היהודי, יש המציעים לבטל את הפגישה המוצעת. אפשר להניח שגם בענין זה עוד נשמע לא מעט.

יגר

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, כנסיות, מצפא, תפוצות, ר/מרכז, ממד

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly illegible due to low contrast and blurring.

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

* 7045

משרד החוץ-מוחלקת הקשר

* תאריך : 17.01.87

* נכנס **

* טודי ביותר

* דף 1 מתוך 1
* עותק 4 מתוך 16

* **
* **
* **

* חוזם: 1,7045

* אל: המשרד

* מ-: נוש, נר: 425, תא: 160187, חז: 1400, דח: ר, טג: טב
* כד: @

13.1

* טודי ביותר/רגיל

* אל: ממנכל מדיני, ממנכל, מנהל מצפא

* דע: לשכת ממ' רוהמי וטר החוץ, לשכת ראש הממשלה

* בחירות 88 - ג'טו ג'קטון

* ממקורות שונים אני למד כי ג'טו ג'קטון מנסה לשכר את
* יחניו עם הקהילה היהודית-לובדלית. הוא ביקש מאן לואיס
* (אהותו של המורשה ברני ברנק, ביקרה בארץ במשלחת הדמוקרטיית
* הראשונה) לעבוד עמו בקשר עם הקהילה היהודית. כן
* שוחח עם טטו אייזנשטט, ושליחיו שוחו עם ליז שרייר
* מנהלת המח' הפוליטית של אינמא'ק. הוא רוצה להיות
* בין ה'קיינג מייקוס' בוועידה הדמוקרטיית, ולהיות בחדר
* הקטן שבו חותכים את העסקאות. זהו יודע שהמחסום העיקרי
* לכן הם היהודים .

* הגורמים שאתם דברתי טבורים כי יש ליצור דיאלוג עמו
* גם כדי למתן את הקהילה השחורה, וגם למנוע מצב שהוא
* ירגיש מבודד ויידחק להופיע בבחירות כמועמד עצמאי.

* טטו אייזנשטט אף מבור שיש מקום למגישה מצומצמת בינו
* לבין רוה'מ' או שר החוץ. כמובן כאשר מבינים אותה
* היטב מראש וקובעים את הכללים, באם תהיה נכונות מצידו
* הוא מוכן להכשיר את הקרקע.

* דני בלון

* תפ: שה, רוהמ, ממנכל, ממנכל, מצפא

משרד החוץ - מוחלקת הקשר

15

ק 1 2
 ק 2 1 2
 ק 3 1 2
 ק 4 1 2
 ק 5 1 2
 ק 6 1 2
 ק 7 1 2
 ק 8 1 2
 ק 9 1 2
 ק 10 1 2
 ק 11 1 2
 ק 12 1 2
 ק 13 1 2
 ק 14 1 2
 ק 15 1 2
 ק 16 1 2
 ק 17 1 2
 ק 18 1 2
 ק 19 1 2
 ק 20 1 2
 ק 21 1 2
 ק 22 1 2
 ק 23 1 2
 ק 24 1 2
 ק 25 1 2
 ק 26 1 2
 ק 27 1 2
 ק 28 1 2
 ק 29 1 2
 ק 30 1 2
 ק 31 1 2
 ק 32 1 2
 ק 33 1 2
 ק 34 1 2
 ק 35 1 2
 ק 36 1 2
 ק 37 1 2
 ק 38 1 2
 ק 39 1 2
 ק 40 1 2
 ק 41 1 2
 ק 42 1 2
 ק 43 1 2
 ק 44 1 2
 ק 45 1 2
 ק 46 1 2
 ק 47 1 2
 ק 48 1 2
 ק 49 1 2
 ק 50 1 2
 ק 51 1 2
 ק 52 1 2
 ק 53 1 2
 ק 54 1 2
 ק 55 1 2
 ק 56 1 2
 ק 57 1 2
 ק 58 1 2
 ק 59 1 2
 ק 60 1 2
 ק 61 1 2
 ק 62 1 2
 ק 63 1 2
 ק 64 1 2
 ק 65 1 2
 ק 66 1 2
 ק 67 1 2
 ק 68 1 2
 ק 69 1 2
 ק 70 1 2
 ק 71 1 2
 ק 72 1 2
 ק 73 1 2
 ק 74 1 2
 ק 75 1 2
 ק 76 1 2
 ק 77 1 2
 ק 78 1 2
 ק 79 1 2
 ק 80 1 2
 ק 81 1 2
 ק 82 1 2
 ק 83 1 2
 ק 84 1 2
 ק 85 1 2
 ק 86 1 2
 ק 87 1 2
 ק 88 1 2
 ק 89 1 2
 ק 90 1 2
 ק 91 1 2
 ק 92 1 2
 ק 93 1 2
 ק 94 1 2
 ק 95 1 2
 ק 96 1 2
 ק 97 1 2
 ק 98 1 2
 ק 99 1 2
 ק 100 1 2

אל: המשרד, בטחון

412 448

אל: מנכ"ל מדיני, ממנכ"ל, מצפ"א, מע"מ

דע: יועץ רה"מ לחקשורת, יועץ שהב"ט לחקשורת
ר/אמן, ע/ראש אמן למחקר

הלביא

להלן מאמר מערכת מה"וושינגטון פוסט" אחמול.

עתונות

Israel's Next Airplane

OF THE military aid this country gives Israel each year, up to a fourth now goes not to buy weapons, but to help the Israelis develop and build one of their own—a fighter plane called the Lavi. That unusual arrangement would be fine, except that the Pentagon says it can sell the Israelis a comparable U.S. plane for less, while the Lavi will eventually 1) require a huge increase in U.S. aid, 2) strain the Israeli economy by siphoning off even more funds for the military or 3) unbalance the military by stripping Lavi funds from other forces.

The issue has been simmering for several years. Now, in part because of budget pressures in both countries, in part because a production decision on the Lavi approaches, it is coming to a boil. The Israelis need new fighters and say the Lavi, which they themselves have designed, is the one best suited to their requirements. They covet the independence the fighter would provide, and proponents say the Lavi, as a technological stimulant, source of jobs and someday possibly big-ticket export item as well, would be good for the Israeli economy.

The Pentagon does not share the dream of expanding the Israeli defense industry, particularly because the Lavi could end up competing with

U.S. fighters in foreign markets. The more U.S. fighters that can be sold abroad, including to Israel, the lower their unit cost. The Pentagon on this project finds itself in the unaccustomed posture of arguing that a weapon might cost more than forecast. It is warning that the Lavi might cost half again the current estimate.

The foreign aid program is stripped as it is. For budgetary reasons Congress cut the total last year even as for political reasons it raised the amount for Israel (and its shadow in these matters, Egypt). Other needy recipients have been squeezed. The Lavi could only compound this problem. Nor is Israel likely to be able to finance it. A fourth of gross national product there already goes to defense; the defense budget itself is tight.

The Pentagon has offered the Israelis some alternatives to the Lavi, including the right to be co-producer of some U.S. warplanes. The issue will arise in this year's budget cycle in Congress as well. Congress first authorized the use of U.S. funds on the Lavi almost casually in 1983. Well over \$1 billion has been spent. Some will offer that as an argument not to stop now, but it shouldn't be. The Lavi has a heavier burden of proof than it has so far been able—or called upon—to meet.

2
 אמת חד ג'יע 10031

3 3 2
 אמת אמת אמת

250

1

** יוצא **
**
**
**

חוזם: 1,7706

אל: דוש/503

מ-: המשרד, תא: 190187, חז: 1842, חמ: טג: 8
נד: 8

טודי/מידוי

השגריר

הלואה מנטפי FMS

לאחר התיעוצות עם הגורמים הנוגעים בדבר, הוחלט להודיע למחמ"ד שלא נרכל לצערנו להשנות להצעה להלוות לממשל 130 מליון דולר מנטפי FMS. אגא מסוד זאת למחמ"ד והסבר הטיבות לכן:

א. לא קיצצנו בתקציב הבטחון השנה כי אילו עשינו זאת היונו נוטלים מהבשר החי של מערכת הבטחון.

ב. המצב הבטחוני באזורנו, ההצטיידות המואצת של צבאות ערב ושל סוריה במיוחד לא מאפשרים לנו להנמין במשהו את היכולת הצבאית שלנו.

ג. הייקור במחירי הנשק והצירוד הצבאי והחזקתם, וכיחוד של ציוד חדיש ומתוחכם, מהווה נטל כבד על תקציב הבטחון.

ד. הממשל האמריקאי גם הוא עמד על כן שעל אף הצורך בקיצוצים בתקציב, לא יפגע תקציב הבטחון של ארה"ב.

ה. מדובר בסכומים שהקונגרס הקציב מתוך הכרה בצרכיה הבטחוניים של ישראל ולא מתאים שישראל תופיע כאילו יכולה להרשות לעצמה לרוות על חלק מהקצבה זו.

לאחר שתודיע לממשל על תשובתנו, מוצע שתמסור בצורה דיסקרטית על הפניה ועל תשובתנו לסנטור אחד או שניים

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

(הוזכרו אינוויה וטרבנט) וחבר ביהנ" לפי שקול דעתך.

בברכה,

י.ח. בן אהרון

ר/ע

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל

19.01.87
19.01.87
19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

19.01.87

סודי

נכנס

**
**
**
**

חוזם: 1,7805

אל: המשרד

מ-: לונדון, נר: 181, תא: 190187, זח: 1800, זח: מ, ג: מ

נד: 2

סודי/מיד

אל: אירומה ג' מצפא

מאת: הציר לונדון

מדני

רובין רמאל מצגארהב סברה שמרפי עבר בלונדון וקיים
הבוקר שיחה בפוראופ' על מסעו במזת.
מדני אמר כי יצא לישראל ירדן ומצרים כדי לבחון אם
חל שינוי כלשהו בעמדות הצדדים מאז הקיץ.
מצא שאין שינויים אך גם אין תזוזה בכל הקשר לכינוס
ועידה בינלאומית. במצב זה אינו בטוח אם טיורים נוספים
שלו ללא התקדמות יועילו.

בנושא אירן עירק אמרה רמאל כי בימים האחרונים ארהב
וגם בריטניה שוקלות מחדש את ההערכה הקודמת שעירק
תוכל להחזיק טעמו.

א

תפ: שהח, רהט, מהבט, הנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, רט, אמנ, אירא, אירב,
מצפא, מצרים

OFFICE OF THE
DIRECTOR
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C.

MEMORANDUM
TO THE DIRECTOR
FROM THE ATTORNEY GENERAL
DATE

RE: [Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מל: דומא, נר: 727, ט: המשרד
דח: מ, סג: ש, מא: 190187, רח: 1400

שמו/מ"ד/טפל

ניו יורק, וושינגטון, דומא

יגד

דח: פלד, יסקב

אוקונור, בהמשך למברקי 502

א. כפי שמופיע במסמך הוועיקאן מ-1984 (שהברקאי בגלוי)
הוועיקאן דוגל מחד בזכות הישראלים לבטחון ומאידך בזכות
הפלסטינים למולדת (סאמאסא). אין ובר במסמך זה או
במסמך וועיקאני אחר לזכות הפלסטינים להגדרה עצמית

ב. מאחר שהקרדינל מורר ותובע הגדרה עצמית לפלסטינים, הוא
בדאה אינו תופס ב'.

אא. בנקודה מרכזית זו עמדו יותר פרו אש"ף מעמד
הוועיקאן

בב. בנומנקלטורה המודת-תיכונית המושג 'הגדרה עצמית'
לפלסטינים' התגוש במונה טכני שפירושו הספציפי מדינה
פלסטינית (בהנהגת אש"ף)

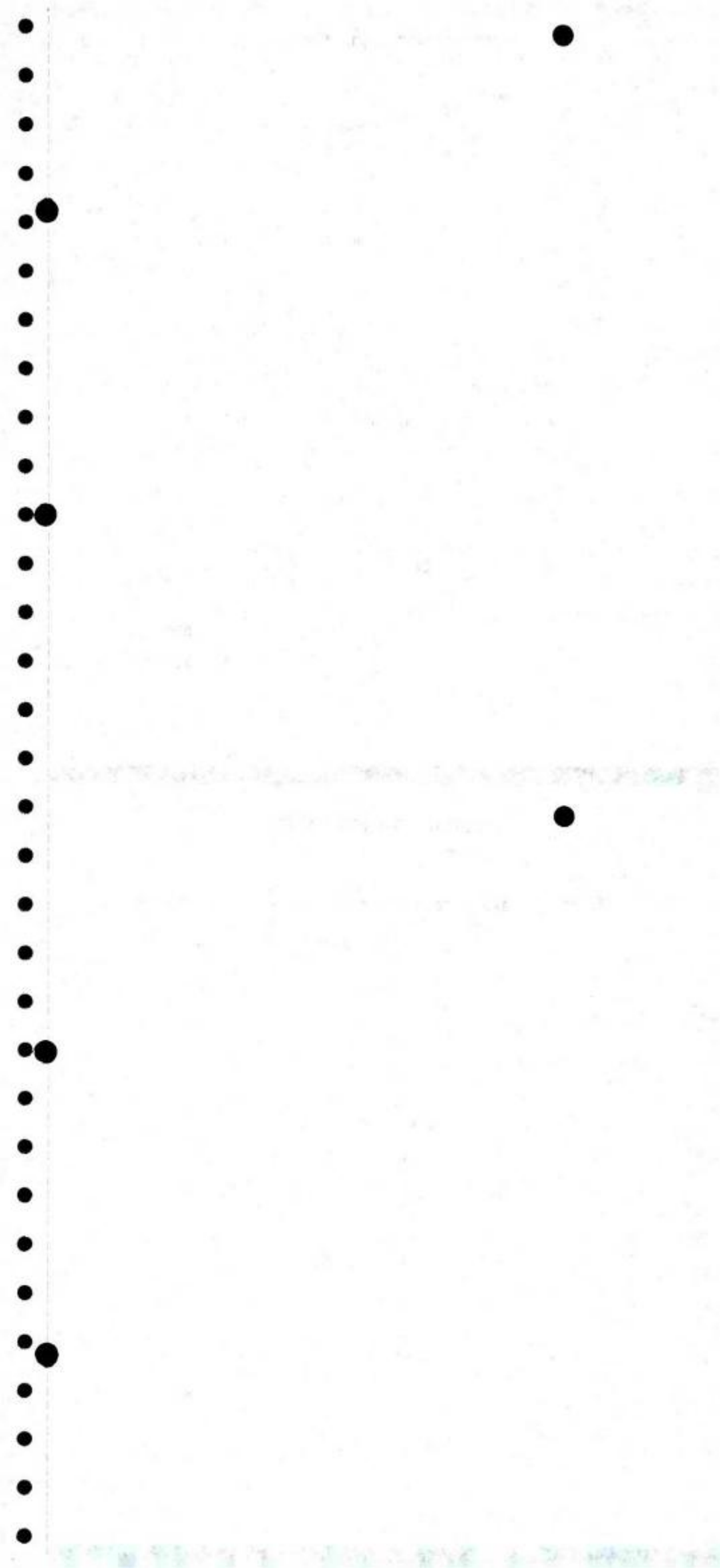
ג. לצור שיובהר לו הנ"ל, במגמה שיטשוך ידיו מעוניינים שאינו
בקי בהם

מנהל בנסיוח

גט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פ: שח, רהמ, מנבל, ממנבל, תפוצות, בנסיוח, מצפא, סייבל, משפט

משדד החוץ-מחלקת הקשר

מל: רומא, נד: 721, ט: המשדד
דח: ט, סג: ש, תח: 190187, רח: 0800

שדד/מ"ד

ני, וו, ש, רומא

יגד

דט: ישקב, פלד

שיחמן עם אוקונוד

מברקן 469

א מברקן מושן משום מה למנהל תפוצות, מניח שבטוחות
ו אסתפק שכש'ו בהגוונות זק לשני סטי'ים במברקן:

לסטיף 3 שלכ-מומלץ שהקדדיני יעייין במיסמך הוויטיקאני
של ירושלים מ- 20.4.84 (הודיקו בגלוי' לניו יורק
וכוונתו נגמון בלבד) ואז יזכר שהוויטיקאן דודש הפיתרון
לירושלים כזכה ולא רק למקומות הקדושים. נאמר במסמך במפורש:
NOT ONLY THE MONUMENTS OR THE SACRED PLACES BUT THE
WHOLE HISTORICAL JERUSALEM ETC...

נכון שמרה בטעמים שנה חדל הוויטיקאן לדבר פומבית על בינאום
מריטוריאלי, אבל גם אינו מצהיר על נסיגה מחומו

משדד החוץ-מחלקת הקשר

דט'ון הדרישה הו **משדד החוץ-מחלקת הקשר** SPECIAL STATUTE
GUARANTEES גמישה במתכוון והוויטיקאן נמנע מלפגוע, כדי
להשאיר לעצמו כל האופציות: מהסכמה לשלטון ישראלי מוגבל
ועד עמידה של בינאום מריטוריאלי מוחלט. צריך לזכור שמועצת
הנאמנות של אויס הכינה בסוף שנות הארבעים תכנית לבינאום
ירושלים וערכה לשם כך STATUTE מיוחד שהטיל על
העיר בינאום מריטוריאלי מוחלט (יקורפוס ספרטומי).
לסטיף 4 שלך: דוברים וטיקאניים מציינים זה כמה שנים
שהוויטיקאן ימכיר בישראל ואין בזה חידוש. מאידן אין משמעות
לדברי הקדדיניל שהוויטיקאן ימכיר בדיבונות של ישראלי.
דיבונות של איזה שטח? אזלי על גבולות החלוקה מ-1947.

ג. מגמת התגובות דלעיל אינה לעודד הקדדיניל ללמוד
הנושאים, אלא להפך: להשפיע עליו למשוך את ידיו מעניינים
שאינו זכי בהם.

מנהל בנסיוות

גד

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, תפוצות, בנסיוות, מצפא, משפס, סייוב

8.1

14.1

[Handwritten mark]

1/18

טופס מברק צפון

משרד החוץ - מחלקת הקשר

דפים _____ מתוך _____

אל-השגריר, וושינגטון

סיווג בטחוני: סודי ביותר *[סוד]*

דחופות: מידית

תאריך זמן רישום: 19.1.87

לשימוש
המחלקה

מס מברק: 1047

השגריר, וושינגטון

רציב תרשומות שתי שיחותיו של רה"מ עם מרפי.

(קשר - אנה הרצי"ב).

אריה מקל/לשכת רה"מ

סה"כ 3
דקה 3
גנ"ב 3

השוכח: אריה מקל אישור מנהל המחלקה *[אריה מקל]* אישור לשכת המנכ"ל: *[אריה מקל]*

(לציון תאריך זמן העברה לקשר)

תאריך זמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

1049

2/18

- סודי-ביותר -

14.1.87
5-פרו'158-2

פגישת רה"מ עם ריצ'רד מרפי (14.1.87)

השתתפו: פיקרינג, קלווריוס, קירבי, רוס, קורצר, וויליאמסון. מצידנו: המנכ"ל,
מזכיר הממשלה, המזכיר הצבאי, פזר והנגבי.
רשם: אריה מקל.

מרפי פתח ואמר כי ברצונו להתרכז בדיווחו על ביקורו השני בירדן ועל שיחותיו
במצרים, אך טרם שיעשה כן, ברצונו לקבוע שמטרת סיורו באזור הושגה בכך ששמע
הבטחות בכל שלוש הבירות (ירושלים, רבת-עמון, קהיר) שאכן, כולן מעונינות במידוש
ההתקדמות בתהליך השלום, אם כי עדיין לפנינו, כמובן, מלאכה קשה.

השיחות בירדן

להלן עבר מרפי לתיאור פרטי שיחותיו בירדן, שם נועד בשבת (10.1.87) אחה"צ, במשך
יותר משעה עם חוסיין, רפאעי ומרוואן אל סאסס.

המלך הקשיב קשב רב לדיווחו של מרפי על שיחותיו בירושלים, וכשמרפי נכנס לפרטים,
המלך אפילו החל לרשום רשימות מדבריו. חוסיין גילה ענין מיוחד בדברי רה"מ שמיר
ומרפי אמר לו שרה"מ רוצה שתהליך השלום יתקדם; שהוא דוגל בשיחות ישירות ושיש לו
הסתייגויות (RESERVATIONS) מרעיון הועידה הבינ"ל. מרפי ציין באזני חוסיין שרה"מ
איננו מבין את הנימוקים והמוטיבציה להתעקשותו של המלך על ועידה בינ"ל וכי זאת
אחת הסיבות להתנגדותו של רה"מ לרעיון הועידה.

מרפי אמר למלך עוד שאין בישראל הבדלי דעות לגבי השתתפות בריה"מ ואש"פ בתהליך,
ושהן כרה"מ והן לעמיתיו בממשלה יש STRONG VIEWS בענין היחסים הדיפלומטיים בין ישראל
לבריה"מ ולגבי הצורך בהסרת המכשולים בנושא ההגירה, ואי לכך אין הם רואים סיבה
להעניק לסובייטים כרטיס כניסה חופשי לתהליך השלום.

בענין אש"פ - אמר מרפי לחוסיין שרה"מ סבור שאין שום שינוי בעמדת אש"פ, ושהוא
איננו מתקרב אפילו לנכונות להענות לתנאיו של חוסיין, להשתתפותו בתהליך.

בענין שיפור איכות החיים בשטחים מסר מרפי למלך שרה"מ מעונין להרחיב מאמצים אלה,
תוך ש"פ שקט עם ירדן. הוא ציין באזני המלך שרה"מ מאמין בדיפלומטיה שקטה ומעונין
למצוא דרך פורמאלית או לא פורמאלית לדיון בנושא זה.

חוסיין אמר למרפי שמטרתו היא שלום כולל עם ישראל וכי הוא איננו יכול לחזור על
"הנוסחה הישראלית-מצרית" של שלום נפרד. חוסיין מודאג מכך שארה"ב היא כיום
UNKNOWN QUANTITY, שעליה אין ירדן, אולי, יכולה לסמוך.

חוסיין הסביר שכדי שיוכל להגיב על קריאת רה"מ לשיחות ישירות ללא ועידה בינ"ל
הוא זקוק ל-IRON CLAD GUARANTEES, שתוצאות השיחות הכלו יהיו נסיגה מלאה של

ישראל, חוסיין מבין, אמנם, שהדרישה לנסיגה מלאה איננה ריאליסטית, ומאחר שכך הוא זקוק לוועידה בינ"ל בהשתתפות כל הצדדים.

בענין הסובייטים אמר חוסיין שיש להם ענין ותפקיד באזור, ושאלם הם לא ישתתפו בתהליך, הם יתנגדו לו ויפגעו בו.

בנושא הטרור אמר חוסיין למרפי כי ירדן עושה מאמצים אדירים למנוע מעשי טרור, והיא תמשיך בכך גם בעתיד. למעשה, כל מאמצי המודיעין הירדני מכוונים למניעת טרור.

אשר לשיפור איכות החיים בשטחים אמר חוסיין שירדן עושה כמיטב יכולתה לסייע בכך, שכן הדבר יכין את הקרקע לתהליך השלום, אך חוסיין מקווה שרה"מ שמיר מבין ששיפור איכות החיים איננו מהווה תחליף לתהליך השלום, וכי שני הדברים (השיפור והתהליך) חייבים "ללכת יחדיו".

מרפי העביר לחוסיין גם את דברי מזכיר המשלה (בשיחה הקודמת של מרפי עם רה"מ), שהתקשורת הירדנית תוקפת בארסיות את ישראל. תגובת חוסיין היתה שהוא עושה כמיטב יכולתו למנוע "הפרזות" בתחום זה, אך הוא רוצה שרה"מ יבין ש"התקשורת הירדנית איננה יכולה לשבח את ישראל". מרפי ציין באוזני חוסיין שייחכן ורה"מ יוכל להשפיע על הטלוויזיה הישראלית בערבית שתשנה את ה-TONE ולא תבליט ש"פ כלשהו בין ישראל לירדן. חוסיין העיר שאין לו בעיה עם שתונאים ישראלים פרטיים, וכי הוא מוטרד רק ממה שאומרת התקשורת הישראלית הרשמית.

חוסיין ביקש במיוחד להבין כיצד רה"מ שמיר, אישית, וכן הליכוד רואים את תהליך השלום, והוא שאל את מרפי כדלקמן: "האם כששמיר מדבר על הצורך במו"מ, זה רציני, או חלק מתמרונים (MANUEVERS) פוליטיים פנימיים בתוך ישראל"? מרפי השיב שרה"מ מעוניין בכנות בפתחת ערוצי תקשורת ובהתקדמות, אלא שיש לו RESERVATIONS לגבי המחוייבות של חוסין לכך. מרפי אמר לחוסיין, בהקשר זה, שהדרך היחידה לבדוק את כוונתו של הצד השני היא לבחון דרכים להתקדם לוועידה בינ"ל כדי לראות אם היא תוכל להוביל לשיחות ישירות, ולא תיצור מכשולים ע"י עצם קיומה. מרפי הדגיש באוזני רה"מ כי הוא לא דן עם חוסיין על PROCEDURES אלא ביקש ממנו הסבר לגבי עמדת ירדן לפיה מליאת הוועידה (ה-PLENARY, המדינות שמחוץ לאזור) "תוכל למלא תפקיד נמשך ולא רק חמש דקות של נאום וזהו". המלך הגיב על כך שכשלוש בשיחות הביילטרליות בנושא חיוני זה או אחר לא צריך להיות סוף המו"מ. אם הקבוצות הביילטרליות (הגורמים מתוך האזור) תגענה למבוי סתום וקפאון, כל הצדדים צריכים להיות במצב שיוכלו להמשיך בדרכים שונות, כדי למצוא מוצא מן הקפאון.

מוצא כזה ניתן יהיה למצוא במספר דרכים למשל:

- א. ע"י העלאת דרג השיחות הביילטרליות (מראשי משלחות לשרי חוץ או ראשי ממשלות).
- ב. ע"י התייעצות עם וושינגטון, לפני ששוקלים לחזור למליאת הוועידה.

חוסיין הדגיש שהוא רוצה שיהיה ברור שלירדן לא תהיה כוונה "לקפוץ חזרה למליאה" כל אימת שתהיה אי-הסכמה כלשהי בקבוצות הגאוגרפיות (ביילטרליות).

4/18

1049

מרפי מסר, כאמור, לחוסיין שרה"מ ישראל איננו מבין את מניעיו להתעקשותו על ועידה בין"ל וחוסיין השיב ברוח הדברים שמרפי כבר השמיע לרה"מ בשיחתם הקודמת בשבוע שעבר (8.1.87):

- א. ירדן זקוקה לתמיכה ערבית לכניסתה לחו"מ, כי אין לה מעמד דומה לזה של מצרים.
- ב. ירדן VULNERABLE כלפי סוריה, ולכן היא זקוקה להשתתפות בריה"מ בוועידה כגורם מרסן כלפי איומי סוריה, ולא כדי למנוע שיחות ישירות עם ישראל.
- ג. ירדן רואה את ישראל וארה"ב כנתונות ב-UNSHAKEABLE ALLIANCE והדבר יוצר אצלה ספק לגבי יכולתה של ארה"ב לשמש כ-IMPARTIAL BROKER. לירדן אין כיום אמון מלא ביכולתה של ארה"ב להיות אובייקטיבית.

רה"מ שאל אם זאת הפעם הראשונה שחוסיין מעלה ספיקות בענין האובייקטיביות של ארה"ב ומרפי השיב שזאת הפעם הראשונה שהוא משמיע את הדברים בבהירות כה רבה, והסיבה לכך היא "פרשת איראן" "המטילה צל" על אמונו בארה"ב. מרפי הוסיף שאם איראן תכבוש בקרוב שטחים עיראקיים נוספים, יהיה, בטווח הקצר, קשה עוד יותר מבחינת הפרספציה הירדנית של ארה"ב, ואז צפויות גם התקפות ירדניות נוספות על ארה"ב בנושא מכירות הנשק לאיראן.

(בהערות אגב ציין מרפי שאתמול אמרו לו בריאד שהעיראקים מחזיקים מעמד, נוכח המיתקפה המחודשת של איראן, ופיקרינג הוסיף שסאדאם חוסיין שיגר מסר למלך ירדן שבו טען כי "השגנו נצחון" וזאת בעקבות ביקור אישי בחזית. רה"מ העיר שמסרים כאלה הם כמוזון, תופעה "נורמאלית" ופיקרינג התבדח: "סופר נורמאלית").

מרפי הוסיף שירדן סבורה שאפילו אם המימשל והאמריקני יתחוך במאמצי ירדן בנושא תהליך השלום, הקונגרס ינסה להיות פעיל יותר ויגביל את מאמצי המימשל (לדברי מרפי, גם זאת סיבה לרצונו של חוסיין בוועידה בין"ל, אם כי הדבר לא נאמר לו מפורשות ברבת עמון).

השיחות במצרים

מרפי סיפר כי בקהיר שמע ספיקות רבים לגבי כוונת ארה"ב להמשיך, באופן פעיל, בתהליך השלום. ביחסי קהיר-וושי' ישנם כיום קשיים, גם בנושאים הביטורליים (מאז פרשת "אקילה לאורו" ויידוט המטוס המצרי), בין היתר בענין החובות הצבאיים ודרישות ארה"ב וקרן המטבע הבין"ל לרפורמות כלכליות במצרים. מצרים סבורה שארה"ב איננה רגישה מספיק לבעיותיה.

במוצ"ש נועד מרפי עם עבד אל מגיד ודווח לו על שיחותיו בירושלים ורבת עמון. ביום ראשון בבוקר שוחח עם מובראק ואמר לו שלושה דברים:

- א. עמדת מצרים כלפי אש"פ עלולה לסכל את מאמצי ירדן בסוגיית "הייצוג הפלש' בשלב השני".
- ב. ארה"ב מקווה שלמצרים אין ספיקות לגבי שיפור איכות החיים בשטחים.
- ג. אם מצרים מעונינת למלא תפקיד קונסטרוקטיבי - אולי יש לה דעות לגבי המיבנה והנוהלים של הוועידה הבין"ל.

מובראק השיב למרפי שאיש בעולם הערבי לא יפעל באופן עצמאי ונפרד ו"המסדיה" היא, איפוא, עניו של "בטחון פסיכולוגי" ("אפילו אם אין גשם"). מובראק אמר שהועידה לא תכתיב את דעותיה ושלוש' אין סיבה לפחד מהשתתפות הסובייטים, שכן הסוב' והסורים (אם יבואו) יהיו OUTNUMBERED ע"י אלה שיפעלו למען פתרון. אין זה חשוב שהסוב' יישארו עד סוף הועידה - העיקר שתהיה ועידה ושהסוב' ישתתפו לפחות בראשיתה.

בענין שיפור איכות החיים בשטחים סיפר מובראק שהוא אמר לחוסיין שהוא תומך במאמציו בנושא זה, אך הוא הזהיר את המלך שאם אש"פ יראה נושא זה כאיום עליו, הוא (אש"פ) יפעל לסיכול המאמצים הללו.

על הערות מרפי בנושא מצרים-אש"פ, השיב מובראק: "אני ריאליסט ואינני מצפה לתוצאות מיידיות, אך צריך לדון על השתתפות אש"פ". מובראק סיפר שבשיחות אוסאמה אל באז בטוניס באחרונה, אש"פ הראה גמישות מסויימת, "אך לא גמישות מספקת". מגיד אמר למרפי שאילו היה נוכח בשיחות שמצרים מנהלת עם אש"פ, היה נהנה מאוד מן הדברים הקשוחים שמצרים משמיעה באזני אש"פ שדם בגדר "מוסיקה לאזניים אמריקניות".

מגיד הודה שאש"פ איננו מגמיש עמדתו במידה מספקת, ואש"פ כ' לדעתו "אי אפשר להתחיל בלי אש"פ". מובראק סיפר למרפי שהמצרים יעצו לאש"פ לעלות על עגלת השלום, לפני שיהיה מאוחד מידי, ולמרות ששיחות אוסאמה בטוניס לא הניבו תוצאות משיות, יש להמשיך לדעתו במגעים עם אש"פ.

המצרים הבטיחו למרפי שהם יחשבו על נוהלים לוועידה הבינ"ל ומרפי חיווה דעתו, באזני רה"מ שמיר, שאכן המצרים יכולים להביא תועלת, בנושא זה. לדברי מרפי, למובראק יש "הבנה ריאליסטית" לגבי הצורך במו"מ ישיר, אך הוא איננו בטוח אם המדינות הנוגעות בדבר יהיו מסוגלות TO STAY THE COURSE.

מרפי אמר למובראק שהדבר החשוב ביותר עתה הוא TO SOLICIT IDEAS, כדי שתגובש הצעה לוועידה, וכדי שניתן יהיה להוכיח אם אפשר לזמן ועידה ולקיים אותה בצורה שתענה על צרכי כל הצדדים.

בשלב זה מרפי סיכם את ביקורו באזור כדלהלן:

א. ארה"ב עודנה חשדנית לגבי רעיון הועידה אך היא סבירה בכל זאת שמן הראוי לבדוק את הנהלים (PROCEDURES) הכרוכים בכך.

ב. בביקורו באזור מצא שכולם רוצים להתקדם, אלא שקיים חשד הדדי.

ג. הערבים עדיין אינם מבינים מספיק את עמדותיו של רה"מ שמיר ואת עמדות הליכוד. הם קוראים את העתונות הישראלית, וראו דברים בשטח, שעוררו אצלם ספיקות בשאלה אם עליהם להכנס עם רה"מ שמיר להחליף. מרפי יעץ לבני שיחו לא להביס על העבר ואמר להם שרה"מ ישראל מגלה זהירות בהצהרותיו הפומביות ומקפיד שלא לדבר על נושאים קונטרוברסאליים.

1049

6/1/8

בני שיחו הערביים של מרפי מסופקים אם ממשלת האחדות בישראל מסוגלת לקבל החלטות קשות ומרפי אמר להם שהרכב הנוכחי של הממשלה לא מנע התקדמות בנושאי לבנון והמשק, והם יכולים לגזור מכך גזירה שווה לגבי תהליך השלום.

ארה"ב עצמה מעונינת בהתקדמות בתהליך השלום, בגלל שהדבר ישרת את האינטרס הלאומי שלה, וגם משום שהן ישראל והן הערבים מעונינים בכך. התקדמות בתהליך חשובה לארה"ב גם על רקע הספיקות לגבי אמינותה, וגם על רקע זה עליה להראות לערבים שהיא מעונינת בהתקדמות בתהליך.

מרפי סיכם שהוא חוזר ל נוש' מעודד, שכן נושא שיפור איכות החיים בשטחים ותכנית הפיתוח הירדנית בגדמ"ע, מתקדמים - משום שגם ישראל וגם ירדן מעונינות בכך. עם זאת פרוייקטים אלה אינם תחליף לתהליך השלום והם לא יתקיימו ללא התהליך.

ירדן מוכנה להמשיך במאמצים המוצלחים של החודשים האחרונים, אך הדיונים יצטרכו להיות חשאיים וללא כל פרסומת. את היתרונות הגלומים בש"פ פומבי בין ישראל לירדן, אי אפשר לממש, לפי שעה.

מרפי ציין כי לא בדק במסעו הנוכחי את עמדותיה של סוריה, ולפיכך איננו בטוח מהן עמדותיה. עם זאת, ינסה להעריך, כלפי שאר הגורמים בנוש', את "יכולת החסימה" של סוריה.

ירדן, מצרים וסעודיה משוכנעות שאל להן לארה"ב ולישראל לומר שלסוריה אין תפקיד, ושמוטב שסוריה תקבל את החלטה להוציא עצמה מן התהליך.

מרפי הסביר כי כמעט ולא הזכיר את סעודיה בדיווחו זה כי שיחותיו עם התרכזו בנושאים בילטרליים ובמלחמת המפרץ.

תשובת רה"מ

רה"מ הודה למרפי על תמונת המצב ששרטט וציין שזו תמונה ברורה מאוד. רה"מ ציין שהוא מופתע מעט מעקשותו של המלך, המגלה נוקשות ומנסה לנצל את הנושא האיראני כדי להאשים ולטעון שאיננו יכול לסמוך על ארה"ב. רה"מ משוכנע שחסיין יודע היטב שלארה"ב ענין רב בתהליך השלום, וידוע לו גם שקיימים הבדלי דעות בין ארה"ב לישראל. לגבי הסוגיות שיעלו בשיחות. חסיין זוכר את יוזמת הנשיא ריגן מספטמבר '82 והוא יודע היטב שלא תהיה ALLIANCE בין ישראל לארה"ב, אם אכן נגיע לשיחות ישירות.

כל הדברים הנ"ל ידועים היטב לחסיין, אך בגלל יחסיו עם העולם הערבי ובשל חששותיו מן הזירה הפנימית שלו - הוא עומד על דרישתו לועידה בין"ל. רה"מ סבור שאל לארה"ב ולישראל לתת לחסיין את הרושם שלא יכולה להיות התקדמות בתהליך השלום ללא ועידה בין"ל, שהיא כסופו של דבר רעיון טוב, שהגיע מחוץ לאזור, ולא צמח מתוך האזור עצמו.

רה"מ אמר כי הוא איננו מבין את עמדתו הקשוחה ואת התעקשותו של חוסיין שלא תהיה שום תזוזה ללא ועידה בינ"ל. נושא שיפור איכות החיים איננו מהווה, כמובן, תחליף לתהליך השלום, אך יש לזכור כי הוא בהחלט מהווה חלק מן התהליך.

מרפי: אין אי הסכמה על כך.

רה"מ המשיך שחוסיין צריך להיות מעוניין בשיפור איכות החיים, אם הוא אכן מגלה אכפתיות לגבי גורלם של הערבים הפלס', שהרי מדובר בשיפור איכות החיים שלהם. מזכיר המדינה עצמו הוא שהגה את הביטוי "שיפור איכות החיים" והוא הסביר את הצורך בכך בעובדה שגורלם של הערבים הפלס' איננו מעניין, למעשה, את אש"פ ולפיכך יש לדאוג להם. רה"מ הדגיש שוב ששיפור איכות החיים איננו מהווה תחליף לתהליך אך הוא חלק ממנו.

מרפי: בנושא זה קיימת ביניכם הבנה. גם ירדן ומצרים מעונינות בכך עקרונית.

רה"מ: גורלם של הערבים הפלס' איננו מעניין במיוחד את מצרים.

מרפי ביקש להגיב על דברי רה"מ שהועידה הבינ"ל היא רעיון טוב וטען, שהסוב' אמנם מנסים לנצל רעיון זה, אך מי שתמך בו ראשון היה דווקא חוסיין, המצדד בכך מאז 1973 והוא חזר לרעיון שוב בשיחות 1985-86. הסוב' "עלו על הרעיון" אחרי שחוסיין הביע עניין בוועידה במגעים עם ארה"ב.

רה"מ השיב שאפשר לבדוק סוגיה זאת אך מכל מקום מצרים וירדן הן כיום ה-PROMOTERS העיקריים של רעיון הוועידה והן רואות זאת כתחליף לשיחות ישירות.

מרפי: הן לא רואות זאת כתחליף.

רה"מ: הן לא אומרות שהן רואות זאת כתחליף.

רה"מ הוסיף שירדן איננה יכולה לדרוש שנהיה מוכנים לנסיגה מלאה, כתנאי מוקדם לשיחות ישירות. הודענו שאנו מוכנים למו"מ ישיר ללא תנאים מוקדמים כלשהם, והנה חוסיין מעלה בבירור תנאי מוקדם.

מרפי: הוא אמר שזה תנאי היפוטטי, למקרה שלא תהיה ועידה בינ"ל.

רה"מ: אך גם עם ועידה, הוא יבקש אותו דבר.

פיקר'נג: לא תצטרכו לשנות עמדותיכם כדי להגיע לשיחות.

רה"מ: לעולם לא נאמר מראש מה תהיה עמדתנו ליד שולחן הדיונים. ראשית כל יש צורך להתכנס כדי לדבר ולהבנה בתוך הממשלה היא שכאשר יהיו שיחות נשמע את עמדות המלך, נשקול אותן, ואז נשיב. לא יכולות להיות שום הבררות לפני המו"מ לגבי עמדות הממשלה (או הליכוד).

רה"מ סיפר שהוא קרא היום מאמר ב"דבר" שבו כתוב שגם בתוך מפלגת העבודה ישנם חילוקי דעות - לגבי נסיגה מלאה או אי-נסיגה מלאה, אם יבואו הצעות כאלה - אך חייב להיות שלב חשוב מאוד בתהליך השלום שהוא שלב ההגעה לשיחות ישירות.

מרפי: חוסיין מקבל זאת.

רה"מ: אך יש לו תנאי מוקדם - ועידה בינ"ל, או הסכמה שלנו לנסיגה מלאה, וזה לא ריאליסטי.

רה"מ סיכם שעל המשך התהליך יהיה צורך לדון בשיחותיו ביוש' בחודש הבא.

מזכיר הממשלה העיר שלשם שינוי, חוסיין אמר בראיון שתונאי שאיננו רואה שינוי בעמדת ישראל מאז הרוטציה (אם כי הוא שב והזכיר את נושא ההתנחלויות) ורה"מ הוסיף שחוסיין לא יכול לראות שינוי, לפני שניגשים לשולחן. פיקרינג אמר שבאותו ראיון עצמו התבטא חוסיין שכארה"ב יש "אמינות אפס".

רה"מ עבר לנושא המצרי וציין שהמצרים אינם מדברים ביושר כשהם אומרים שאינם סומכים על עמדות ארה"ב.

מרפי: אצל חוסיין יש עליות וירידות בעמדתו כלפי ארה"ב. הוא התאכזב, כזכור, מאי אספקת הנשק האמריקני ב-85'.

רה"מ: אך מצרים, הדורשת ומקבלת סיוע כה גדול וחשוב מארה"ב - כיצד יכולה היא לומר דברים כאלה? השאלה היא אם זו עמדה רצינית או שהם "משחקים" ומעמידים פנים שהם לא סומכים על ארה"ב.

רה"מ הדגיש שאי אפשר להשיג שלום באזורנו ללא אמון מוחלט של הצדדים בארה"ב. זהו הבסיס, וראינו זאת בקמפ-דיוויד, שם למרות שהתהליך החל ללא יוזמה אמריקנית, הוא לא היה מתקדם ללא ארה"ב.

רה"מ ציין שעליו לומר בגילוי לב שכאשר אנחנו נכנסים לתהליך שבו ארה"ב ממלאת תפקיד חשוב מאוד - אנו לוקחים סיכונים, כי עמדותינו בנושא השלום אינן זהות לאלה של ארה"ב. אנו לוקחים סיכון, אך הערבים אינם מוכנים לקחת שום סיכון.

מרפי הגיב שהערבים סבורים בכנות שארה"ב וישראל כה קרובות זו לזו, שישראל איננה נוטלת על עצמה שום סיכון. הערבים סבורים שהם מבינים היטב את עמדתה של ישראל אך הם חוששים מעמדת ארה"ב.

מרפי סיכם שזהו "זמן של מחשבה" והזכיר שבשיחתם הקודמת אמר רה"מ שאיננו
DISCOURAGED, וגם מרפי עוזב עתה את האזור עם תחושה דומה.

רה"מ: אסור להתיאש וצריך להמשיך.

פיקרינג: חשוב שמרפי יכול לנוע ביניכם לבין מדינות ערב וחוזר חלילה. זה חלק
מתהליך צימצום הפערים.

רה"מ: זה חשוב מאוד.

מרפי אמר לסיוס, שבדעתו למסור לעתונאים, לאחר הפגישה, שהוא דיווח לרה"מ על מסעו
באזור, ושהוא חוזר לווש' כשהוא משוכנע שבאזור ישנו יחס רציני לגבי תהליך השלום.
הוא יאמר לעתונאים גם שהוא ידווח לווש' על מה שמע באזור לגבי ההתקדמות בתהליך
ושארה"ב מצפה (LOOKS FORWARD) לביקורו של רה"מ בווש'.

מרפי הוסיף שבעוד זמן מה ישוב לאזור, ובתשובה לשאלת רה"מ אם ישוב לפני ביקור
רה"מ בארה"ב השיב בשלילה.

לאחר שיחה זו נותר מרפי לשיחה קצרה נוספת עם רה"מ בנוכחות צוות מצומצם יותר.

1049

10/12

- סודי- ביותר -

9.1.87
5-פרו'-151-2

פגישת ראש הממשלה עם ריצ'רד מרפי (8.1.87)

השתתפו: פיקרינג, ביל קרבי, דו קרצר, דניס רוס, מולי וויליאמסון.
מצידנו: המנכ"ל, מזכיר הממשלה, המזכיר הצבאי, פזנר והנגבי.
רשם: אריה מקל.

מרפי פתח ואמר שהנשיא ומזכיר המדינה מחכים (LOOK FORWARD) לביקורו של רה"מ בלוש'. אשר למטרת ביקורו שלו במזה"ת הסביר מרפי, שכפי שפיקרינג כבר דיווח לרה"מ - הנשיא והמזכיר בקשו ממנו לצאת לאזור כדי לשמוע מפי מנהיגי ישראל, ירדן ומצרים את השקפותיהם לגבי הסיכויים לחדש דיפלומטיה שקטה למען השלום. מרפי הוסיף כי הנשיא והמזכיר מקווים שהוא ישוב ללוש' עם דיווח שיכלול הדגשה מחודשת שכל הצדדים אכן רוצים להמשיך בתהליך השלום, ושההתקדמות שהושגה במגעים בעבר (עד ינואר 86) בענין ה-PROCEDURES בעינה עומדת.

הנשיא והמזכיר מודאגים מכך שבמזה"ת שוררת עתה תחושה שארה"ב איננה מעוניינת במתרחש באזור ואיננה "רלוונטית" למתרחש כאן. הנשיא והמזכיר גם מודעים לכלבול השורר באזור לגבי הדרך שארה"ב עצמה רואה את האינטרסים שלה במזה"ת, בעקבות פרשת העברת הנשק לאיראן.

מרפי ציין כי התקופה האחרונה היתה שקטה יחסית, מבחינת תהליך השלום, וביקרו כאן בא גם על רקע דיונים המתנהלים בבירות אירופיות שונות, כשישנם שם גם מי שמוכנים ורוצים לנקוט צעדים יותר פעילים במזה"ת. כן ישנן שמועות שאפשר שיוזמה סובייטית חדשה נמצאת עתה IN THE WINGS. מרפי הדגיש כי לדעת ארה"ב יוזמות אירופיות וסובייטיות כנ"ל עלולות להיות UNHELPFUL.

לאחר הקדמה זו עבר מרפי לדווח מפורט על שיחותיו ברת עמון. הוא נפגש שם עם המלך, יורש העצר, רה"מ, שה"ח אל מאסרי ומרוואן אל קאסס (ר' הלשכה המלכותית), והוא מתכוון לשוב לשם בסוף השבוע. לוח זמנים זה מוכתב על ידי העובדה שמיד אחרי שיחתו עם מרפי יצא חוסיין לביקור קצר בבגדד, ואילו ביום שני - לאחר סיבוב השיחות הבא עם מרפי - ייצא חוסיין לביקור בצרפת. בסוף השבוע ייפגש, איפוא, מרפי שוב עם חוסיין, ואח"כ הוא יבקר בקהיר ובריאד. מרפי ציין, כי אם הדבר מקובל על רה"מ, הוא ישמח לחזור לירושלים, באמצע השבוע הבא, כדי לדווח על מה ששמע בבירות האחרות.

מרפי סיפר שמצא את חוסיין במצב רוח חיובי. המלך אמר שהוא מקדם בברכה את החלטת הנשיא לשלוח את מרפי לאזור, ושהוא עצמו רוצה בחידוש תהליך השלום. עם זאת, בתחילת שיחתו עם מרפי הדגיש חוסיין עד כמה שהוא UPSET מן הפרשה האיראנית. הוא דן עמו על מדיניות ארה"ב כלפי מלחמת איראן-עיראק ועל התחושה שארה"ב פגעה בידידה הערביים ע"י צעדיה ב"פרשת איראן". חוסיין מודאג מהעברת הנשק לאיראן ומן ה-IRRELEVANCE המשתמע של ארה"ב באזור.

1049

11/17

בשלב זה העיר מרפי, כי לפני שימשיך בדיוח מפורט על שיחותיו בירדן, ברצונו להדגיש שהדיונים בשלב זה של תהליך השלום הם רגישים ביותר, ויעילות שליחותו תלויה בכך שכל מגעיו יהיו חשאיים. אי לכך ברצונו להקדיש, בסוף השיחה, דקות אחדות לסיכום משותף של ההודעה לעתונות שתמסר לאחר הפגישה עם רה"מ.

מרפי המשיך בדיווח על שיחתו עם חוסיין וסיפר כי בענין תהליך השלום הוא אמר לחוסיין שהמאמצים חייבים להתרכז עתה בשאלה כיצד מגיעים לשיחות ישירות. מרפי חזר באוזני חוסיין על ה-RESERVATIONS שיש ארה"ב לגבי ועידה בינ"ל, אך הוא אמר לו גם שארה"ב מוכנה לבדוק אם אפשר, איכשהו, לארגן ועידה בינ"ל שתוביל למו"מ ישיר ולא תפריע לשיחות הצדדים הנוגעים בדבר.

מרפי הסביר כי המגעים שהתנהלו ב-1985 ועד ינואר 86 הניבו תוצאות משמעותיות, והתברר שבעניינים פרוצדורליים מסויימים, קיימת למעשה מעין הסכמה בין ירדן וישראל. מגעים אלה אמנם מעולם לא הגיעו למצב שאפשר יהיה לתרגם את ההתקדמות שחלה למו"מ של ממש, אך הפער צומצם, והסכמה מסויימת ישנה.

המפתח להתקדמות עתה הוא לשאוף לשיחות ישירות, ושבריה"מ ואש"פ לא יוכלו להכתיב תנאים לתהליך השלום. השאלה היא אם ניתן יהיה להסכים על PROCEDURES ו-MODALITIES שיובילו אותנו לשיחות ישירות.

מרפי סיפר עוד כי שיחתו עם רפאעל ארכה 3 שעות והשיחה עם המלך שתיים, וגישתם היתה מעניינת: הם אמרו שמטרת תהליך השלום איננה צריכה להיות להגיע לשיחות ישירות גרידא, שיחות ישירות אכן מהוות צורך והן "חלק טקטי של השיחות" (מרפי טען שדברים ברוח זו אמר גם רה"מ שמיר לשגריר פיקרינג), אך המטרה של כל זה הוא הסדר שלום. חוסיין ורפאעל אמרו למרפי, לדבריו, כי הסדר שלום אכן מהווה את מטרתם, והאסטרטגיה שלהם נועדה להשיג זאת.

מרפי ציין שבפגישה עם חוסיין (שבה השותף גם זייד בן שאקר) היה המלך IN COMMAND. בשיחות עם מרפי בעבר נהג רפאעל להשמיע דברים שונים במקצת מן המלך. הפעם לא ארע דבר הזה: המלך השמיע דבריו בצורה ברורה מאוד, ומכל שאר אנשי שיחו בירדן לא שמע מרפי דבר שיטטה מדברי המלך עצמו. בקרב וצוות הירדני מצא, איפוא, מרפי הפעם - הרמוניה.

מרפי הוסיף ודווח לרה"מ שאחרי שהדגישו שמטרתם היא הסדר אמרו אנשי שיחו בירדן שהם מוסיפים להאמין שניתן להגיע לכך רק ע"י ועידה בינ"ל. כיום קיים בעולם הערבי קונצנזוס בענין זה ומושמעים דברי תמיכה במאמצי השלום של ירדן, אך זהו קונצנזוס חדש, והוא תלוי, במידה רבה, בתפישה הערבית הכללית לגבי הקשר שבין ועידה בינ"ל לתהליך עצמו, וללא ועידה תיעלם התמיכה הערבית.

המלך ואנשיו הדגישו באוזני מרפי כי בענין המיבנה, המטרה והמשתתפים בוועידה - צריכים ישראל, ירדן וארה"ב להסכים ביניהן מראש. המלך הרחיב ואמר שהוא רוצה לחזור, באוזני מרפי, על התכנות שהושגו עד ינואר '86 כולל העובדה שהועידה צריכה להוליך לוועדות ביטורליות; שהיא לא תוכל להפוך החלטות של הצדדים עצמם על פיהן, ושהקריטריונים להשתתפות בוועידה כוללים מחוייבות להחלטות 242 ו-338 RENUNCIATION של הסודר.

חוסיון אמר שהעבודה עדיין רבה. הוא מנקש שארה"ב תיפנה (WILL ENGAGE) לסובייטים שכן השתתפות בריה"מ בוועידה חיונית. אשר להשתתפותה של סוריה בוועידה סבור חוסיון שגם היא חשובה, ואין למנוע ממנה השתתפות בוועידה - אלא אם כן היא עצמה תחליט שאיננה רוצה להשתתף.

אשר להשתתפות הפלשתינים - חוסיון סבור כי זאת צריך לקבוע בשלב מאוחר יותר, אם כי לפני המו"מ עצמו. מרפי סבור שעמדות ירדניות אלה מהוות שינוי לעומת ינואר '86.

חוסיון רוצה גם שאם בשיחות הביטורליות ישתר מבוי סתום, הצדדים יהיו רשאים TO REFER BACK למשתתפי הוועידה. חוסיון איננו חוזר בו מחוייבותו להסדר שלום והוא רוצה להשיג זאת במו"מ ישיר - אך לדעתו ועידה בינ"ל היא חיונית. מרפי אמר לחוסיון שהוא יעביר את דבריו לירושלים, ואח"כ ישוב לעמאן כדי לדווח לו על שיחותיו כאן.

מרפי סיכם, בשלב זה, שהוא ראה את הדו"חות של פיקרינג על שיחותיו עם רה"מ שמיר ובעקבות זאת הוא סבור - שרה"מ ישראל ומלך ירון קרובים יותר, זה לזה, בעמדותיהם בבעיות החיוניות של תהליך השלום, מכפי ששניהם חושבים. עם זאת, מרפי מבקש להכין טוב יותר את עמדותיו של רה"מ שמיר כדי לראות אם ניתן לצמצם את הפער שנוצר בעמדות.

מרפי הוסיף שהוא אמר לחוסיון שלארה"ב יש הסתייגויות (RESERVATIONS) רציניות ביותר לגבי השתתפות בריה"מ, וכי אין צורך לצרף את בריה"מ כשאנו עובדים על PROCEDURES. על בריה"מ להוכיח את גמישותה במעשים ולא בדיבורים. מדברים עתה אמנם הרבה על סגנון חדש במוסקבה, לגבי נושאים רבים. מרפי שוחח עם חוסיון על אפגניסטן ואמר לו שאכן מעניין שגורבצ'וב ושברנדזה באו לביקור בקבול, אך החשיבות איננה בעצם ביקורם, ויש לחכות לסיבוב הבא של השיחות בג'נבה כדי לראות אם לסובייטים יש לוח זמנים לנסיגה מאפגניסטן. בכך יהיה מבחנם. לפי שעה לא ראתה ארה"ב שינוי מהותי בעמדת בריה"מ שיצביע על כך שהיא מוכנה לתרום לשלום במזה"ת ולמלא כאן תפקיד קונסטרוקטיבי.

אנשי שיחו הירדניים שאלו את מרפי אם בדעתו לבקר גם בדמשק (שאלה זו מעסיקה במיוחד את רפאע'י) והוא השיב להם בשלילה והסביר שארה"ב הבהירה לסוריה, במגעים חשאיים, שהיא מצפה לשינוי בעמדתה כלפי הטרור, לפני שאישים אמריקניים דמי מעלה יוכלו לבקר בדמשק. לפי שעה אין רואים כל שינוי כזה. ברבת עמון אמרו למרפי שסוריה לא תעשה שום צעד שייראה כאילו היא נכנעת ללחץ מבחוץ, ושעל ארה"ב להיות בקשר עם סוריה בענין תהליך השלום.

השיחות בירדן עסקו גם בנושא איכות החיים בשטחים. כללית, הירדנים מרוצים מן ההתקדמות שחלה בנושא זה, והם הדגישו שההתקדמות באיכות החיים בשטחים מהווה מרכיב שאי אפשר בלעדיו, להתקדמות בתהליך השלום. מרפי הסכים עם הירדנים ואמר להם שזו גם דעתו של רה"מ שמיר.

חוסיון ואנשיו ביקשו ממרפי למסור לרה"מ ישראל שהם מבינים שהעתונות בישראל היא חפשית, אך חוסיון מוטרד מכך שהטלוויזיה והרדיו של ישראל, בשפה הערבית, משדרים דברים הפוגעים במאמצי ירדן בגדמ"ע. בטלוויזיה בערבית, למשל, שודרו, לפני ימים אחדים, דברים שאמר אחד מחברי הכנסת בענין שיתוף פעולה ישראלי-ירדני בהגנה על ראשי הערים בשטחים, והדבר עלול לסכן את חייהם. (רה"מ: כמוכן). הירדנים התלוננו שגם הצהרות פומביות מסוימות בישראל עלולות להיות COUNTER-PRODUCTIVE במאמצים להקמת מנהיגות בגדמ"ע התומכת ב"תפקיד הירדני".

מרפי סיכם שוב שהירדנים ביקשו לדעת אם ישנה מחוייבות בוושינגטון להמשך התהליך והוא השיב להם שארה"ב בוחנת אם אפשר "לבנות" על ההכנות משנת '85, שלא היו מלאות.

רה"מ הודה למרפי על דווחו וציין שדבריו לא היו DISCOURAGING. רה"מ סיפר שבאותו יום הוא העניק ראיון לשבועון הגרמני "שטרן" שבו נשאל אם קיים ש"פ בין ירדן לישראל בענין השטחים והוא השיב: "איזה ש"פ? היינו רוצים בש"פ כזה, אך הוא לא קיים". מרפי העיר ש"זו תשובה רגישה" ורה"מ הסביר שאין זה קל, כאשר אכן קיים ש"פ, להכחיש זאת כל הזמן, שהרי לא מדובר בש"פ במהלך שיחות חשאיות אלא בש"פ הנראה לעין - בשטח.

רה"מ ביקש להתייחס לדברי מרפי שלדעתו חוסיון ורה"מ שמיר קרובים זה לזה בעמדותיהם.

מרפי: מקבילים בעמדותיהם. אולי יותר מקבילים מכפי שאתם חושבים.

רה"מ: הייתי רוצה יותר ויותר הוכחות שאכן אנו מתקרבים זה לזה. זאת הסיבה למאמצינו, וכפי שמרפי יודע, אנו לא אומרים שקיים FREEZE בתהליך השלום. ידוע לנו שארה"ב איננה פאסיבית בנושא זה, ואיננה יושבת בחיבוק ידיים, ושהיא מעוניינת, ותמיד תהיה מעוניינת לפעול למען השלום באזורנו. אין לנו ספק שאין קפאון. אדרבא, קיימת התקדמות מסויימת, אפילו מאז ינואר '86. ישנה התקדמות מסויימת ביחסינו עם מצרים, למרות הקשיים שעדיין קיימים, וישנו גם שיפור ביחסינו עם ירדן. כל אלה מהווים עובדה.

מה שקורה עתה ביו"ש, הוא דבר חשוב ביותר, המתרחש לראשונה. אין צורך להכריז על כך הכרזות, אך ש"פ עם ירדן קיים, וכן אינטרסים משותפים. רה"מ חש בזה כאשר ביקר בחג המולד אצל ראש עיריית בית-לחם, אליאס פריג'.
 מה שקורה עתה ביו"ש, הוא דבר חשוב ביותר, המתרחש לראשונה. אין צורך להכריז על כך הכרזות, אך ש"פ עם ירדן קיים, וכן אינטרסים משותפים. רה"מ חש בזה כאשר ביקר בחג המולד אצל ראש עיריית בית-לחם, אליאס פריג'.

רה"מ הדגיש שוב כי ההתקדמות שהושגה ביו"ש חשובה ביותר. אכן אין מדובר במשהו פורמלי, אך כבר למדנו שבמאמצינו למען השלום לא תמיד אנו צריכים TO STICK TO FORMALITIES ושהתפתחויות לא פורמליות חשובות לא פחות מפורמליות.

רה"מ המשיך שההתקדמות שכבר הושגה איננה מספקת, כמוכן, ויש לשאוף לביטויים פורמליים של התקדמות - אך אין לנו שום סיבה להתייאש. הערבים מגזימים כשהם מדברים על תסכול ואכזבה מן הפרשה האיראנית. במזה"ת אנו רגילים, לעיתים קרובות, לכל מיני שינויים ותנודות ביחסים בין המדינות. הערבים יודעים היטב מה היתה מטרת מכירות הנשק לאיראן, ושהיא היה צעד יוצא דופן, ולא המדיניות הרגילה, אך הם רוצים מארה"ב פיצוי כלשהו על "אכזבה" זו, ומרפי יודע זאת.

רה"מ הוסיף שעלינו לחפש דרכים להגיע לשיחות ישירות ואולי עלינו להדגיש TALKS לפני NEGOTIATIONS. מרפי מכיר את הסתייגותיו של רה"מ מועידה בין"ל, שהיא USELESS ולעולם לא תיקרה. מרפי יודע היטב על מה חושבים הסובייטים כשהם מדברים על ועידה, ועל מה חושבות מדינות ערב. רה"מ ציין שהוא ראה באחרונה הצהרה ירדנית לפיה ירדן סבורה שועידה בין"ל תצטרך לקבל החלטות, ולא תהווה "מטריה" בלבד. מרפי העיר שהעמדה הנ"ל היא עמדה סורית ורה"מ הגיב שאישיות ירדנית היא שהשמיעה את הדברים הנ"ל.

רה"מ המשיך שירדן יודעת היטב שהסובייטים לא יבואו ל"הצגה", שהרי לא נכך הם מעוניינים. רה"מ מתקשה להבין מדוע ירדן כל כך מעוניינת בהשתתפות בריה"מ. את סוריה ניתן להבין, שהרי כשהיא מדברת על ועידה בין"ל, כוונתה להשתתפות בריה"מ, אך מדוע ירדן רוצה בכך - אין להבין. גם מצרים מדגישה כל הזמן את הצורך בהשתתפות בריה"מ והסבר האפשרי היחיד לעמדות הנ"ל הוא שמדינות ערב סבורות שבריה"מ תהיה תמיד נגד עמדותיה של ישראל ותדרוש נסיגה ישראלית מוחלטת והקמת מדינה פלש"י. זאת הסיבה שמדינות ערב רוצות בהשתתפות בריה"מ, שהרי אחרת, הרי אין שום הסבר מדוע הן כה מעוניינות בוועידה. דבר זה עצמו נכון גם לגבי כל השתתפות אירופית, שהרי מה יכולות מדינות אירופה לתרום מלבד דרישה להשתתפות אש"פ?

רה"מ הדגיש שהוא היה מעדיף ועידה בין"ל בהשתתפות מדינות האזור - ירדן, מצרים וישראל, ואולי אפשר למצוא מדינות נוספות מן האזור. ועידה כזאת תהיה נורמאלית, אך לשם מה נחוצות מדינות אחרות? גם סיוע אמריקני בעניין זה יהיה נורמאלי, שהרי ארה"ב מהווה "שחקן קבוע במשחק השלום". לארה"ב יש נסיון והיא נהנית מאמונם של כל הצדדים, ואילו בריה"מ איננה נהנית מאמונה של ישראל.

רה"מ הוסיף שעלינו להמשיך בצעדים משותפים עם ירדן בשטחים, וכן יש להמשיך ולפעול למען שיפור איכות החיים של תושבי השטחים ולעשות יותר להחלשת השפעת אש"פ בשטחים, שעודנה חזקה מאוד.

רה"מ ציין שידוע לו שמצרים מנסה להשפיע על ירדן, שתחדש את הדיאלוג עם עראפת ותשלב את אש"פ בתהליך. פעילות מיוחדת בעניין זה מגלה אוסאמה אל באז. לכשעצמנו, אנו רואים במאמץ זה משום מכשול - כי אם המצרים ידרשו שאש"פ ישתתף בתהליך שלום כלשהו, זה יהיה עבורנו פער ומכשול שאין לגשר עליהם, ולעולם לא נקבל דרישה כזאת.

רה"מ הדגיש שאין הוא מבין את הרציונל והסיבה של הדרישה הירדנית לוועידה בין"ל כתנאי מוקדם לשיחות שלום - אם ירדן באמת רוצה להשיג שלום. הרי היא יודעת היטב עד כמה חשוב לנו תהליך השיחות הישירות, וועידה בין"ל היא ההיפך מזה.

רה"מ הגיב על דברי הירדנים למרפי לפיהם העולם הערבי כולו תומך בדרישתם לוועידה בין"ל וציין, שזו עמדה ערבית הידועה זה מכבר, שהרי הערבים יודעים שועידה בין"ל פירושה איננו הכרה בישראל ואיננו שיחות ישירות. זאת הסיבה שהעולם הערבי תומך בוועידה בין"ל ולכך אין שום קשר עם שלום.

לגבי דידו של רה"מ, תנאי זה של ועידה בין"ל יוצר ספק לגבי נכונותה הכנה של ירדן לשלום עמנו. ככלות הכול, במאמצי השלום עם מצרים, הגורם הבין"ל הזה לא היה קיים וזאת עובדה. איש לא ביקש זאת במהלך השיחות בינינו לבין מצרים, והשלום בא ביוזמת הצדדים, ומדוע שלא נלך גם עתה באותו קו ודרך?

1049

אשר לחלונת ירדן על התקשורת הישראלית אמר רה"מ כי אין ביכולתנו להכתיב לתקשורת מה לעשות, ואולי רק בענין הטלוויזיה הערבית אפשר לעשות משהו, ואכן ננסה לעשות כן.

מזכיר הממשלה העיר שבענין התקשורת דרושה הדדיות, ורה"מ הסביר שאכן העתונות הירדנית (במיוחד "אי דוסחור") מוסיפה לתקוף אותנו בצורה קיצונית. רה"מ מנסה להסביר את ההתקפות האלימות על ישראל בתקשורת הירדנית בצרכים הפנימיים של ירדן. המנכ"ל העיר לענין זה, שאולי אפשר להסביר את ההתקפות הנ"ל על ישראל על רקע המאבק בין ירדן לאש"פ על השפעה בשטחים. רה"מ הוסיף, בבדיחות הדעת, כי הוא איננו מתלונן עתה על העתונות הירדנית. אם ההתקפות בתקשורת הירדנית יימשכו גם לאחר שיהיה הסכם שלום עם ישראל, רה"מ כן יתלונן על כך, אם כי ספק אם הדבר יעזור, אם לשפוט על פי התקדים המצרי.

בשלב זה ביקש מרפי שוב "לעשות מאמץ ולסכם" מה שהירדנים אמרו לארה"ב בחדשים האחרונים, ואף בשנים האחרונות. הירדנים מדברים, כאמור, על תמיכה ערבית בעמדתם, ורה"מ שמיר מפרש זאת, כסיוע ערבי לירדן להתחמק משיחות ישירות. ירדן, לדברי מרפי, טוענת טענה הפוכה: שהיא זקוקה לסיוע כלכל-ערבי, מאחר שאין היא מצרים, ואין לה את ההבנות שהיו למצרים עם ישראל, לפני ביקור סאדאת בירושלים.

מזכיר הממשלה העיר שבענין ה"הבנות" הנ"ל ישנן הרבה הגזמות ו"מיתולוגיות" ומרפי השיב שייטכן שכך, אך גם אם הירדנים לא אמרו לו זאת במפורש, הרי אובייקטיבית ירדן חלשה יחסית למצרים, ולחוסרין אין אותו כוח שהיה לסאדאת, כשהחזיק במאמציו לשלום. מרפי ציין, כבדרך אגב, שבכל זאת היה ב-1977 נסיון מצרי לארגן כינוס בינ"ל ב"מינה האוז", והירדנים סבורים שזה היה נסיון מצד מצרים להשיג לגיטימיות למאמצי השלום שלהם.

מרפי עבר ליחסי ירדן-סוריה וטען שירדן מוסיפה להיות VULNERABLE ביחסיה עם סוריה, שער לפני שנה עוד ביצעה "טריקים" שונים נגד ירדן. מרפי סבור שבהשתחפות בריה"מ בוועידה רואה ירדן משום RESTRAINT של סוריה, וזוהי סיבה אחת לרצונה בהשתתפות בריה"מ.

מרפי שאל שאלה רטורית אם רצונה של ירדן בהשתתפות בריה"מ בוועידה נועד גם להפחית ממעמדה של ארה"ב שם, והשיב על כך בשלילה, שהרי הירדנים תמיד שואלים את ארה"ב, לדבריו, אם היא מוכנה להיות "שותף מלא" בשיחות, כפי שהיתה במהלכי השלום בין ישראל למצרים. ארה"ב משיבה תמיד על שאלה ירדנית זאת בחיוב אך מוסיפה: אבל איפה השיחות?!

מרפי הוסיף ש"בילינו הרבה חדשים בשיחות על PROCEDURES שלא יפריעו לשיחות ישירות", אך הירדנים אומרים גם עתה, שהוועידה הבינ"ל חיונית להם. הירדנים חלשים יחסית, הם חוששים מסוריה, ויש להם ספקות מסויימים לגבי ארה"ב. (מרפי הסביר שבניגוד לרה"מ אין הוא משוכנע שלירדן אכן יש את מלוא האמון כלפי ארה"ב).

מרפי הדגיש שוב שדרשת ירדן לשיתוף בריה"מ איננה נובעת מרצונה להחליש את מעמדה של ארה"ב בתהליך, אלא בגלל רצונה שבריה"מ תשמש רסן לסורים. הסיוע הערבי, כאמור, נראה לירדנים כחיוני להתקדמות למו"מ ישיר, באמצעות ועידה בינ"ל והירדנים רוצים בהסכם מוקדם בין ירדן, ישראל וארה"ב בשלושה נושאים של הוועידה הבינ"ל:

1049

- 7 -

13 16/18

- א. מיבנה הועידה (STRUCTURE).
- ב. המשתתפות (POWERS).
- ג. הנהלים (PROCEDURES).

בדרך זו ירדן מבקשת להבטיח לישראל שהועידה תוליך לשיחות ישירות, ולעצמה היא מבקשת להבטיח הגנה כלפי העולם הערבי. פיקרינג הבהיר שלא כל מילה בניתוח הנ"ל נאמרה לו במפורש בירדן, אך כללית, זהו תיאור נאמן של עמדתם.

רה"מ הגיב שאם קיימת אפשרות שנשיג בינינו הסכם לפני הועידה, אולי אפשר לעשות מאמץ להגיע להבנה לא רק לגבי ה-MODALITIES של הועידה אלא גם לגבי ה-SUBSTANCE, ואולי לאחר שיושג הסכם כזה בין הצדדים על המהות, שתהיה ועידה, אם ירדן זקוקה לכך, למען העולם הערבי. מרפי השיב שהירדנים רוצים את "הברכה" הבינלאומית כבר בהתחלה ולא בסוף.

מרפי עבר שוב לנושא מצרים-ירדן וציין שאכן אוסאמה פועל במרץ ("ולא בלחש") במאמציו לשכנע את ירדן לצרף את אש"פ והוא אף נסע לאלג'יר, כדי לבדוק את עמדת האלג'ירים לגבי צירוף אש"פ. חוסיין משיב למצרים בשליכה ומסביר להם שראפת איננו מוכן היום יותר מאשר לפני שנה, לקבל את התנאים שחוסיין הציב להשתתפות אש"פ, ולכן אי אפשר לדבר עתה על שילוב אש"פ בתהליך.

חוסיין הסביר למרפי שהסכם פברואר '85 עדיין קיים. חוסיין "לא קרע אותו", וגם עראפת לא "קרע" אותו. (הגדרת מרפי: "THE LONGEST LIVING NON - AGREEMENT"), אך חוסיין איננו סבור שראפת "יזוז" ולפיכך אין בדעתו לחדש את יוזמתו מ'83-85.

רה"מ שאל מהי, אם כן, עמדתו הנוכחית של חוסיין לגבי המרכיב הפלש' בשיחות ומרפי השיב שחוסיין איננו מוכן להתקדם ללא השתתפות פלש', אך הוא אומר, שאם אש"פ איננו יכול לעמוד בתנאים שהוא הציב, מוכרח להיות מישהו אחר. חוסיין איננו רוצה "לחזר" אחרי אש"פ ואומר למצרים: "אם אתם רוצים את אש"פ, לכו ושאלו אותם".

רה"מ אמר שהוא מצפה בעניין רב לביקורו בווס' ושם הוא ידון על כל הנשאים הנ"ל עם הנשיא ועם מזכיר המדינה. הוא הביע הערכה רבה למאמציו של מרפי וקורת רוח מביקורו של מרפי, שהוא חשוב מאוד גם לקראת נסיעת רה"מ לארה"ב. רה"מ ציין שהוא יהיה מוכן לפגוש את מרפי שנית, במהלך מסעו הנוכחי באזור, ומרפי ציין שוב שאכן בדעתו לשוב לירושלים באמצע השבוע הבא.

מרפי שאל אם יש משהו שהוא יכול למסור לחוסיין, בשמו של רה"מ ורה"מ השיב שהוא רשאי לומר לו כל מה ששמע בשיחה זאת, וכן שאנו מאוד רוצים שיתקיימו שיחות פורמליות (שאותן אנג' מעדיפים) או לא פורמליות, אך רה"מ "איננו מאמין גדול בועידות בינ"ל".

מזכיר הממשלה העיר שיטנם גם נושאים בילטרליים בין ישראל לירדן, שאותם אפשר "לדחוף" אם הירדנים מוכנים לכך וביניהם מים, אקולוגיה, עקבה-אילת וכו'. רה"מ המשיך שאכן טיפול בנושאים כאלה יכול לסייע, שהרי ישנם אינטרסים משותפים רבים ועלינו לחזק אותם.

מרפי ציין שבירדן אכן מחפשים עתה דרך להתקדם והנעיה שמעסיקה אותם היא "איך עוברים מלא-רשמי לרשמי". רה"מ שאל אם אין עתה הבדל בדעותיהם של המלך ורפאעי ומרפי השיב שהמלך הוא בהחלט "IN CHARGE", מה גם שיוזמת רפאעי להתקרבות עם סוריה לא הייתה, כידוע, בגדר "הצלחה גדולה".

רה"מ הגיב שבקשר לסוריה צריך לעקוב ולראות מה יהיו ההתפתחויות על רקע הידיעות על שינויים שונים המתחוללים שם ומרפי השיב שה-PATTERN של השינויים הללו עדיין איננו ברור. רה"מ חיווה דעתו שבעיותיה הכלכליות הכבדות של סוריה עשויות להשפיע בעתיד על מצבה הצבאי.

לסיום ביקש מרפי להתייחס לנושא ההודעה לעתונות, כפי שהבהיר בראשית השיחה, וציין שבדעתו לומר לתקשורת שהוא בא לאזור עפ"י בקשת הנשיא ומזכיר המדינה כדי לבדוק אם ניתן להתקדם בתהליך השלום. הוא תאר באוזני רה"מ את שיחותיו בירדן, ומסר לו שהוא ידון בנושאים אלה גם עם מנהיגים נוספים באזור. מרפי הוסיף כי בדעתו לומר לתקשורת שרה"מ קידם בברכה את מאמציו TO INVIGORATE את תהליך השלום, וכי סיכם עם רה"מ שמן הראוי לא להרחיב את הדיבור על תוכן המגעים ויש להעדיף דיפלומטיה שקטה.

פיקרינג ציין שהוא שמח לשמוע את דברי רה"מ שדווחו של מרפי משיחותיו בירדן איננו DISCOURAGING, וזו גם דעתו של השגריר. רה"מ אישר שאכן דיווחו של מרפי איננו DISCOURAGING.

מרפי שאל לתגובתו של רה"מ על עמדות המלך לגבי שיתוף בריה"מ וסוריה. רה"מ השיב שלגבי בריה"מ, הרי איננו רואה שום מקום להשתתפותה, אלא אם כן תשנה עמדותיה. מדברים על "הקו החדש" של גורבצ'וב, אך קו זה טרם הגיע למזה"ת. רה"מ הוסיף ששחרור סחארוב אכן היה צעד משמעותי מאוד אך לא יותר מכך. פיקרינג העיר שזו דרכם של הסובייטים: אוסרים אדם וכשמשחררים אותו, לאחר שנים, השלטון הסובייטי הופך ל"גיבור".

אשר לסוריה אמר רה"מ, שאין רואים שום סימן למתינות בעמדותיה ואין שום שינוי במדיניותה. מרפי השיב שהסורים עסוקים ראשם ורובם בלבנון, בכלכלה ובבידוד שנגזר עליהם בעקבות מעורבותם בטרור הבינ"ל.

לסיום, ביקש רה"מ ממרפי שיאמר למלך שרה"מ איננו מבין מדוע הוא מדגיש כל כך את השתתפות בריה"מ בוועידה ומרפי הבטיח שיעשה כן. רה"מ הסביר שחוסר יודע היטב את עמדתנו כלפי בריה"מ (על רקע יחסה לבעיות המזה"ת ויחסה ליהודיה) ואת הגורמים לכך, ואין לנו שום סיבה לשנות את עמדותינו כלפי בריה"מ - שהרי אין שום סימן לשינוי ביחסה כלפינו. הסובייטים אומנם להוסיף לדבר עם אנשינו, אך זאת מבלי להגיד דבר. הם אומרים שאנו חייבים לשנות את עמדתנו, אך מצידם אין אנו רואים מחווה כשלהי. מזכיר הממשלה הוסיף שיטנם נציגים סובייטים שאומרים לנו שכריה"מ אולי שגתה ב-67', אך כעת אין היא יכולה לשנות את עמדתה.

105773

- 9 -

10/18

מרפי שב ואמר שהוא ייצא לעמאן ביום שישי בערב או בשבת בבוקר, וכי בדעתו להגיע לקהיר במוצאי שבת, שכן פגישותיו בקהיר יתקיימו ביום ראשון. הוא יהיה גם בריאד וביום רביעי בדעתו לחזור לירושלים.

השיחה ארכה כשעה ורבע.

דתיסוח:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דתי: 1
סוג כטחוני:	טופס מברק	מחור: 3
תז"ח: 191430	א ל : יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שחב"ט לתקשורת, לע"מ, רו"צ, קס"ח, ממכ"ל מדיני, ממכ"ל, אמית"ק, מע"ח, מצפ"א, הסכרה, ממ"ד,	
נר : 0481 95 47		ד ע : וושינגטון
011 מחור		מאח : עתונות, ניו יורק

News Summary January 19, 1987

New York Headlines

Headline story in the New York Times, New York Post and Daily News deals with the Long Island Road strike. Also on p.1 of the Times: The Senate Panel Staff document faults the White House in its report (see Press Reports Iraq ascribes a key defeat in 1986 to misinformation from the US (see Press Reports); China vows curb on free discussion; Ban on cigarette ads to be urged in Congress. Headline in Newsday deals with the TWA hijacker who will be extradited to the US (see Press Reports). Page 1 stories in the Wall Street Journal include a story of the "Garden of Eden" in Iraq (see Press Reports); The Stock Market's surge and the Guinness business scandal in London.

Editorials

NYP "Time to Try the Terrorist" The captuer of Hamadi is a victory in the war on international terrorism. It is an acceptable arrangement for the US to try Hamadi for the TWA hijacking and agree not to sentence him to death. Let him be brought here, tried and then sentenced to the toughest federal prison in the US--and let him rot there.

Columns

DN-Nelson "Save Coupons! Save Lives!" The US anti-terrorism community was devastated to learn that Reagan secretly sold arms to Iran as ransom for US hostages. Spirits perked up a bit with the arrest of Hamadi in Germany. But it is a mixed blessing. Hezbollah might want to trade the US hostage for him. Another bleak joke is that Hamadi is entitled to all the rights afforded to him by the US Constitution. First among those rights is not to talk. If he has been paying attention, he'll know all about the 5th Amendment.

Press Reports

Israeli Traders Said to Bridge Contra-Arms-Supply Gap

ND-Mulvaney (photo of Emil Saada) Israeli arms merchants shipped substantial amounts of weaponry to the contras in Honduras during a period when the US administration was prohibited from doing so, according to diplomatic, intelligence and military sources in Honduras and Washington. Intelligence sources say the bulk of the arms were purchased on the open market by private

איטור:

1987

טס השולח:

19.1.87

תאריך:

מחור: 3

0481/95/47

2/3

Israeli arms merchants and delivered from European ports. It is not clear who paid for the weapons but it is believed that financing came from somewhere in the tangled web of private and foreign contributions solicited for the contras by US officials. "One thing is for sure," said a congressional investigator, "the Israelis did not give away these weapons. Someone paid for them, but we do not know who yet." Congressional investigators are trying to determine if the Israeli shipments were done at the behest of the US. One investigator said, "If they (the Israel(s)) did it because they wanted to, I guess no law was broken. If they did it because the White House asked them to, there could be a violation of law."

Israeli Offer to Irish

ND-wire-Israel has offered to compensate Ireland over the killing of an Irish UNIFIL soldier by Israeli gunfire in southern Lebanon. The Irish Gov't, which angrily protested the killing, has yet to respond to the offer because it is waiting for an answer from the slain man's family. (DN-wire)

Staff Report on Iran Arms Sale

NYT-Roberts p.1-According to a staff report prepared for the Senate Intelligence Committee, for more than a year the Administration ignored internal warnings that its arms sales to Iran were based on faulty intelligence, dependent on middle men and likely to fall short of White House goals. The report was not made public but has been obtained by the New York Times. The Administration, the staff report concludes, violated several laws and procedures for monitoring undercover operations. The report discusses Israel's role and highlights the fact that Israeli and US interests were divergent. The report also notes several Israeli attempts to circumvent Operation Staunch, the US program to embargo arms shipments to Iran. (see Text of Summary of report-NYT)

Iraq Ascribes a Key Defeat in '86 to Misinformation From US

NYT-special p.1-A leading Iraqi official, Taha Yassin Ramadan, has asserted that misleading intelligence provided by the US led to a major Iraqi defeat last year. In an interview on Sat. Ramadan said his gov't was "outraged" by "the lack of morals on the part of the US." He said that the loss of Fao was due to the US. The CIA has denied providing faulty intelligence. Intelligence sources in Washington, said however, that data sent to Iran was misleading and that data sent to Iraq was deliberately incomplete. Despite Moscow's increasing presence in Iraq, Arab diplomats in Baghdad dismissed the possibility that the Iraqi Gov't would become pro-Soviet.

NYT-Kifner-Iran asserted that its troops have advanced "deep inside enemy lines" in heavy fighting, to within 400 yards of an oil refinery just south of Basra. Meanwhile, Iraq continued heavy bombings of Iranian cities and supply lines.

The Garden of Eden

WSJ-House p.1-Iraq's Eden can claim some scriptural support. However, it is certain that the tree there is not an apple tree, and it looks dead.

0451

/05/47

3/3

US Will Not Seek Death in Hijacking

NYT-Shenon-The Justice Dept. said that it would not seek the death penalty for a Lebanese accused of hijacking an American jet in 1985. This clears the way for his extradition. (NYP; ND)

NYT-Reuters-A West German citizen has been kidnapped in Beirut by unidentified assailants. There was speculation that the abduction was linked to the arrest of Hamadi.

Egypt Seeks Easier Terms On Debt to US

WSJ-Seib-Egypt, which isn't satisfied with an American plan to ease high interest payments on military debts to the US, is pressing for a new arrangement. Egypt's position means that the issue of military debts will continue to plague Egyptian-American relations, which are already severely strained by the Administration's secret arms deal with Iran. Mubarak dished out unusually harsh criticism of the Reagan Administration over the weekend. He said that "America has totally lost credibility in the Arab region and maybe in the whole world."

US Probes Khashoggi Loan Deal

ND-Friedman-Energy Department officials have become deeply concerned that American taxpayers could lose \$78.9 million in a loan guarantee awarded in 1985 to companies controlled by Khashoggi. An investigation into the deal has begun to determine what legal action the Energy Dept' could take to protect the government's investment.

Reward Offered For Missing Hasid

DN-Gentile-A \$10,000 reward has been offered for a missing Hasidic Jew who was despondent over a lack of money.

Media NotesNews at Noon

NYP-Brooke-Channel 2 in NY is unveiling its noon newscast today, making WNBC the only network owned station in NY to offer a midday newscast.

ITONUT
NYC

1 1 2 0   0 0 1 0
 0'09...2..1108...2...97
 2..1..7..3..11083 1110
 ' T ' 0
 .....018'07
 .....0'11 1'108
 .....0'08 '08'08

11022'0:1 - 74701 011'120

178

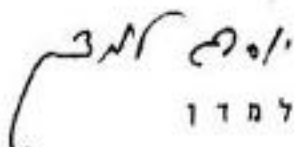
2/12

497

Now, how do you get to direct negotiations? It's not easy. And, of course, we focus on Jordan. And everyone recognizes that written into the Camp David accord, we all recognize that it isn't get Jordan, Jordan has to have with it Palestinian representation that's genuine. King Hussein has the view that he has to proceed in a negotiation in accord with something that gives international legitimacy to what he does. So he refers to UN resolutions 242 and 338, and we also refer to those resolutions. And, so he feels that he needs some sort of international umbrella under which to operate. And all we have said is that if we can find some device that has the label "international conference" on it, through which we can pass, that will for sure get us to direct negotiations, which is what we want, then we ought to be willing to consider that and work at that problem

Now, just to sort of bound the problem, and I don't want to seem to be cavalier about it, but just to put a boundary on it, if you said to the Prime Minister, or, I think he said himself in public statement, that if there were a conference consisting of Egypt, Jordan, Israel, some Palestinians, and the United States, he's all for such a conference. Well, that's an international conference. Now that's not what King Hussein has in mind, we know that. But, yet, you look for some means to suggest a broader forum of legitimacy of the undertaking involved, and King Hussein has been struggling with that, and we've been struggling with him, and, sympathetically with him. And, so that's what we're looking for.

So, an international conference in and of itself seen as the means through which problems are going to be solved in the conference, doesn't seem to us to be a realistic way to approach it. But, at least, we think we ought to keep open the possibility that one approach to direct negotiations may be through the device of some kind of international conference.

 1107

Anti-Defamation League of B'nai B'rith

הליגה נגד השמצה של בני ברית

December 22, 1986.

The Hon. Yitzhak Shamir
Prime Minister
Prime minister's Office
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister,

From January 11 - 19, 1987, the Anti-Defamation League of B'nai B'rith is hosting a US Congressional Study Mission to Israel (see enclosed list).

We would be honored to have you meet this group preferably on Sunday, January 18th, at 6:00 p.m., at your office, or at any other time to suit your convenience.

Thank you for your consideration. We will be in contact with your office regarding your availability.

Sincerely,

Roberta Fahn
Associate Director

cc: Yossi Ben Aharon

National Chairman
BURTON S. LEVINSON

Chairman,
National Executive Committee
RONALD B. SOBEL

National Director
NATHAN PERLMUTTER

Associate National Director
ABRAHAM H. FOXMAN

Israel — יִשְׂרָאֵל
מנהל, הרי חסל
Director. HARRY WALL.

30 KING DAVID ST., JERUSALEM 94101 ירושלים 30, דוד המלך 30
TELEX 26323 טלקס TEL. (02) 224844, 221171 טל.

Handwritten notes in Hebrew: 10, 1700, and other illegible scribbles.

Handwritten notes in Hebrew: 18.1, 18.00, 16.00, 3, and other illegible scribbles.

ANTI-DEFAMATION LEAGUE OF B'NAI B'RITH
ISRAEL CONGRESSIONAL MISSION
JANUARY 11 - 19, 1987

MEMBERS OF CONGRESS

- Rep. William R. Archer - (Republican/Texas)
- Committee: Ways and Means
- Joint Committee: Taxation
- Rep. Hal Daub - (Republican/Nebraska)
- Committee: Ways and Means
- Rep. Nancy Johnson - (Republican/Connecticut)
- Committee: Public Works and Transportation
- Committee: Veterans Affairs
- Select Committee: Children, Youth and Families
- Rep. Dale Kildee - (Democrat/Michigan)
- Committee: Education and Labor
- Committee: Interior and Insular
- Rep. Matthew McHugh - (Democrat/New York)
- Committee: Appropriations
- Select Committee: Children, Youth and Families

CONGRESSIONAL SPOUSES

Ms. Sharon Archer
Ms. Cynthia Daub
Mr. Theodore Johnson
Ms. Gayle Kildee
Ms. Allana McHugh

ADL LEADERS

Mr. David Brody - Director, ADL Washington, DC
Ms. Beatrice Brody
Mr. Robert J. Gordon
Mr. Fred Zeidman

ידבא **
**
**
**

הרזם: 1,7338
אל:ניו/502, דרוש/477
מ-:המשרד,תא:180187,חז:1939,דח:מ,גס:ש
נד:ג

שמור/מיוזי

ני, דרוש, דרוש

יגד

דע:יעקוב,פלד

שיחתן אם אוקונור
מברקן 469

א.מברקן מוען משום מה למנהל תמוצות. מניה שבטעות.

ב.אסתמק עכשיו בתגובות רק לשני טעמים במברקן:
לטעין 3 שלכ-מומלץ שהקרדינל יעידן במיסמן הוותיקאני
על ירושלים מ- 20.4.84 (אבריקו בגלוי לניו יורק
ולרושינגטון בלבד) ואז ירונח הוותיקאן דרוש. הפיתרון
לירושלים כולה ולא רק למקומות הקדושים. נאמר במסמן במורש:
NOT ONLY THE MONUMENTS OR THE SACRED PLACES BUT THE
WHOLE HISTORICAL JERUSALEM ETC...

נכון שזה כעשרים שנה חזל הוותיקאן לדבר מומבית על בינאום
טריטוריאלי, אבל גם איננו מזהיר על נסיגה מאותו
דעיון. הדרישה הנורמלית SPECIAL STATUTE INTERNATIONALLY
GUARANTEED גמישה במתכוון והוותיקאן נמנע מלכרשה, כדי
לתשאר לעצמו כל האומציות: מהטכמה לשלטון ישראלי מוגבל
ועד עמידה של בינאום טריטוריאלי מוחלט. צרין לזכור שמועצת
הנאמנות של או"ם הבינה בסוף שנות הארבעים תכנית לבינאום
ירושלים וערכה לשם בן STATUTE מיוחד שהטיל על העיר
בינאום טריטוריאלי מוחלט ('קונפוט סטרטוס').

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לטעין 4 שלן: דוברים וטיקאניו מציינים זה כמה אנים
שהוותיקאן 'מניר' בישראל ואין בזה חידוש. מאידן אין משערת
לדברי הקרדינל שהוותיקאן 'מניר' בריבונות של ישראל'.
ריבונות על איזה שטח? אולי על גבולות החלוקה מ-1947.

ג.הגמת התגובות ולעיל אינה לעודד הקרדינל ללמד
הנרשאים, אלא להטן: להשביע עליו למשון את ידיו מעניינים
שאינו בקי בהם.

מנהל כנסיות

רז

חפ: שחה, רחט, מנכ"ל, ממנכ"ל, תמוצות, כנסיות, מצפא, השפט, סיוול

INTRODUCTION
STATEMENT OF THE PROBLEM
OBJECTIVES

REVIEW OF LITERATURE

MATERIALS

METHOD

RESULTS AND DISCUSSION

CONCLUSION

REFERENCES

1. The first part of the report is the introduction. It should state the purpose of the study and the objectives to be achieved. It should also mention the scope of the study and the limitations. The introduction should be written in a clear and concise manner and should be well organized. It should be written in a logical order and should be well organized. It should be written in a clear and concise manner and should be well organized.

2. The second part of the report is the review of literature. It should provide a critical analysis of the existing literature on the topic. It should identify the strengths and weaknesses of the existing literature and should provide a synthesis of the findings. The review of literature should be written in a clear and concise manner and should be well organized. It should be written in a logical order and should be well organized.

3. The third part of the report is the materials and methods. It should describe the materials used in the study and the methods used to collect and analyze the data. It should provide a detailed description of the experimental design and the procedures used. The materials and methods should be written in a clear and concise manner and should be well organized. It should be written in a logical order and should be well organized.

4. The fourth part of the report is the results and discussion. It should present the findings of the study and discuss their implications. It should provide a clear and concise summary of the results and should discuss the strengths and weaknesses of the study. The results and discussion should be written in a clear and concise manner and should be well organized. It should be written in a logical order and should be well organized.

5. The fifth part of the report is the conclusion. It should provide a clear and concise summary of the findings and should state the implications of the study. It should provide a clear and concise summary of the findings and should state the implications of the study. The conclusion should be written in a clear and concise manner and should be well organized. It should be written in a logical order and should be well organized.

REFERENCES

ETC

APPENDIX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

215

יציא

מחוך 1 סודי ביותר
סוף 4 מתוך 16

אל: ווא, נר: 1046, מ: המשרד
מ: מ, סג: מ, חא: 180187, רח: 1730

סודי ביותר/מיד

דני בלך

ג'קסון

16

למברקן 425 אבקט להעיר:-

ראיתי מקרוב את ג'סי ג'קסון במטרת הבחירות של '84 האונת'
לנאומיו שמעתי את הבחשותיו ותיקוניו לדברים שאמר הייתי טו
לתגובות היהודים ולתגובותיו לתגובות היהודים וראיתי מי הם
בני בריתו בין השחורים ובין הלבנים

אם הקשר היהודי עמו הוא טקטי-והמטרה היא איתור הנזק וצמצומו
ניחא אך יש לדעת שזו המטרה ולא א לא בשום אופן וצורה חירוקו
האמיתי של האיש או חירוק מעמדו במפלגתו או איתנות לליבנלים
שניהנה לו תעודות הכשר ומותר לסייע לו בבסך או במטרה
צריך ציהיה ברור שכל תוצנה של המטרות הדמוקרטיות לכיוונו
חזיק לנו וכל צעד נפי שמציעים עמו אינו בטוח ואחרים צריך
להיות מכוון לולימתו ולא לקידומו

שילה

מפ: שהח, רהמ, מוכל, מאוכל, הצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טו די

ירצא

**

**

**

**

חוזם: 1,7283

אל: 472/ש

מ-: המשרד, תא: 180187, זח: 1820, זח: ר, טג: ט

נד: 8

טו די/רגיל

דני בלון.

אוקונור - שלן 311.

אמור לידידין הקתולים שממלא מקום ראש הממשלה ארח את הקרדינל בביתו ואמר לו בהגיעו ולעיני התקשורת "אני מקדם את בנין ברכה כאדם ובנציג הוותיקן - בתודנה ביודים".

ראש הממשלה אמר " אין לנו דבר נגד הקרדינל ואנו יודעים כי הוא כפוף להוראות הוותיקן. עם זאת אנו טבורים כי הגיעה העת שהוותיקן יביר במציאות שבאזורנו".

שילה

ל/ח

תפ: שח, דחמ, חנכל, חמנכל, חצמא, חסרבות, חנסיות

תחילתו:	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך: 1-1
סוג כסחוני:	טופס מברק	סחור: 3
תז"ח: 81500	מנכ"ל מדינה, ממנכ"ל, אמית"ס, מע"ח, מצפ"א, הסברה, ממ"ד, א : יועץ רח"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת, לע"מ, דו"צ, קש"ח	
נר : 0479	ר ע ; ווטינגטון	
94 - 811 46 - 1111	מאת : עתונות, ניו יורק	

News Summary January 17-18, 1987

Editorials

NYT 1/17 "Iran, Iraq and America" Significant quantities of Israeli and American arms have been sold to Iran with apparently no thoughts of consequences, like the possibility of an Iranian victory. The meddling has made Washington complicit in a remarkably bloody war. Despite the White House's best efforts, the American position in the gulf war is not a total disaster. Iraq still welcomes American help, and Iran may recognize the need for a counterweight to its predatory neighbor in the north. The White House should now recognize the merit of inaction. Iran's internal politics cannot be easily manipulated, nor Iraq readily helped. It should practice the neutrality it preached. The Administration needs to be prepared for the possibility of an Iranian victory and even the establishment of a fundamentalist Shiite state in Iraq. Diplomatic opportunities need to be searched out, like a deal at the UN to censure Iraq for starting the war, in return for an Iranian cease-fire.

Press Reports

Reagan Seems Trapped/More Pieces of the Puzzle

NYT-Pear-Reagan's dilemma is that to demonstrate he knew nothing about the diversion of money from the Iran arms sales to the contras, he must prove he was ignorant of international intrigues run from the White House by the NSC. The origin of the arms sales is still not clear. Reagan said at first that the Iranians came to the US seeking a better relationship. But Poindexter describes the shipments as part of an Israeli plan, proposed by an emissary of Peres. The Senate Intelligence Committee says that the plan originated with a group of arms dealers who used the Israelis as intermediaries. Israeli officials have denied that they led the US into the affair. The Administration assured Shamir that the US wasn't scapegoating Israel.

McFarlane Admits US Intelligence Was Poor on Iran-Israel's Data Used

NYT-Engelberg 1/17 p.1-McFarlane acknowledged that the US had virtually no independent intelligence to support its policy toward Iran. He said that the Administration relied primarily on Israel's analysis of Iran's internal political situation. Israeli officials have recently disclosed that most of their information came from Ghorbanifar, who has been deemed

איטור:

טע השולח: ד"ר אר

תאריך: 18-1-87

מחלקת הקשר ניו-יורק

unreliable by the CIA. (NYP-Lathem)

0479 / 94 / 46 2/3

Inquiry Into NSC Uncovers Little

YT-Rasky 1/18 p.1-Less than two weeks before its report is due, the White House panel examining the NSC's role in the Iran-contra affair has uncovered almost no new information. The report is being prepared without access to individuals and financial records the panel sees as crucial to unraveling the story.

Fugitive CIA Agent in Syria Wants to Make Deal for Iran Information

N-Volz 1/18-Fugitive CIA operative Frank Terpil has sent word from Damascus that he wants to come home and testify before Congress about clandestine CIA operations, including a possible CIA assassination team operating in the ideast. He says he wants to talk about his knowledge of the Iranian and Libyan arms deals as well. Terpil faces 53 years in prison. He says he wants his sentence dropped and immunity from further prosecution.

Reagan Statement on Iran Delayed

YT-Boyd 1/17-The White House said that Reagan would make no effort to dispel the public confusion over details of the Iran-contra affair until he has more of a complete picture of the dealings. The new policy position is contradictory to previous statements that he wanted all details of the Iran affair made public as soon as possible. The change indicates a further White House move to distance Reagan from the affair and allow him to concentrate on other issues.

New Shiite Terror Feared in Europe

YT-Suro 1/18-The two Lebanese men arrested this week carrying explosives through Milan and Frankfurt airports may have been part of a new terrorist offensive planned by radical Lebanese Shiites, according to senior US and Italian officials. Reports received in recent weeks indicate that Shiite groups were plotting a series of terrorist actions in Europe.

West Germany May Balk at Extraditing Terrorist Suspects

YT-Markham-The West German Gov't said that a Lebanese believed to be a pro-Iranian terrorist could be extradited to the US only if a commitment was given that he would not be subject to the death penalty. A Justice Dept. spokesman said that the US "very much want him," and that negotiations were underway. (NYP)

Hostage Pictures in Lebanese Newspaper

ON UPI-A Lebanese newspaper published photos of two American hostages, and Waite welcomed the development as "a very good sign" proving that the captives are still alive. The Revolutionary Justice Organization are said to be holding the two hostages. Meanwhile, Islamic Jihad issued a statement threatening to launch attacks on Kuwait if the Islamic summit conference is held there on Jan. 26. The statement was accompanied by a photo of Terry Anderson.

0479/94/46

3/3

Iran-Iraq Fighting Continues

(T-Kifner 1/18-Iraq asserted that it had bombed Khoemini's house in Teheran, and Iran said its troops were continuing to make gains in heavy fighting near Basra. (NYT-Kifner 1/17)

Creditors Putting Pressure on Khashoggi

(T-Gerth 1/17 Khashoggi is facing increasing pressure from creditors trying to recover unpaid debts of many millions of dollars, according to records and associates.

Jewish Group Accepts New Exports to Soviets

(T-Gwertzman 1/18-The National Conference on Soviet Jewry has told the Gov't that it will not contest the decision to allow exports of gas and oil technology to the Soviet Union. The group is hoping, in return, for a significant increase in Jewish emigration.

ITONUT
NYC

דח"מ: מ י ד י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1-
סוג בטחוני: י י		מתור: 6-
תז"ח: 171300	אל:	סנהל תפוצה
גר: 0469	ד ע:	ווינגטון, רומא (ישראל/גבי)
90 ש/ל	מא:	הקונסול הכללי, ניו-יורק

אור' קונר

לפני יומיים טלפן מק-קרחי והזמינני לבוא הבוקר, 16 בינואר, למעון הקרדינל, לשיחה על הביקור. השיחה נמשכה שעתיים. רשמתי את הפרטים חוץ כדי שיחה, בנוהגי עם הקרדינל בפגישותינו הקודמות ובהסכמתו המלאה. להלן עיקריה:

שחח בהכרח דעחו שהביקור היה מוצלח. אמר שזכה גם להערכת המסוננים עליו בוחיקן. הביקור לווה בפרטום עולמית וגרר חגובות, חיוביות ושליחות, המביעות אליו מכל רחבי ארה"ב וגם מארצות אחרות. היו קשיים רבים במהלך הביקור. הוא שמח שהתגבר עליהם, יש לו קשיים כאן עם מנהיגי הארגונים היהודים ויישגש אחס ביום ב' הקרוב. הוא מבקש לדעת איך מעריכים את הביקור בארץ.

אסרתי לו שלגבי הקשיים שנחקל בהם הרי מאז ה-24 בדצמבר אחח"צ, כאשר נודע לי מהמשרד בארץ, ובאמצעותי נודע לו על ביטול הפגישות הרשמיות בירושלים, ידע מה צפוי לו. ביקשתי שיספר כיצד סודרו בסופו של דבר הפגישות עם הנשיא ועם שה"ח ושאלתי אם יסכים לומר לי משהו על החגובות ששמע ברומא לביקורו. מה שנוגע להערכת ביקורו על ידינו סיכמתי לו עמדתנו (ברוח מברקיך מס' 267 מ-9 בינואר; מס' 429 מ-15 בינואר).

- בדלהלן: (1) מעריכים מאמציו לקיים את הפגישות בירושלים וביחוד את דברי החנצלותו שהסמיע בכנסיה למרות שאנו יודעים שלא הוא אשם בתקלה;
- (2) החבטאויותיו בענין הפלמטיבי גורמות לנו לדאגה; (3) שלושת התנאים המתוארים על ידו כהכרחיים לפני כינון יחסים עם ישראל אינם קבילים ומשמעותם שאין לראות סיכוי לחזוזה חיובית מצד הווחיקן בעתיד הנראה לעין; (4) אינני סבור שישראל תקבל בקלות רעיון לקיום וועידה בי"ל שיהיה בה מעמד לווחיקן, בהקדר גורמליזציה ביחסים. הוספתי 2/.

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

2 3 1 2 1 3 2

דתימות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דתי: 2
סוג בטחוני:		מתור: 6
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0469 50 e//		מאת :

- 2 -

שכוונתי להתקדמות קונקרטית ולא למחנות. ביקור האפיפיור בביהכנ"ס ברומא, למשל, עם כל חשיבותו הסמלית והדתית, לא יספק מדינה ריבונית כישראל, תביעותנו הן בחוום הדיפלומטי, או קונר השיב לפי הסדר:

1) ביקורו כירדן ובישראל העמיד את הווחיקן במצב עדין בדעת הקהל בעולם. נפתחה על הווחיקן ביקורת רבה באמצעי התקשורת וישראל זכתה לכך שעמדתה הוצגה בניבור בהרחבה. הווחיקן הוצג כעיקש וכחסר רגישות. ישראל זכתה בכל הרווח ולכן היתה צריכה לדעתו לגלות נדיבות כלפיו בבואו. "אינך יורה בשליח". היה ברור לו שבבואו יצטרך לפגוש באופן כלשהו את ראשי המדינה תוך כדי סציאה נוסחה ל"הצלח שנים" הדדית. לצורך זה גם התחיל את ביקורו בהשמעה דברי ביקורת על הסרור הערבי ודברי התנצלות לישראל ולמנהיגיה דוקא בדרשה בכנסיה ובפני קהל ערבי-נוצרי. את הסר הזה, דהיינו שצריך למצוא נוסחה מתאימה להסדרת הפגישות, העביר גם בשיחותיו עם שר החות ועם סדי קולק. הנציג האוטוסולי גם הזמין את סדי קולק למעונו לדון בקיום הפגישות המבוסלות. הוא עצמו קיים קשר רצוף בענין זה עם המטונים עליו. הפחרון נמצא בארוחה הערב בבית השגריר האמריקאי. הוא היה כדועזע ומאוכזב מאד אם הפגישות לא היו נערבות. הוא הכיר בכך שדוקא שה"ח נמצא במצב קשה כגלל ביקורו אצלו בניו-יורק. הקרדינל רצה לפגשו במיוחד. הוא ויהר מראש על המאמץ להדש את הפגישות המבוסלות עם רה"ט ועם יו"ר הכנסת כדי לצמצם את הנושאים עליהם נאבק. הקרדינל סיכם שהחלטה לקיים את הפגישה במעונות הנשיא ושה"ח ולא במשרדים היתה שלו.

2) סוען שהצהרתו ב"יד ושם" צוטטה בתקשורת רק במחציתה ומסילוף זה נולדה ההתקפה הבלתי מוצדקת עליו.

3) לגבי יחסי הווחיקן-ישראל סען שהישראלים אינם קוראים כנראה 3/.

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 3
סוג כטחוני:		מחור: 6
תז"ח:		א ל :
נר : 0469		ד ע :
אלל 00		מאת :

- 3 -

בעיון אח מסמכי הווחיקן. הווחיקן המרבבינאום ירושלים ב-1947 אך נסוג סכך. כיום מדבר הווחיקן על Special Statute למקומות הקודש בלבד. "האם ניסיתם להתעניין מה פירוש הדבר?" הווחיקן אינו מציע שישראל הווחר על שליטתה בירושלים.

4) הוא מסופק אם היה קרדינל אחר שהשתמש בבהירות כזו במונח "ריבונות ישראלית". השימוש בביטוי זה היה מכוון מצידו ולא מקרי. הוא גם חזר פעמים אחרות על קיום "הכרה דה-פקטו" בישראל מצד הווחיקן, על זכות ישראל להגן על גבולותיה ועל הקרבנות שהקריבה להגנתה. הדגיש שהווחיקן מכיר בריבונות (סוברניות) של ישראל.

5) הוא טענע על שלא נקלט מה שאמר פעמים מה רבוח שישראל אינה אחראית, ולבטח לא בעצמה, לבעיה הפליטים הערבים. אחראיות לכך כל ארצות המזה"ת. הוא יודע שהתבטאויותיו אלה הכעיסו אותנו וביחוד את יהודי ארה"ב, אך אין הוא יכול להשתמש בסוגיה זו במונחים שלנו אלא באלה של הווחיקן. הוא עושה זאת גם בתקווה שתפתחנה דלתות. חזר שוב ושוב על כך שלא מהח ביקורה על ישראל והבעיה היא כנראה אצל המאזינים שאינם קולטים מה שאמר. "יהכך שאני נאיבי אבל שליטה באנגליה יש לי". הווחיקן אינו מצפה שנפתור את בעיה הפלסטינים, אך חושב שעלינו להצהיר משהו מתאים בענין זה ובאופן שיהיו לו הדים עולמיים. "אני מדבר על כך באופן אינסנססיבי עם כל ישראלי שאני נפגש אהו, אך נדמה לי שאין סבינים אח חשיבות הדבר. נושא זה חשוב במיוחד ובאופן אישי מאד לאפיפיור". כאן נהלתי אהו דיון קצר והזכרתי מה עשתה ישראל ומה אמרו מנהיגיה בסוגיה זו. ראיתי שלא השתכנע וחדלתי מהוויכוח.

6) לגבי מעמד הנוצרים בארצות ערב. הווחיקן לא מוען שזו אחריותה של ישראל, אלא שמליוני נוצרים ספוזרים בארצות ערב וזו אחריות הווחיקן לדאוג להם, לרווחתם, לקיומם, לשלומם וכיו"ב. לפי המידע

אישור:

עם השולח:

תאריך:

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דח"פ: 4
סוג בטרנזי:		מתור: 6
תז"ח:		א ל :
נר : 0469		ד ע :
11 90		מאח :

- 4 -

הווחיקן מקבל באורח קבוע נשקפת להם סכנה אם תהיה הכרה גלויה בישראל. אישים ישראלים טענו באזניו שזה לא יקרה. יש כאן הערכתה של ישראל מול הערכת הווחיקן בעניין זה. הם פועלים לפי הערכתם.

(7) ההתקפות הרבות על הווחיקן בימים האחרונים מדאיגות אותו. לדעתו הן מזיקות גם לאינטרס שלנו. גם ההתקפות על האפיפיור פיוס ה-12 ואזכרת סחיהו של הוכהוס אינן מוצדקות. ההסטוריה הייתה אחרת, לדעתו. (הוא התכוון לסאמר ג'ורג' וויל ב"ווישינגטון פוסט" מ-15 בינואר ולפרסומים דומים). בווחיקן יש רושם שדוקא ישראל אינה מוכנה לעשות דבר שיסייע לקידום יחסים דיפלומטיים לברות שלדעתו עכשו הסעה כשרה לפתיחה דלתות.

(8) הוא חזר לעניין ביקור בארץ ואמר שהווחיקן חשש שפגישות רשמיות של קרדינל עם וולטה (Visibility) גבוהה כמו שלו יתפרשו כאילו הן אומרות יותר ממה שהווחיקן מוכן לומר עכשו באורח פומבי. לכך קיבל את הוראה הכיסול. שאלתיו מדוע לא נאמר לו דבר בין ה-19 בנובמבר, כאשר נפגשנו לדון בביקורו בארץ, ועד ה-24 בדצמבר, כאשר מזכירו שמע על כך בהפחעה דוקא ממני. שאלתיו אם אותם חוגים לא הבינו שדוקא עי"כ גרמו ליצירת משבר ולהתמקדות חשומת הלב הציבורית בחוסר האיזון שבטענת הווחיקן כלפי ישראל, דבר שברוסא רוצים בודאי להצניע. לכך השיב שמקור החקלה ב"בטלנות". לא שמו כנראה לב לדיווחיו על הצעה החכנית שנדונה בשיחותיו ובשיחות מזכירו אהי. מכל מקום חזר שוב על כך שכל האירוע פוהח אפשרויות חדשות.

(9) אין הוא יכול לספר לי על מה שוחח עם האפיפיור. לא עושים זאת, אבל הוא רוצה שנדע שהוא זכה להבעת תודה (Gratitude) מצד האפיפיור שהביע עניין עצום בדיווח בע"פ על הביקור. חוסיף שהוא חייב עדיין

5/.

תאריך:

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1
סוג בטחוני:		מס' 6
תז"ח:		א ל :
נר: 0469		ד ע :
ell ∞		מאח :

- 5 -

לשלוח לווחיקן דו"ח בכחב. הדביש שאין יחס שלילי כלפי ישראל אצל האמפיטור. יותר מאוחר חזר או'קונר שוב לענין זה ואמר שרוצה לשקול אם יוכל בהזדמנות למסור לי נותר על שיחותיו ברומא.

(10) סיכום בדברים הבאים: הוא ידיד ישראל. רק בישראל תלוי אם ידיוהו התחזק או חלש. מצידו עשה במסעו האחרון כל מה שהיה ביכולתו להוכיח זאת. הוא לא טחח ביקורה בפומבי על ישראל ואין בכוונתו לעשות זאת. עם זאת אינו יכול להשמיץ הצהרות רק לפי מה שאנו רוצים שיאמר. צריך לזכור שיש להם אינטרסים בעולם הערבי ולדעתו הצהרותיו הן גם ענין של צדק. והעיקר - הביקור לא היווה נסיגה (set back) בעמדה הווחיקן כלפי ישראל. הוא גם סתנגד לרושם שנוצר כאילו יש פער בינו לבין הווחיקן בהתנהגות או בהבעת עמדות.

(11) במהלך השיחה עלו דברים נוספים שכדאי להזכירם. שאלתיו אם יש מסמעות כלשהי לעובדה שבכל מהלך הפרשה הזו לא נזכר שמו של קרדינל קסרולי. או'קונר אמר שקסרולי היה במילאנו בימי שהותו ברומא ושנפגשו קצרות דק לפני צאתו בחזרה לניו-יורק. מלבד זאת המגעים היום-יומיים בענינים שלו נעשים עם סילבסטרני. לגבי פגישתו הצפויה ביום ב' הקרוב עם קבוצה מנהיגים יהודים ראה מברק נפרד. שאלתיו אם יש מסמעות פרוטוקולרית אצלו לגבי פגישות במשרדו שבסדרה הראשונה לעומת פגישות במעונו בשדרות מדיסון. או'קונר השיב שאין נוהלים כחובבים אך ברור שפגישה במעונו נחשבת מכובדת יותר. במעון התקבלו מלכים, כולל המלך הוסיין, נשיאים ואחרים. "לא הייתי מעלה על דעתי להזמין את שמעון פרס למשרד ולא למעון".

5/.

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 6
סוג בטחוני:		מחור: 6
תז"ח:		א ל :
נר : 0469		ד ע :
00 alt		מאת :

- 6 -

(12) בלטה מאד העובדה שלפעמים אמר בשיחה, כמו גם במהלך ביקורו בארץ, שאין הוא דובר רשמי של הווחיקן ואינו סוסמך מטעמו ולפעמים אמר את ההיפך, דהיינו שהוא חבר בוועדה הווחיקנית העוסקת בענייני חוץ ושהוא מבטא ממשיו ובדבריו את עמדת הווחיקן ושהוא מקווה ששמנו לב למשמעויות הנובעות מכך. הוא גם רמז לעובדה שיש לו מעמד בכיר ושלפיכך יש משמעות מיוחדת לדבריו ולמעשיו.

(13) פגישה זו שנמשכה, כאמור, שעתיים, הייתה ידידותית מאד ולא נעדרו ממנה גם רבעים של הוסר למרות הכנה והסבנון הגלוי לגמרי של חילופי הדברים. מצידו השתתפו גם מזכירו האישי ג'ים מק-קרתי ועוד שלושה מונסיניורים הממלאים תפקידים שונים. מיודענו ג'והן נולן לא נוכח.

(14) אני מניח שעוד אשגש עם הקרדינל לא אחת. הוא מחכוון, בין היתר, להזמין את רעייתי ואותי לארוחת ערב. עם מק-קרתי אני בקשר כלפוני לפי הצורך.

יגר

אישורי

שם השולח: משה יגר

תאריך: 17.1.1987

סגירות ישראל - וושינגטון

פ.ד.פ. 1010

ד.ד.ד. 1010

פ.ד.פ. 1010

ד.ד.ד. 1010

פ.ד.פ. 1010

פ.ד.פ. 1010

1/2

102

אלו

המספר

437

- 1/2

אל: מעס"א

דע: מקש"ח

סנט: פרשת איראן - קונטרס

לשלנו 328 (306 למטבחון)

1. היום העיד קאד מק-פרליין בפני וועדת החוץ בסגרת סידרת ההירינגס שחתחילה השבוע

בוועדת החוץ בדבר מדיניות ארה"ב כלפי איראן.

בגמר הדברים שהשמיע מק-פרליין בתחילת השמיעות וכך הקטעים הנוגעים לנו מחלק השות'.

קטעים (ארוכים) אלה ראויים לעיון רב.

2. מק-פרליין טען שהמבצע כלפי איראן היס גם **DESIRABLE** וגם **FEASIBLE**.

היעד העיקרי היה לייצור קשרים עם אנשים באיראן שרוצים בשינוי ושביכולתם להביא לשינוי.

באמצעות משלוחי הנשק נסיונו לבדוק את הרצון הטוב וכן היכולת שלהם. בתחילת המבצע

העריך מקפרליין שתוך פרק זמן של כשלושה חודשים (יולי - אוגוסט - ספטמבר - אולי אוקטובר

1986) יהיה ניתן לעמוד על תכונותיהם ועל יכולתם של האנשים באיראן, ואם יתברר שעל אף

רצונם הטוב אינן ביכולתם להביא לשינוי, אזי תשקל היוזמה מחדש, ותופסק אם צריך.

למעשה המגע הישיר הראשון שלו עם איש הבניים האיראני קודים בלונדון בדצמבר 1985, ועם

שוב לוושינגטון הסליץ מקפרליין על הפסקת המבצע. כמו כן קשובו איראן במאי 1986

הציע בשנית שיופסק המבצע.

3. הנשיא ישב ראש וניהל את ישיבות המועצה לבטחון לאומי בתחילת יולי 1985, ולאחר

התייעצויות, בהשתתפות כל הגורמים הנוגעים - במקובץ, ואף בשיחות נפרדות - נתן ריגן איש

בע"פ (AUTHORIZATION) ב-10.7.1985 לפעולות של "מטלה אחרת" - תוך הכרה ש"מטלה זו,

ישראל, תשוב אלינו בכדי לקנות כלי נשק על מנת לשלם את החסר (REPLACEMENT ARMS)

מ.ד. 2
מ.ד. 3
מ.ד. 1
מ.ד. 2
מ.ד. 1
מ.ד. 3
מ.ד. 1
מ.ד. 4

סגירות ישראל - וויינגטון

2 1 2
2 1 2
 97...2...מחור...דפי
 סוג בסחוני
 דחיסות
 מאריך וזימ
 סגירות ישראל

2
 2
 402
 477
 5
 14

וזאת חרף ההתנגדות של מזכיר המדינה ושר ההגנה.

4. הערה: בזה חזר מקפולליין על תורתו, שהשמיע כבר במעמדות שונים, לרבות ההדרינגס

הפתוחים שהתנהלו בחודש דצמבר בוועדת החוץ של בית הנבחרים, לפיה הנשיא רינגו אישר

מראש את משלוחי הנשק לישראל לאיראן. לקראת ההדרינגס היום פקד מקפולליין את הנדשא

פעם נוספת, ובתשובה לשאלה מהסנטור ברוק אדאמס (דמוקרט ממדינת וושינגטון, חבר חדש

בוועדה) העיר:

The idea that Cabinet officers, while I was in the government, weren't fully conscious of not only the decision, but its effects, seems to me to be counter to the simple logic. Wouldn't it have been reasonable for me, for example, without any Presidential approval, in the obvious opposition of the Secretary of Defense, to tell Israel, "Yes, go ahead and deliver arms, and then you can come to the Pentagon and buy arms from a Secretary of Defense who is fundamentally opposed to it"? Clearly not. It would have been inconceivable that unless there were Presidential approval, any of this could have happened.

5. לא נשאלו שאלות על חלקם של דונלד רינגו, אולי נורת' ואדמירל פויינדקסטר במצע. שמותיחס

שני הראשונים לא הוזכרו בכלל, פויינדקסטר נזכר פעמיים-שלוש אגב שאלות שלא התייחסו

אליו ישירות. כמו כן שאלת העברת כספים לקונטרס ועניין הסיוע לקונטרס בכלל, לא נהעוררו.

ככל הנראה נעשה כאן "עסקה" וסוכם מראש שהסנטורים לא ישאלו שאלות בסוגיות אלה.

6. הסנטור מק-קונל התייחס לשיחותיו עם רה"מ ועם השר בארץ תשכ"ו, ואף הירבה לשאול על המודיעין

שנתקבל מישראל, שבחלקו הגדול שימש בסיס למצע (ראו נא ^{הצגים} ^{כיצד} ^{בנפרד}). בתום השיחות

נגשה אלי עוזרתו של מק-קונל לעניני חו"ב, וביקשה לדעת נשמעו דברי הסנטור. השיבותי

שלמיטב הבנתי נדמה שניסח להעמיד סומן שאלה לגבי התבונה ^{אניסוס} וכביצוע מצע בעל השלכות

כל כך מרחיקות לכת על מודיעין שמקורו הבלעדי-כמעט במדינה זרה, ישראל. לדברי העוזרת,

רצה מק-קונל לוטר כי אין יסוד לטענה שהישראלים לטענה אשמים לירזמה, אך הסכימה שלא ניתן

היה להבין זאת מדברי הסנטור, ואף אמרה לו כך משהסתיים להתבטא.

וויינגטון

ד... 1... 97...
... 110...
... 7...
... 161600...
... 87...
... 435

1/3

5
400

השטר
435

אלו טעפ"א

ממ"ד/ערב 3, בינאל 1.

דע: מקט"ח.

טנט: מדונות ארה"ב כלפי איראן

מילואים לשלכו 328 (נר 306) לט' בעהון

1. בהירינגט של דועדת החוץ (14) עם סיידוט דואנס השתתפו מצד הדמוקרטים: הסנטורים פל (דו"ר) סרבנס, זורנינסקי, קרי, סיימון ואדאמס; ומצד הרפובליקאים: פוטלר, טורקאוסקי, טריבל ואוואנס. החירינגט ארכו כשעתידים.

2. להלן, בתמצית, תשובתיו של דואנס לשאלות הסנטורים בנושאים המרכזיים שהועלו:

א. יוזמת הבית הלבן כלפי איראן: בראש דבראטונה היתה יוזמת זו תולדת מדיניות מוטעת;

בנוסף הסתבכה בשל ביצוע לוקה.

על אף היוזמה הכושלת עדיין קיימים סיכויים להפיק היום בתהליך השלום במזה"ת ולהגיע

לסדרון חוג (FAIR) ובר-קייטא.

ב. מדיניות עתידית כלפי איראן: מתבקשת מצד ארה"ב נכונות לדיאלוג, תוך תקווה שאיראן תשוב

"למשפחת העמים"; כל אימת אין שינויים בסיסיים בהתנהגות איראן, אין מקום להציע לה

נשק. בהעדר שינויים כאלה, בכל זאת יש לחתור לדו-שיח ולבידורים לגבי היחסים

הדיפלומטיים.

ספק אם יש קומץ של "מתונים" באיראן כיום; יתכן שקיימים אנשים שהם פרגמטיים יותר;

הכל עובר דרך המנהיגות הבכירה, קיום מגע עם מעט "מתונים" מסכן אותם, וטעות לחשוב

שיחזקו ע"י הזדהות עם ארה"ב. מתבקש נסיון לאתר מנהיגות חילופיות באירן ואף קיימים

מגע עמו, אך משגה למכור לחז נשק, מה גם שמסירת נשק עוד בטרם קבלת תמורה הינה מרשם

לאסון.

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and numbers: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

0010
0010
0010
0010
0010
0010
0010

435
400
2
3

170

מסוכן מאוד להתיר לגופים לא ממשלתיים לקבוע פרטיות לנהל מדיניות חוץ בכלל, וכלפי איראן (וטרוריסטים) בפרט-בין שאר הבעיות, מדינות זרות אינן יוצרות אם גופים וקבוצות אלה מייצגים מטשלת ארה"ב.

ג. תקוד המועצה לבטחון לאומי: יש ל-NSC חוק יסודי (1947); בהתאם לחוק זה חייבת המועצה להיות גוף מדיעק, ולא מכעעי; אם הנשיא יבהיר היטב דרישותיו ממחט"ר והמועצה, הדיבור בין שני גופים אלה אינה בלתי נמנעת; הנשיא צריך לנהל את המועצה "כחצות שלו" אך דיתכן שטניויו של ראש המועצה חייב להיות טעון אישור הסנט.

היננו "UNBOUND" לטעון שאינם מוסרים סידע לקונגרט ע"מ להבטיח העלחת המבצע; ניתן לסטור על מנהיגות הקונגרט לשטור סוד. באשר לפרשת איראן-קונטרס אכן היתה "התעלמות" מקונגרט והניהול התקין של השלטון.

אם שר בקבינט לא מסכים עם החלטות בנשא וחש בעורך למתוח עליהן בקורת, עליו להתפטר ולהשמיע את הביקורת מבחוץ.

ד. מלחמת איראן - עיראק - על ארה"ב להמנע מהתערבות ומתמיכה קאחת מהצדדים. עליה להתמיד בניסיונות להביא להפסקה קאספקת הנשק לשני הצדדים. כעת נראה שלא התכן הכרעה עבאית במלחמה, ולכן חייב להיות פתרון פוליטי.

קיים אומנם איום למדינות ערב "השמרניות" באזור, אך לנוכח מאזן הכוחות כעת על ארה"ב להשאר נייטרלית. מאידך, היה וישתנו הנסיבות ייתכן שארה"ב תצטרך לשנות מדיניותה. היה ועיראק תנעה, תפחת דאגתם של מדינות ערב אך תוגבר דאגתה של ישראל - ולכן ישראל עזרה לאיראן. מאידך, נצהון איראני יביא להגברת הפודמנטליזם באיזור ולבעיות עבור מדינות ערב וכן עבור ישראל - לכן ישראל עומדת בפני "HARD CHOICE".

היה וידה של עיראק תהיה על העליונה, ייצערו הנסיבות לקידום משא ומתן לסיום המלחמה, כי הרי עיראק סבלה קשות מהמלחמה, וספק אם תרצה למשיך אותה על פנת להשיג כניעה ללא תנאים.

ד"ר ד"ר
ד"ר...ג...מ...ד...
...1102 במחוגי
...דח"מ
...מא"ר וד"ח
...מ"מ

435
400
3
3

להילוסין היה ועיראק עומדת בפני תבוסה, אין לרה"ב להתערב אך יתכן שתעטרך לבדוק מחוט מדיניותה בדבר טכורת נסק לעיראק. לרה"ב אינטרס שאף עד לא ינצח, וששניהם יבואו לשלחן הדיונים למשא ומתן.

יתולו שינויים יסודיים באזור רן ^{מא"ר} אחד מהמנהיגים "יעלם", אם ימות חוטיני סביר לצפות תוך זמן קצר טאטץ לשים קץ לסלחמה.

ה. מדינות אחרות ואיראן:

1. ברה"מ - במדיניות הסובייטית כלפי איראן אין סימנים שחייבים לעורר דאגה מצד ארה"ב. קיום אומנט איום סובייטי ^{איראן} אך הוא בגדר האפשרי ולא בגדר פוטנציאלי. כיום הסובייטים עומדים בפני "בחירות קשות". לפי שיטתם אירע "DETERIORATION IN THE CORRELATION OF FORCES" אולם הבעיות העומדות על הפרק אעלם הן בעיקר מבית, ולפיכך הם זקוקים לתקופה של שקט יחסי מבחוץ. אי לכך פחתו הסיכויים שיתערבו באיראן אך אין להוציא זאת לחלוטין מכלל אפשרות - - - - - ביחוד אם תהיה התפתחות באיראן שתאפשר גישה סובייטית לנפט סג - ברם ישקלו מהלך כזה היטב פן יגרסם לעימות עם ארה"ב. הסובייטים חוששים מניצוא הפונדמנטליזם מאיראן לתוך אזורים בעלי אוכלוסייה מוסלמית בברה"מ.

2. סין: מעונינת בעולם השלישי, ורואה את איראן כחלק מהמחנה הבלט"ז. מסתכלת באור חיובי על כל דאגה שמעודות איראן אצל הסובייטים.

3. הארופאים: רוצים בטזרה תיכון יציב, ולכן טוטרדיט מאוד שהתרחש באיראן, במיוחד לאור מיקומם האסטרטגי באזור, המצאות עתודות הנפט שם, ובעליית הטרור הבינלאומי.

1. מדינות ארה"ב לגבי טרוריסטים: לשם שחרור בני הערובה ניתן לנהל שיחות ואף משא ומתן, ישירות או באמצעות עד שלישי, עם טרוריסטים. ישראל (שעומדת איתן נגד טרור) עטה זאת והטובה שיחרורים; אך להעיד נשה בתמורה לשחרורים.

מ"מ
למדן

212 ע 212
47...1...2...דמיב
סולג בסחוני...סודי
דמיסות...רגיל
מאריך וזייח...1230 11611 נואר 87

אל: המסד

424

אל: מנכ"ל מדיני, ממנכ"ל, מצפי"א,
דע: לשכת מ"מרוה"מ ושר החוץ. לשכת ראש הממשלה

בחירות 88

מחוך שיחה עם ~~המנכ"ל~~ אייזנשטט:

כנס המכון הדמוקרטי בים המלח: התרשם עמוקות מרמת הכנס וציין כי היה הטוב ביותר שבו השתתף זה שנים רבות. גם המקום היה מצויין, כך שהמשתתפים נאלצו לשהות במקום כל הזמן. מבין המשתתפים ציין במיוחד את חנה זמר, פרופ' אבינרי, פרופ' צפריצק, פרופ' שילד וחברי הכנסת מרידור ואולמרט.

הערכות לבחירות: להערכתו מריו קומו ירוץ לנשיאות, והמאבק העיקרי

בדמוקרטים יהיה בינו לבין הארט, עם אפשרות להפתעות מצד ביידן או גפהארט. מבחינה ישראלית הטוב ביותר הוא קומו שכן גישתו היא לא רק פרגמטית ושכלהנית אלא גם רגשית ודתית. הארט משתדל מאד, אך הידידות אינה באה מן הלב. ברדליי, נון ורום לא ירוצו, אך יחכן כי הסנטור דייל בומפרט ירוץ. ברפובליקנים המועמד החזק ביותר כיום הוא רוברט דול. לדעתו, למרות האוירה הנוכחית סיבויי הדמוקרטים לזכות בבית הלבו אינם גדולים, אם כי ימשיכו לשלוט בשני בתי הקונגרס ב-88. כדי לזכות בנשיאות חייבים הדמוקרטים לנצח בשניים משלוש המדינות הגדולות - ניו יורק, קליפורניה וטקסס, ובכחצי ממדינות הדרום, משימה קשה למדי. במיוחד אם המועמד לנשיאות יהיה אחד מהשלושה - קומו, הארט וביידן, שהם ליברלים מדי עבור הדרום וחלק מן המערב. אם היה צורך להמר היום, היה מהמר על רוברט דול כנשיא, עם סגן מהדרום, כמו מושל טנסי לאמר אלכסנדר או סגן שמרני קירפטריק.

דול הוא בסדר עם ישראל, אך גם הוא ממניעים פרגמטיים בלבד. להערכתו צריך לחזק את הקטרים עמו ועם רעייתו שרה החתבורה, העשוייה להיות מועמדת לסגן-נשיא במקרה שבעלה לא יזכה בנשיאות. כדאי למצוא דרך להזמינה לארץ ובהקדם.

מזכירי מדינה אפשריים - ב 88: להערכתו מועמדים דמוקרטים פוטנציאליים: ג'וזף סיקסו, סול לינוביץ, וולטר מונדייל. אולי, ליין קירקלנד. רפובליקנים: הווארד בייקר (מועמד עיקרי עתה לראש ה-CIA במקום קייסי), פול לקסלע.

מח 4
מח 1
מח 2
מח 1
מח 3
מח 3
מח 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9938

++ יצא

ידי

**
**
**

אל: לוסאנגלס, נר: 508, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 170187, רח: 0800

סודי/מיידי

לום אנג'לס

דע וושינגטון

כנס פליסטיני - ישראלי בטאן דייגו. בהמשך לשלנו מהיום.
אך זיך לגורמי מפעל אמריקאים ריצמיים תוכלו להוסיף שחש
ואכו יחמה מוכרים היטב לתומכי אשיפי (אמנם מתוניים) שני אלו
מנוטים עיי ירון להכנס לצימחה ולאחרונה אכו דאמה הוחלו עיי
הידדנים מהגער כאשר דצה לצאת ורך ירון לחו"ל. לא נזכר לדיוש
מהידדנים לפעול בתוצות נגד גורמי טור באשיפי הפועלים בירון
אם אנתנו נאפשר לצאת לחו"ל לאדם שהם לא מאשרים לו לצאת
לחו"ל ורך שחשים.

מתיים - מצפיה

דד

פ: שח, רהצ, שהוב, מוכל, אמנל, סמנכל, אמד, רם, אמן, מטע,
הסורה, ארנל, מתאטשחיים, מצפא, יורכנס

מחלקת הקשר - משרד החוץ - 14764

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9861

יציא

בלמים

אל: לוסאנגלס, נר: 586, מ: המשרד
דל: מ, סג: ב, חא: 160197, רח: 1600

מייד/בלמים

לוסאנגלס

דל: וושינגטון

כנס פלסטיןאי - ישראלי בסאן דייגו, שלכם 25.

א. היציאה של נעשה ואנו רחמה לסאן דייגו לא נמנעה בגלל שיש לנו יחידה למנוע מפלסטינים מהשטחים להחבא באופן חופשי וחו"ל. נהפוך הוא, אפשרויות ההתבטחות של חושני השטחים סאן דייגו, בשתיים ובחוי"ל, נטל פה ובבתי, עולות לאין שיגור של מה שהם נהנו ממנו לפני 67 ואל מה שהפלסטינים נהנים ממנו עתה בארצות ערב. ראייה לכך היא העימותים הפלסטיניים שפוצצו בשטחים והטובה שנציגים פלסטינים אמריים שהורמנו לבוס נסאן דייגו הורשו לצאת ללא בעיה נביניהם חנא סניודא, פרופי גרין ואנו צאלה מעיה. הסיבה היחידה שבגללה נמנעה יציאת שניים אלה היא שבעד הט לא עמדו בהחייבות שנתנו לנו ובהיותם בחוי"ל הם נפגשו עם גורמים עויינים בכירים. היו לנו סיבות אלוץ להניח שגם כעת נסיעתם הנוכחית הם ייפגשו עם גורמים עויינים ואו דוקא בארה"ב.

ב. כמו כן יצויין שנעשה בעת ביקורו האחרון בחוי"ל לפני כ- 5 חודשים העניק ראיון לביאון ערבי שמופיע בלונדון (אכטואג'יס) ובו אמר ציי"המאוב המרויני הוא לא רק לבוא של הפלסטינים אלא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

גם חונה. על רבריו אלה הוא הבטיח <פרסם הנחשה נעו זה הוא >א עשה זאת.

ד. נקודות אחרות שלא מיוטדות להסברה לאו מרכז נפרד.

מרחיים - מצפיי"א. ==

8/9

90: שח, יהמ, שרוב, מנבל, ממנבל, סמנבל, ממד, רס, אמן, הסמנבל, סמנבל, מנבל, סמנבל, יורכנסת, מצפא

9 7 2 8 8 1 2
 8'07... 4... 1108... 2... 97
 '772
 ..... 1108 1110
 '772
 ..... 1108 1110
 ..... 1108 1110
 ..... 1108 1110

המשרד, בטחון, 772 772

2/4

73 / 394 / 414

Q Would you give us what you have on West Germany and the negotiations over extraditing this suspect in the TWA hijacking?

MR. REDMAN: I really have almost nothing to add today other than to say that we're continuing our discussions with the authorities of the Federal Republic about this case, and that questions concerning possible prosecution will have to be directed toward the Department of Justice.

Q Yeah, well, I mean there is a, there are some factual legal questions and issues involved. Have you got anything on that or can you tell us if the Department's legal offices with something on them? I mean, specifically there are reports from West Germany, I'm quoting the government as saying that they are asking for certain conditions and guarantees which apparently the US law does not allow us to do. Can you comment on that in any way?

MR. REDMAN: Those are exactly the kinds of legal questions about which I can't comment, and I'd have to refer you to Justice. They're the experts.

Q Right okay.

Q Has a formal request been made of that government to hand him over in one way or another? Or are we still just talking?

MR. REDMAN: Likewise, I can't address that from the podium beyond what I said yesterday, that we're very interested in getting him, and that we're in contact with German authorities. And beyond that, you'll have to stay in touch with Justice.

Q Check, is it the case that these discussion with the West Germans are being conducted by the US Ambassador to West Germany or through the US Ambassador to West Germany? Or is the Justice Department--has some other mechanism been set up for dealing with that through the Justice Department directly?

MR. REDMAN: As far as I know it's still being done through our Ambassador. Of course, his instructions are based on input from not only the State Department but the Justice Department.

Q Can you shed some light about the nationality and the accused, where is he from?

MR. REDMAN: I can't give you any information on that.

3 7 2 2 0 2 1 2
0'87.....97
1772
.....110
772
.....
.....
.....

מלו : המשרד, בטחון, ניו יורק

$\frac{3}{4}$

73 394 414

Q Can you give us a situation report on the Iran-Iraq war?

MR. REDMAN: I don't have very much to add beyond yesterday's report. I can only say that the fighting continues on the Basra front. The situation has not changed appreciably over the past 24 hours. I would again express our concern about the intensification of fighting and the tragic loss of life. We deplore Iran's occupation of Iraqi territory and its current efforts to drive further into Iraq. We call on both sides to seek an early end to the war that preserves the sovereignty and territorial integrity of both countries. Iraq has repeatedly indicated its willingness to pursue such a peace, but Iran has remained intransigent.

Q What?

MR. REDMAN: We again urge Iran to join with Iraq to seek an early negotiated or mediated termination of the war and end this devastating conflict.

Q Last week there were reports that Iraq had again used chemical weapons, and the State Department was supposedly looking at that question. Do you have any guidance for us on that?

MR. REDMAN: I don't have anything on that.

Q So now we understand that you deplore the occupation of Iraqi lands by the Iranians, which you have said you refuse to answer -- on your statement.

MR. REDMAN: Do you have a question?

Q I said now you understand that you deplore the Iranian occupation of Iraqi lands?

MR. REDMAN: I said do you have a question?

Q I'm asking. Now we understand from your statement now that you deplore Iranian --

MR. REDMAN: You're telling me what you understand.

Q Yes. Can you say --

MR. REDMAN: I agree, that's what you understand.

Q Chuck?

MR. REDMAN: Yes?

7 7 2 8 8 8 1 8
0'89'... 4. 1108... 4... 97
172
1110 38001
דמיס
מרין 1108
מרין 1108

מל, חמרה, בטחון, ניו יורק

4
4 73 394 414

Q The Secretary of Defense yesterday said it would be very disastrous for everyone if Iran won the war. Does the State Department share that assessment?

MR. REDMAN: I don't have any way to comment on that.

Q Do you see this as the push that Iran has been promising for a long time, the massive -- what do you call it -- the massive -- or the final push, they are trying to do in trying to gain a victory over Iraq in this war?

MR. REDMAN: No, I can't make that kind of military assessment for you. That particular story has surfaced and re-surfaced over months, and maybe even years. And in this particular context, I couldn't make that judgment.

Q Any acts that will be done by Iraq now -- since Iran is occupying Iraqi territory -- any action by Iraq which will be going to be done there, including using chemical weapons -- they are allegedly using chemical weapons -- would this be justified under self-defense?

MR. REDMAN: I really can't speculate on various hypothetical situations.

Q Could you comment on King Hussein's interview with Le Monde which he said yesterday that the only way to reach a comprehensive settlement for the Middle East is to have the five permanent security council members participate and solve the issue, will bring all the parties concerned?

MR. REDMAN: No, I don't have any comment.

-JFY

Arms Dealers Linked to U.S. Policy Shift

By JEFF GERTH

Special to The New York Times

WASHINGTON, Jan. 15 — For more than a year before the Reagan Administration began to consider selling arms to Iran, many of the arms dealers who eventually helped carry out the change in policy had been planning among themselves to sell American arms to the Teheran Government, according to American and Iranian sources and documents.

The discussions suggest that the official policy of the United States may have been heavily influenced by earlier plans of arms brokers who had their own commercial aims.

One of these brokers, Manucher Ghorbanifar, was planning in early 1984 to sell United States weapons to Iran, even though such sales were officially banned by the United States, according to associates.

In 1985, Mr. Ghorbanifar became the major source of intelligence about Iran for the United States. His observations and advice helped convince the White House to proceed with the arms sales, even though the Central Intelligence Agency earlier had decided that he was unreliable, American officials said.

Hearings May Study Dealers

The Administration's dependency on these middlemen is likely to be a central focus of coming Congressional investigations of the Iran affair, since no arms dealers or middlemen were interviewed in the first set of hearings late last year.

Even without evidence from these men, the still-secret Senate report on the matter criticized the Administration for depending on arms brokers, officials said.

Senator Dave Durenberger, Republican of Minnesota and chairman of the Senate Intelligence Committee when it put together its report, said the report showed that the Administration had been taken in by a combination of someone else's foreign policy and the avarice of arms dealers.

What made this arrangement possible, officials said, was that the desire of the arms brokers to make deals and reap large profits meshed with the Administration's desire to be told by them that Iran would bring about the release of American hostages held in Lebanon if weapons were delivered to Teheran.

'No Suggestion of Risks'

In a recent interview Gary Sick, who handled Iran affairs at the National Security Council under President Jimmy Carter and is now at the Ford Foundation, said that a White House memo dated Jan. 17, 1986, giving the rationale for the arms sales, "has no suggestion of downside risks, of the implications, or sense of broader policy concerns."

"It's the same kind of deal-making reasoning that led the United States Government to get involved with arms dealers," he said.

"The policy makers had no good answers for freeing the hostages," Mr. Sick added. So the arms dealers, who are "entrepreneurs who believe in the

Yaacov Nimrodi, above, an Israeli arms dealer, and Al Schwimmer, an Israeli arms manufacturer. They are said to have been involved in sale of weapons to Iran.

and an Israeli official who later became involved in the Administration's Iran arms deals took place late in 1984. But earlier that year, in April or May, some of the same arms dealers planned during meetings in London to sell United States arms to Iran.

In those discussions they said they hoped they could arrange for official United States sponsorship of the sales. One of the dealers said that he had heard indications that the United States might soon consider changing its policy, according to an arms dealer familiar with the discussions who asked not to be identified, and to Ali Noorzadeh, an Iranian journalist based in London who was present for some of the discussions.

These early 1984 discussions included three Iranian exiles involved in the arms trade, Mr. Ghorbanifar, Albert Hakim and Cyrus Hashemi, according to these sources. Mr. Hakim and his companies helped handle the proceeds from the sale of United States arms to Iran last year authorized by the Reagan Administration, and Congressional investigators believe his companies may have taken large commissions from the sales.

Mr. Hashemi, who died last July, was originally involved in the early stages of the Government-sponsored arms sales but then became entangled in an unauthorized arms deal.

'Americans Ready to Sell Arms'

Mr. Noorzadeh said Mr. Hashemi told him after a meeting with Mr. Ghorbanifar in London in April 1984 that the two men planned to "go and buy weapons through Albert Hakim in the U.S. and sell them to Iran."

In London the next month, Mr. Noorzadeh said, Mr. Hashemi told him that "Hakim said that the Americans are ready to sell arms to Iran, they're thinking of trying to win some friends in Iran."

Since the early 1980's, Mr. Hakim has tried to do business with Iran and to persuade the Reagan Administration to improve relations with Iran, according to former employees of Mr. Hakim, including Herman Neidhart.

At the time of his discussions in London, Mr. Hakim was in business with retired Maj. Gen. Richard V. Secord, who has emerged as a key figure in the Iran affair. Mr. Hakim and his lawyer both declined to comment.

Link to Iran Rescue Mission

Both Mr. Hashemi and Mr. Hakim were already known to American intelligence agencies. They had been involved in sensitive intelligence activities for the United States in 1980, including the ill-fated attempt in April 1980 to rescue the American hostages in Teheran, a mission that also involved Mr. Secord, according to associates.

U.S. Sponsorship Sought

The Senate report, according to Congressional sources, says that the first discussions among some of the dealers

3
G2
368
NI
400

NI

62

3/7

100-368

Agence France-Press

Alnan M. Khashoggi, left, the Saudi businessman, and Manucher Ghorbanifar, an exiled Iranian and arms broker, in Monaco last month.

In November 1984, Mr. Ghorbanifar had separate discussions in Hamburg, West Germany, with a former top C.I.A. official, Theodore G. Shackley, according to several participants. At the meetings, they talked about freeing the hostages in Lebanon, arms sales to Iran and improved relations between the two countries, the sources added.

Mr. Shackley sent a memo about the meeting to Administration officials and suggested that Mr. Ghorbanifar might serve as an intermediary between the United States and Iran, according to the sources.

It is unclear what happened to the memo, but one of the people who became aware of it in early 1985 was Michael Ledeen, a Government consultant and a friend of Mr. Shackley, the sources said.

Ghorbanifar Tied to Israeli

In the spring of 1985, Mr. Ledeen was working as a consultant for the National Security Council and met in Israel with, among others, Mr. Ghorbanifar and Jacob Nimrodi, an Israeli arms dealer. Mr. Ledeen's advice when he returned to Washington helped the Administration decide whether to proceed with the arms sales to Iran.

The Senate report, according to Congressional officials, notes that in late 1984 Mr. Ghorbanifar also had discussions in Israel with three others who later became involved in the United States arms sales. They were Mr. Nimrodi, Al Schwimmer, an Israeli arms manufacturer, and David Kimche, a top-Israeli official.

NYT 10-1-87
The
Limits of
Apology

Should Ronald Reagan apologize to the nation for the blundering acts of omission or commission that led to the arms-to-Iran scandal former Secretary of State Cyrus Vance has termed "severely damaging to our national interest"?

You bet he should, and the sooner the better. But neither Mr. Reagan nor his supporters should be under the illusion that, as the cliché goes, an apology would "get this behind him."

Mr. Reagan not only owes the apology to a people who trusted him not wisely but too well, it's also probably true, as numerous Republicans are advising him, that a lot of Americans would be more willing to continue or resume trusting him if they felt he had assumed full responsibility for the Iranian-contra mess.

That's what happened when President Kennedy took responsibility for his Administration's Bay of Pigs fiasco — which didn't prevent him from soon getting rid of the C.I.A. officials most responsible. That's not what happened, however, when President Carter personally announced the failure of Desert One, the mission to rescue hostages from Iran.

But Mr. Carter's standing, late in his term, already had deteriorated; when Mr. Kennedy and Mr. Reagan encountered disaster, they were at peaks of popularity and the public generally did not want them to fail.

So for Mr. Reagan to shoulder the blame, perhaps in his State of the Union Message, as some Republicans advise, would be useful and realistic; few Americans seem to believe that he was a mere bystander as Colonel North and Admiral Poindexter wove their skeins of intrigue.

But even such a dramatic statement won't "get this behind him," for a number of reasons.

One is that the matter has become too partisan. Protest as they might, Democrats nevertheless see the arms scandal as both a political break for their party and a well-earned comeuppance for the casual

A Reagan statement on Iran wouldn't get the issue behind him.

Reagan style of "big-picture" governing, with little attention paid to details. After six years in the wilderness, it's too much to expect that Congressional Democrats won't continue to push their investigations, apology or no apology.

Another is that the "mistake in judgment" for which Mr. Reagan is being urged to apologize was not just a minor matter — as was pointed out by Mr. Vance in his Congressional testimony. Certainly it was more serious than anything in Watergate, which hardly engaged national security at all, save in the imaginations of Mr. Nixon's plumbers. Even the Bay of Pigs probably did not call into question, elsewhere in the world, the common sense and strategic judgment of an Administration to the extent that the arms-to-Iran matter has.

The scandal involves, moreover, National Security Council procedures, White House-Congressional relations, the role of the C.I.A., responsibilities of the Secretaries of State and Defense — all matters that, quite aside from any apology Mr. Reagan may now make, deserve thorough airing and possibly legislation, to avoid such fiascos in the future.

Nor can any apology by the President remove the real possibility that laws were broken, particularly in the attempts to channel funds to the contras in Nicaragua. Whether he knew about or condoned law-breaking, or was too inattentive to duty to detect it among his appointees, Mr. Reagan would be likely to be held responsible if the Special Prosecutor obtains criminal convictions of any White House aide. The primacy of the law, even above a President's most cherished foreign policy objectives, must be reestablished if it has been breached.

Besides, there's disturbing evidence that Mr. Reagan may have been lying to the American people — and not just on "details," like his insistence that all the arms sent to Iran were defensive and could have been carried in one cargo plane, or his repeated news conference statements that no other country was involved in the matter.

Perhaps the central point at issue is whether Mr. Reagan was trying primarily to ransom hostages, against his own proclaimed policy, or wanted most, as he claims, to open useful communication with Iranian "moderates." The latter contention, as more documents and evidence come to light, looks more and more like a cover story. No one, for instance, has as yet explained who or what Iranian moderates are, or how the U.S. could deliver 2,000 TOW missiles to them but not to the Ayatollah Khomeini's armed forces.

So by all means Mr. Reagan should apologize; he's long overdue. But that won't answer all the questions, many of which are just beginning to be asked.

4/7

Ca
368

Ni
400

The Policy Bazaar

The unending revelations of Iran-Contra-Brunei-Israel-gate suggest that the Reagan administration has been running its diplomacy and national security planning on the principles of the junk bond market.

By whatever name, this exercise turns out to have been a field day for policy salesmen and middlemen out to acquire real assets today on the cheap in return for promises of a bigger payoff down the road for everybody else.

You get the feeling that you could pull on the loose ends dangling from this story until the cows come home or, more appropriately, until the chickens come home to roost and still not exhaust the puzzle's intricacies. Three loose ends for tugging on this snowy Paris day:

1. The too-good-to-check syndrome:

An inside joke at The Washington Post's daily Page One story conference involves particularly juicy but not terribly consequential stories. "It's too good to check," a senior editor will say with a laugh—communicating to the originating editor that the story sounds good but fragile, and must be checked within an inch of its life.

Israel's original version of how it came to be involved in this mess seemed to echo that joke's unexamined premise. Officials told Israeli newsmen that Michael Ledeen, a consultant to the National Security Council, had asked for their help in getting the hostages out, and they immediately turned their hand to helping out their friend Mike and Uncle Sam.

Under the pressure of further disclosures in Washington, former prime minister Shimon Peres now says that the Israelis subsequently checked with "higher authority" in Washington.

When the story first broke, I asked a British friend who knows how Margaret Thatcher's mind works if Britain would have undertaken such a mission.

"Only if the request came directly to her from the president, and only if it were fully explained by him," my friend answered. "The damage that could be done to the relationship in the event of disclosure would have been too severe for her to do otherwise."

My guess is that Peres is leveling. Knowing Ledeen's role, the Israelis would have sought specific clearance from Vice President Bush, if not from Reagan himself, before proceeding.

Bush, a former CIA director and U.N. ambassador, would have been the

logical candidate to oversee this and many of the other covert operations that were run out of the White House. His role continues to be the most tantalizing loose end.

2. The Saudi connection:

This year's Christmas card, the 11th annual reminder from Adnan Khashoggi of the one time we met, arrived a few days late. Adnan probably has a lot of other things on his mind at the moment.

Back in 1975, he was busily protecting two Saudi generals by claiming that he had solicited a bribe in their name from Lockheed but actually pocketed the money himself.

It is worth asking what Khashoggi brought to this deal. One thing was familiarity with CIA involvement in arms transfers. Probably more important was an aura of official Saudi participation that could be as easily denied, if necessary, as was the relaying of a bribe.

It is possible that there are backers for Khashoggi in Saudi Arabia who hoped to use the deal to take out separate secret insurance policies with Saudi Arabia's two proclaimed enemies, Iran and Israel, and to ingratiate the kingdom with a singularly unhelpful American administration. Khashoggi would be deniable in failure, claimable in success.

3. The Brunei connection:

George Shultz says he has no idea what happened to the \$10 million that he got the sultan of Brunei to cough up for the contras. It seems to have gone into the Oliver North-William Casey Geneva Charity for Needy Guerrillas of the World, and disappeared.

The sultan's previously unknown interest in Central America need not detain us long. What may be of more import is his well-known interest in the Cambodian resistance groups fighting the Vietnamese. If \$10 million would help keep Washington involved in Southeast Asia's most vital conflict, it would have been an easy investment for the sultan—particularly if part of it came back to the Cambodians through the CIA slush fund.

That's the problem with loose ends. Look at them long enough and you see the craziest patterns beginning to form. You could even start telling yourself the fact that a former White House official had significant financial dealings with Brunei, Saudi Arabia and South Korea (which has been particularly active in selling arms to Iran) at the time this was all being put together could be important. Crazy, now?

5/7

G₂
368

N1
400

Shultz Dogged by Iran, Resignation Issues

Questioning on Africa Trip Shows How Stewardship of Foreign Policy May Suffer

By David B. Ottaway
Washington Post Staff Writer

Secretary of State George P. Shultz, who returned Wednesday from an eight-day trip to black Africa, got his first sour taste of how the Iran arms sale is likely to bedevil his stewardship of U.S. foreign policy in the coming months.

At almost every stop, Shultz was confronted by reporters—primarily those traveling with him—seeking his reaction to the latest revelations in Washington and to renewed reports that he intends to resign.

In his response to one report that the United States had deliberately given false intelligence information to both Iran and Iraq, Shultz was extremely cautious, apparently reflecting his uncertainty about what he doesn't know about what others in the administration may have done.

The continuing disclosures and resignation reports, which clearly infuriated him, raise questions about the long-term impact of the Iran arms affair on U.S. foreign policy and Shultz's effectiveness as he attempts to repair the administration's credibility abroad.

From his numerous statements in favor of "full disclosure," it was clear the secretary is anxious to get the whole affair behind the administration so that he can concentrate on "the substance" of foreign policy.

Shultz repeatedly tried to keep the focus of his first trip as secretary of state to sub-Saharan Africa on the issues at hand. But his efforts largely failed, because he had no other big news or initiative to announce during his colorful Africa safari.

From the start, and at almost every stop along the 14,800-mile journey, questions about the Iran arms affair and his possible resignation kept cropping up.

At one point, he snapped, "I'm trying to focus on Africa, in case you haven't noticed."

His trip to an isolated game park in southwest Kenya last Sunday, seemingly the ultimate refuge from the hurly-burly of Washington politics, was suddenly interrupted by an NBC television reporter who wanted to know whether the secretary had seriously considered resigning in November after the first disclosures about the covert arms-to-Iran operation.

Relaxed and thoroughly enjoying himself following a dance with a troupe of Masai women, Shultz cringed and refused to answer.

But the question would not go away. Upon arriving in Abidjan, Ivory Coast, on Monday, he was confronted by a United Press International report that he was again seriously considering resignation.

Shultz's aides fumed, cursed the news media and denied in every conceivable way that there was any truth to the report, but they could not shake it.

The subject came up again in Monrovia, Liberia, when the NBC television reporter repeated the question.

This time Shultz tried to deal with it humorously. "I heard about that report I'm going to resign, and it was news to me," he said. "I think I would have known about it."

Shultz repeatedly insisted he has no new information on the wayward secret Iran arms dealing.

"I've said basically my piece on the subject," he said flying from Dakar, Senegal, to Nairobi, Kenya. "As bits and pieces come to light, I don't think I want to comment."

Yet, Shultz's inability to answer questions is a constant reminder of how he was sidelined when the administration made crucial decisions with enormous implications for U.S. foreign policy.

This appears to have shaken his confidence in his ability to speak with authority on the making of U.S. foreign policy over the past two years.

This hesitancy was painfully apparent when he was asked about a New York Times report that the Central Intelligence Agency had fed both Iraq and Iran false or incomplete information.

In carefully measured words, Shultz did not rush to deny the report as might be expected. Instead, he said: "That's news to me, and so far as I know any intelligence we've given to Iraq has been dead on the mark."

Stressing again the "so far as I know" qualification, the secretary said that giving false intelligence information is bad diplomacy and that he strongly opposes it.

Another example of Shultz's new caution was his answer to a question about whether he knew anything about a reported \$32 million contribution to the Nicaraguan contras from Saudi Arabia. Again, Shultz had to say that he was aware of only one third-country contribution, presumably that from Brunei, leaving in doubt whether he knew what the White House might be doing in its secret contacts with the Saudis.

How Shultz intends to deal with the impact of the Iran affair is far from clear. The secretary gave no indication during the trip that he has any major initiative in the works.

6/7
368
/N

X
in any area that might divert news media attention from the affair.

He said he has no plans to meet with Soviet Foreign Minister Eduard Shevardnadze to give a possible new impetus to arms control negotiations and has no expectations of a sudden breakthrough at this round of the Geneva talks that started yesterday.

About the only news-making event on Shultz's immediate calendar is his meeting this month with the black South African nationalist leader Oliver Tambo.

The meeting is to be his first

X
with any top leader of the militant African Nationalist Congress. And Shultz indicated he is far from being comfortable in having to deal with it. He said, in fact, that he has "grave reservations" about the ANC because of its public endorsement of armed struggle to end white rule and its affiliations with the Communist Party of South Africa.

X
The meeting has become a foreign policy necessity if the administration is ever to play the role of mediator between white and black South Africans. But it seems likely to bring down the wrath of his conservative critics, who see the ANC as little more than a "communist" and "terrorist" organization.

In the immediate future, therefore, this is the only issue that would allow Shultz to demonstrate his command of foreign policy.

X

N1
400

G2
368

1/2

:דח"ת	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
:נוג בתחומי	טופס מברק	מסור: 4
תז"ח: 16/430	א ל : יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שטב"ט לתקשורת, לע"מ, דו"צ, קט"ח, מנכ"ל מדיני, מסנכ"ל, אמית"ק, מע"ח, מצמ"א, הסכרה, ממ"ד,	
: נר 0453	ד ע : ווטינגטון	
85 - 011 42 - 1100	מאת : עתונות, ניו יורק	

News Summary January 16, 1987

New York Headlines

Top stories on the front page of the New York Times includes: Bonn's arrest of TWA hijack suspect (see Press Reports); Poll finds Iran affair has hurt journalist's credibility (see Press Reports); Shultz is under fire for asserting Liberia made gains on rights; Key China Leaders meet on shift in rulers; Wall Street erupted with record trading; Afghan truce is said to begin but Kabul claim is doubted. Page 1 stories in the Wall Street Journal deal with Bay of Pigs Vets and the new war that they have to fight in Nicaragua.

Editorials

ND "Won't Always Be So Easy: US-Israeli Relations" The flap between the US and Israel is a direct result of the two nations' 1893 decision to increase cooperation significantly on intelligence and military matters. The lesson of the Iran scandal is that what is good for Israel is not necessarily good for the US, and visa-versa.

Columns

DN-Buckley "Don't Blame Cardinal for Being a Christian" The Jewish community should have known better than to give the impression that it was an insult to them, that O'Connor, while visiting Israel, declined to be circumcised into Israeli dogma. The distressing aspect of this whole thing is that it is now made to look like a diplomatic ambush: An American cardinal invited to Israel to make Israeli propoganda. Thank-God for Nathan Perlmutter, who declined to sign that denunciation on the grounds that it was unwarranted.

NYP-Anderson "Sultan: US Tricked He Into \$10M Contra-butoin" The Sultan of Brunei says the State Dept. lied when he claimed he had donated \$10 million to aid the Contras, according to sources speaking for the ruler. He said the US request was for humanitarian aid to the needy of Central America. He would not have given the money if he had known it was going to the contras.

NYT-Wicker "The Limits of Apology" Reagan should apologize to the nation

איטור: סם הטולח: סלמה קי 16.1.87 תאריך:

7 1 1987 16.1.87

0453 / 85 / 42

2/4

for the blundering acts of omission or commission that led to the arms-to-Iran scandal. First, he owes it to the American people, second, they will probably be able to resume their trust for him if he apologizes. But his apology won't answer all the questions, many of which are just starting to be asked.

NYT-John Eisenhower (son of Dwight) "The White House Mystic" It is very possible that a President could be kept in the dark by staff members who believe they are doing the right thing.

Press Reports

Arms Dealers Linked to US Policy Shift

NYT-Gerth-For more than a year before the Administration began to consider selling arms to Iran, many of the arms dealers who eventually helped carry out the change in policy had been planning to sell US arms to Iran. The official policy may have been heavily influenced by commercial plans of the arms dealers. (Cabled) (Photos of Nimrodi, Schwimmer, Khashoggi and Ghorbanifar)

ND-wire-Ghorbanifar warned North and Casey that they would have a "bigger problem than Watergate" if he was cut out of the arms-for-hostages negotiations. ABC News reported. The US had gained direct access to Rafsanjani and refused to heed the arms dealers advise.

Iranian Jews to Come to US

DN-wire-900 Iranian Jews, stranded in Vienna for months, have been approved for immigration to the US in the first 3 months of this year. The 900 are part of 1200-1300 who are waiting to settle in the US.

Reagan Won't Apologize/Policy Affected by Affair

NYT-Roberts-The White House asserted that Reagan would not apologize for his Administration's handling of the secret arms deal and the diversion of funds. The president feels he has done nothing wrong.

WSJ-Hume-The Iran crisis has affected policies and actions in the White House ranging from personnel to trade and nuclear test treaties. Everyone is preoccupied.

Poll Finds Iranian Affair Hurt Credibility of US Journalists

NYT-Jones p.1-The nation's news organizations have lost substantial public esteem and credibility as a result of the Iran-Nicaragua affair, although the public views them as more believable than it views Reagan or Congress, according to a new poll.

Hijacking Suspect Arrested by Bonn

NYT-Markham p.1-The West German authorities have arrested a Lebanese whom they believe to be one of the men who hijacked a TWA jet to Beirut in June 1985. A liquid explosive was found in his luggage at the Frankfurt airport. (all papers)

* *

0453

185/42

3/4

ND-Nowak & Scovel-Survivors of TWA flight 847 said that they hoped the suspect being held in Germany would be extradicted to face trial in US courts.

NYT-special-The Justice Dept. disclosed that a fourth person had been indicted by a Federal grand jury on air piracy charges in the TWA hijacking.

Terry Waite is Optimistic

ND-AP-Waite met Lebanese leaders in his latest effort to win freedom for American and other hostages, but his Druse escorts made no contact with the kidnapers. Two more foreigners have been kidnaped since Waite's arrival: A Saudi Embassy staffer and a French journalist. Waite said "I think we are on the way to having a resolution on a longstanding problem." He did not elaborate.

US Sees Iranian Setback in Push on Second Front

NYT-Gwertzman-The US said that Iran had apparently suffered a setback in its one-day effort to pierce Iraqi defenses 75 miles northeast of Baghdad. B near Basra, heavy fighting continued. The Iraqis were reported to have blocked any further Iranian advance but have been unable to drive them back.

NYT-Kifner-Fighting continued along two fronts in the war with both sides asserting that they have inflicted heavy losses on the other.

France Confiscates Khashoggi's Jet

NYP-wire-Khashoggi's DC-8 has been seized by French authorities in the latest sign that he is in financial trouble over his role in the US-Iran arms deal.

NYP-Khashoggi is upset that his friend, Hindu holy man Shri Chandra Swamiji Maharaj, is now the target of an investigation.

O'Connor and Jewish Leaders to Talk

ND-Carroll-A closed-door conference has been set to repair the damage done by Jewish leaders' unhappy experiment in open diplomacy. The leaders, who lost some allies when they lost their normally deft political touch, want to resume a more productive private dialogue with O'Connor. Yesterday a group of Orthodox rabbis met in NY to speak up for the Cardinal.

Media Notes

NYT-Promotions at senior levels of the NYT's news departments were announced.

Letters

NYP-7 letters against O'Connor's remarks concerning Jerusalem, Israel and the Palestinians.

Cartoons

0453

185/42

4/4

ND-Oliphant Reagan is up to his waist in quick-sand with alligators surrounding him. He says, "When Israel suggested I drain the swamp...well, Maybe it wasn't Israel...but anyway, someone did, so here I am..."

DN-Reagan is sitting at his desk reading the newspaper. "Don't blame me... I just work here....," he says

DN-Reagan is in a store called "Hostages-R-Us" and speaks to Kheomini. "No Iranian moderates?...Oh, well, I may as well pick up a few US hostages while I'm here," he says.

Caroline Gruss Dies

NYT-Teltsch-Caroline Gruss, who with her husband donated millions of dollars to educational institutions in the US and Israel, died in Manhattan at age 76. She will be buried in Jerusalem.

ITONUT
NYC

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

יוצא

חוזם: 1,5974

אל: דוש/389

מ-: המשרד, תא: 150187, חז: 1516, דח: ר, טג: ש

נד: 2

שמור/רגיל

השגריר

פגישות שה'ח - מרפי

א. שה'ח קיום הערב פגישה שניה, בת שעה וחצי, עם מרפי. (מצידם השתתפו קלברוס, רוט, קרבי, קרצר, פיקרינג ודליאמסון).

ב. מרפי דיווח כי משימתו היתה לבהון:

בא. נכונות הצדדים לחידוש המאמץ לקידום התהליך המדיני.

בב. מידת מחויבות הצדדים לסיכומים שהושגו בעבר באשר לתנאי הכניסה למו"מ ישיר בסיוע פורום בינלאומי.

בג. רצינות הצדדים במחויבותם למדיניות 'איכות החיים' בשטחים.

ג. בתום סיבוביו באזור מצא הן את מצרים והן את ירדן שותפות לתגובה החיובית לעצם ולעיתוי ביקורו ולתשובה החיובית בשלושה הקשרים. יתר על כן, עם השלמת המנדט המקורי החליט לפתוח במאמץ למיקוד זיהוי הפערים הקיימים בין הצדדים ולגרוי המחשבה אצל שלושתם לגישור על הפערים.

ד. מרפי סיכם את תחומי המחלוקת כלהלן:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דא. רצונה של ירדן והתנגדות ישראל להעניק לוועידה המלווה אופי מתמשך.

דב. תנאיה של ישראל להשתתפות סובייטית (יהם ליהודים, יחסים דיפלומטיים) וסירובן של ירדן ומצרים לקבל עמדת ישראל בתנאי:

דג. שאלת הייצוג הפלסטיני

ה. מרפי מצא את שלוש הבירות שותפות להערכה כי יש לזכות הטיכול בשאלת הייצוג הפלסטיני ולהתמקד תחילה בנושאים אחרים.

ו. מרפי ניתח את השפעת השינויים האסטרטגיים באזור (התחזקות אמינות יכולת העמידה העיראקית: קשיי סוריה מבית ומחוץ: אילוצים כלכליים במדינות השונות) על חופש התמרון של הצדדים הרלבנטיים.

ז. מרפי סיכם בחיוב את דיוניו בשלוש הבירות כולל הנכונות להעלות רעיונות חדשים במאמץ לגשר על הפערים.

ח. לאחר שניתח בפירוט את עמדות הצדדים וסיכם את עמדת ישראל בשאלת המו"מ הישיר והועידה הבינלאומית שה'ח סיום בברכה ותודה חמה על ביקור מרפי והאיתות שבו לגבי חידוש המעורבות האמריקאית והמאמץ המשותף להעניק תנופה לתהליך השלום.

ט. בשולי השיחה הועלו מס' נושאים כלכליים בכללם פירוש וניתוח התכנית הכלכלית - שלב ב' ורעיונות אמריקאים בתחומי הסיוע לישראל ולשטחים (פירוש בדיעבד).

נמרוד נוביק - יושף מדיני לשה'ח

חב

תפ: שחח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, טמנכל, ממד, רם, אמך, מצפא

SECRET
SECRET
SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

חוזם: 12,7136

אל: המשד"ר

מ-: נ"י, ג"ר: 414, ת"א: 151286, ח"ז: 1500, ד"ח: מ, ג"ט: ש

ג"ד: 2

שומר/מיידי

אל: בנסיות - מצפ"א
 דע: ורשינגטון (ג"ר 81) - רומא
 מאת: הקונסול הכללי, ניו יורק

ביקור קרדינל או'קונר. בהמשך לשלי 372.

הבוקר נפגשתי לשיחה עם המונטיניורים ג'והן נולן וג'יימס הק-קרתי.

1. הקרדינל ונמליהו יגיעו לגשר אלנבי ביום חמישי, 1 בינואר בשעה 10:30 בערך.

2. יעזבו את הארץ למצרים ביום ב' 5 בינואר, במסע של 20:00.

3. הקרדינל יגור בנוטרטס בירושלים בכל הנצאלות הביקור על השבוע, כמו בירון ובמצרים. בכל ערב יחזור הקרדינל ללינה בנוטרטס.

4. מבקשים להתחיל בתכניה הפגישות והביקורים ביום חמישי 1 בינואר, בשעה 3.00 אחה"צ.

5. הקרדינל יפגוש את: הנשיא (רה"מ), שחי"ת, יר"י, הכנסת, שר הדתות לפי הסדר שאתם תקבעו. כמו כן יבקרו ב"יד ושם".

6. הטיור בירושלים בהזדמנות טדי קולק, כולל הכותל, הרובע היהודי והרובע המוסלמי. השניים כבר דיברו ביניהם

משד"ר החוץ-מחלקת הקשר

בטלפון. נולן ביקש שההזדמנות במקומות הקדושים לנסות בירושלים תיעשה ע"י איש שלום ולא ע"י טדי קולק. אמרתי שטדי הוא ראש העיר ואין להעלות על הדעת שיבטיח באמצע ההזדמנות שיתן לקרדינל. הכל מקום אמרתי שאעביר לכם מיטלה זו. אגב, מק-קרתי הגיב באי נוחות כשנולן העלה ענין זה. עוד על הצרכי מנולן להלן.

7. מטבימים לדיון של כשעתיים עם אנשי רוח כוורבלובסקי בלוטר, טלמון, מרסל דיבואה, וויגודר ואחרים בומה דומה הבקיאים ביחסי נוצרים-יהודים. נולן הציע שהדיאלוג הזה ייערך בטנטור ושינחה ע"י מר"ם גולדינג. אמרתי שאינני בטוח שזה רצוי או מקובל עלינו. לקרדינל יש די הזדמנויות להיות חשוף לדעה אנטי-ישראלית בכל מיני מקומות אחרים. כשהוא מבקר בארץ יש לאפשר לו לחבור את ישראל, אישיה ודעותיה ללא המטכנת של טנטור. גם בענין זה אמרתי שידעבר לטובלבט.

8. הקרדינל (או נולן) מעוניין לבקר בעזה, במטעלים שהם תומכים בהם ולערון מיטה. האיש שידע מה ברצונם לבקר בעזה הוא מונטיניור CARLO CURIS הנציג האפוסטולי.

לגבי קודים ראו עוד להלן. מבקשים שנאבטח את הביקור בעזה ואמרתי שאנחנו אחראים לגבי בטחון הקרדינל בכל הביקור.

9. לא לקבוע מסיבות שתונאים. יחליטו על כן במהלך הביקור ובנואה שיערכו זאת לקראת הסיום. לא מן הנמנע שהקרדינל ישוחח עם שתונאים שירצו לראינו גם במהלך הביקור.

10. מונטיניור קרלו קודים קיבל את כל ההכניות לגבי הביקור מהותיקן וממשד"ר הקרדינל בניו-יורק. אתם מתבקשים להגיש אתו לצורך הרגבת התכניה ותיאומה. קודים צריך להסדיר גם פגישות פרטיות עם אנשי דת נוצריים. ביקור בבית לחם וכיו"ב.

11. מונטיניור נולן יגיע ארצה כבר ב-20 בדצמבר אחה"צ. יגור בנוטרטס. מטבתי לו את שמו של צבי נאמן באיש קשר. יתקשר אתו בהגיעו. יוצה בודאי לעבור אתכם שוב על פרטי התכניה.

12. לוח הזמנים המצטייד הוא בולהלן:

משד"ר החוץ-מחלקת הקשר

יום חמישי וששי (1-2 בינואר) פגישות, שיהות וביקורים בירושלים ובית לחם, שבת (3 בינואר) לגליל, נצרת ובנרת. בלילה שיבה לירושלים, יום ראשון (4 בינואר) המשך שיהות, פגישות וביקורים בירושלים ובית לחם לפי הצורך. יש להביא בחשבון מיטה, יום שני (5 בינואר) ביקור בעזה ומשט לנמל התעופה.

13. שאלתי אם עלינו לדאוג לרכב או הם ידאגו. ביקשו שבדוק זאת עם קודים. מכל מקום רוצים לשלם.

14. אני ממליץ שבנוסף לשיחות ולפגישות השונות תיערך לקרדינל גם ארוחת ערב חגיגית מטעם שחי"ת.

15. על תכנים דנושאים לשיחות ואו מבוקי הקודים.

16. לפי הערכתי קרדינל או'קונר הוא יודותי. נדמה לי שגם ראש לשכתו מק-קרתי הוא כזה והא משקן את דעת הקרדינל. עם זאת לנולן יש עמדה חרובה ויש להתכונן לכך שישתול לצנן את האווירה ולנתן את הקרדינל. אינני מביר את קודים ואינני יודע כיצד יפעל. אם במקרה התעוררה בעיות במהלך הביקור נדאי יהיה לדון על כן מיד עם מק-קרתי ולא עם האחרים.

17. הפמליה מורכבת מן האנשים הבאים לפי סדר הבנורה: הקרדינל או'קונר, קרלו קודים, בישוף קוגרה, מונטיניור נולן, מונטיניור מק-קרתי, הקבלו בדי"ם הקרוב שמותיהם ותואריהם בלוועזית. כמו כן חומר רקע נוסף ממשרד הקרדינל.

יג

המ: שהח"דהם, מנכ"ל, ממנכ"ל, בנסיות, מצפ"א, שמו"ק, מאור

SECRET
CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

רחיבות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	1-19
סוג כטחוני:	טופס מברק	2-סוג
תז"ח:	א ל : מנכ"ל מדיני, מנהל לשכ' השר, ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ת	
נר :		ד ע :
0409		
	מח: עתונות. ניו יורק	

NEW YORK POST, THURSDAY, JANUARY 15, 1987

24

ISRAEL AND JORDAN TALK PEACE AT HUSH-HUSH PARLEY

By URIDAN
Midwest Correspondent

BRUSSELS — Israeli Foreign Minister Shimon Peres and Jordan's King Hussein met secretly in Israel three weeks ago. The Post has learned.

Israeli officials denied that any meeting took place, but highly placed sources told The Post that the two leaders met at an unidentified location in southern Israel near the Jordanian border.

The meeting took place during the last week of December, the sources said.

According to the sources, French President Francois Mitterrand played a key intermediary role in helping arrange the huddle.

Hussein is now in Paris, where Mitter-

and is reportedly pressing the Jordanian monarch to meet publicly with Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir.

Hussein reportedly told Mitterrand that he will meet openly with Israeli leaders only in the context of an international peace conference.

אגודת:

שם השולח: 01 2075

תאריך: 15.1.87

מחלקת הקשר ניו-יורק
 2 1 2 1 1 1 1 3 3 2

0409

2/2

Hussein and Peres reportedly discussed such a conference during their recent meeting, with the Jordanian urging a parley that would include the U.S. and the Soviet Union.

Both Israel and the U.S. oppose any conference that includes Moscow.

The two leaders also

reportedly discussed the possibility of a joint Palestinian-Jordanian delegation to any peace talks.

According to sources, the Peres-Hussein meeting prompted a recent unexpected Mideast trip by special U.S. envoy Richard Murphy.

The Post reported in

October 1985 that Peres, then prime minister, made a dramatic overture to Hussein during secret peace talks.

Peres reportedly offered the Jordanian king a freeze in Jewish settlements on the West Bank in return for an interim peace agreement.

XXX

מגירות ישראל - וויסנינסון

מל: המשרד + בטחון

360 386

ס י ק פ

97...מחוק...דפים

סוג בשחוני סודי

דחיסות מלידי

מאריך וזיה... 14.30 15 ינו

משימי מני

מנהל מצטיי

דע: מנכ"ל מדיני

מנכ"ל אנצ

מקשיח

הסנטור אינוויה והפחותה הרליבית

למברק הציר הכלכלי 143 מה-7 דנא

אתמול (14) שאלני הסנטור אינוויה באם התחדש דבר בנוון. השיבותי לו שלמיטב ידיעתי המצב לא השתנה מאז שיחתו עם הציר הכלכלי בשבוע שעבר (דווח במברק הנ"ל). אינוויה חזר על הנאמר בשני הסעיפים הראשונים במברק זה - לומר אכן גזאלה לא הבין את ההצעה האמריקאית, העניינים הסחבכו בקהיר, מובארק משחק "ברוגז", וכעת מנסים בממשל לשפר את תנאי החבילה. הוסיף שלדעתו עלינו להנמיך פרופיל, להשיב לכל פניה אמריקאית (רשמית או אחרת) שאנו נעייין בהצעה, ומאידך לתת למצרים להשתולל ולהביא להטבת ההצעה אם אפשר.

2. היום נודע לי על השיחות שהתקיימו אתמול גם כאן וגם בירושלים. התקשרתי עם משרדו של אינוויה ומסרתי שבינתיים הממשל הציג לנו את ההצעה באורח רשמי אך מבלי לנקוב במספרים.

יוסף אביב

למדן

מחוק 3
סוג בשחוני 1
דחיסות מלידי 1
מאריך וזיה 2
משימי מני 1
מנכ"ל אנצ 3
מנכ"ל מדיני 3
מנהל מצטיי 2

22

ס ז ר י

1..97... מתוך 2... 2015

סוג בסחוני... 3'4

דמי... 3'4

מאריך וז"ח... 15.1.87

מס' סדר...

אלו המשרד

384

1/2

אלו יורם בליזובסקי - מנכ"ל תמ"ס
דע: מנכ"ל אוצר, מנכ"ל מדיני, דברת/אוצר, שמיר, לבנת/תמ"ס, רובין/רה"מ, מצפ"א, למדן/כאן

בהמשך למברקנו מ-2.1.87 מס. 010 ולשלכם מ-5.1.87 - הערוחינו כדלקמן:

בחתיחסות כללית נראה לנו שבסדר היום המוצע נכרכו מספר נושאים שהם ללא צל של ספק נושאי דיון בוועדה מסוג זה ואחרים, שלעניות דעתנו, לא יוכלו למצוא פתרון במסגרת זו.
(1) **FTA** - כידוע לכם הדרישה הישראלית הכוללת למתן פטור בחוק למדינות להן הסכם סחר חופשי עם ארה"ב (וניתן להערכתנו למצוא פתרונות נאותים לחשישות האמריקאים לגבי השלכות על הסכם הסחר החופשי המוצע לגבי קנדה), מועלות תדירות במגעינו עם אנשי ה-**USTR**, מתוכננות פגישות הסבר עם אנשי קונגרס והצוותות המקצועיים של ועדות הקונגרס הרלוונטיות, אנשי ה-**USTR** עצמם קיימו כבר פגישות ראשוניות ומעקב ופגישות נוספות ייעשו בתאום אתם ועם אנשי אייפק. אנו בתהליך הכנה של פגישה של הח"מ עם ה-**USTR** עצמו, לליבונו כללי של הבעיות ביחסי הסחר ארה"ב-ישראל ובדרישה שהנ"ל יעלה את נושא ה-**FTA** בהופעותיו בסני ועדות הקונגרס תוך כדי תהליך הדיונים על הסכמי סחר. בהתאם, לא נראה שטיפול בדרישה זו, במסגרת הוועדה יהיה יעיל יותר, הואיל ובטבע הדברים ועדה ממך זה לא תוכל להפגש תדירות, ומאידך הפנית הענין לוועדה תיצור תמריץ שלילי לפעילות המתוארת לעיל.

(2) פגישות עם גורמים נוספים - כנ"ל.

(3) מבחן נזק ממשי לורדים -

אפשרויות הטיפול עם הממשל וה-**ITC** מוצו. בימים אלו מוגשת תביעה לבית המשפט לסחר בינלאומי לצורך פרשנות החוק. נראה שבשלב זה מן הראוי לבקש סיוע מה-**USTR** שיפעיל שרותיו הטובים לשכנוע משרד הסחר בצדקת הפרשנות שלנו לגבי משמעות "קיום החלל בחוק האמריקאי", וינסה לגרום לשינוי גישת משרד הסחר בנושא זה. נראה שהמסגרת הנאותה להעלאת משאלה רגישה ממך זה תהיה בפגישה אישית עם ה-**USTR**. להערכתנו דיונים בוועדות רבות משתתפים רק יגרמו להכחשת עמדות.

(4) נושאי זרימת מידע, פישוט הליכים, קבלת תשובות מתמצות -

ללא צל של ספק בנושאי נוהל ועבודה סדירים תוכל ועדה ממך זה לתרום רבות ואנו מנסים לחתום במסגרת לוי"ז נאותה בתיאום עם ה-**USTR**.

ההד תמס 5 3
3 1 3 1 2 1 2/... 1
ההד תמס 5 3
3 1 3 1 2 1 2/... 1

1987-01-16 01:49

1480126 01
מגירת ישראל - יוסי מילר

סניף
דף 2... מתוך 2... דפים
סוג בסחובני של
דחיסות... 3"א
מאריך וזייח 15:15
מסי סבר

2/2 384

אלי

- 2 -

5) דרישה להתחיל בחקירה מלאה (סעיף 4 למברקס) -
לא ברור לנו במה קבלת דרישה זו תועיל לעמדותינו.
במידה ולא תהיה חקירה מלאה הרי שקביעות קודמות תשאנה בעינן.

6) לסעיפים 5-6-7 במברקס:
אנו מקימים בדיקה משפטית לגבי החלוקה הפנימית בין נושאים תחיקתיים לנושאי
נוחלי עבודה על מנח לבדוק מה ניתן להשיג במסגרת ועדה ומה חייב לקבל אם בכלל,
טיפול תחיקתי בשיטות אחרות.

על חאריכים אפשריים נודיעכם בהקדם.

מנחם דרור

ס 108
ד 1... 3... 3... 3...
ס 108 בסחוני 10
דמי צד 15:15
מאריך וז"ח 15:15
ס 108

אל: המטרד

383

1/3

אל: עמנואל שרון-מנכ"ל אוצר
דצ: עמוס רובין - לשכת-לה"מ

פריסת תשלומי ריבית על יתרת חוב בסחון/הקשר אפשרי לקרנות צמיחה

בהנחה שהסדר פריסת התשלומים אכן יתבצע בסופו של דבר, בצורה זו או אחרת, הרי שימשאלת המימשל היא שהחטכון השנתי בזרימת מזומנים לא ייועד להגדלת הקציב ולצריכה, אלא להגדלת יתרות מטי"ח ו/או הקדמת תשלומים למלווים פרטיים. בשיחות רקע ראשוניות ובתגובה על המשאלה שחטכון זה יופנה גם לעידוד צמיחה המסק הועלו הרעיונות הבאים להקמת קרן צמיחה, בהתייחסות לחטכון הכספי שבפריסת תשלומי נטל הריבית ועיקרם כדלקמן:

(מובן שרעיונות ראשוניים אלה אינם באים במקום מדיניות צמיחה כוללת, אלא כנדבך אחד בלבד).

1) תוקם קרן צמיחה אמריקאית לפעילות מסחרית ישירה במסק הישראלי (במתכונת כלל ת של (Israel Merchant Bank

2) קרן הצמיחה תהיה בניהול ובבעלות משקיעיה האמריקאים וחבר הנאמנים יורכב מנציגי צבור ואנשי עסקים ישראלים ואמריקאים. כלומר, בעלות וניהול פרטיים.

3) ממשלת ארה"ב תעניק לקרן בנוסף לחסות הצבורית פסיכולוגית (עידוד אנשי ציבור מרכזיים לקחת חלק ביזמה ובחפקוד חבר המנהלים), גם ביטוח פוליטי כולל (כדוגמת ביטוח הסכונים הפוליטיים הניתן כיום להשקעות אמריקניות במסגרת גוף בסם: OPIC - Overseas Private Investment Corp.) הטיעון המרכזי לצורך ולהגיון במחן ערכות ממין זה, הוא שאחרי מתן תמיכה כל כך מסיבית בייצור המסק הישראלי, הרי שתמיכה נוספת זו היא מזערית, יחסית, ומבטאת אמונת הממשל בחוסן המשטר בארץ, ומה גם שלא מדובר בתמיכה כספית ישירה.

4) כ-1/3 מהון המניות יגוייס כהלואת האוצר הישראלי בריבית בגובה של כ-4%-5%, כשמקור הכסף בחטכון הכספי של פריסת תשלומי הריבית, כלומר, במקום שחלק הכספים אלה ייועד לגידול יתרות ז/או המרת תשלומים, הוא יופנה ישירות לקרן שקיומה ועיסוקה בצמיחת המסק.

5) כ-2/3 מההון יגוייס ישירות בצבור האמריקאי (תוך מעורבות אנשי כלכלה יהודים שאינם יהודים) והתקווה שלנוכח תמיכת המימשל האמריקאי והאוצר הישראלי אכן ניתן יהיה לגייס את יתרת המשאבים הנדרשת.

2/...

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "מחשבות" (Thoughts) and other illegible scribbles.

ס 1 0 0
 2 9 3
 3 2 3
 2 9 3
 3 1 0
 1 5 1 8
 1 5 1 8
 1 5 1 8

2/3
 393

אני מודע למהמורות האפשריות בדרך ליישום מחשבות אלו, להסתייגויות אפשריות מחברות מסחריות בנקים ישראלים ואחרים. אבל משוכנעני שחיבים לפתח שיטות נוספות ובלתי אגרסיביות קמעא ליצור מקורות צמיחה בנוסף למטרות התוכנית הכלכלית שיישומה בארץ. כיום פועלות בארצות הברית בהצלחה מספר קרנות של ארצות אחרות.

קטיי ההווה בהקמת קרן צמיחה ישראלית מקורם, להערכתי, בשלוש סיבות עקרויות: (א) חשש מהמצב הפוליטי - בטחוני במזרח התיכון (הערבות הפוליטית המוצעת תיחן חשובה לפחדים אלה).

(ב) כשלונות עסקיים של חברות ישראליות בבורסה האמריקאית והפסדי משקיעים בארץ (מבנה הניהול, הבעלות והתמיכה ההונית של האוצר תיחן, כמקובל, חשובה לנושא זה).

(ג) חשש מהתערבות יתר של המנגנון והממשלה בישראל (הואיל והקרן ינוהל לחלוטין ע"י גורמים פרטיים, נראה, שזו חשובה הולמת גם לחשש זה).

6 פעילות הקרן תחבטא, להערכתי, בארבעה תחומים עיקריים -

(א) מסחר חליכני מחקר ופיתוח בישראל -

קיים בארץ מאגר משמעותי של יידע טכנולוגי הניתן ליישום מסחרי הן בגופים הצבוריים בטכניון, מכון וייצמן וכוי והן בקרב יזמים טכנולוגיים פרטיים. במקרים רבים כושלות חברות מתחילות מחוסר משאבים כספיים לשווק ומיסחר ו/או פירות המחקר והפיתוח מועברים מעטית לחו"ל ע"י אנשי עסקים אירופאיים ואמריקאיים. הקרן המוצעת חתיה כתובת טבעית לתמיכה בפיתוח בארץ והדאגה להישארות פרות הפיתוח במסגרת עסקית ישראלית.

(ב) גיבוי שווק פרויקטים ישראלים בחו"ל -

בהווה היצרן הישראלי מצוי במצב נחות לעומת מתחריו היפני, האירופאי והאמריקאי, הואיל וכל הנ"ל מספקות מכשירי מימון ממלכתיים וחצי ממלכתיים ליצירת תנאים כספיים הולמים לשווק פרויקטים (בדומה ל- EXIM בנק ממלחתי אמריקאי ליצוא וייבוא המעניק תנאי מימון לתקופות מפליגות ליצרנים אמריקנים). ההון העצמי של הקרן בשוחפות עם גורמים פיננסיים נוספים תהווה מקור לגבוי כספי לנושאים ממין זה.

אל:

3/3
383

ס.ר.ר
3.97...מחור...3...דפים
סוג בסחוני 310
דחיות 8.4
תאריך וזיהוי 15.1.82-15.2.82
מס' פנקס

ג) איתור חברות אמריקאיות בהיקף בינוני

שלא כבאמצעות אירופה, ניתן למצוא ברחבי היבשת האמריקאית מספר רב של יצרנים מבוססים בשוק המקומי (היקף מכירות של 40-60 מליון) שהן בעלות מוצר תחרותי ושאין להן ידע או ניסיון נרחב בשוק בינלאומי. לחברות ממין זה יוצע להקים בארץ חברות בנות שותפות כשהן מתבקשות להקצות חלק משווקן לחברת הבת הישראלית, ובנוסף יאופשר לחברה בארץ לשווק בשוק האירופי שבו לרוב אין לחברות אלו נתח שוק נוכחי בכלל. הון קרן הצמיחה ישמש מזרז ומשקיע בהקמת פרויקט ממין זה.

ד) איתור חברות טכנולוגיות מתחילות -

דוגמא אופינית לסוג פעילות זה הינה חברה בהיקף של 5-54 מליון, בעלות מוצר טכנולוגי מחוכם ובהיקף של מספר עשרות עובדים, לחברות כאלו אין יכולת מתאימה להתפרט בשוקי חוץ. עזרה ושיחוף עם קרן הצמיחה יובילו להקמת חברות בת ישראל, הקצאת שווקים ופיתוח שיבוצע בארץ, ובמקרים רבים תוך נתינת המריץ לישראלים מהמחים, לחזור ארצה במסגרת זר.

אני מניח שקימים רעיונות נוספים לעידוד ישיר של פעילות עסקית המובילה לצמיחת המשק. במידה וקרן כזו תוקם בתנופה, בהיקף מחאים (נאמר, \$200-300 מליון בטרוח של 2-3 שנים) ותמסוך אליה כוחות ניהול מעולים בצבור האמריקאי והישראלי ניתן יהיה, להערכתי, להגיע לתרומה ממשית ישירה לצמיחה משקית.

פנחס דרוך

הודעה: 1/6394
 אל: המשרד
 מ-: לוסאנגלס, נר: 75, תא: 150187, חז: 1500, דח: מ, ט: ג: ג:
 נד: 8

מיוזם/בלמ"ט

אל: הטברה

אל: נציג המשרד בשטחים

אל: מצפ"א

דע: ורשינגטון--נר 11 במרד

מאח: סגן קונב"ל, לוסאנגלס

הנדון: כנס פלשתינאי-ישראלי מצרי בטאן דויגו

1) אמצעי התקשורת בטאן דויגו ובלוס אנג'לס מלאים פרטים על ביטול כנס מטעם מכון הנסן לשלום בינ"ל, שבו היו אמורים להשתתף בשבוע הבא פלשתינאים מהשטחים שבטה חברי כנסת ישראלים, ושלוש חברי האסיפה הלאומית המצרית. מהצד האמריקני היו אמורים להשתתף סמואל לואיס והרולד סאונדרס. זהו כנס שלישי מסוגו, שעמד המכון לקיום בסיוע כספי ובעיווד מחמ"ד. מנהל המכון הטיל אתריות הביטול הכנס על ישראל, שמנעה ממצטמא כנסה דעו"ד סאיז אבו רחמה לצאת את גבולות הארץ בטענה שהשניים ייכנסו עם יי אלמנטים עוינים יי כשיהיו בטאן דויגו לשלושה פלשתינאים אחרים ישראל כן הסכימה לתת אישור יציאה.

2) מבקשים שתבריקונו בחודו פרטים והנחיות להטברת הנדשא דמה עוד שחנא סניורה עומד להופיע ב-וורלד אפאירט קאונטיל של לוס אנג'לס בעוד שבועיים והנדשא יזנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שוב לתהודה.

3) אחד הכרשנים בטאן דויגו השווה את מזיניות ישראל למזיניות ברה"מ המונעת יציאת יהודים משטחה.

אנא הנחיות והטברים

יצחק אלדן

תפ: שהח, דהת, שהוט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רט, אמן, הטברה, מעת, מצמא, מצרים, מזתים, מהאטשטחים, ארבל, יורכנסת

** 333

שטר

**

**

**

חוזם: 6382/1

אל: המשרד

מ-: 381, מא: 150187, זח: 1715, דח: 7, טג: 5
נד: 2

ממור/רבייל

אל: מנהל כנסיות
דא: מצב"א, קרבנ"ל, ניו יורק (נר 68), בלו/רומא

ביקור הקרדינל

+++++

חוזם 3895 מה-11 ממנהל כנסיות (נר 267 לוראשינגטון).

למען הסדר הטוב: המעילות הקונגרסיונליות בגבעה למען
יחסי ישראל-היקן מתרכזת במורשת ST FEIGHAN, דמוקראט
קתולי מארה"ב, חבר בוועדת המשנה לאירופה ומז"ת. ידועות.

במילין שני הקונגרס מאחרובים יזם הצעות החלטה בלתי
מחייבות הקודמות להתיקן להניד בישראל. אשתקד גייס
30 עמיתים להמון בהצעה אולם כסיבות שונות, לרבות
הסטר המלהבות של ראשי ועדת החוץ, לא הגיע לידי הצבעה.
אל פי הנדחלים בקונגרס, עם התמזרות החלטות שהתחלין
לגביהן לא הושלם באילו לא היר. אי לכן עם תחילת המעילות
בקונגרס ה-100 החל שוב באיטון שוטבינים רבבר יש
לו עשרים. לדעתו בשל ההדים לביקור הקרדינל יגייסו
יותר מאשתקד. רב"ב נוטה הצעת החלטה. הפיסקה מאחרונה
לא היתה במחלטה הקודמת. המכירונא בדין. לרומא.

HOUSE CONCURRENT RESOLUTION -----

EXPRESSING THE SENSE OF THE CONGRESS THAT THE VATICAN
SHOULD RECOGNIZE THE STATE OF ISRAEL AND SHOULD
ESTABLISH DIPLOMATIC RELATIONS WITH THAT COUNTRY.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

WHEREAS 74 GOVERNMENTS OF EVERY POLITICAL FORM MAINTAIN
FULL AND FORMAL DIPLOMATIC RELATIONS WITH THE
STATE OF ISRAEL.

WHEREAS THE VATICAN AND THE STATE OF ISRAEL HAVE
MAINTAINED FORMAL CHANNELS OF COMMUNICATION.

WHEREAS THE VATICAN AND THE STATE OF ISRAEL PARTICIPATE
IN ONGOING CONSULTATIONS AND INFORMAL DIPLOMATIC
EXCHANGES.

WHEREAS THE "NOSTRA AETATE" CALLS FOR CATHOLIC
JEWISH DIALOGUE AND UNDERSTANDING.

WHEREAS THE NATIONAL CONFERENCE ON CATHOLIC BISHOPS'
STATEMENT, ENTITLED "THE PURSUIT OF PEACE WITH
JUSTICE," SUPPORTS THE "RIGHTS OF ISRAEL TO EXISTENCE
AS A SOVEREIGN STATE AND SECURE AND RECOGNIZED
BOUNDARIES".

WHEREAS THE NATIONAL CHRISTIAN LEADERSHIP CONFERENCE
HAS URGED POPE JOHN PAUL II TO FORMALLY RECOGNIZE
THE STATE OF ISRAEL.

WHEREAS THE VATICAN HAS DEMONSTRATED CONSTRUCTIVE
SUPPORT FOR THE EGYPT-ISRAEL PEACE TREATY, AND

WHEREAS THE ESTABLISHMENT OF FORMAL DIPLOMATIC RELATIONS
BETWEEN THE VATICAN AND THE STATE OF ISRAEL WOULD
BE A POSITIVE STEP TOWARD PEACE AND STABILITY IN
THE MIDDLE EAST AND WOULD PROMOTE INCREASED HARMONY
BETWEEN CHRISTIANS AND JEWS THROUGHOUT THE WORLD:
NOW, THEREFORE, BE IT

RESOLVED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES (THE SENATE
CONCURRING), THAT IT IS THE SENSE OF THE CONGRESS
THAT THE VATICAN SHOULD GRANT OFFICIAL RECOGNITION
TO THE STATE OF ISRAEL AND SHOULD ESTABLISH DIPLOMATIC
RELATIONS WITH THAT COUNTRY.

SEC. 2. THE CLERK OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

משרד החוץ-מחלקת הקשר

SHALL TRANSMIT COPIES OF THIS RESOLUTION TO THE
PRESIDENT WITH A REQUEST THAT THE PRESIDENT TRANSMIT
THOSE COPIES TO THE VATICAN AND TO THE GOVERNMENT
OF ISRAEL.

טובה הרצל==

תפ: שח, רחמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, כנסיות, מצב"א, תברוצת.

ס ו ט ס ס כ ר ר

ד... 97... מחור... דסים
סודי ביותר
מדידת
דחופות...
תאריך וז"ח... 87 15 1620
מס' מבר...

אל:

המשרד

379 628

ח.ר.ב. - ללא תפוצה נוספת

אל :- לשכת המנכ"ל המדיני
מנהל תפוצות

סודאן - אט - טייב

במסגרת מפגש המנכ"ל המדיני עם ארמקוסט שאל המנכ"ל המדיני למצבו של אט-טייב.
ארמקוסט אמר שבקרוב יסיים ריצוי עונשו וייצא לחופשי. אמר שהדבר כרוך היה
במאמצים מצדו.

מחני
ה/מ/כ

למנכ"ל המדיני
א.ר.כ.א

ס ו ס ס ו ר ר

ד...ד...ממור...דעים

סוג בסחוני...טמור

דחיות...רגיל

תאריך נתיחה 15.1.87

מס' סדר

אלו

המשרד

370

אל - מצפ"א

איראן - קונטרס

ED FEIGHAN דמוקראט מאוהיו, חבר בוועדת המשנה לאירופה ומז"ת, העדיף באזני על סמך שיחות עם עמיתיו שהגילויים נכון לעכשיו לא גרמו נזק למעמד ישראל בגבעה.

טלמי לייק
טובה הרצל

2 3 1 3 2
א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א'

~~SECRET~~
 5...11...3...9T
 1172...111002 1110
 1172...111002 1110
 .....111002 1110
 .....111002 1110
 .....111002 1110

110221017 - 10700 0111110

011 112 ,11002 ,11000 110

3/5

U
67

GP
344

A'
369

Q --Iraq-Iran war, what is the United States' position vis a vis the Iranian occupation of Iraqi territory? The Iranians have been for more than one year in the Fao(?). And there are reports that they gained footholds in Iraq recently.

MR. REDMAN: My answer to that would be to repeat our standard policy concerning the Iran-Iraq war. You know what that is.

Q But you haven't dealt with this issue. That--what's your position toward Iranian occupation of other--of Iraqi territory by force?

MR. REDMAN: I don't see what the relevance of the question is because our policy concerning the end of that war includes the phrase, "with the territorial integrity of both sides intact."

Q Yes, but it is very essential about this political level, about other country occupying other country's territory by force. Can you take that question if you don't have any--

MR. REDMAN: No I can't. I think I've answered it.

Q You did not.

Q --Did a situation report at all on the fighting?

MR. REDMAN: Very briefly, it appears that the Iranian attack known as Karbala(?) Six, launched yesterday in the central front sector northeast of Baghdad, is over, and was an unsuccessful probe at Iraqi defenses. The positions attacked by the Iranians appear to have little strategic significance. Fighting in the Basra sector continues. Although the Iraqis have stopped the Iranian forward thrust for the past 36 hours, Iran still retains its modest territorial gains in the area. On the sea front, a Kuwaiti tanker, the Saudia(?) was struck by Iranian missile fire in the lower Gulf yesterday.

Q Was that Basra--

Q --have no strategic--

MR. REDMAN: That was in the Basra sector, the second part.

Q Is that significant, that the Iranians are making a drive for Basra?

MR. REDMAN: The war has been going on in that particular sector now with some intensity for a long time.

~~SECRET~~
 010T...S...1108...4...9T
 117A
 .....11082 1110
 7727 .....0108'0T
 .....010T 7727
 .....7727 '98

11082'010T - 7727'98

010T 117A, 11082, 7727, 010T

4/5

1)	GA	2'
67	344	369

Q --Important city. It sounds like you don't credit the Iranians with making any headway in their attack, and they're striking at Basra.

MR. REDMAN: I don't know where you're drawing all of these conclusions, Barry. What I've done is given you an update on where things stand, and I limited to that--

Q I just (inaudible) if the United States thought that Basra was in danger, and if that might suggest the collapse of the Hussein government, if you're afraid of such a development.

MR. REDMAN: You're certainly going way down the road there, Barry.

Q I'm not going. I was just wondering--

Q The attack near Baghdad had no strategic significance because of its stop(?). Does that mean that you don't read into this recent attack a prelude to the major onslaught that they are predicting?

MR. REDMAN: I have no way to predict whether or not there's a major onslaught. War, by its nature, is unpredictable. We really can't forecast future military actions by either Iran or Iraq. And to add something that we've said before, that it's this unpredictability which highlights the dangerous possibility of this conflict spreading to other countries in the Gulf area, and the necessity to negotiate or mediate an end to this war as quickly as possible.

Q --Have a copy of your words on your assessment of the two fronts?

MR. REDMAN: The press office would be happy to read them to you again.

Q Chuck, I was away a couple of days this week.

MR. REDMAN: So was I.

Q Did you ever determine which flag the ship that fired on the US helicopter -- the US plane -- was flying?

MR. REDMAN: I don't believe we ever did.

Q You mean after almost two weeks you don't know who it was that shot at an American plane?

~~SECRET~~
 0107...1178...3...9T
 117A
 .....111002 1110
 7129
111002
111002
111002

110021017 - 71007 1111120
 0117 112 , 11002 , 11000 170

S
 S
 67
 67
 344
 369

MR. REDMAN: The plane was at some distance from any ships in the area. We made an effort, but to my knowledge we're not successful in determining which ship had fired that missile. But you might talk to the Pentagon as well, since they were involved in that.

MR. ANDERSON: Also on the Persian Gulf still, is the fact that the Kuwaiti tanker was hit by an Iranian missile -- what was that, incidentally, a surface-to-surface missile, or what?

MR. REDMAN: I asked that question myself, and I couldn't dig up those details.

MR. ANDERSON: Does that imply some kind of a new dimension in the fighting?

MR. REDMAN: I don't think it implies some sort of new dimension. We've had attacks in the Gulf before on shipping. You asked for an update on the situation. That's what I was trying to give you, not draw any special significance.

Q You don't condemn it, or you have any concern about that? Just you mention it, and that's it?

MR. REDMAN: I offered a minute ago a statement on the unpredictability of the war and the danger it poses for --

Q About the Iranians hitting a Kuwaiti tanker, you have no concern about that or condemned this attack?

MR. REDMAN: We always have concern about any --

Q I thought Kuwait was your friend and ally.

MR. REDMAN: We always have concern about any such actions. We have concern about this entire war.

Q -- condemn that attack.

Q The Post this morning, a page one piece by Michael Dobbs, he's quoting military analysts -- he names them -- that the shipment by the US of these TOW missiles and other spare parts has given Iran such a psychological boost at a key time that it's also had military significance in contributing to this current thrust into Iraq. Do you have anything to say on that?

MR. REDMAN: I can't make any such evaluation.

JAC

מגזר החדש - וידיעות

20

ט 7 7 7
ד 7 7 7
ט 7 7 7
ד 7 7 7
ט 7 7 7
ד 7 7 7
ט 7 7 7
ד 7 7 7

1/2

361

המסד

לכתב רח"מ

לחלן מאמר המתפרסם ב"וול סטריט ג'ורנל" : א פ י ל א

THE WALL STREET JOURNAL THURSDAY, JANUARY 15, 1987

U.S.-Israel Quarrel Gives Truth a Fighting Chance

The volleys of recriminations now being exchanged between U.S. and Israeli layers in the present scandal—which a sobbing message from President Reagan's Prime Minister Yitzhak Shamir earlier this week will scarcely suppress—are not only unwonted in this era of rapturous complicity but also instructive. Just as police learn most when thieves caught in the night start denouncing each other the following morning, so now can we see in an unusually clear light some of the realities of the U.S.-Israeli relationship. In normal times the taboo in the U.S., both in Congress and in the press, against any frank

arms to Iran as long as seven or eight years ago. On Nov. 22, 1986, for example, the Los Angeles Times's correspondent reported from Jerusalem that "Israeli arms dealers, with the acquiescence of the government, have maintained a relatively steady supply of weapons to Iran since 1979." Six days later, this newspaper reported that the Reagan administration had known about this trade from the start and quoted a U.S. intelligence source as saying that any time the Israelis sent arms to Iran it was "implicit" that they would be compensated by the U.S.

ous failings of the mainstream U.S. press, with the exception of an admirable series in the Chicago Tribune, has been its coverage of the bountiful examples of vigor with which this industry, sustained by U.S. aid, has pursued its own self-interest.

For frank discussion of how policy was being set by arms dealers around the world we can turn to a December 1982 report in the Israeli paper Ha'aretz by Yoel Marcus. He writes: "I have reason to believe that the whole idea was hatched during a conversation between Al Schwimmer, an arms dealer and adviser, and his friend Shimon Peres, then P.M. . . . Isn't it crazy that the whole affair originated with clever Israeli arms dealers? Not really. There is some logic to this madness. The logic begins with the fact that Israel has created a large weapons industry, which probably has no comparison in the world in per-capita terms. An industry which turned into a monster hungry for profits, which took us to all sorts of strange countries. . . . As the deals become less legitimate and the countries more problematic—the profits grow." (This is of course an excellent description of the Israeli arms industry's parent, here in the U.S.)

Viewpoint

By Alexander Cockburn

Discussion of this topic is virtually impossible to breach.

Fundamental to the whole affair is the fact that from the very start the Reagan administration envisaged and sanctioned a convergence of interest with Israel in which there was willing suspension of independent judgment. In this tolerant atmosphere, important sectors of U.S. policy were swayed by the initiatives of an alliance of arms dealers, lobbyists, free-lancing "consultants" and bagmen of well-stained international reputation. The result has been six years of ruinous diplomacy in the Middle East and the richly deserved decline of the Reagan presidency.

In tones of wounded outrage former Prime Minister Shimon Peres now claims that Israel undertook the arms-for-hostages initiative to Iran in 1985 only as a generous gesture toward a friend in need. It's hard to understand how he can say this without laughing out loud, just as it is hard to understand the endless chatter about what exact date in 1985 the U.S.-sanctioned arms trade with Iran began. There are numerous indications that Israel was selling

By 1982 not only was the Israeli ambassador to the U.S., Moshe Arens, publicly admitting to the arms trade, but David Kimche and Yaakov Nimrodi were forthrightly discussing the realpolitik of Israel's overtures to Iran on the BBC on Feb. 1 of that year. (Mr. Kimche is the former head of the Israeli foreign office, credited [against his denials] by Oliver North with having initiated the whole arms-for-Iran-money-for-contras shuttle. Mr. Nimrodi, formerly in the Israeli Mossad and foreign service in Tehran and London, is now an arms dealer.)

In the BBC program, Israel's last ambassador to Iran, Uri Lubrani, was hardly speaking in the idiom of humanitarian gestures to friends when he said that the purpose of the arms trade was to promote a coup. Nor did he seem to have the famous Iranian "moderates" in mind when he said, "I believe that Tehran can be taken over by a relatively small force, determined, ruthless, cruel. I mean the men who would lead that force would have to be emotionally geared to the possibility that they would have to kill 10,000 people."

Not only was it a long-term Israeli diplomatic objective to cultivate friendships in Tehran and sustain Iran in its war against Iraq, it also was an enormously lucrative proposition for an Israeli arms industry crucial to the country's economic fortunes and well populated with Shimon Peres's friends. One of the most conspicu-

This confluence of diplomatic and commercial self-interest found its reflection in the Reagan administration with its penumbra of such brokers as retired Gen. Richard Secord. Not insensible of Israel's enormous political clout in Congress, the Reagan administration was always eager to get Israel involved in the supply of arms to the Nicaraguan contras. According to the Jerusalem Post of April 22, 1984, Mr. Kimche was told by Reagan officials in the course of an official mission to Washington in that month that the White House wanted to see "a higher Israeli political profile in support of U.S. policy in Central America" and wanted Israel to encourage the U.S. Jewish community and the legions of its supporters in Congress to rally to the president's policies in Central America.

The sort of clout implied in this request

1/2

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and symbols: 2, 1, 2, 1, 2, 1, 3, 1, 3, 2

1 1 3 0 0 2 1 2
0'91.....7107.....91
.....1101 1101
.....010101
.....:0'11 1101
.....0101 1101

361

- 2 -

was well illustrated by the vociferous denial, after the scandal broke, by so ardent a foe of the contras as Sen. John Kerry (D., Mass.) that Israel's honor might in any way have been compromised. It's one thing to beat up on contras and quite another to take on the U.S.-Israeli lobby.

In this permissive atmosphere of political and personal self-aggrandizement, with "consultants" such as Michael Ledeen racing between Washington and Jerusalem in the semi-official twilight nurtured by the Reagan White House, all semblance of checks and balances, mature assessment of interest and risk vanished, nowhere more damagingly than for Israel.

Surely it was this atmosphere—increasingly permissive since the 1967 Six-Day War—that encouraged the recruitment of Jonathan Pollard after his first overture to Israeli Air Force Col. Avtem Sella. In the present exchanges, which are both hostile and placatory, Israel is acutely aware of the U.S. Justice Department's sentencing memorandum detailing Mr. Pollard's espionage activities—and also of the immense damage to U.S.-Israeli relations that can be caused if Mr. Pollard continues to say, as he did to the Israeli correspondent Wolf Blitzer at the start of December, that "I feel the same way as one of Israel's pilots would feel if after being shot down, nobody made an effort to come and get him, not even lifted a finger."

As Mr. Pollard awaits sentencing there's a tragic desperation, emblematic of the corrupted nature of the U.S.-Israeli relationship, in the remark in another of Mr. Blitzer's dispatches that Israel's Teflon shield may help the president in his hour of need and that "White House officials want Israel to spread the word . . . that what the administration did was in Israel's own best interest—and indeed in very close cooperation with Israel."

Mr. Cockburn is a columnist for The Nation.

לשכת העגרי

777 999
מחור.....97
בסחונ'י 110
מח'סות
מח'רן 110
מח'רן 110

360

issue when, in 1982, the pope received Yasser Arafat, head of a terrorist organization that denies Israel's right to exist.

The fact that Pope Paul VI received Israeli Prime Minister Golda Meir and Pope John Paul II received Prime Minister Shimon Peres testifies only to Vatican realism: the Vatican recognizes that Israel exists. The rest of Vatican policy suggests that the Vatican resents that existence.

O'Connor says he does not "know what the church did or did not do" during the Holocaust. He has a duty to know. The most charitable description of what the church did is damning enough: the Vatican thought it could husband its moral authority by remaining neutral, which meant keeping quiet. But Vatican power in politics inheres in words and gestures. Regarding Israel, Vatican gestures are loudly wrong.

It is an American scandal that the U.S. Embassy is not in Jerusalem. Today the U.S. government stands convicted of cringing appeasement of Iran, a nation implacably hostile to

American values. Now would be a good time for the U.S. government to stop appeasing Arab opinion about Jerusalem. It is time to move the U.S. Embassy not just to Jerusalem but to the eastern portion that was liberated in 1967 and has now been well-governed by Israel longer than it was occupied by Jordan. Moving the embassy would end the pretense that the unity of Israel's capital is negotiable and would underscore the perversity of Vatican policy.

O'Connor said that Jewish criticism endangers the "fruits" (unspecified) of his trip and "makes it difficult for me to move further toward peace." Perhaps that was just an example of the now commonplace megalomania of the contemporary cleric who thinks solutions to problems elude secular leaders because secular leaders lack the cleric's... what? Certainly not humility.

The main fault here is not with the cardinal but with the political policy of the church of which he is a mere prince. Israelis have heard his alibi before: He was only obeying orders.

0402

1/72/41

2
4

saying that "the US has no intention to either blame Israel or to throw any responsibility onto Israel." Like it or not this scandal is a problem for the US. Pointing a finger at Israel is as unproductive as it is unfair.

WSJ-Cockburn "US-Israel Quarrel Gives Truth a Fighting Chance" The volleys of recrimination exchanged between Israel and the US are instructive. Fundamental to this whole affair is the fact that from the very start the Administration envisaged and sanctioned a convergence of interest with Israel in which there was willing suspension of independent judgement. The result has been six years of ruinous diplomacy in the Mideast. In tones of wounded outrage, Peres now claims that Israel undertook the arms-for-hostage initiative in 1985 only as a gesture toward a friend in need. How can he say this without laughing out loud? There are numerous indications that Israel has been selling arms to Iran for 7-8 years. As Jonathan Pollard awaits sentencing there's a tragic desecration, emblematic of the corrupted nature of the US-Israeli relationship.

NYT-Sterner (former Amb. to UAE) "Our Persian Gulf Interests" There is no reason not to expand communications with Iran, whether directly or through third parties. But we should not have to pay a price for merely talking to Iran. Nor would we be justified in making a deal that would involve important US concessions--especially a relaxation of the arms embargo--until there was clear evidence that Teheran is willing to change its war policy in fundamental ways.

ND-Will "The Cardinal Comes Calling, Empty Handed" Jews may wonder if the slaughter of 6 million Catholics would be seen as "an enormous gift." It is reasonable to suspect that the Vatican is discomfited by the regathering of the Jewish people in their own state. The Vatican should be told that Jerusalem is none of their business. The Vatican lost whatever moral standing it had on the issue when the Pope received Arafat. It is an American scandal that the US Embassy is not in Jerusalem. Moving the Embassy would end the pretense that the unity of Israel's capital is negotiable, and it would underscore the perversity of Vatican policy. The main fault is not with the O'Connor, but with the political policy of the church which he is a mere prince. Israelis have heard this alibi before: He was only obeying orders.

Press Reports

Peres Meets Hussein in Israel

NYP-Dan-Peres and Hussein met in Israel 3 weeks ago, the Post has learned. Israeli officials deny any meeting took place, but highly placed sources said that the two leaders met in southern Israel near the Jordanian border. Mitterand was said to have played a key role in helping to arrange the meeting. The two reportedly spoke about an international peace conference. According to the sources, it was this meeting that prompted Murphy to visit the region.

Supporters Say President Owes Apology on Iran

0402 / 72 / 41

 $\frac{3}{4}$

NYT-Rosenbaum p.1-Many of the Republican lawmakers investigating the Iran-contra affair, including some of Reagan's strongest supporters in Congress, now say they believe Reagan should take full responsibility for his Administration's mistakes, apologize to the American public and ask for forgiveness.

NYT-Roberts-The Administration and its supporters agree that the Iran arms scandal will continue to cloud life in the capital indefinitely. Democratic leaders concede that it is the party's interest to drag Iran out as long as possible.

Iraqi Says Saudi Arabia Isn't Appeasing Iran

WSJ-House-Iraq's oil minister defended Saudi Arabia against charges that it is selling refined oil to Iran to hedge its bets on the outcome of the war. He said that if Iran was getting Saudi oil products it was through middlemen, not Gov't to Gov't.

Iran Reports Opening 2nd Front

NYT-Kifner-Iran said it had opened a second front in its 6-day old offensive against Iraq, as fierce fighting continued near Basra and Iraqi bombers pounded Iranian cities. (ND-wire)

North Linked to Iran Timetable

ND-Wash Post) North wrote a long-term plan last January that envisioned a chain of events that included exchanging US weapons and involving religious leaders, including the Pope and O'Connor--to win the release of all American hostages and that foresaw an end to the rule of Khomeini. A spokesman for O'Connor said that as far as he knew there had been no approach from the White House and that the Cardinal had gone on his own to Beirut last June.

Reagan Personally Ok'd McFarlane's Secret Iran Visit

ND-LA Times-Last May 15, Reagan personally authorized a clandestine trip by US officials to Iran and approved a document outlining the "pillars and principles" of American policy toward Iran that was delivered to Iranian officials during that visit, congressional sources said.

O'Connor Cancels Meeting With Jewish Leaders

NYP-Nathanson-The on-again, off again attempt to clear the air between O'Connor and American Jewish leaders was temporarily off again yesterday. O'Connor postponed the open meeting. One top Jewish leader conceded that the meeting was postponed at Jewish requests and "for positive and not for negative reasons." The leaders requested a private meeting before a public session. (DN-wire)

Koch-O'Connor

ND-Carroll-Koch and O'Connor share many personality traits and they are allies.

0402

/72/41

4/11

Jewish Community and Martin Luther King

ND-Photo of Rep. Bill Green speaking to children about Martin Luther King. The meeting took place at the American Jewish Congress.

Media Notes

NYP-Brooke-The new CBS Morning Program took a beating from most critics but first-day ratings showed a 46% gain in audience compared to last week's "CBS Morning News."

NYP-Brooke-CBS News plans a significant increase in its prime-time news documentary and special reports.

Letters

NYT-West Bank Palestinians overwhelmingly see the PLO as their legitimate representative. The so-called democratic occupier, Israel, refuses to recognize that representative.

Cartoons

ND-Oliphant-North sobs that he would love to tell the whole truth. A printer at the White House is shredding evidence and says that the White House would welcome a full disclosure as well. Reagan walks in and says "Hi guys! Didi I miss anything? Oh, well don't tell me--I'll see you later on."

ITONUT
NYC

ד...מ...
...מ...
...מ...
...מ...

מ...
המטרד

87 137.15.1000..מ...מ...

לטכת רה"מ.

להלן מאמרו של רוזנברג מה-ניו-יורק טיימס - מהיום.

Is Israel Truly Off the Hook?

By M.J. Rosenberg

WASHINGTON — I found the news welcome indeed: at last, this week, after two months of leaks and open allegations about Israeli involvement in the Iran-contra scandal, the Reagan Administration informed Jerusalem "that the United States has no intention either to blame Israel or to throw any responsibility onto Israel." Unfortunately, it is by no means clear that these assurances will end the scapegoating that began as soon as the first reports of the arms-for-hostages deal became public.

It has proved so easy and so convenient to lay the blame on Israel — to claim that "the Israelis made us do it" — instead of taking responsibility ourselves. This genie, once let out of the bottle, doesn't climb back in that easily.

Of course, the Israelis never denied that they were involved, either officially or through intermediaries. Israel had maintained its own relationship with friendly Iranians after the Shah's downfall and had sold Teheran small amounts of spare parts for its American-made weapons systems. Besides, when Administration figures asked Israel for its help in securing the release of American hostages, Israel was in no position to refuse. After all, the Reagan Administration had repeatedly demonstrated its strong friendship for Israel both diplomati-

M. J. Rosenberg is Washington representative of the American Jewish Committee.

cally and by supplying \$3 billion annually in foreign aid. Ever anxious to demonstrate that it could be counted on by the United States, Israel was reluctant to say no. But that is a far cry from initiating the arms-for-hostages scheme or prodding America to become involved, as Vice Adm. John M. Poindexter and Lieut. Col. Oliver L. North have both suggested.

It is difficult to understand why Admiral Poindexter and Colonel North thought that Americans would buy the idea that Israel was the initiator in the arms-for-hostages drama. It simply defies common sense to believe that Israel could persuade the United States to do anything that Washington did not want to do. Did Israel put a gun to the Administration's head and insist that it undertake the arms deal? Did it, as is sometimes alleged in other instances, call out the "powerful Jewish lobby" to push the deal on an unwilling White House? Of course not. The fact is that even if Israelis tried to persuade the United States to undertake the initiative, they lack the ability to do anything more than to suggest it. The attempt to blame Israel resembles nothing so much as the cry "the devil made me do it." It was about as credible, too.

The allegations regarding Israel's involvement in the diversion of profits to the contras were even more far-fetched. Colonel North goes so far as to suggest that this too was originally Israel's idea. But here Israel's denials were unambiguous and categorical. The Prime Minister, Foreign Minister and Defense Minister all asserted that Jerusalem had nothing at

all to do with the diversion of funds. And there was little reason to doubt their denials. Nicaragua is hardly a major Israeli concern. Jerusalem is no more likely to suggest that Washington make deposits in the contras' Swiss bank account than it is to suggest that the arms sales profits be diverted to the Social Security trust funds. Accusing Israel of having initiated the contra diversion stretched credulity to its limits.

Why were these accusations made? The probable answer is that some Administration figures and supporters were anxious to take the heat off the White House. Fortunately, this diversion does not appear to have succeeded. Why? First, because the American people are not easily convinced that a small nation like Israel can make the United States take actions it does not want to take. And, second, because the President and Secretary of State seem to have wisely concluded that the leaks about Israel threatened to seriously damage relations with a friend and an ally. Now, we can only hope that they stick to their resolve, resisting the strong temptation to lay blame elsewhere.

The Administration's statement that it will end the scapegoating of Israel is, in my personal view, good for American-Israeli relations and good for the Administration. It should also help insure that the facts come out rather than remaining obscured by a smokescreen of allegation. Like it or not, this scandal is our problem. Pointing a finger at Israel is as unproductive as it is unfair. □

N.Y. TIMES

January 15th, 1987

לטכת השגריר

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and some illegible text.

ק 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ד... 2... 3... 4... 5... 6... 7... 8... 9... 10... דפים

סוג בסחונני... שמור...

דחיסות... מידע...

תאריך וזייח... 15.1.87

מס' פבר...

אל:

המשרד

355

1/2

אל - ממ"ד/סוריה, מצפ"א

משיחה עם ויין וייט (סוריה / INR)

1. מדמסק מגיעים דוחו"ת הסותרים זה את זה בצורה קיצונית על הנעשה בסוריה החל מכך אסד עומד לבצע SHAKE UP בראשות הצבא ושירותי המודיעין וכלה במגזר האזרחי מאידך, דוחו"ת אחרים יודעים לספר על כך שמדובר בשינויים שיבוצעו לאורך חודשים. במציאות לפי שעה לא קרה שום דבר/מהלך דרמטי לבד מהטוילים.

2. ההסבר למצב שוייט הגדירו כ- CONFUSION באשר למידע על סוריה נעוץ לדבריו בשני גורמים (א) העדר תשתית אמריקאית מודיעינית אמינה בדמסק כתוצאה מהוצאת השגריר וצמצום המשלחת שם. הקהילה המודיעינית חזתה זאת ואף התריעה על כך בדיון על נקיטת סנפציות כלפי סוריה בגין מעורבותה בטרור. המצב הוא עד כדי כך שמזה כחודשיים הסורים מסרבים פגישות עם דרג בכיר בדמסק כדי למנוע מהאמריקאים להעלות נושא הטרור, בו הם מחוייבים, מעבר לרמ"ח צפון אמריקה במשה"ח הסורי שכמובן לא נחשב. בעבר היו האמריקאים נפגשים לעיתים מזומנות עם ח'דאס וישראל ומפעם לפעם עם אסד, שהיוותה הזדמנות גם להציץ על הופעתו והתנהגותו החיצונית, כדוגמה ויין ציין שמכל 50 דוחו"ת מודיעין על סוריה רק אחד עוסק במצב בריאותו. (ב) קיימת הקבלה בין המקורות השונים למבועים בהתאם לקבוצות השונות בהנהגה הסורית - חבורת המודיעין, המגזר האזרחי וכד'.

3. לוייט אין ספק שמשהו מתרחש בדמסק אם כי לאו דווקא במגזר של ^{9 ת"ע} הבעיות עמן מתמודדת עתה ההנהגה הסורית שטרם הבשיל. לתוצאה חיצונית. בהקשר זה הוא מאתר שתי בעיות מרכזיות מעיקות במיוחד. (א) בעית הירושה. (ב) התחום הכלכלי. נושא הירושה הוא תהליך מתמשך שהוא במקצת לאחרונה בעיקר ביוזמת אסד עצמו. הסיבות המיידיות לכך נוגעות למצב בריאותו ולתעצמות כוחם של גורמים בצמרת. ידוע לאמריקאים שאסד עבר משבר בריאותי שטיבו לא ידוע להם בחודשים ספט, - אוק. 86 אם כי מאז המצב התייצב. אינדיקציה בסוריה למידת תיפקודו של אסד תנתן בוועידה האיטלאמית בכווית שלפי כל הסימנים שבידיהם אסד אכן ישתתף בה. יהיה פורום די מתיש של דיונים רצופים בסוגיות נוקבות כשאסד יהיה חשוף לציבור המשתתפים בה ויהיה עליו לעמוד בחנאי לחץ אלה. עדין אינו מאתר התמודדות על הירושה אך אסד חזר לעסוק בכך גם על רקע ההתרחשויות השונות בהנהגה הסורית לרבות בנושא הטרור הסורי. נראה שמאזן הכוחות השתבש קמעה לטעמו של אסד וכאמור העלה אצלו מחדש

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

1987-01-14

15:01

*** MEMISRAEL/NEW-YORK ***

1408129

02

מחלקת הקשר ניו-יורק

דף: 1

110 גטחוני:

טופס מברק

מחור: 2

141330

תו"ח:

א ל : יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת, לע"מ, דו"צ, קש"ח, מנכ"ל מדיני, ממנכ"ל, אמית"ק, מע"ח, מעמ"א, הסברה, מט"ד,

0340 : נר

ד ע : וויסינגטון

34

63

מאת : עתונות, ניו יורק

News Summary January 14, 1987

New York Headlines

A military analysis of the Iran-Iraq war is presented on p.1 of the New York Times (see Press Report\$). Also on p. 1: Photo of The Pope and Jaruzelski. The Pole won no concessions on diplomatic relations between Poland and the Holy See. Officials say US seeks bigger drop for weak dollar. The US Supreme Court ruled that states may require employers to grant special job protection to employees who are physically unable to work because of pregnancy. A judge sentences 8 Mafia leaders to prison terms, and a member of the Teamsters is indicted in San Juan arson case. Top stories in Wall Street Journal deal with Khashoggi and his business dealings, and British industry suffers from a failure to heed the basics of marketing.

Editorials

NYT "Piling On and the Cardinal" The Cardinal was obviously innocent of the ambivalence in his church's diplomacy concerning Israel. But the criticism flung at him by Jewish organizations in NY is overwrought--especially since Israel invited him at the urging of the very leaders now unhappy with an out come that might have been predicted. It is as if his critics want him to be holier than the Pope, as well as the State Dept. on the vexed question of Israel's 1967 annexation of East Jerusalem. It is true that the Holy See absurdly insists that its dignitaries not visit Israeli leaders in Jerusalem offices. Yet it is also true that as the Jewish critics state, O'Connor "has shown himself to be a strong voice against anti-Semitism." The wisest words in this sorry affair--may also be the last ones--those of ADL's Nathan Perlmutter, who withdrew his organization's support from the statement. "It is better to talk to, than at him," he said.

Columns

NYT-Baker "Out of Their League" The people running Reagan's private Gov't had a fatal flaw. They had overconfidence in their own indestructability. The dignity of the state is in collapse at the moment.

NYT-Reston "How Policy is Unmade" There is general agreement that something went very wrong with the decision making process that led to policies that weren't honest and didn't work, and also to explanations that weren't honest and didn't work.

אסור:

14.1.87 15:01

תאריך:

Handwritten notes at the bottom of the page.

Peres Asserts Israel Warned Of 1-in-4 Odds in Iran Deal

NYT-Freidman-When Israel recommended to the US in January 1986 that it engage in an arms-for-hostage deal with Iran, Israel cautioned the Reagan administration that there was at best a 25% chance of success, according to Peres. A senior White House official said that he "had seen nothing" to suggest any qualification in terms of possibility for success. However, the official said he based that view only on the documents that he had seen. For some reason, Peres said, North and Poindexter did not include the Israeli caveats in briefings. Peres asserted to reporters that Israel had nothing to do with the diversion of funds to the contras. (cabled)

Israel Says We'll Prove Iran Aid Wasn't Our Idea

ND-Sloyan-Israeli Gov't officials said that Peres and other senior members of the gov't will provide statements, documents and other evidence to congressional investigators to establish their contention that it was the Reagan Administration, not Israel, that first proposed shipping arms to Iran to free American hostages in Lebanon. (Cabled)

North Planned Commando Raid to Free Hostages

NYP-White House aides worked with Israeli intelligence through most of 1986 to develop a plan for American commandos to rescue US hostages held in Lebanon, NBC News reported. The White House declined to comment on the report. Meanwhile, Israeli sources said Israel told the US last year that it was ready to release at least some of its 200 Shiite prisoners in order to help gain freedom for the US hostages.

Pentagon Urges Israel To Drop Lavi

ND-Bernstein-A newly released Pentagon report recommends that Israel drop the plan to build a "highly complex and costly" fighter plane and buy less expensive US-built combat aircraft instead. Israeli officials in NY and Washington said they were studying the report and had no further comment. An analyst for the Center for Defense Information, echoed the sentiments of other defense analysts who believe that Israel will not drop the Lavi. "They've already invested too much at this stage."

Israelis Raid Lebanon

NYT-Reuters-Israeli warplanes attacked Palestinian targets near the Syrian border in the fourth raid on Lebanon in 10 days. The raid came hours after an attack by Lebanese guerrillas on a position manned by the Israeli-backed SLA.

Moslem Group Backs O'Connor

ND-Whitaker-O'Connor's trip to the Mideast continued to attract comment, but this time it was an expression of support. After criticism by 53 Jewish groups, the National Council on Islamic Affairs came to O'Connor's defense. They

0340 / 34 / 6.3

2/3

praised O'Connor for his support of the Palestinians and their need for a homeland.

Heavy Combat in Gulf War: Battle Outcome Still in Doubt

NYT-Trainer p. 1 (Analysis) The 5 day old Iranian attack against Iraqi defenses near Basra appears to be losing momentum in the face of the fierce Iraqi artillery bombardments and air strikes. Both sides have suffered heavy casualties. American intelligence sources say it is still too early to predict the outcome.

NYT-Kifner-Iran asserted that its attacking forces had broken through Iraq's "strongest defensive line east of Basra" and pushed forward 6 miles. If true, the breakthrough would put the spearhead of Iran's forces only 12 miles from Iraq's second largest city.

WSJ-House (Baghdad) Iraq's foreign minister predicted that if Iraq defeats invading Iranian forces in the present battle near Basra, Iran won't be able to mount any significant new offensives this year. According to Western and Iraqi sources, despite heavy losses, Iran continues to pour thousands more men into a tiny area surrounded on three sides by Iraqi troops and pounded relentlessly by Iraqi artillery. Aziz said that American deception of its friends in the Mideast had destroyed US credibility and created destabilizing uncertainties in the entire region.

Frenchman Seized in Beirut

NYT-AP-Gunmen kidnapped a French reporter covering Waite's mission to free hostages in Lebanon. They pistol-whipped and shot another French journalist but he escaped. No group claimed responsibility. (NYP-Wire; ND-AP)

Man With Explosives Seized at Milan Airport

NYT-special-A 26-year old man arrested Monday at Milan airport carrying 24 pounds of plastic explosives is being investigated for possible links to Middle East terrorist groups, Italian officials said. Bachir Khord was carrying a Lebanese passport.

Khashoggi

WSJ-Pialka p.1-Khashoggi's business style is to risk very little of his own money in his ventures while finding imaginative ways to squeeze cash out.

OPEC

WSJ-Ibrahim-OPEC appeared to make major progress in its plan to boost world oil prices as Norway, Mexico, the Soviet Union and Egypt gave firm signals they will coordinate their oil policies with the cartel. Saudi Arabia's oil minister will visit the Soviet Union. Sources say that the visit is a cover for much wider objectives, including forging new ties aimed at balancing the extensive relationship Saudi Arabia has with Washington.

ITWNT
NYC

ס 1 0 8 7 6 5 4 3 2 1
97... מחור... דפים
סודי
סוג בטחוני
רגיל
דחייפות
מאריך וזמן 87 15 0930
מס' מבר...

אל: המשרד

347 1/4

אל : - : לשכת מנכ"ל מדיני
מצפ"א
אירופה 3

שיחת המנכ"ל המדיני עם ארמקוט

נכחו; תום סיימונט מאגף אירופה, סודארט, ונילקוקט וסאטרפילד מאגף מז"ת וסטיינפלד עוזרו של ארמקוט מצד. מצדנו - השגריר, הציר, פרט, מתני ואבידן.
ארמקוט פתח בסקירה קצרה של יחסי מזרח מערב. להערכתם גורבאצ'וב נשאר בעמדה חזקה אך טרם הצליח לבצע הרפורמות שהוא שואף להן מפאת ההתנגדות הקיימת לכך. ומסימן : טרם נקבע מועד למפגש המליאה. גורבאצ'וב אמנם הצליח לסלק את קולא"ק מההנהגה הותיקה, כן פעל בהצלחה בעניין זכארוב וכך גם בעניין ה-KGB. אומרים שגורבאצ'וב גם הצליח לחסוך את אכרומייב מהאגף הצבאי. טן הכל - עמדתו חזקה ועדין מעוניין לעסוק עם ארה"ב. הסובייטים ניגשים למו"מ בג'נבה תוך כוונה לפעול באורה מזורז כי הם יודעים שאם לחכות לנשיא אמריקני חדש פרוש הדבר לחכות לעוד שלוש שנים. אין לארה"ב ידיעה אם יש גישה גמישה יותר בנושא ה-SPI. הם בודקים הפרטים לגבי אילו נסיונות מותרים ומה פירוש נסיונות מעבדה. הענקת תואר "יועץ מחמ"ד" למכס קמפלמן אינה תגובה להעלאה בדרג מצד הסובייטים אלא שלצורך השיחות זרזו האמריקנים פרסום המינוי שאינו מצריך אישור הסנאט. בחודש מרץ יתקיימו שיחות מורחבות והצד האמריקני יחכה להן כדי לבדוק רשמים. אפגניסטאן הינה הנושא המעניין ביותר. מז"ת הוא הנושא השני.

אשר לזכויות אדם, ארה"ב ממשיכה "לדפוק על השולחן". הסובייטים מנסים לקבל אשראי על המקרים הבולטים. שינוי בתקנות היציאה יגביר אולי היציאה אך לא כמו בסוף תקופת הנשיא קרט. בנושאים הביטורלים ישנה החקדמות אך אי-אפשר להגדירה כדרמטית. ישנם נושאי מסחר אחדים שמתקדמים אך אין זאת בשום אופן פריצת דרך.
אשר לפרוק נשק, היה מפגש רקיאוויק וארה"ב מנסה לבדוק אם ניתן לצמצם ניסויים. יהיו על כך גם דיבורים בג'נבה. בסך הכל תקופת המבחן הינה ששת החודשים הקרובים. סיימונט השלים דברי ארמקוט ואמר שבנושא הביטורלי הסובייטים בודקים כל נושא לגופו. אם נצליח בעניין פרוק נשק נעמוד מול נושאי הלינקג' לגבי סדר היום הסובייטי-אמריקני. אם יש פרוק נשק, ממשיכים בנושאי כלכלה וזכויות אדם כדי להוכיח שאין ויתור בעניין זכויות האדם. ארמקוט הוסיף שהסובייטים נוהגים להשהות הויתורים שלהם עד לרגע האחרון.

מס' 2 3 1 3 1 2 4 4
מס' 2 3 1 3 1 2 4 4
מס' 2 3 1 3 1 2 4 4

ס ז פ ס ז פ
 ד... 2... מחור... דפים
 סוג בסחונ'י
 דחיות
 מאריך וז"ח
 סגירות ישראל

מל

347 $\frac{2}{4}$

סיימונס המשיך ואמר שההרגשה היא שדי בדיבורים על זכויות אדם מצד הסובייטים מבלי שישמלאו הבטחותיהם. חשוב לראות מה הם עושים ולא מה הם אומרים. ארמקוסט אמר שהסובייטים היו יותר ישרים בנושא הטרור בדיבוריהם אך כאשר ארה"ב באה לתרגם זאת לשפת המעשה נמצא שיש הבדל. המבחן היה בהכנת אמנה נגד טרור באויר ובים. המנכ"ל המדיני אמר שכלפי ישראל רואים יותר פנים מחייכות בהלסינקי, שטוקהולם או בוקרסט. הדבר הוא בבחינה חידוש. הסובייטים מודים שהנחתוק ב-1967 היה טעות אך קשה להם לשנות המדיניות ללא שיקרה משהו שיצדיק זאת. ארמקוסט : אומרים שאפגניסתאן הינה פצע נוטף - דם אך הסובייטים אינם עושים דבר. המנכ"ל המדיני : שצ'רנסקי אומר על גורבצ'וב וחבורתו שהם נשארו כפי שהיו אך עם "יחסי ציבור" יותר טובים ולכן מצבנו רע יותר. המנכ"ל המדיני סבור שזו גישה פסימית. אפילו אם יש יחסי ציבור לגבי אידה נודל או אחרים הרי שהדבר חשוב. אשר למעמדו של גורבצ'וב - הוא עומד בפני בעיות - מה, כגון דחיית כנוס הועד המרכזי אך גם יש לו בעיות באוזבקיסתאן ובקזחסתאן. יש גם הבטים דתיים שאין עליהם פרטים. יש עליו לחץ מצד הצבא נגד הקפאת הניסויים. עד כה הויתור על ניסויים היה רק מתוך נוחיות. נראה שגורבצ'וב אינו כה חזק כפי שחשבנו. גם לגבי אפגניסתאן הודו שזו שגיאה, אולי בענין זה היה עליו לחץ מצד בני המשפחה. יש בפניו תסכול ממה שנעשה בברה"מ בעבר ולפניו : קובה-המטילה התחייבות של 6 מיליארד. השיפור בכלכלה בזכות הצלחת החקלאות בגלל מזג אוויר טוב. בטח הבילטרלי - תקנות ההגירה-איננו יודעים עדין תוצאות. ייתכן שאין הדבר אלא יחסי-ציבור אך אין יודעים אלנכון. דבר אחד הסובייטים יודעים היטב : נושא ההגירה חשוב מאד. אשר ליחסים עם פולין : נציגם בארץ אמר למנכ"ל המדיני שאינו מעונין במפגשים רשמיים, האיש דיפלומט מקצועי ששרת בישראל בשנות ה-50 ומכיר את ישראל. הוא הדין לגבי נציגנו בפולין. הנושא-בחקופת עיון מחדש. לשאלת ארמקוסט אמר המנכ"ל המדיני שהיה ביקור מצד רעיית רה"מ בבולגריה. היה מברק סגן רה"מ בולגריה מגיע לביקור ואח"כ היה מברק שזו טעות, אולי התכוונו לביקור סגן שר החקלאות שיתכן שעוד ייבקר. ביקרה בארץ גם קבוצת רקדנים גרוזינים, אך האם אפשר מכל זה להסיק פירוש כלשהו? הכל ביחד הוא תנועה כלפינו אולי מס-שפתיים, אולי הם שואפים לרצות את ארה"ב באמצעות ישראל. מאידך, ייתכן שזה משהו יותר רציני. איננו יודעים זאת עדין. המנכ"ל ענה בחיוב לשאלת סיימונס, אם מצפים למגעים נוספים. ארמקוסט ציין שהמטרה של גורבצ'וב בשינויים היא אולי לעורר יותר פרודוקטיביות, הוא מוכן לערוך Adjustments, כמו הסינים. הוא מעונין סחות בחחרות עם המערב אך עסי

ס י ק ט
 ד 9... 3... מחוץ... 4... דפים
 טו 1 בסחובי
 דח' פוח
 מאריך וד'יה
 ס' ס' ס'

347 $\frac{3}{4}$

נסיון השנתיים, אין עדין אפשרות להגיע למסקנה. סיימונס הוסיף ואמר שגורבאצ'וב לא עשה דבר לגבי **MAJOR RESOURCES ALLOCATION**, עשה שינויים פרסונאליים אך לא שינוי ממדי. הוא מנסה לעשות משהו לפני שיטפל בשאלות הקטות.

הסג'יר חלק על חלק מהדברים ואמר שהיו לו גם אי-הצלחות: תקרית צ'רנוביל, ירידה מחירי הנפט, המסע נגד האלכוהוליזם ונשאלת השאלה באיזו מידה הוא מעוניין להגיע להסכם עם המערב. ארמקוסט הטיב שהסובייטים מעונינים בהסכם על פרוק נשק בעיקר בגלל ה-SDI, בגלל שאינם בני תחרות במעגל המדעי ולא רק בגלל ערכו של ה-SDI. סיימונס אמר שגורבאצ'וב זקוק ליותר הצלחה אחרת יהיה חשוף לביקורת שמכר את ברה"מ.

פרט ציין תחיתם של הרגשות הלאומיים בניילורוסיה, באוקראינה והרפובליקות במרכז אסיה. ארמקוסט הוסיף שככל שתמשך המלחמה באפגניסטאן תעלה ההזדהות עם האיטלאם. פרט הסכים ואמר במעבר בטשקנט, אחרי ביקורו בהודו, המייחס גורבאצ'וב להתגברות השפעתם של המוללות. ארמקוסט אמר שהמטרה של ארה"ב היא **TO CONSOLIDATE AND CODIFY** השגי דקיאוויק, הכל כגוש אחד תוך לינקג'. סיימונס הוסיף שזה כולל ה-SDI. הסובייטים אמרו שהם מוכנים לעבוד על נושאים אחרים אך לא תביה אפשרות לסכם הכל ללא ה-SDI. המנס המדיני אמר שה-SDI חשוב להם עד כדי כך שהעלו אותו עמנו, בעת שהודענו על הצטרפותנו. סיימונס הוסיף שהסובייטים העלו הענין גם עם היפאנים. הסג'יר ציין שהסובייטים העלו עמנו גם ענין ה-VOA.

ארמקוסט אמר שעתה יש להם יותר זריזות דיפלומטית וכושר החמרון שלהם מרשים. המנכ"ל המדיני העיר שהיתה הערכה שדוברינין עם שובו לברה"מ יהיה יותר שמרני. הסג'יר הזכיר שדוברינין לא היה כל כך פעיל בריקאוויק ועל כך הטיב סיימונס ואמר שהדבר היה תלוי בנושא. דוברינין סייך לקבוצה האינקרמנטליסטית בעלת גישה צעד אחר צעד. זו גישתו של מי שרוצה לעשות עסק. הכרזות כלליות באות מצד אלה שאין להם ענין לעשות עסקים. דוברינין חיכה בריקאוויק עד שייצאו הסרורים מהם ניתן ללקט הסכם. ארמקוסט אמר ששוורנדזה היה כאן וסתחרר רדי לאסוף פוררים על מנת לעשות מהט הסכם. גורבאצ'וב, כאשר הגיע לריקאוויק, נקט בשיטה אחרת לגמרי. ארמקוסט העריך שקשה מאד למדוד הדבר כי מה שאנו רואים זה הצל שעל הקיר ולא התמונה הממשית. את דוברינין קשה לקרוא: כך הייתי מוכן להתערב ששוורנדזה יותר קונסטרוקטיבי.

המנכ"ל אמר שהמעודד בכל הנושא הוא שמעתה אנו עוסקים עם בני אדם של ממש ולא עם כאלה שמנותקים מהמציאות. אפשר לבקש מהם "לספק הסחורה", ללחוץ עליהם לשכנע אותם, הם גם יותר ריאליסטיים למשל בקשריהם עם הערבים. הם מנסים להיות פחות מעורבים. רמת מעורבותם עתה פחתה.

סגירות ישראל - ורטינגטון

מל:

ס י פ י

ד...4...מחוק...א...דפים

סוג בטחוני

דחיות

מאריך וז"ח

מס' פת

347 $\frac{4}{4}$

סיימונס אמר שהרגשתו שהם נשארו לבדם עם סוריה והיו מעוניינים להרחיב המעגל שלהם. סודרת אמר שהם רוצים להיות מעורבים בתהליך השלום. ארמקוסט גם הזכיר שהסובייטים חוששים שסוריה תגרור אותם להרפתקאה יקרה. בהקשר זה אמר שהסגריר הסובייטי בא בשבוע שעבר למחמ"ד בענין לוב וצ'אד. הפגישה נמשכה כשעה וחצי, באוירה עניינית.

מתני

16

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1
סוג כסחובני:		מחור: 5
תז"ח: 141730	א ל : כנסיות, מצפ"א, מע"ת	
נר : 0374	ר ע :	
	סאת : עתונות, ניו-יורק	

להלן תרשומת הופעת הסרדינל אוקונור כתכנית GOOD MORNING AMERICA של ABC ביום 12 בינואר, בשוכו מסיוורו כמז"ת.

עתונות

סמ"מ 2
סמ"מ 3
גא 3
ג/גא 1
גצכא 2
כנס"י 1
סא 1
גא 1
הסדר 2

212

RADIO TV REPORTS, INC.

41 EAST 42nd STREET, NEW YORK, N.Y. 10017, (212) 599-5500

FOR ISRAELI CONSULATE

0374 2/5

PROGRAM GOOD MORNING AMERICA STATION WABC-TV
 DATE JANUARY 12, 1987 7:10 A.M. CITY NEW YORK

BROADCAST EXCERPT

NEWSCASTER: Over the weekend, John Cardinal O'Connor, whose Archbishop of New York, returned from, what has become a controversial trip to the Middle East.

The Cardinal went to Jordan and Israel. Originally, he had planned to meet with Israeli officials in their offices in Jerusalem. But the Vatican objected to that, because the Vatican does not recognize Jerusalem as Israel's capital.

The Cardinal compromised by visiting Israeli officials in their homes. Well, he's back in New York and is with us this morning. Your Eminence, good morning. Nice to have you with us.

CARDINAL O'CONNOR: Good morning. Thank you.

* * *

NEWSCASTER: Here you're in the middle of this controversy. When you went to the Middle East, what did you want to accomplish? Why did you go? What did you want to accomplish?

O'CONNOR: I went for a couple of purposes. One, I'm the President of the Catholic Near-East Welfare Association. We have a lot of humanitarian activities in the Middle East and I was visiting those, to see if we were doing what we should be doing, could be doing or ... Secondly, I went at the invitation of the King of Jordan and the then Prime Minister of Israel.

Invited me to come to look things over, and presumably to respond to questions about peace in the Middle East to the degree that I could. I'm no expert at all.

BROADCAST: Well, now, American Jewish Organizations, this blanket umbrella group of Jewish Organizations has criticized the trip, not you personally, but they say they look to you for balance and fairness and leadership. So, they're not criticizing

0374

3/5

-2-

you personally. But they criticize the results of the trip, saying its disturbing, painful. What's your reaction of their criticism of what happened?

O'CONNOR: I think it's most unfortunate. I have to say honestly, I think it's short-sighted. Its enormously complex situation out there. And one must try to maintain balance, one must try to recognize the rights of Israel, the rights of the Arabs. I don't see them as necessarily in conflict. I've repeated my -- expressed my support for Israel. As does the Vatican, and I've repeated --- talked about crucial problems of the Palestinians and said simultaneously that to attribute these problems to the Israeli's would be naive and unjust. They're everybody's problems in the Middle East and a --.

NEWSCASTER: Why doesn't the Vatican recognize Jerusalem? Why doesn't it recognize Israel diplomatically?

O'CONNOR: Yeah. The Vatican joins many, many other nations in the world. There are many nations in the world that do not recognize that Jerusalem is the capital of Israel. There are a number of complex reasons that time won't permit any delineation of but, access to the sacred places for all major religions is an important factor. More importantly, that everyone can live in this extraordinary city in the world, this unique city in the world, in complete peace and harmony in every respect. Something, as I see it, by the way, Mayor Kulik is trying to bring about. He's trying to provide such a climate. The fact the higher world has a strong interest in Jerusalem. And what the holy seed has done, as simply to say that Jerusalem must have a special status.

It has not said that Israel should not administer Jerusalem, but should have a special status, details to be worked out, has never specifically said what those details should be. In regard to Israel itself, the.. You must remember that the Vatican recognizes Israel "in fact".

The Vatican has repeatedly said that it respects Israel's sovereignty. That it respects the fact that Israel must be able to defend its borders.

There are three major issues that the Vatican is interested in addressing and it feels must be addressed. The Palestinian question is a crucial one. The general status of Christians in the Middle East and the status of Jerusalem.

0374

4/5

-3-

Now in no instance, has the Vatican said "Israel must solve all these problems". But the Vatican has said "that we must look at these and try to come to a resolution.

NEWSCASTER: You're a very politically savvy guy. You've been around. You've seen political science and all that. Before going, you got this fire storm about meeting Israeli leaders and officers officially and so forth in the Vatican, essentially shot you down. How surprised were you that they shot you down? Why didn't you check ahead. Why... to what extent do you take the responsibility for a lot of this? Personally?

O'CONNOR: I never really .....

NEWSCASTER: For a lot of this controversy?

O'CONNOR: I never really felt that I was shot down. A Cardinal's supposed to be a big boy, he's supposed to know .... You say I'm politically savvy, it's funny, in light of the fact that I didn't know the guidelines and I had to find them out the hard way.

But, I didn't mind that. Having to assume the responsibility and I felt it only appropriate that I publicly apologized to the Israeli government, and I felt that everything would work out from that point onward.

And at no time during the trip did the Vatican shoot me down. There were always the anonymous allegedly high-ranking Vatican officials who were critical. But when I got to Rome, I learned the Pope wasn't as critical as they, and that's pretty important in this Church of ours.

NEWSCASTER: How concerned are you now that rather than prove relations between, let's say American Jews and the Catholic Church, somehow, this relationship has been damaged, as a result of your trip?

O'CONNOR: I certainly don't think it has been damaged as a result of my trip. I don't get the impression that either the Israelis or the Jordanians felt that. On the contrary, I felt that both the Israelis and Jordanians were heartened by the trip.

I regret that some fifty-four agencies have issued a statement that I haven't yet seen issued before I arrived, issued before I was given opportunity to put into context, anything that displeased them.

-4-

0374 3/5

And I think that kind of, what in my judgment, is thoughtless and unnecessarily prerogative type of action. That, that can do the damage. I don't think that anything that I said or did during the trip is damaging. Quite the contrary. But I think if damage accrues, it could be, because of this particular state.

NEWSCASTER: Your Eminence, thank you. It's nice to have you with us this morning.

O'CONNOR: It's a joy. Thank you very much.

332

2
4
loop for 2/24

3. KARBALA 5. THE ATTACK BEGINNING JANUARY 5 APPEARS TO BE NEARLY OVER. IT SEEMS TO HAVE BEEN LARGELY A REPEAT OF IRAN'S DECEMBER 24 KARBALA 4 ASSAULT EAST AND SOUTH OF BASRA. THIS TIME THE SOUTHERN JING, JUST ABOVE KHORRAMSHAHR AT UMM AR-RASAD, WAS UNSUCCESSFUL IN CROSSING THE SHATT AL-ARAB. THE NORTHERN JING, REPLOYED IN KARBALA 4, THIS TIME MANAGED A LOCAL PENETRATION THAT

SECRET

XY4

CROSSED A SHALLOW LAKE BEHIND THE IRAQI FRONTAL POSITIONS AND GAINED A LODGEMENT IN THE MAIN IRAQI DEFENSIVE LINE DUE EAST OF BASRA.

4. BY JANUARY 12, THE IRAQIS CLAIMED TO HAVE REGAINED THEIR FRONTAL POSITIONS AND ENCIRCLED THE IRANIAN ASSAULT FORCE OF REVOLUTIONARY GUARDS IN THE SWAMP BORDERING THE SHALLOW LAKE. ELIMINATING THESE FORCES WHILE HOLDING OFF FURTHER IRANIAN ATTACKS OUT OF THE SWAMPS ON THEIR SIDE OF THE BORDER WILL RISK SUBSTANTIAL IRAQI CASUALTIES. HOWEVER, THE IRAQIS ARE MOVING SUBSTANTIAL REINFORCEMENTS TO THE AREA FROM THE CENTRAL RESERVE AND FROM OTHER CORPS' AREAS, APPARENTLY IN AN EFFORT TO RESTORE COMPLETE IRAQI CONTROL OF THE AREA. IRANIAN SUCCESS IN KARBALA 5 WOULD HAVE PROVIDED THEM A GOOD HARD-GROUND LAUNCHING POINT FOR FURTHER DIRECT ATTACKS AT BASRA IN A SUBSEQUENT MAJOR OFFENSIVE.

5. KARBALA 4. WE SEE THE FAILED IRANIAN ATTACK OF DECEMBER 24-26 PRIMARILY AS AN ATTEMPT TO REPLY TO INTENSIVE IRAQI AIRSTRIKES. IT ALSO SERVED AS A PROBE OF IRAQI DEFENSES, AND COULD WELL HAVE BEEN EXPANDED--AS AT AL-FAO--HAD IT BEEN MORE SUCCESSFUL. ITS MAIN ARENA WAS UMM AR-RASAS AND THREE OTHER ISLANDS IN THE SHATT AL-ARAB, SOUTHEAST OF BASRA. THERE WAS ALSO AN ATTEMPT TO PENETRATE III CORPS' FORTIFICATIONS EAST OF BASRA. SMALLER ATTEMPTS TO STRIKE NORTH OUT OF AL-FAO WERE QUICKLY BLUNTED. PERHAPS 60,000 IRANIAN TROOPS TOOK PART. AS IN KARBALA 5, THE IRANIANS ACHIEVED SMALL, TEMPORARY Footholds BUT WERE DISLODGED, WITH PROBABLY HEAVY CASUALTIES, ESTIMATED AT APPROXIMATELY 30,000 IRANIANS KILLED, WOUNDED, AND CAPTURED. IRAQI LOSSES PROBABLY TOTALED UNDER 10,000. IRAQ EVIDENTLY USED CHEMICAL MUNITIONS TO HELP REPEL THE IRANIAN ATTACK, AND SUBSEQUENTLY MAY HAVE EMPLOYED CW AGAINST IRANIAN POSITIONS ON THE CENTRAL FRONT.

6. BOTH SIDES ARE NOW EMPLOYING SCUD MISSILES. AN IRANIAN SCUD ATTACK ON BAGHDAD JANUARY 11 MISSED THE CENTRAL CITY; RESULTS OF IRAQI SCUD FIRINGS OVER THE WEEKEND ARE UNKNOWN. THE IRAQI AIR FORCE IN RECENT DAYS HAS HIT A NUMBER OF IRANIAN CITIES, INCLUDING THREE STRIKES AT QOM AND FOUR AT ISFAHAN. IRAQI AIRCRAFT HAVE ALSO RESUMED ATTACKS ON ECONOMIC TARGETS, HITTING THREE OIL TRANSPORT FACILITIES JANUARY 12. BOTH SIDES ALSO CARRIED OUT TANKER ATTACKS IN THE GULF ON JANUARY 12.

7. WAS EITHER KARBALA "THE FINAL OFFENSIVE"? IRANIAN

SECRET

3

4
4

332

LEADERS CALLED BOTH OFFENSIVES "LIMITED," AFTER INITIAL ADVANCES STALLED. INDEED, NEITHER OPERATION INVOLVED MAJOR REGULAR ARMY FORMATIONS AND BOTH WERE ON A SMALLER SCALE THAN THE FAILED "BADR" ATTACK OF MARCH 1985. STILL, SUCH A FACE-SAVING DEVICE ALLOWS IRAN TO CLAIM THAT THE "BIG" OFFENSIVE IS YET TO COME. HAD KARBALA 4 OR 5 SUCCESSFULLY BROKEN THROUGH IRAQI DEFENSES AND ACHIEVED SUSTAINABLE ADVANCES, IRAN WOULD LIKELY HAVE SENT IN REINFORCEMENTS TO CAPITALIZE ON ITS GAINS AND EXPAND THE OFFENSIVE INTO A MAJOR ONE.

8. WHAT NOW? WE EXPECT A SHORT PAUSE ON BOTH SIDES. IRAQ WILL LIKELY RETURN TO AERIAL STRIKES AGAINST ECONOMIC AND MILITARY TARGETS, HOPING TO RETARD FURTHER MILITARY PREPARATIONS WHILE THROTTLING IRAN'S ECONOMY. WE BELIEVE, HOWEVER, THAT IRAN WILL EVENTUALLY LAUNCH STILL ANOTHER OFFENSIVE, LOCATIONS UNCERTAIN. THAT IS AT PRESENT IRAN'S ONLY WORKABLE MEANS TO PROSECUTE THE WAR AND TO RESPOND TO IRAQI ATTACKS. DESPITE ECONOMIC DETERIORATION AND TWO DEFEATS WITH HEAVY CASUALTIES, IRAN IS NOT, IN OUR ESTIMATION, READY TO CALL IT QUITS.

9. KHOMEINI'S HEALTH. PRESS REPORTS TODAY OF THE IMMINENCE OF KHOMEINI'S DEATH ARE, AS SO OFTEN BEFORE, SOMEWHAT DRAMATIZED, ALTHOUGH WE HAVE RELIABLE EVIDENCE THAT HE IS GRAVELY ILL. IF HE WERE TO DIE BEFORE ANOTHER OFFENSIVE IS LAUNCHED, WE SUSPECT THE REGULAR ARMY WOULD SIT ON ITS HANDS; THE REVOLUTIONARY GUARD ALONE COULD NOT MOUNT A SUCCESSFUL, TRULY MAJOR "FINAL" OFFENSIVE, AND MIGHT ITSELF BE RIVEN BY CONFLICTING ALLEGIANCES. WHILE SOME IRANIAN WAR HARD-LINERS MIGHT SEE AN ADVANTAGE TO CONTINUING THE WAR IN THE IMAM'S NAME, A "GRAND OFFENSIVE" SOON AFTER KHOMEINI'S DEATH SEEMS UNLIKELY.

9

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד + בטחון

ס י ק ר ג
 דפ. מחור..... דסים
 סוג בטחוני גלוי
 מחיפות מיידי
 תאריך וזייה. 14 16.00 ינו' 87
 ט"ו שבט

1/16

306 328

מצפ"א, ממ"ד/ביני"ל ו

דע: מקט"ח

סנט - וועדת החוץ: איראן

למברקנו 025

1. כמתוכנן, העיד היום סיירוס ואנט בפני וועדת החוץ בנושא "מדיניות ארה"ב כלפי איראן". לעיונכם, רצ"ב דברי הפתיחה של היו"ר החדש, קלייבורן פל, וכן ההחלטות הכתובה שהקריא ואנט בתחילת ההירינגס.

2. מלבד מידה מסוימת של "בליופות" ועקיצות הדדיות מצד הסנטורים לפי קווים מפלגתיים, רוב רובן של השאלות התמקדו על נושא ההירינגס - מדיניות ארה"ב כלפי איראן, תהליך קביעתה ובכלל זה מקומה וחיפוקדה של המועצה לבטחון לאומי. בחשובותו נצמד וואנט על פי רוב לעמדות ולדעות שהשמיע בהחלטותיו הכתובה.

3. בקושי נזכרה ישראל, ולו בעקיפין. הסנטור דן אוואנס שאל את השאלה היחידה שנוגעת אלינו ישירות: בהתעניינותו בתוצאות האפשריות של מלחמת המפרץ והשלכותיהן מבחינת ארה"ב, ביקש לדעת אם לעתו וואנט צריכה ארה"ב לעודד את ישראל למכור נשק לאיראן או לעיראק. וואנט השיב במילה אחת ובהדגשה: לא!

דו"ח מורחב במפרד.

אה"מ
 למדו

ס 2
 מח 3
 מח 3
 מח 1
 מח 2
 מח 1
 מח 1
 מח 4
 מח 4

2
16

Chairman's Opening Statement
Iran Hearing
January 14, 1987

C2 P1
306 328

This is the first in a series of hearings to be held by the Foreign Relations Committee on U.S. policy toward Iran. The revelations that arms were sold to Iran as part of an arrangement to free hostages and that funds were diverted to the contras have produced a major crisis in President Reagan's administration. The President's credibility at home and abroad has been drastically undermined. And the dealings with Iran have raised disturbing questions about the Administration's respect for law, about its commitment not to bargain with terrorists, and about the effects of its actions on the stability of the Gulf region. The confidence of friends and allies in America's leadership has been shaken, and the Administration's ability to advance American interests both in and outside the Gulf region may have been severely impaired.

The secret contacts with Iran appear to have involved an arms-for-hostages deal, but the Administration denies that. Instead, we are told that the delivery of arms and the near-simultaneous freeing of hostages were both aspects of a strategic initiative toward Iran. According to the President, the primary purpose of that initiative was to establish a relationship with so-called moderates who might cooperate with Administration efforts to soften Iran's anti-Americanism, end Iran's support for terrorism, end the Iran-Iraq war, and ensure

XCY

- 2 -

C
306 328

that post-Khomeini Iran does not fall under Soviet influence. The President now admits that mistakes were made, but defends the policy of an opening to Iran.

It is that policy which this Committee will examine, while other Committees look at questions of impropriety and illegality. We hope to establish whether there really was a strategic initiative toward Iran and, if there was, to assess whether there was ever any reasonable prospect for success outweighing the considerable risks involved. In this connection, I am disturbed by a recent New York Times report that CIA director Casey wrote a memo stating that the strategic initiative was only a cover story masking what was purely and simply an arms-for-hostages deal. The Administration denies that, but it appears at the very least that the hostage issue became such a fixation that a game plan to achieve any larger strategic objectives never developed.

An opening to Iran is a risky business. Memories of the 1979-80 hostage crisis remain fresh. And there exist continuing and profound doubts about the so-called Iranian "moderates" with whom U.S. officials hoped to deal. Are they truly moderates, or a cynical clique playing us for suckers -- obtaining arms to prosecute the war with Iraq while hoping to use the American connection to influence neighboring governments to accommodate Iran on Iran's terms?

With us today to lead off these hearings is former Secretary of State Cyrus Vance. Secretary Vance witnessed the

 $\frac{3}{16}$

kx

CP P
306 328

outbreak of Iran's revolution and bore the burden of trying to negotiate with a regime bent on humiliating the United States. Now, for the second time, an American president is entangled in a debilitating controversy involving Iran. We look forward to hearing Mr. Vance's views on how to deal with Iran, how to restore American credibility on anti-terrorist policy, and how to regain the confidence of our friends and allies who share our stake in Persian Gulf stability.

4
16

Before we begin, I might note that we had planned to have former Secretary of State Henry Kissinger testify tomorrow. Dr. Kissinger is not only a Republican; he was also the last senior official to conduct secret negotiations with a former adversary -- in this case, it was China. His testimony would therefore have been an ideal complement to Secretary Vance's testimony today. Unfortunately, after initially accepting my invitation, Dr. Kissinger informed me that he preferred not to testify.

~~_____~~

XV

$$\frac{5}{16}$$

 CP
306

 P'
328

STATEMENT OF CYRUS VANCE
BEFORE THE SENATE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE
January 14, 1987

At the Chairman's invitation, I will be addressing three principal questions raised by recent developments in US relations with Iran:

-- First, what is an appropriate US posture toward Iran?

Where, if anywhere, do arms sales fit in our current relationship?

Second, what are the strategic and foreign policy consequences of the administration's recent arms sales to Iran, including the consequences of the diversion to the Contras of premiums realized from those sales.

Third, what is the soundest system for making foreign and national security policy in the executive branch? More specifically, what are appropriate and inappropriate roles for the President's National Security Adviser and the National Security Council (NSC) staff?

Let me take each of these questions in turn.

Posture Toward Iran

Iran is a strategically important country for the combined reasons that it can play a critical role in stabilizing or destabilizing the oil-rich Persian Gulf and that its own instability could draw

XRV

$$\frac{6}{16}$$

 GP
306

 P'
328

2

Soviet troops or "volunteers" across the Soviet-Iranian border to those vital oil reserves.

The scenario common to Middle East contingency planning over the years has thrust upon us the difficult question of how the US would respond to a Soviet move into an unstable Iran. It was this concern after the Iranian revolution and the Soviet invasion of Afghanistan in December 1979 that led President Carter to warn in his State of the Union address on January 23rd, 1980:

"Any attempt by any outside force to gain control of the Persian Gulf region will be regarded as an assault on the vital interests of the United States of America, and such an assault will be repelled by any means necessary, including military force."

That policy was essentially reaffirmed by the Reagan administration. In short, this possible threat to vital interests of the Western alliance and Japan, along with the danger of an Arab-Israeli war, makes developments in the area of Iran one of two potential triggers in the Middle East for a nuclear confrontation between the Soviet Union and the United States.

Since the fall of the Shah in early 1979, Iran, under the leadership of the Ayatollah Khomeini, has become the source of another kind of threat to Western interests in the Middle East. The combination of Iran's religious zeal and determination to undermine governments pursuing orderly change has raised the specter of a fundamental shift in the political coloration of the Middle East as one generation gives way to another. While the immediacy of that possibility seems less than it did in late 1979 and early 1980, the

FYX

$\frac{7}{16}$ GD
306

328

acts of violence nurtured by Iran and the continuing appeal of religious extremism to neighboring politicized groups in the region keep the threat alive and serious.

In sum, Iran plays a critical role in an important region, and the United States has a continuing interest in keeping the door open to some kind of working relationship. The issue is not whether the US has a strategic interest in again developing a working relationship with this important country. The issue is what kind of relationship is possible with Iran under its present leadership and what is an appropriate way to proceed in exploring signs of Iranian interest in establishing such a relationship.

A word of perspective is useful at this point. The United States broke relations with Iran over the Iranian government's open support of the takeover of our embassy in Tehran in November 1979 and the holding of US officials as hostages. We broke relations with Iran when the government of Iran acted in ways totally contrary to acceptable international norms of behavior. Against that background, it is reasonable to assume that any dialogue with Iranian officials about resuming a relationship should make the point that it will be impossible to establish any normal relationship until Iran has demonstrated that it no longer supports or engages in the vicious and intolerable practices that led to the break. Since the evidence demonstrates that Iran is currently closely connected with those holding American hostages in Lebanon and that it supported those who bombed the US embassy there on two occasions, Iran manifestly fails to meet the conditions for a normal relationship.

xxy

$$\frac{8}{16}$$

$$\frac{67}{306}$$

$$\frac{2}{328}$$

Under these circumstances, the sale of arms to Iran for hostages was naive, wrong, and severely damaging to our national interests and credibility. It was wrong for two major reasons: First, arms sales are normally part of a close relationship in which two parties share common security and other interests. That is patently not the case with today's Iran. Second, adding weapons to Iran's arsenal in the midst of a bloody war in which we have publicly stated we will not take sides, and while Iran still supports those who hold Americans and others hostage in Lebanon, is to make hostage-taking profitable. To do so without any requirement for an improved strategic relationship rewards hostage-taking without even a supportable rationalization of a larger strategic gain. Moreover, to announce one policy to the world, as we have done, to pressure other nations to follow, and then to covertly execute a totally contradictory policy is both unsound in principle and damaging to our national interests. Such duplicitous conduct has upset and angered our European allies and many of our friends in the Middle East who have relied upon our publicly-stated positions on arms sales to Iran and terrorism.

What then is an appropriate US posture toward Iran? We should stand ready to talk with responsible Iranian representatives. In any such discussion, we should make clear our interest in an Iran free of Soviet domination, our acceptance of the present regime in Iran as a reality, and our support for the territorial integrity of the country, but we must insist that rebuilding a viable relationship

KRY

$\frac{9}{16}$ CP
306P'
328

5

will depend on Iran's respect for the sovereignty of other governments and the laws governing international relations. Only in the future when a new relationship is clearly established should we consider arms sales, and even then before making any sales we should weigh carefully the potential effects of such action on the regional balance of power.

The Consequences of Arms Sales

The recent sale of arms to Iran and apparent diversion of funds to the Contras has produced extremely negative consequences in at least five areas:

First, the sale of arms to Iran has undercut a sound policy of working with allies and others to stem the flow of arms to Iran in the hope that this might encourage an Iranian decision to end the war with Iraq. That policy was being vigorously pursued with some effect. Even if it did not create an airtight embargo on the sale of arms, it did reduce the flow and, perhaps more importantly, enhanced Iran's sense of isolation. US sales starting in late 1985 gave Iran both a psychological boost and relief from that isolation and dealt a psychological blow to Iraq. Whether or not US arms were decisive on the battlefield, our capacity to resume efforts to reimpose that systematic pressure on Iran has been severely impaired.

Second, the sale of arms also undercuts a sound policy of not putting new resources in the hands of hostage-takers as the price for the release of American hostages. Whatever the original

KTK

$\frac{10}{12}$ CP
3062'
328

intent of some individuals in the Reagan administration may have been, their actions resulted in an almost total preoccupation with trading arms for hostages. Not only was the principle of such a trade reckless; the act of turning over arms to Iran before all hostages were freed was naive in the extreme.

Because I know the question will be raised, let me set aside any thought of drawing an analogy with the Algiers Accords of January 1981 that freed all American hostages held by the Iranian government. The money released to Iran under the Accords was a portion of Iran's own assets that we had frozen when the hostages were taken. The remainder was put into an account under control of an international tribunal in The Hague for awards in settlement of American claims against Iran. No arms were involved. In addition, an elaborate mechanism was established through Algeria and the Bank of England so that none of Iran's frozen assets were returned to Iranian control until the freedom of all the hostages was certified by the Algerian government. The agreement was carefully negotiated in the public eye and designed to stand up in the courts. Moreover, the agreement contained safeguards which assured that the objective was achieved.

Third, the arms for hostages deal has plainly undercut the credibility of our highest officials who told friends and allies we were doing one thing while we were doing another. As one recent official visitor from the Middle East said last month, "You will never

XPR

11
16GP
306P'
328

7

fully recover your credibility." Actually, some of the damage can be repaired by improved performance in the future, but doubts will linger for at least the remaining years of this administration.

Fourth, beyond questions of credibility, on the heels of the confusion over what commitments were made during the Soviet-US summit at Reykjavik, this episode raises the issue of policymaking competence and coherence. Much attention has been given to the appropriate role of the NSC staff -- and I shall come to this in a moment -- but the larger issue is the need for a coherent vision of policy objectives and a strategy for achieving them. The picture the world now has of a nuclear superpower in disarray at the highest policy levels does grave damage to the stature of the United States as a leader in the free world. Such damage is not measurable, but cumulatively it is corrosive. Recent events demonstrate what has been apparent since 1981 -- that the foreign policy staff in the White House has been the weakest since the NSC system took its present form in 1961.

Fifth, the Iranian arms deal and illegal Contra aid constitute poor policy for the simple reason that these actions were carried out in contravention of the letter and spirit of Congressional legislation. The sale of arms to Iran (and ^{reported} approval of Israeli shipments of US-supplied arms to Iran), without notice to Congress, either prior to or promptly after the shipments took place, appear to have violated several federal statutes. Among these are the

KOR

$\frac{12}{16}$

GD

P'

306

328

National Security Act of 1947, the Foreign Assistance Act, the Export Administration Act, and possibly the Arms Export Control Act. The alleged diversion of funds to the Contras violated the Boland Amendment as well as the Congressional notification provisions of the statutes just mentioned.

That brings us to the question of what policymaking machinery is best suited to meeting the needs of the President while respecting the concerns, judgments, and aspirations of the American people as represented through the Congress.

The NSC System

I would like to make three points about the National Security Council system that was established by an act of Congress in 1947.

First and most important, the NSC was not and is not intended to make policy or to conduct operations. Its function is to advise the president and to assist him in the coordination and integration of domestic, foreign, and military policies relating to the national security. The President himself retains the constitutional responsibility for setting policy directions. Further, the NSC and its staff are not intended to execute policy. That is the responsibility of cabinet officers and agency heads, appointed with the advice and consent of the Senate, and managing departments and programs under Congressional authorization and appropriation.

XXX

$$\frac{13}{16}$$
G2
306D'
328

9

The President is entitled to the advice of a small personal staff that shares the presidential perspective. And he will organize his advisers in ways that best serve his own methods of studying and deciding. That is why the specific organization of the NSC staff and its relationship to the departments is a legitimate subject for adjustment as administrations change or learn from experience.

On the other hand, managing the foreign relations of a great republic is not a question of making a few decisions or taking a few actions. It is a continuous process of creatively managing, sustaining, and building over time a broad range of relationships with other nations. To manage such relationships requires the President to serve as the chief executive of a large team. His job is to lead its members, to inspire them, to be involved with them, to give them a clear sense of purpose and direction.

A small NSC staff like that envisaged by the drafters of the National Security Act can only advise and assist the chief executive. When it tries to run operations itself, it enters an area where it is unqualified to act and puts at risk the broad fabric of a coherent presidential policy. At a minimum, such operations undermine rather than enhance a president's credibility as chief executive. Moreover, such activities overstep the statutory authorization of the NSC to "advise the President with respect to the integration of domestic, foreign, and military policies relating to national security...." In short, involving the NSC staff in operations

Xxy

$$\frac{14}{16}$$

G2

P'

10

306

328

is not only unsound and contrary to its statutory mandate, but also an almost certain recipe for diplomatic and political disaster.

Second, the role of the NSC staff is a coordinating one. Its primary function is to assure that the President has available to him all reasonable options and all reasonable viewpoints. The function of the staff when it works well is to make available to the President the best thinking on a given problem. That means reaching into the depth of the government and the private sector for knowledge and analysis. Having the advantage of presidential perspective, this staff can bring together elements of the executive branch that might not normally be in touch and might even be at odds with each other. The function of coordination when performed at its best brings together all relevant perspectives -- public and expert, political and technical, financial and legal. It may also usefully coordinate operations in a crisis by gathering together around the table those who need to work together, but it is not a command center.

✓ In the Arab-Israeli peace process, particularly in preparations for Camp David, the NSC system worked extremely well, providing the framework for bringing together in a close and harmonious working relationship those who were intensively involved in the negotiations, those whose intelligence specialities contributed an analytical base, those who understood both the political and the security interests of the US and of the parties in the conflict, and

X61

$$\frac{15}{16}$$

C2
306

P'
328

those who understood how to develop public understanding in the US body politic. In its coordinating role, the NSC served the President well in carrying out the full range of his responsibilities from diplomat and mediator to political leader and peacemaker.

Third and finally, the National Security Council and its staff are only parts of a policymaking system designed to bring broadly-based and fully-coordinated advice to the President. Policy is not just a decision. Policy is a sense of direction developed and shared by the President and his advisers as they work through a problem together. Policy is never rigidly fixed but is always evolving with changing circumstances. The NSC system when it is working well provides a familiar framework and set of working habits that bring together those who must work in concert around the President, and it also brings together at the working and sub-cabinet levels those who support the immediate circle of presidential advisers. In sum, the NSC system should be an instrument of the President as he sets a course for the nation, leads his people, and serves as chief executive under the Constitution.

A Final Word

The sad lessons to be learned from the recent arms sales to Iran and the apparent diversion of funds to the Contras in violation of law reach far beyond the present moment. To be blunt, this great nation -- if it is to remain worthy of global leadership --

$$\frac{16}{16}$$
CP
306D'
328

12

cannot again manage its foreign relations as an amateur. It is now forty years since we assumed a sustained global role. It is time that political candidates and elected and appointed officials commit themselves to the highest degree of thoughtful and careful direction of our nation's course -- guided neither by political whim nor the temptation of the quick fix and short-term political gain, but guided rather by the long-term interests of a great nation determined to stay the course of creative world leadership for years to come.

XYY

מגירות ישראל - זושנגרין

אל: המשרד + בטחון

ס ג ר ר
 97.....ממור...דפים
 סוג בסחונני
 בחול לבוקר
 מאריך וזיח. 16.00 14 ינו' 87
 פסי מבר...

304 32E

מנהל מצפ"א

מקשיח

פגזי COPPERHEAD לירדן

למברקנו 316

1. התקשר המורשה בן גילמן (רפובליקאי, יהודי, בכיר המיעוט בוועדת המשנה למהי"ת), והתייחס לנושא הנ"ל. אמר שחבהיגוח וועדת החוץ נשאלה ע"י המחשל לתגובתה לעיסקה המוצעת, במגמה לברר אם יש לצפות לצרות (**"TROUBLE OUT FRONT"**).

2. הטיבותי לו לפי עמדתנו הקבועה (התנגדות למכירת נשק לכל מדינה ערבית שהיא במצב מלחמה עמנו). גילמן ביקש לדעת אם נובל להתייחס לפגזי ה- **COPPERHEAD** באופן ספציפי, והשבתו בשלילה בטענה שעמדתנו מושחתת על עקרונ, ולא נרצה להסחף לריכוז על כלי נשק שונים. גילמן המשיך ושאל אם צה"ל יהיה מעוניין לקנות את הפגז ואם אספקתו לנו תביא לריכוך התנגדותנו. שוב פעם דבקתי בעמדתנו העקרונית. גילמן לא הירפה וציין את האופי ההגנתי של הפגז, לפי המיאור שנמסר לקונגרס ע"י המחשל (ראו-נא מברקנו הנ"ל). כאן הערתי שהגדרה זו מבוססת בוודאי על הנחות מסוימות, אמבלי להיות מומחה צבאי, סביר להניח שיש לפגז גם פן התקפי. ביצלתי את ההזדמנות לשאול את גילמן אם להערכתו מדובר במשלוח ראשוני ובקביעת תקדים (ראו נא סעיף 3 לשלנו הנ"ל). לא ידע לענות.

3. בסוף ביקש שנפנה לבית וננסה לקבל תגובה **"CANDID AND OFF THE RECORD"** אם אפשר, חוץ 24 שעות (1). אמרתי שאדווח.

4. כזכור, גילמן (ועוד יותר, עוזרו הלל וויינברג) נטו להסכים למכירת הנשק לסעודיה בשנה שעברה.

אהרן
 למדן

alc on mat south | 1003d | 1 | 3 | 1 | 3 | 1 | 3 | 9

מגירתה ישראל - וויסינגטון

אלו המשרד + בטחון

ס 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

97.....מחור.....דטים

1000 בטחוני סודי

דחישות.....מייד

14 15.00 תאריך וז"ח

מס' פבר

301

318

מנהל מצפ"א

דע: מקטי"ח

נסק לירדן ולסעודיה

קס

להלן מתוך שיחה עם איש צוות העוזרים לנועדת החוץ שביקר באזורנו בזמן האחרון.

א. ירדן

1. ההודעה על מכירת פגז ה- **COPPERHEAD** כבר נמסרה (דיווח בנפרד).
2. אינו יודע על גישושים מצד הממשל לספק **I-HAWKS** (הוקים משופרים, ניידים), אך בהיותו באיזור התענינו הירדנים באפשרות של הוצאת ההוקים קבועי העמדה "מהביטון" והפיכתם להוקים ניידים. ככל הנראה להם ענין נמשך בהוקים כאלה.

ב. סעודיה

1. בקונגרס מצפים לקבל בקרוב את הבקשה למכירת 200 משוריינים מדגם **BRADLEY (M 2)**, שלא הוגשה בחודש אוקטובר שעבר (ראו-נא מברקיננו 315 (287 לממבטחון) מה-16.10.86).
2. כ"כ קולטים שמועות לפיהן בכוונת הממשל להגיש בקשה למכור **BLACKHAWKS** לסעודיה. כזכור בטנה שעברה ביקש הממשל לספק לסעודיה 12 מסוקים מסוג זה במחיר של 286 מליון דולר.

315 יולי
למדן

מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
4	3	4	1	2	1	3	1	3	2

מגירות ישראל - ווינגטון

ק"מ 222
 ד"ר...ממור...דפים
 סוג בסחוני שמור
 דמיסות...
 מאריך וז"ח... 14.30
 ...מס' פנת...

אל: המשד + בטחון + ניו יורק - יעל

1/3

57 300 316

מנהל מצפ"א

דע: לשכת מחנכ"ל
 מקטי"ח (ממבטחון)
 נספח צה"ל, רמט"ן

פגז ה- COPPERHEAD לירדן
 לשלנו 190 ולמברק הציר 209

לעיונכם, רצי"ב פירוט העסקה המוצעת עם ירדן שהועבר לקונגרס תמול-שלשום. היות ושווי המכירה 5.2 מליון דולר בלבד, עצם העיסקה הובא לידיעת הקונגרס ע"י הממשל מרצון ולא מחובה. לשון אחרת, המסמך מהווה הודעה ולא בקשה.

2. כית הנבחרים בפגרה ואילו הסנט מקיים דיונים אך לא כל הסנטורים בעיר. נראה איפוא שהמוקדים בשני הבתים טרם החליטו כיצד להגיב, אם בכלל, להודעה זו.

3. להערכת פרטן צבאי, מאחר ומספר הפגזים בעיסקה הינו רק 100, נדמה שמדובר ב"משלוח מבחן" (TEST BATCH). אם הפגזים ישביעו רצון, ו/או אם הנסיבות הפוליטיות בארה"ב תאפשרנה זאת, יצטרכו הירדנים להזמין משלוח גדול בהרבה ע"מ להצטייד באופן רציני בנושק זה.

יעל
 למדן

מ"מ 2
 מ"מ 3
 מ"מ 1
 מ"מ 3
 מ"מ 1
 מ"מ 3
 מ"מ 4

2/2

COPPERHEAD SALE TO JORDAN

LN	GN	NI
57	300	316

Proposed Sale: 100 Copperhead, laser-guided, cannon-launched 155mm artillery projectile. (value \$5.2 million)

Justification:

Syria poses the primary military threat to Jordan. This threat has recently increased with the massive infusion of sophisticated Soviet weaponry to Syria and with President Assad's efforts to intimidate Jordanian moves toward peace with Israel. Faced with severe economic and political burdens, Jordan cannot easily keep pace with Syrian military modernization. Instead, the Jordanian Armed Forces seek to establish a credible deterrent force capable of blunting an invasion force. A major element of the Syrian threat is a vastly superior armor force capable of seizing and holding portions of the northern territory, or moving on Amman with little or no prior warning. To deter this threat, Jordan must concentrate on anti-armor defenses to contain the attack and restrict Syrian mobility in otherwise favorable terrain. Copperhead would provide Jordan with a cost-effective and highly accurate anti-armor capability to supplement existing defenses.

COPPERHEAD

Copperhead is a laser-guided, cannon-launched projectile that enables artillery to destroy a stationary or moving armored target with one round. Pinpoint accuracy is achieved by laser guidance. A forward observer or helicopter can laser designate the target. Then Copperhead is fired from a position behind the battle area and homes on reflected laser energy. The 155 mm Copperhead projectile can be fired from a variety of self-propelled and towed howitzers. It is fired interchangeably with conventional unguided rounds; requires minimal crew training; and no additional gun crew manpower, maintenance, or spares. The greatly enhanced strike capability reduces battlefield ammunition logistic load, while cost per hard point target is about one-fifth of conventional 155mm rounds.

XYX

COPPERHEAD SALE TO JORDANed
57CP
300

no

316

WHAT EXACTLY ARE WE PROPOSING TO SELL JORDAN?

100 rounds of Copperhead 155mm artillery projectiles.

WHAT IS COPPERHEAD?

Copperhead is a cannon-launched projectile that achieves pinpoint accuracy by laser guidance.

3
3

HOW MUCH DOES ALL THIS COST?

The estimated cost of the proposed sale is \$5.2 million.

WHO IS GOING TO PAY FOR COPPERHEAD?

Jordan will purchase Copperhead either commercially or through the use of FMS credits.

WHY DOES JORDAN NEED COPPERHEAD?

Syria, Jordan's primary military threat, possesses a vastly superior armor force capable of seizing parts of northern Jordan with little or no prior warning. Lacking the manpower and resources to match Syrian power, Jordan must rely on qualitatively better anti-armor defenses. Copperhead offers Jordan a cost effective, highly accurate anti-armor capability.

WILL COPPERHEAD REALLY MAKE A DIFFERENCE?

A variety of self-propelled and towed howitzers can fire Copperhead projectiles interchangeably with conventional unguided rounds. No additional gun crew manpower, maintenance, or spares are required and only minimal crew training. Copperhead would, however, sharply increase Jordan's ability to stop a Syrian attack.

COULDN'T JORDAN USE COPPERHEAD TO ATTACK ISRAEL?

Copperhead's design makes it most effective in a defensive role, directed against massed enemy armor attacking along a narrow or restricted front. It would be much less effective supporting an offensive thrust, particularly in the limited quantity Jordan will receive.

XY4

just 1/2 N

U 1167
61 299 313

2/2

Q Do you have any comment on King Hussein's interview, in which he said, in connection with Ambassador Murphy's trip to the area, that US credibility is zero in the region, and that the only thing the US can really do would be to encourage an international conference?

MS. OAKLEY: I don't have anything on that Hussein interview. Yes?

Q But do you have an update on the war?

MS. OAKLEY: We understand that a new Iranian offensive of limited scale, called Carbala 6, has begun in the central border region northeast of Baghdad. We cannot add further details at this point. In the Basra region, the Iraqis are continuing their counterattack to regain the area recently taken by the Iranians. The air war continues, and it's causing considerable loss of life and property. Once again, we call for an end to the hostilities; the tragic and unnecessary and large loss of life makes it all the more important to begin negotiations to settle a war which has gone on far too long.

Q UPI is saying that Iraqis have captured 11 strategic points inside -- the Iranians have captured 11 strategic positions inside Iraq. And the New York Times are placing them about 12 miles from Basra, the second largest city, and speculating that if that fell, that would be the end of the war.

MS. OAKLEY: (Laughs) I just don't have any comment on that speculation. Yes?

Q The followup on King Hussein's interview, again. Mr. Murphy took no initiatives with him, or any new thoughts. And King Hussein repeated his position on international conference. In light of those finds, how do you intend to reactivate the peace process in the region? On what basis? Without Jordan, or how are you going to --

MS. OAKLEY: I just have nothing specific on that. After Mr. Murphy's return from this trip, we will of course review the results and the views that were presented to him. We will discuss possible future courses of action. But it's premature for me to give any speculation at this point.

Q When does he come back?

MS. OAKLEY: I'm not -- again, we don't give out his itinerary. He is in Jerusalem. He arrived there late yesterday from Riyadh. And then he'll be proceeding home shortly, I think.

Q (Off mike) -- how he flew from Jerusalem to Riyadh, directly? -- from Riyadh to Jerusalem directly? Can you tell us?

MS. OAKLEY: I don't know. I'm sorry. I don't think he has a magic carpet, which is -- (laughter) -- but I don't have the specifics on that. Yes?

just

פ.י.ד.י
 2.92... מחיר... דפים
 סוג כספני...
 דחיות
 מאיך זיהה
 ...

מל: 385
 ק' 359
 ג' 2/3

(שולץ ואחרים) ומלאכה הוועדה הנבחרת. כ"כ תתכן כפילות בעבודה שחיעשה ע"י
 הוועדות הנבחרות בשני הבתים; במגמה למנוע זאת, מנסה הסנטור דן אינוויה
 לתאם עם המורשה לי המילטון.

5. בחשובה לשאלה אחרת, טען סרבנס שההירינגס הנ"ל בוועדה החוץ לא חפרענה בלוח
 הזמנים הרגיל של הוועדה. בכוונתם לגשת לנושא סיוע חוץ בחודשי מרץ ואפריל.
 בהקשר זה ביקש סרבנס לדעת אם הובהרו כל הפרטים הקשורים לענין הפחתת הריבית
 השגריר השיב שעד כה נודע לנו על ההצעה רק באורח בלתי רשמי - טרם קיבלנו את
 המספרים ואת לוח הזמנים למצב ההחזרים. הציר רמז לקשיים בהצעה כפי שהיא
 ידועה לנו, והשגריר תיאר את הצעדים הכלכליים החדשים שננקטים בארץ (פיחות,
 קיצוצים וכו'). תור התייחסות למימדי מחוב הלאומי - מאמר קאי (10.000 - דולר לכל
 נפש באר"ב). העיר סרבנס כי יתכן שההצעה להפחתת הריבית תהיה הדרך היחידה להקלה
 מסויימת בנטל החובות שלנו. בקונגרס עומדים בפני מאבק אינטנסיבי על התקציב.
 והצעת התקציב שהוגשה ע"י הנשיא איננה קבילה (הגדלת תקציב הבטחון מול קיצוצים
 בלתי מקובלים): **"אמריו": "SOMETHING WILL HAVE TO GIVE"**

6. באשר לסיוע לישראל, הביע סרבנס דעתו שעד כה הסתדרנו לא רע, דעתה המצויה
 מרוויחים כי סיועם קשור בסיוענו. הציר טען שכיום מתבקש מאמץ להגדיל את
 חבילת הסיוע בפונקציה 150 על מנת שמדינות אחרות לא חסבולנה. הסנטור הסכים
 אך הצביע על הבעיות בהצעה זו (חוק ג"ר וכו'), והעיד ש"הנוגעים בדבר חייבים
 להכריע לגבי ^{התמיכה} שלהם בחוק חכנית הסיוע (ר.ל. שעל ישראל להחליט באם החזקת
 הסיוע ברמתו הנוכחית תואמת כל האינטרסים שלנו - י.ל.). הח"מ העיר שבאופן
 אידיאלי טוב יהיה אם ניתן להגדיל את חבילת הסיוע, אך בנסיבות הקיימות יהיה
 זה אופטימלי ^{אם} נקבל ^{אם} לשמור השנה על מימדי החבילה ללא קיצוצים נוספים - יש
 לבנות קואליציה כל המעוניינים בסיוע על מנת לפעול בכיוון זה, ואפשר לטעון
 שמאחר ובהקצבות לשי"ת 1987 ספג הסיוע קיצוץ גדול מהממוצע (כ-20% לעומת
 כ-10% בשאר הפונקציות הבלתי מוגנות) בשי"ת 1988 אין מקום אן הצדקה לקיצוץ
 נוסף. סרבנס גילה הבנה לטיעון, אך טען שהנושא בכללותו פרובלמטי, וחוטב
 לנסות לפתור את הבעיות במהירות בחוק הקונגרס ומבלי להפוך אותן לענין ולויכוח
 ציבורי. אולם על אף הקשיים, אינו סבור שהסיוע לישראל יקוצץ בשי"ת הבאה.

ש.ד.ס. 97.....מחור.....ד.פ.י-
 1100 בסחונני...קנ"ד?
 דחיסות.....
 מארין וז"ה.....
 מ"י מבר.....

אלו

3/3

קס

359

אמ

385

ביילין העיר שיש לראות בסיוע מכשיר לקידום תהליך השלום. כלפי ירדן לדוגמא.

7. עם זאת, הוסיף סרבנס, כל הפרשיות בעלות-כפופיל הגבוה בתקשורת, וההגליות
 היומיומיות על מזכרים שנכתבו בבית הלבן וכו' אינן מוסיפות לבריאותנו ואינן
 מסייעות לדיננו. במאמר מוסגר אחר שלדעתו פרשה איראן מטופלת *PRETTY WELL*
 על דיננו, ולהערכתו אין בעובדות כדי לחמור בתיזה כאילו מדובר ב"יוזמה ישראלית".
 הצרה היא שהציבור בארה"ב אינו אוהב לשמוע שהובל שולל, "כי הרי אנד מעצמה
 גדולה.

8. בתום השיחה אמר סרבנס שלמעשה אין לדעת מה יתגלה ו"איזה משחקים ישחקו". הוא
 סבור שהוועדה הצליח להשאר "מאופסת", ושמשגרת הזמן שהוקצבה להכנת הדו"ח הינה
 סבירה. מסגרת זו (עד אוקטובר השנה) לא תוארך אלא אם יקרה דבר יוצא דופן,
 ולדעתו אין לתת לעניין להסתב לאין קץ. מאידך לא יועיל לפעול במהירות יתר ודו"ח
 שאינו רציני כיוון שחובה במתכוון לא ישבת את האינטרסים של הקונגרס ושל העם
 האמריקאי.

יוסף זמיר
 למדן

0 0 1 0

97...2...מחור...4...דפי

.....סוג בסחובי

.....דמיסות

.....מאריך וז"ח

.....מס' פבר

2/4 282

הנטיא ל- *COVERT ACTION* בנוגע לקונטראס (פורסמה בעתונות). זה יוצר מצב של *PEOPLE CUT OUT PEOPLE* הציר שאל האם ל-NSC אין מומחים מקצועיים ונענה בשלילה גילה שזה תפקידו הראשון בתחום זה לעומת החפיקדים הקודמים בתחום הביצועי. בתשובה להערת המנכ"ל המדיני שתפקידו הראשון של כל מקבל החלטה לבסס זאת על סמך מחקר וניתוח השיב אברמוביץ שב- *INR* ישנם 225 אנליסטיים בשעה של- *CIA* יש כ-350 מומחים על ברה"מ בלבד. המנכ"ל המדיני העיר שנמשה"ח ישנם כ-55 חוקרים והשאלה היא האם הם, בשל מגבלה זו, צריכים לעסוק בכל הנושאים או להעדיף ולהתרכז בעיקר. אברמוביץ השיב שהבעיה קיימת גם אצלם ועקרונית הוא יכול לנייד עובדים ולהעבירם מתחומים פחות חשובים לעבר המוקדים המרכזיים. אך קבלת עקרון הסלקטיביות עשוי להעמידו במצב של התפתחות משבר בפריפריה ללא גוף שיטפל בכך. באשו למשה"ח הישראלי השאלה היא האם גוף המחקר יכול להשפיע על הגורמים האחריים בקהיליה הישראלית. הרושם שלו הוא שהמודיעין הצבאי הדומיננטי ושחא מוטב שמה"ח יעסוק בנושאים שביכולתן לתרום להם, אם כי הוא ער שמצב כזה ישאיר את המחקר פגוע. שאל האם נבדקה האפשרות להעזר באנשי צבא שפרשו אך בעלי אמינות ומיומנות בתחום זה. המנכ"ל המדיני ציין שמה"ח ניסה זאת אך בצורה בלתי מספקת כגון ע"י גיוס אנשים מהחודש האוניברסיטאי. הבעיה היא כיצד להבטיח שאנשים על חוזים ישארו בתחום המחקר תקופה המושכת מבלי שירצו להשתלב מיד במסגרת שרות החוץ הישראלי. אברמוביץ בדעה שהשידור ב- *INR* בין אלה המסתייכים לשרות הדיפלומטי לבין אלה הנוגדרים כעובדי מדינה ביחס של 50:50 הוא מוצלח שכן הדיפ' מביאים עמם אלמנט של ריאליזם ונסיון בשטח לעומת הקבוצה השניה. הדגיש שהגישה הבלתי אמצעית למזכיר מקנה להם עדיפות על פני גורמים אחרים ביצירת מוצר מהיר ומתימן.

2. המנכ"ל המדיני שאל מה צופה בתהליך השלום במזה"ח בתקופת השנתיים הבאות. אברמוביץ צופה כדעה אישית שני דברים (א) יהיה קשה ליצור תהליך כזה בתנאים הנוכחיים. (ב) הנושא מספיק חשן. שלא להרפות ממנו ע"מ שלא ייווצר מצב של *Prisoners*: מדגיש - שאולי אסור לו להתבטא כך ולכן גם מבקש שלא לצטט אותו אך הוא די סקפטי אם ישנו משהו מחייב בצינובו עובר התהליך המדיני. לשאלה הציר האם בשל המצב באיזור או בארה"ב נענה על ידו בשניהם. אברמוביץ מאמין שארה"ב צריכה להיות מעורבת אך קשה לא לראות כיצד ניתן ליישם זאת גם בשל המבנה הפוליטי הנוכחי בישראל. יש להמשיך בתהליך כולל בסוגיית הגדמ"ע אך כאמור לא נראה לו שניתן להשיג משהו. המנכ"ל המדיני העיר שאלה שני נושאים נפרדים. הזכיר שפגש לא מכבר את גיל קירקפטריק הסבורה שיש להשאיר זאת למנהיגי האיזור שכן אין זו בעיה של ארה"ב. אברמוביץ ציין שיתכן שיש יתר אקטביזם אמריקאי. מאידך המצב נתון לשינויים מכדי שארה"ב תשאר פאסיבית. לשאלתו על דעת המנכ"ל המדיני נענה שללא ארה"ב לא

ד.ר. 3... שמואל 4... ד.ר. 5

סוג בסחובי

דחיות

מאריך וזמן

3
4

2

יושג תהליך של שלום והוא לא מובטח באם נשאר בעמדת המחנה. אברמוביץ המשיך שיש לזכור שארה"ב נמצאת כשנה לפני הבחירות בארה"ב (תחילת התהליך) וקשה להעלות על הדעת שמנהיגיה יתפנו לכך. במקביל הוא צופה להתקדמות בממשל הבא, יהיה אשר יהיה, וטוב היה לו ניתן לשמר את התהליך עד אז. בתנאים הנוכחיים זו תהייה התרומה לתהליך של שלום. אברמוביץ שאל כיצד המנכ"ל המדיני מחרשם מהזירה האמריקאית מנקודת מבט של המזה"ת ונענה על ידו שארה"ב מצטיירת כ-LAME DUCK קרי ממל פאסיבי מעין קונצנזוס בנושא המזה"ת אך הוא בדעה שאין הכרח שמצב זה ישאר להבא. אברמוביץ הסכים שיש להגיע למצב של ניצול הזדמנות אך השאלה היא מה הסיכון הכרוך בכך. הדבר גם תלוי בישראל ובמידת הגמישות שתגלה.

3. המנכ"ל המדיני שאל על המתרחש בלבנון ומעמדה של סוריה שט. אברמוביץ ענה שהצורך ועל כך יש מחלוקת במחקר כאן - של חוסר יעילות סורית לקדם הסדר בלבנון ושאלת בריאות אסד תורם להתדרדרות הכללית בזירה הסורית - ללבנונית. ישראל באופן טבעי ומובן מודאגת בצד הצבאי - אסטרטגי של הבעיה אך הסיכויים למימוש אופציה צבאית סורית הם לדעתו קלושים (VERY REMOTE). הדשדוש הסורי בלבנון משפיע על המערכת הסורית ואסד עצמו. אברמוביץ הבהיר דעתו שעדיף מצב של סוריה ללא אסד כשם שמעדיף מצב של לוב ללא קדאפי. קלארק שאל האם לא מפגיע שאש"פ חוזר, במידה מסויימת, לכווחו בלבנון מול אמ"ל הנחלש. אברמוביץ בדעה שהמאבק הוא בין אמ"ל והחיזבאללה והשפעתו המאבק על המתרחש בדרום. המחקר ב-IMR העוסק בסוגייה בדעה שאמ"ל עדין בעמדה דומיננטית בדרום וגם בקרב העדה השיעית. כמגמה החיזבאללה אמנם מחזקת על אף התנאים בשטח לא ניתן לבטל את אמ"ל. השאלה היא של כיתות. הבעיה מבחינת ישראל היא כיצד להפחית השפעת החיזבאללה ולייצב המצב בדרום. המנכ"ל המדיני הסביר שלמעשה יש שני אמ"ל-המסורתי וזה של דאוד דאוד בצור. הסורים מעדיפים בנתיים שלא לנקוט בצעדים.

4. אברמוביץ שאל על עמדת ברה"מ ונושא יציאת היהודים משם. המנכ"ל המדיני השיב שידוע לישראל שברה"מ רוצה להיות מעורבת באיזור והשאלה האם היא מוכנה לשלם מחיר עבור זאת בצורת חידוש היחסים הדיפ. מאידך, מודים שעשו טעות ב-67, נוטים ליצור עמנו מערכת קשרים בלתי ממוסדת. הפגישה בין ממרה"מ ושה"ח פרס ושברנדזה לא הולכה לכך. אברמוביץ בדעה שהמדובר ב-MOOD MUSIC ולארה"ב יש בעיה דומה באפגניסטאן. ישנה פעילות סובייטית ענפה (ביקור שברנדזה ודוברינין) אך ארה"ב טרם יכולה לקבוע בפסקנות לאן פני הסובייטים שט. המנכ"ל המדיני המשיך שישנה פתיחות סובייטית מסויימת כלפי ישראל בסופו של דבר המדובר בבני אנוש בעלי דעה משלהם. אין להחלם מכך שהסובייטים מכירים שיש להם בעיה וכשל כך הם פגיעים, מעבר למימד של יחסי ציבור. אברמוביץ סבור בשאלה ההגירה ממספרי

סגירות ישראל - וושינגטון

אלו המסרד

סגירות ישראל - וושינגטון

94...1...מחור...ל...סוד...דפיס

סוג בסחוני...רגיל

דחיסות...15 11.45

מאריך וזיה...מבית

364 4

לפי המנכ"ל המדינה לפי תמורה

מצפ"א, אוקיאניה, מא"פ

שיחות המנכ"ל המדינה - ארמקוסט

אפריקה

נכחו בדיון מצידם: ארמקוסט, צ'ס פרימן - הסגן הבכיר של ראש אגף אפריקה קרוקר, וילקוט ועוזרו של ארמקוסט סטינפלד.

מצידנו: ביילין, השגריר, הציב, מתני, שוריאל.

אפריקה הדרומית ודרא"פ

ארמקוסט פתח בסקירה של ההתפתחויות בהקשר הדרא"פי וביחס להטלת הסנקציות על דרא"פ ובתאור רשמיו האישיים מביקורו לאתבונה ואפריקה הדרומית.

הוא התייחס לויכוח בארה"ב בנושא הסנקציות - הממשל חורג אפסירובי לפרוכתה ודרא"פ יכול לבוא דוקא כחוצאה מסיפור במצב ובתנאים הכלכליים... הקונגרס סבר אחרת והעביר את חוק הסנקציות. החוק בתהליך יישום, חלק מהנו כבר יושם החלק האחר יושם בקרוב. לשאלת ביילין מה טרם יושם, ענו ארמקוסט ופרימן שנושא ייבוא האורניום לא הוברר דיו בניסוח החוק. האוצר האמריקאי יוציא בקרוב תקנות שיאפשרו את היבוא ויבטלו מהקונגרס לדון בנושא שנית.

הממשל עומד גם בלוח הזמנים שהתווה הקונגרס לגבי הגשת הדו"חות השנניים שהמקסר - בחוק הסנקציות.

יחסי ארה"ב - דרא"פ בשפל ואין כמעט דיאלוג או כפי שציין ארמקוסט "הם לא במצב רוח של דיבורים". שגריר ארה"ב החדש פרקינס הוא יעיל והוא שם לעת שירצו להשתמש בשירותיו.

לביקורו במדינות העימות, היו מצד ארה"ב כמה חטרים - להפגין, עניין ונוכחות, לבדוק את המצב הכלכלי והחלות בדרא"פ במיוחד בתחום החבורה והדרכים האלטרנטיביות לנתיבים העוברים בדרא"פ, דרך מוזמביק או אנגולה.

מחמת 2 3 3 1 1 2 4 4

2 2 2
 2...2...מתוך...ל...דפים
 סוגג בטחוני...
 דמיסות
 מארין וז"ח
 סג' מברק

מל:

364 $\frac{2}{1}$

מטרה נוספת לבחון את המצב במוזמביק בעקבות מותו של מאשל. לסוגייה מוזמביק היבטים פנים-אמריקאיים בדמות החוגים אשר מבקשים לתמוך ב-"רנאמו". מבחינה איזורית מהווה סוגייה מוזמביק מבחן למטרותיה האמיתיות של ארה"ב. כל מדינות האיזור רואות ב-"רנאמו" מכשיר בידי דרא"פ - מכשיר האמור לפעול במיוחד נגד דרכי התצבורה החלופיים. ע"מ להמשיך ולאפשר לדרא"פ להפעיל לחץ בהקשר זה. צ'יסאנו מוכשר והוא מוקף בשרים בעלי יכולת אישית די מרשימה כמו ולוסו. לשאלת ביילין אם צ'יסאנו מתון יותר ממאשל ענה ארמקוסט שמאשל היה כריזמטי אבל השאיר את מוזמביק במצב "מבורדק" (*MESSY*). צ'יסאנו ממשיך באותו קו מדיני. ארה"ב עובדת עם מוזמביק כבר שלוש שנים, הבריטים משקיעים משאבים בתחום הבטחוני ומדינות אירופיות נוספות (צרפת, פורטוגל, איטליה, ספרד) גם הן תורמות. ככל שיהיו יותר מדינות מערביות שישקיעו ויסייעו כך תהיה מוזמביק חלווה פחות בגוש המזרחי.

בנקודה זו שאל ארמקוסט לגבי מצב יחסיה של ישראל עם מוזמביק. הוא התייחס ליכולתה של ישראל בתחום הבטחוני ולפוטנציאל הטחון בכך בהקשר של יחסינו עם מוזמביק. ביילין הגיב שאכן יש לנו פוטנציאל בתחום זה אבל שמתן סיוע רק בתחום הצנאי טומן בחובו סכנות. במיוחד בהקשר של הדמיתה של ישראל.

ארמקוסט חזר לתאור סיורו באפריקה הדרומית ולמטרותיו וציין שסטרה נוספה היתה להתרשם מהצרכים הכלכליים באיזור. הוא חזר בהרגשה שיש לגבש חכניה סיוע לאיזור אם כי קיימות בהקשר זה מגבלות תקציביות קשות. לאחר הביקור הממשל הוסיף להצעותיו בתחום הסיוע, 35 מליון דולר עבור אפריקה הדרומית ו-50 מליון לסיוע לשחורים בדרא"פ עצמה. תוספת זו מביאה את סך כל הסיוע האמריקאי לאיזור לכ-140 מליון דולר בלבד. לנוכח המגבלות התקציביות הפתרון יהיה כנראה בדמות חכניה סיוע רב-שנתית.

נקודה נוספת הקשורה בביקור היתה הפגישה בלוסקה עם מנהיגי ה-ANC. הפגישה התקיימה כחלק מהמדיניות האמריקאית להרחיב ולהעלות את דרג המגע עם ה-ANC וארמקוסט התייחס גם לפגישה הצפויה במהלך החודש הנוכחי בין שולץ ומנהיג ה-ANC אוליבר טמבו.

ק 1 2 3
 93... 3... מחור... 4... דפים
 סוג בסחוני... סודי
 דחיסות
 מאריך ודיח
 סודי

364 $\frac{3}{4}$

ארמקוסט ציין כי בשיחות עם ה-ANC הם הבהירו לבני שיחם כי ארה"ב איננה אחראית למה שקורה בדרא"פ ושאלו אותם במה הם יכולים או מציעים לתרום חיובית בכיוון של הסדר בדרא"פ. ארמקוסט הוסיף כי למרות שהממשל לא היה בעד הסנקציות הוא מוכרח להודות שהטלתן יצרה לארה"ב אופרה נוחה במדינות האזור ובשיחות עם ה-ANC. הוא הוסיף כי עמדת אנשי ה-ANC הייתה במידה מסוימת מתגוננת שכן הארגון הוא במידה רבה ארגון גג המייצג חוגים ודעות שונים. הוא הוסיף כי בהצהרת הארגון בשבוע שבעבר לרגל 75 שנה להווסדו יש אלהנטים חיוביים חדשים ובמידה לא מבוטלת הם מכוונים לארה"ב ולפגישה בין שולץ וטמבו. ארה"ב שבחה חלק ממרכיבי ההודעה ולהערכת ארמקוסט אם אכן זהו הכיוון שהם נעים בו אזי זהו כיוון טוב. מטרת ארה"ב היא לקיים מגע עם כל השחקנים בסכסוך.

באשר למצב בדרא"פ גופא בטווח הקצר אין לארה"ב מה לעשות. לאחר שהאבק ישקע קצת הם מקוים שיוכלו לתרום חיובית. פרימן ציין שהחלטות בדרא"פ אינן מתקבלות ע"י הממשלה אלא ע"י קבוצה קטנה מסביב לנשיא. גם לשה"ח פיק בוחה הנחשב למועמד החזק לרשת את הנשיא בעיה בהקשר של עמדותיו (המתחנות) וקשריו הבינ"ל.

ארמקוסט ציין של ישראל "חלון" מיוחד לדרא"פ ושאל להתרשמותנו והערכתנו את המצב שם. ביילין התייחס לעמדותיו, ציין כי מתרחט תהליך של הקצנה בשני הצדדים המובילה בהכרח להערכה לגבי התפתחות בצורה של "הסריט יום הדין" או של "התסמונת הרודזית". הוא התייחס ליחסינו עם בוטולזי ואפשרות ביקורו של טוטו בישראל ולקורסים שמקיים המכון האפרו-אסיאני למנהיגים קהילתיים שחורים מדרא"פ. בחום זה ביקש סיוע מצד א.י.ד.

ביילין הוסיף כי התחייבנו מבחינת עמדתנו כלפי דרא"פ, להיות חלק מהמדינות הדמוקרטיות ואנו מתכוונים לעמוד בדיבורנו. ארה"ב ואירופה הטילו סנקציות ואנו שוקלים מהלך דומה. מאחר והדבר טרם סוכס סופית הוא ציין כי אנו ירול להתחיי לגבי מהות הצעדים והעיחוי המדוייק.

ארמקוסט הגיב באומרו "אנו איננו מעודדים אתכם ללפת בעקבותינו". לשאלת ביילין לגבי התקפלות החברות האמריקאיות מדרא"פ ציין ארמקוסט ופרימן כי חוק הסנקציות יצר מומנטום משלו בהקשר זה וכי רוב החברות המתקפלות מוכרות את

ק.נ.ט. 1
 ק.נ.ט. 2
 ק.נ.ט. 3
 ק.נ.ט. 4
 ק.נ.ט. 5
 ק.נ.ט. 6
 ק.נ.ט. 7
 ק.נ.ט. 8
 ק.נ.ט. 9
 ק.נ.ט. 10

364 $\frac{4}{4}$

עסקיהן. המדינות המוזכרות בהקשר של מילוי החלל שנוצר או ייווצר הן סינגפור, טיוואן ויפאן.

- רוב הדיון הוקדש כמדווח לנושא הדרא"פי הנושאים האחרים שהועלו הם כדלקמן:

* ביילין הודה על ש"פ הטכני עם א.י.ד. והתייחס חיובית לאפשרות הרחבתו תוך איזכור ספציפי של קמרון. מדינות יעד אחרות שהוזכרו על ידו בהקשר של סיוע אמריקאי מדיני וטכני הן: קניה, סנגל, גבון. גיניאה וסיירה ליאונה.

* ניגריה - ארמקוטט הביע שביעות רצון מהשיחות שניהל המזכיר שולץ בניגריה. ביילין התייחס למאמצינו כולל מאמצי המנכ"ל לשעבר קמחי כלפי מדינה זו וארמקוטט הציע את שרותיו של שגרירם סם פרינסטון ליימן בהקשר של המשך המגעים עם הניגרים.

* גיניאה המשוונית - פרימן התעניין בביקור שה"ח בישראל. דווחנו לו על הביקור ועל הכוונה לשגר לשם משלחת כלכלית.

קוריאל

אל:

המשרד

331

1/2

ס.י.ס.
ד.פ.מ. 2... דפים
סווג בסחונני סוג...
רגיל
דחיות
תאריך וזית 14 1545 ינו 87
מבית

אל :- לשכת המנכ"ל המדיני
מצפ"א

שיחת המנכ"ל המדיני עם ארמיטג', סגן עוזר מזכיר ההגנה

נכחו השגריר, הציר, הנספח הצבאי והח"מ מצדנו ומצדם קרני וראשלשכת פלטר.

א. אחרי מלוח פתיחה קצרות על פרשת איראן מצד ארמיטג' פתח המנכ"ל המדיני והעלה נושא לבנון. המנכ"ל המדיני ציין שיתוף הפעולה המוזר בין אש"ף והנוצרים כאשר מאידך אמל וחיזבאללה חברו יחדיו. אולי בכך טמונה סכנה לסוריה כי אמל חלש יותר ונחלש. הסורים בנסיגה ממעורבותם לעומת התחזקות המעורבות האיראנית בחיזבאללה, הנוצרים מוטרים לנו שאין להם ש"פ עם אש"ף אך ידוע שיש - 500 מפק דים ו-8,000 חיילים חזרו למחנות, חציים אנשי ערפאת ובכך ידו של ערפאת על העליונה. כל זאת כאשר אין יודעים באיזו קואליציה נמצאים הדרוזים.

ארמיטג' הגיב, שהדבר היה איכשהו צפוי. גם צד"ל נחלש ונמצא ב- DISARRAY וזה גורם מבוכה לישראל. אשר לפגיעה בחייל האירי גם ארמיטג' וגם המנכ"ל המדיני והנספח הצבאי הביעו צער על התאונה המצערת. ארמיטג' ציין שיש פה ושם מידע שאולי האירים שוקלים לעזוב.

לשאלת המנכ"ל המדיני אמר ארמיטג' שהרושם במחנות הוא שחוסין תומך בערפאת נגד האחרים. לעומת זאת כאשר היה באיזור ושוחח עם אנשי צבא ירדנים לא ראה אצלם שום סימן להתקרבות REAPPROCHMENT כלפי ערפאת או כל סימפטיה אליו. בירדן שלפני חודש, דובר יותר על ההרגשה בבגדאד לגבי פרשת הנשק וכיצד לשפר היחסים עם מדינות המפרץ. המנכ"ל המדיני הדגיש בדבריו שללא ארה"ב וסיועה הפעיל תהליך השלום לא יצליח. ארמיטג' השיב ואמר שדגש והגיעו למסקנה שבענין זה צריכים להמשיך בפעילות אפילו בשנה האחרונה של הנשיא. לנקשת המנכ"ל המדיני אמר ארמיטג' שחוסין מחפש המיד דרכים להמשיך התהליך ומעולם לא שמע אותו מתייחס מהתקווה. ארמיטג' דיבר גם עם זייד בן שאכר שאמר לו שהמלך הרגיש שרומה ע"י אסד שהבטיח שלא היתה לו יד בענין מטוס אל על והיה כעוס על כך. זייד אמר לו אם ישראל חוששת מהסורים מה אנו בירדן צריכים להגיד. המנכ"ל המדיני - אם יצטרפו לההליך השלום לא יקרה להם דבר. ארמיטג' השיב ומנין, הם שואלים, תבוא הערובה לכטחונם ?

ב. ארמיטג' ביקש לדעת מהמנכ"ל המדיני על יחסינו עם ברה"ם והגוש המזרחי והמנכ"ל המדיני השיב שמאז פגישת שוורנדזה עם פרט לא קרה דבר, יש חיוכים של שגרירים בהלסינקי,

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and dates like '1/15/87'.

2/2

ס ו ק ס

ד 2 פמון דפיס

סווג בסחוני

דחיות

מאריך וז"ח

מס' מבק

אקסטוקהולם והס אומריט טוב ושוב שניתוק היחסים ב-1967 היה טעות אך כמעצמה איננו יכולים לחזור בנו ללא שינויים. אשר לתנאי ועידה בינלאומית תמורת יחסים משיבים הסובייטים שאי אפשר להכתיב תנאים למעצמה. המנכ"ל המדיני ציין שיש לברה"מ בעיות עם טוריה כגון שאלת הסרור, שאלת היחס לאש"ף וברה"מ מנסים לחצוא דרכים לירון ולמצרים. הם מנסים לרמוז לישראל משהו - למשל היחסים עם פולין, אך אין יודעים מה הרמז.

לשאלת ארמיטג' השיב המנכ"ל שמוקדם לדעת אם השינויים בתקנות ההגירה ישפרו מצב יציאת היהודים. אשר ליחס ליהודים הרי שהוא קצת השתפר בהשוואה ליחס לציונות ולציונים. השגריר פרט בענין ואמר שהסובייטים הקימו ועדה אנטיציונית, כלאו חורים לעברית והרושט הוא שאינם עושים שום צעד אלא כאשר יש לחץ מצד שני עליהם. תיקון ג'קסון ואניק הביא להגברת העליה, ערב רקיאוויק פרסמו התקנות שהוצאו ב-26.8. הסובייטים משחררים בודדים וזוכים לפרסומה. ארמיטג' אמר שלחץ יכול להשפיע, כי רק בדרך זו מגיבים. הדוגמאות: קמבודיה, אפגניסטאן, זכויות אדם ופרוק נסק.

השגריר גם אמר שהרושט הוא שהשגריר הסובייטי החדש פחות עצמאי מקודמו.

לקראת היציאה אמר ארמיטג' שהיה רוצה לראות את ישראל יותר פעילה בנושא ה-SPI

ולא רק בחלק המסיים של אולפ טילים.

הפגישה היחה ידידותית ונמשכה כ-45 דקות.

מחני

37

ס. פ. ד. 1000
ד. 1000... 3... 1000... 1000...
1000... 1000... 1000...
1000... 1000... 1000...
1000... 1000... 1000...
1000... 1000... 1000...
1000... 1000... 1000...
1000... 1000... 1000...

אל:

המשרד

329

1/3

אל :- לשכת המנכ"ל המדיני
מצפ"א
מאס

דיון המנכ"ל המדיני עם ארמקוסט על אסיה

נוכחים : מונג'ו סגן עוזר מזכיר למזרח אסיה והפאסיפיק, ווילקוקס וסטיינפלד מצדו.
ומצדנו הסגיר, הציר, קוריאל והח"מ.

א. פיליפינים

המנכ"ל המדיני הודה על שטעו למעננו בפיליפינים למען ביקור הנשיא, חרף העובדה שלא התקיים. עצם ההזמנה היתה חשובה. ארמקוסט השיב שהבעיה במשה"ח הפיליפיני היא גבי אהני שרותה באו"ם השפיע עליה. בקרוב קרנה תרד עם בואו של גנרל יאן למשה"ח שהוא אישיות סולידית ובעלת קשרים עם הצבא ושיהיה לישראל קל עמו ^{פז} זיחול שיפור הדרגתי בקשר עמו. אשר לאקיבו, אמר המנכ"ל המדיני, הרי שנראה שקרנה עלתה מאו טילוקו של אנרילה. ארמקוסט אמר שבעוד שאין ספק שביה המצב הופך ליותר גרוע אילו נשאר מרקוס הרי שחתת אקיבו יש לפחות ספק בקביעה זו. משאל העם בדרך, יש הפסקה אש עם הקומוניסטים. לאלה היה "רווח צדדי" בצורת המשרד במנילה כאמצעי לתעמולה אך הממשלה גם רשמה השגים. למשל דחתה הצעותיהם לגבי שיחוף בממשלה. שינוי חוקת וענין הבסיס ^{פז} שאלה חשובה היא השאלה כיצד הארמון יוכל לנחל גם הממשלה וגם לטפל במרידה.
מונג'ו, לבקשה ארמקוסט, הוסיף ואמר שגם במצב הכלכלי יש בן סימן לשיפור : הסכמה ה-IMF וכן הקשר עם היפאנים. שר העבודה השמאלני הוחלף ובכלכלה מ-4% הקטנה בתל"ג, הגיעו ל-0 אחוז צמיחה וגם זו הצלחה.

ב. יפאן

ארמקוסט ציין שבנושאי כלכלה גם ואלים וגם המזכיר מעלים הנושא והמנכ"ל המדיני אמר שאין שינוי וצריכים מאמץ מתמשך בענין. ארמקוסט הבטיח שיעלו זאת שוב. ציין שנקאסונה מגיע לארה"ב והמזכיר יעבור דרך יפאן.

ג. קוריאה

ארמקוסט אמר שלא קיבלו תשובה מספקת משם.

ד. סין

לשאלת ארמקוסט אמר המנכ"ל המדיני ששגארה"ב בודק התפתחויות מבחינתנו, קונכ"לנו בהונג-

mc 2
mc 3
mc 3
mc 1
mc 2
mc 1
mc 2
mc 3
mc 4

2/13

ס נ ש ס
 ד... 2... ממון... 3... דפים
 סוג בסחוני
 דחיות
 תאריך וז"ח
 שם וס' מבר

קונג מדווח על שינוי בסין לגבי תפיסתם את המזרח התיכון. מאז מדברים על ועידה בינלאומית ואולי היתה זו דרך לפתח יחסים עמנו. גם הקורה בסין עצמה מעניין. ארמקוסט אמר שהליברליזם בסין אינו מאבק בין קבוצות שונות של השלטון אלא תוצר לואי של המודרניזציה, ולכן זו בעייתה של המשלה לדאוג עד היכן תוכל לסבול בקורת. מונג'ו ציין שקיימים בארה"ב 90,000 סטודנטים ואלה מביאים בהכרח רעיונות חדשים. הרעיון שהתפגנות הם הסתה "מוזמנת" הינה ספקולציה רחוקה למדי. ווילקוקס ציין שהסינים מגלים עניין במז"ח והיועץ YANG ביקר אצלו בשנת 1986 יותר מכל נציג זר אחר. לשאלת המנכ"ל המדיני בקטר ליחסי סין - ברה"מ אמר שארמקוסט שהן המסחר, הן חילופי המדע והן ש"פ כלכלי מתפתח אך סורמאלית לא ייראה שיפור ביחסים ללא פתרון בעיות אפגניסטאן והודו - סין. אשר ליחסי ארה"ב עם סין הרי מורגש שהם מתחמקים מלדון בנושאים אסטרטגיים רחבים אך מוכנים לדון בנושאים ספציפיים ו/או פרקטים וזאת כדי לא להראות שהם מקורבים לארה"ב בעוד שיודעים שממשל רייגן תקיף כלפי ברה"מ. המבחן לגביהם הוא עד כמה להעביר אליהם טכנולוגיה (ב-technology, שריון וכיו"ב). נושא שאיזאן לא נעלם, אך ארה"ב מנהלת אותו בסדר בזה שנמנעת מלהתערב. מונג'ו הוסיף ואמר שמדינות דרום-מזרח אסיה אינן נבהלות מהקשר הסיני - סובייטי. לשאלת המנכ"ל המדיני אמר שהקטיים בגיוס לצבא נובעים מהקטנת התקציב הבטחון ומהמצאותם של מקורות פרנסה מפתים יותר. כמו כן הקו של דנג יימשך גם לאחריו.

אשר לקשר עם מדינות ערב, אין משתה מיוחד הראוי לציון והסינים אינם משקיעים מאמץ מיוחד. הסינים מתרכזים במודרניזציה ובש"פ כלכלי. ווילקוקס אמר שהסינים הצביעו בעד יוניפייל כי ראו שהסובייטים פחות שליליים. המנכ"ל המדיני ציין העובדה שהסינים מחקים את ברה"מ לכל דבר.

ארמקוסט אמר שגם הסובייטים החלו להכיר בחשיבות הפאסיפיק ומתחילים לפעול ברעיונות בייחוד לאחר נאום ולאדיביסטוק. הסינים הבינו את הדבר כפתיחות אליהם והחלו להקשות עמדתם. עם הסינים דנו גם בנושא אי הפצת הנשק הגרעיני. הדיון טרם הושלם.

בהקשר לישראל, המנכ"ל הקודם רצה לגשש אפשרות נסיעה לסין ותגובת הסינים : NOT YET. האמריקנים אמרו שיבדקו טוב עם שגרירם שנמצא כאן.

ה. הודו

סגן שחי"ח הודו היה כאן. לדברי ארמקוסט, ההודים התחמקו מהסובייטים ולא רצו להשתתף בהנהגת אסיה. האמריקנים אומרים לסובייטים : באסיה ישנן הבעיות הנאות : אפגניסטאן, קמבודיה והשטח היפאני, האמריקנים היו רוצים שההודים יטילו על הסובייטים לחץ אך כנראה הדבר לא מסתייע בגלל תלות ההודים בסובייטים, גנדי אמנם הגיוני, כך סבורים האמריקנים

ס י ק ס
זר... מחור... דסים
סוג בסחוני
דחיות
תאריך וז"ח
שם ימני פבר

אל:

3/3

329

אך ההודיע באזור שלהם שואפים להיות בעלי ההגמוניה .
בקשר לישראל לא קיבלו האמריקנים מההודים תשובה מספקת בקשר לסגן קונסול.

1. הפאסיפיק

היו חדים להסכם הדיג עם הטובייטים בפאסיפיק. והיה גם עניין אזור מפורז מנטק
גרעיני. הפנטגון לא היה שבע רצון מכך והאוטרלים ניסו לפעול בקו האינטרסים האמריקני.

2. האינטרסים

המנכ"ל המדיני שב והעלה בדיקת נושא משרד האינטרסים עם שגריר ארה"ב בג'קרטה. השגריר לא
נמצא בווינגטון וארמקוטט הבטיח לבדוק זאת עמו.

מתני

ס י ק ס
ד... מתוך... דפים
סוג בסחוני...
דחיות...
תאריך וז"ח... 87

אל:

המשרד

300 $\frac{1}{3}$

אל :- לשכת המנכ"ל המדיני
מצפ"א

א. אי"צ עבודה של המנכ"ל המדיני עם ארמקוסט. השתתפו מצידם : סודארת, ווילקוקס, סטיינפלד ממחמ"ד, אוקלי ורודמן מה-NSC ארמיטג' מהפנטגון וקירן מה- CIA. מצידנו : השגריר, הציר ומתני.

ב. כמבוא דובר על הריאורגניזציה של ה-NSC ועל הדרך לקבלת החלטות. רודמן, אוקלי וארמקוסט סקרו ההתפתחות החדשה לגבי ה-NSC והצטערו שהסדר והשינוי שמביא עמו קרלוז'י נעשים עתה כאשר יש מעין "מצור" על הנשיא. מאידך, נושא הרפורמה של ה-NSC הוא עתה בעל דחיפות. קרלוז'י הוא האיש המתאים עם הנסיון, הידע והיכולת לעבוד גם עם הקונגרס.

המנכ"ל המדיני הדגיש החשיבות והקטיים בדרך עד להבאת נושא כלשהו להחלטה, החשיבות בהכנה להחלטה, תוך הבאת ההחלטות שהיו כעבר כרקע. סיפר שהחלטות הממשלה מועברות עתה למחשב כך שעל כל נושא יעמדו בפני השרים כל ההחלטות הקודמות באותו נושא. ארמקוסט סיפר שעם שינוי באדמיניסטרציה, ההרגשה היא שמתחילים הכל מחדש ועם נסיונו ב-NSC החרטום שתיקים מאדמיניסטרציה קודמת לא נשארים.

ג. ארמקוסט הפנה השיחה לנושאים בילטרליים וארמיטג' אמר שהיחסים במסלול תקין ואוקלי הדגיש "ההידוק" התקציבי העומד בפני שני הצדדים, דבר היוצר בארה"ב גם בעיות פוליטיות. בעבר היה יותר מרחב תמרון ועתה צומצם לגמרי. ארמקוסט אמר שמתקציב של טריליון דולר 450 מיליארד דולר מהוים הוצאות שלא ניתן לשנותן; 150 - החר חובות, 300 הגנה ונותרו רק 100 מיליארד דולר או רק 10% לשאר הפעולות. זה משפיע על שרות החוץ. השגריר ציין שלא חמיד קיצוץ תקציב הוא מוצדק ויש קיצוצים שהופכים להיות טעות גדולה, לחשל סגירת השגרירות בקוריאה ולגבי הלבאי למשל יש לזכור שכ-60 אחוז הוא אמריקני. ארמקוסט אמר שהתפקיד של המפגשים הוא לטפל בבעיות של הקשר ויין שחי המדינות לפני שהמדינאים יעשו צעד שלא ניתן לחזור ממנו. אוקלי העלה על נס סיוע איפא"ק בנושא תקציב סיוע בכלל במסגרת שמירה על הסיוע לישראל כדוגמה לשיפ מוצלח ופורה. הוא אמר עוד שהקטיים בכל הנושאים, יגדלו בגלל שהגבעה הפכה להיות דמוקרטית וכן לחץ העתונות, בכל הנושאים - כולל היחס לישראל. ארמקוסט ציין שחרף זאת הוא סבור שיש לאדמיניסטרציה עדין כוח.

Hand file on and with for file and
4 3/4 4 2 1 3 1 3 2

ס ר ק ס

2...97...מחור...2...דטים

100 בסחוני

דחיות

תאריך ודח

מס' מב

אל:

300 $\frac{2}{3}$

ד. כאשר אוקלי ציין הקשיים לפעולות ציין המנכ"ל המדיני שאולי יכולה להיות נבואה שמגשימה את עצמה כאשר כולם יאמרו : "לא יקרה כלום בשנתיים הקרובות", וכיו"ב.

ה. רודמן אמר שהמז"ח היה תמיד בארה"ב PARTISAN ISSUE. ארמקוסט אמר שמדיניות ארה"ב כלפי מז"ח איננה הנושא המעורר שאלות. מדיניות זו נדונה באורח פתוח. יש נושאים אחרים שיכולים להעיב : למשל נושא דרום-אפריקה יש בו פוטנציאל לצרות וכן נושא אי הפצת נשק גרעיני PROLIFERATION גם הוא נושא מועד. הדבר אינו בגלל ישראל ואין פחות תמיכה לישראל, אלא שיש ISSUES כאלה שיכולים בגלל חשיבותם העצמית לגרום שיפגעו בישראל. אוקלי הורה החזיק אחר ארמקוסט ואמר שעדיפות נושא אי-הפצת נשק גרעיני עומדת לפני הקשר לישראל כמו שנושא הסמים עומד לפני הקשר עם פקיסטאן.

ו. ווילקוקס הרם לטיחה וציין שצריך לראות את היחסים עם ישראל ביחסים אישיים בהם הבדלים. יש לקחם כדוגמה היחסים עם בריטניה אלה יחסים איתנים ויבסודיים חרף חילוקי הדעות.

ז. ארמקוסט אמר שכדאי לנצל נוכחות נציג ה-CIA, KERN, ראש המחקר, כדי לשמוע על אפגניסטאן. קירן ציין שהסובייטים חקיפים ומלאי יוזמות אך יש לחזור לבטיס הנושא : הסובייטים שינו גישתם כלפי אפגניסטאן שהינה לדעתם BUFFER על הגבול. נכון שבשנה האחרונה לא היו להם נפגעים, אך זה נובע מהעובדה שפחות יצאו לפעולות בשדה. השאלה הנשאלת היא אם הסובייטים שינו מטרותיהם באפגניסטאן וחרף העדר תשובה לכך נשאר מרחב הזדמנויות; עתה ממשלת קבול שואלת עצמה על כוונות הסובייטים האמיתיות וזה שינוי.

ח. המנכ"ל המדיני שאל על קיומה של דעת-קהל נברה"ם נגד אפגניסטאן וקירן השיב בחיוב. הוא אמר שמאז המעורבות הסובייטית התהלפומיליון חיילים-ואלה-הפיצו-דעות, כן יש רחמים אצל העמים היושבים בגבול. רודמן הוסיף שהאינטלגנציה היא הקבוצה הראשונה שמתנגדת. קירן המשיך ואמר שאולי דעת הקהל אינה נרגשת, כפי שהיה לארה"ב בווייטנאם, משום שהנפגעים עדין ברמה שאפשר לסבול וכך גם חלק ההוצאות על אפגניסטאן במסגרת התקציב. "כאב הראש" העיקרי הוא עדין בנושא הפנימי. אפגניסטאן הינה CONSTANT IRRITANT עם הערבים, הצבא גם הוא מן הסתם לא מרוצה ויש להניח שבא בתביעות : "תנו האמצעים לטייס המלחמה".

קירן אמר עוד שהסובייטים איטיים בעריכת שינויים. למשל יש להם מחשבות להחליף החיילים הסדירים באחרים אך השינוי איטי.

ט ו ט י
 3.94... מתוך 3 דפים
 סוג בסחובי
 דמינות
 תאריך וז"ח
 סעי' פבר

אל:

300 $\frac{3}{3}$

ט. קירן התיחס קצרות למלחמת איראן - עיראק והסובייטים ואמר שהסובייטים אינם רוצים ששום צד יפסיד אן רואים באיראן ה- PRIZE העיקרי. באיראן לא רשמו לעצמם שום הצלחה. הם ממשיכים לספק נשק ישירות לעיראק וע"י הגרורות (צפון קוריאה) לאיראן. ארמקוסט ציין שהעולם כבר התרגל לקיומה של המלחמה ופחות נרגש ממנה.
 י. השיחות בארוחה, כבשאר המפגש, היו פתוחות, גלויות וידידותיות כאשר ארמקוסט מצליח, כדרכו הרגילה, להשרות אוירה רגועה ונעימה.

מ ת נ י

1/2

ס.ג.ר. ס.ג.ר.

דף...מחור...דפים

סוג כסותני סוד

דחפנות

תאריך וז"ח... 10.11.87

מס' סוד

מצ"א

פגישה המנכ"ל המדיני - המילטון

1. ב-12 נפגש ד"ר ביילין עם יו"ר ועדת המשנה לאירופה ומז"ח. השתתפו המורשה לויין ועוזר, רוב צוות ועדת המשנה ומצידנו - השגריר, הציר, למדן והח"מ. הנושא המרכזי היה התהליך המדיני. עוד נדונו המצב בשטחים והשלכות הסיוע האמריקני באמצעות ירדן, המצב בלבנון, הלבאי וחלופותיו ופרישת אירן - קונטרס. הפגישה נמשכה כשעה באווירה נדיבה וגלויה.

2. התהליך המדיני - בפתח הישיבה סקר המנכ"ל את מסעות מרפי, החגובות שמצא בירדן ובמצרים וחקומו שימצא מכנה משותף מעודד; חשוב שמרפי יחשיב על תוכנית ולויין בני ייטום ולא כבעבר עת לא יצא מהאזור עם משהו ספציפי. המילטון שאל האם פירוש הדבר שישראל רוצה שארה"ב תדחף במרץ את תהליך השלום (ייצוג פלסטינאי, ועידה)? המנכ"ל השיב שתהליך לא יצליח בלי ארה"ב, עליו להתכנס על שטחי הסכמה ויש כאלו, אך לא רצוי שארה"ב תכפה תוכנית. המילטון אמר שחשוב שישראל תבהיר למרפי באיזו מידה ברצונה שארה"ב "תדחף" - דבריו בטובו ישפיעו על המשך מעשי ארה"ב: תדחף חזק רק אם מדינות האזור יבהירו שזה רצונם, כאשר נטיית מחמ"ד והמזכיר כעת - לא לעשות זאת, אך לא מתוך חוסר עניין. כעת מתחילים לראות איתותים מממשלות האזור והמילטון רואה חשיבות בביקור בהקשר זה. לויין הוסיף שאולי מסקנה הלואי היא שעל ארה"ב לדחוף עם מסר ספציפי. המנכ"ל שוב אמר שלא מדובר בדחיפה באמצעות כפיה אלא במעורבות ארה"ב, שבלעדיה לא יקרה דבר. לויין ביקש לדעת את נקודות ההסכמה המזוהות. המנכ"ל הביא כדוגמה פורום בינ"ל שלא יהווה תחליף לשיחות ישירות ונטול וטו על תוצאות מגעים בילטרליים. לנו אין צורך בפורום כזה - היה רעיון ירדני, מצרים התנגדה בחילה אך כעת רואה זאת כמפתח. אם ישראל תחבקש, תסכים בתנאי של יחסים דיפלומטיים עם בריה"מ ועליה ברמת 73. זוהי דוגמה בה הקונצנזוס אינו די חזק, וארה"ב תוכל לקדמו. יש שאלה לגבי ייצוג פלסטינאי ולדעתו נוסחה ק.ד. הטובה ביותר - מדובר באישים שלא יהיו בובות של ירדן או של ישראל אך לא מאשי"ף כי לכך לא נסכים. אלו שתי השאלות: פורום וייצוג. אם נחיל בראשונה ונגיע לסניה ונלחץ על ברה"מ לקבל תנאינו למעורבותה, יכולה להיות ההקדמות.

מ.ה. 2
מ.ה. 3
מ.ה. 1
מ.ה. 3
מ.ה. 1
מ.ה. 3
מ.ה. 4
מ.ה. 2
מ.ה. 3
מ.ה. 4

ס ז ק ס ז ק

97...2...מחור...2...ספיק

סוג בסחוני...סוג

דחיות...

מאריך זיח...

מס' מרמ...

2/2 218

3. שטחים - המילטון שאל על המצב בהם, האלימות, יעילות הסיוע באמצעות ירון. תשובת המנכ"ל: זוהי אשליה לחשוב שמעורבות ירון ויתר הצעדים ייצרו מחנה פרו-ירדני ביטייע אלא שיכול לצמוח זרם פלשתינאי יצטר מתון. חשוב להעביר כספים באמצעות ירון (ולא הקונכ"ל בירושלים) כדי להראות שירדן יכולה to deliver. אף שמדובר בסכומים קטנים הם מחזקים את ראשי הערים המחוננים בכך שמספקים להם משאבים, ויוצרים מצב שיש מה להפסיד. סקר בקצרה המגיעים עם האירופאים בנדון. אמר שכעת שקט בשטחים אך מדובר בגלים ויחכן שלקראת ההליך השלום שוב יהיו מהומות.

4. לביא - לויין אמר שבעת הגלילה שמעו תמיכה חד משמעית, שאל אם זו עדיין קיימת. המנכ"ל השיב שנסקול את החלופות ברצינות (אלו תוארו קצרות) וזה לא יקח "ימים" כדברי שהב"ט, ולכן יהיה מוקדם לענות. נדונו שאלת סוג המסמכים ומדוע אינם מוהרים לפרסום כאשר לויין סבור שעדיף שהדיון יהיה פומבי.

5. איראן - קונטרס - לויין התעניין בהשלכות הפרשה על הפוליטיקה הפנימית בארץ. המנכ"ל הסביר מדוע אין ויכוח על כך וחאר חחושחנו שעשינו מעשה טוב ואנו מואשמים במשהו בלתי מוגדר. הוא עצמו אינו מוסמך לספל בכל הנושא אך הבטחנו לסייע בחקירה על היבטיה - אין לנו מה להסתיר.

6. לבנון - לבקשת המילטון תאר המנכ"ל את הנעשה שם והשלכותיו על ישראל, לרבות החלשות מעמד סוריה שהצמצם יכולת הוטו שלה כלפי ירון וההליך מדיני. לשאלת המילטון מה ארה"ב יכולה לעשות השיב שאין לנו עצוח חכמות בהקשר הלבנוני. בגלל הקואליציות המשתנות לא ניתן לנחש ולשער מה ילד יום. בחשובה לשאלה אמר שאינו רואה שיפורים בחיפוקוד ממשלת לבנון.

טובה הרצל

ס... 2... 2... 2... 2...
דפי... 2... 2... 2... 2...
סוג בסחובי
רגיל
דחיסות
תאריך וז"ח
מס' סניף

281 $\frac{2}{2}$

הירדנים ענין מוגבר ביו"ש ואפילו אם אין בכוונתם לחזור ל"סיפוח מחדש", הם עושים להידוק קשרים, משלמים משכורות ומעודדןם הקלאול ותעשיה.

6. פל העיר שמדובר במצב מסובך, שמקורו בצלבנים (כ"ו) שהקימו בזמנו "CHRISTIAN CASES" בחוף ים מוסלמי. לאחר מלחמת טבר על מגמות העליה לישראל, טיים פל את השיחה באומרו שהוא נשאר ידיד ושלא נהסס "להרים טלפון" אם אנו רוצים דבר כלשהו.

7. עצם המפגש היה מאלף. אם כי אנו מכירים את פל מזה שנים רבות, זה היה המגע הראשון עמו כיו"ר וועדת החוץ. בנבדל מהיו"ר הקודם, ריצ'רד לוגר, הערני והחריף, התגלה פל כאיש חלש, מזקין ומנוחק, שאינו מתמצא בענייני מז"ח, ושאינו נהנה בעוזרים זריזים (חרף זאת שראש הצוות החדש, ג'רי כריסטיאנסון, והאחראים למזה"ח שירתו שנים רבות ליד וועדת החוץ).

יהי ע"פ א"ב
למדו

קונסוליה כללית של ישראל

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

Phone (404) 875-7851

805 Peachtree St., N.E.
Suite 656

426/104.2
יג' בטבת, תשמ"ז
14 בינואר, 1987

אל : מר יוסי בן אהרון, מנכ"ל, משרד רוה"מ
מאת: יששכר קציר, אטלנטה

הרצאה בסנט של ג'ורג'יה.

רצ"ב דברים שנאמרו על ידי בסנט של ג'ורג'יה.
תוך חודש אופיע בפני בית הנבחרים של מדינה זו, ועם זאת אסיים סדרת ההופעות
בכל חמש המדינות שבתחום שיפוטינו.

בברכה,
יששכר קציר,
קונסול כללי.

קונסוליה כללית של ישראל

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

Phone (404) 875-7851

805 Peachtree St., N.E.
Suite 656

Mr. President, Honorable Senators:

Thank you for the honor of being with you on the occasion of the 39th Anniversary of Israel. I have the privilege of representing a young, yet ancient country; small in area and numbers, but great in her contribution to humanity. Modern Israel has succeeded, in a short period of time, to absorb two million people, most of them from the ashes of the Holocaust in Europe and from the ghettos of Islam, and has turned them into efficient citizens in a democratic society, where the law is supreme. This young nation developed modern education at all levels, which is the envy of many nations. We emphasis research and development, build up modern industry, and are capable of exporting over \$12 billion per year, including 35% in high technology. The number of scientists we have is the second largest in the world, after the United States. Because we are so small, we are obliged to excel and emphasis quality.

Israel, a staunch ally of the U.S., the leader of the free world, established a modern army which is capable of defending the only democracy in the Middle East and is able to protect American interests there. The burden of defense is very heavy, and that is the reason we have not reached economic independence.

Mr. President, America and Israel are part and parcel of the Judeo-Christian tradition: respect of human life, freedom and justice for all. Your moral, political, economic, and military support touches our hearts. I come today to pay tribute to you and the American people.

Mr. President, we believe in our way, which is a peaceful co-existence with our neighbors, without preconditions and with direct negotiations. We are convinced that a new chapter can be opened in the Middle East. Instead of bloodshed and poverty, we want to see more education and prosperity for all. These goals are our mission ....only then will we witness the fulfillment of the eternal words of the Prophet Jeremiah: 31:7:

"For thus sayeth the Lord;
Sing with gladness for Jacob,
and shout at the nations;
Announce ye, praise ye, and say:
Oh Lord, save thy people,
the remnants of Israel."

G-d Bless You All!

Speech Delivered by:
Issachar Katzir, Consul General
to the Georgia State Senate, State Capitol
Wednesday, January 14, 1987

|| משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפוני

אל: ווינגטון

דף 1 סתוד 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיות: בהול לחינה

תאריך וזיח: 1318

מס. מברק: 1038

לשימוש
מח
הקשר

כאן. איבדת בייטון.
החן אכתה שקיבלת מהה' אלוס באמצעות פורדינג ותפארת
מה' אלוס.
 לשבת רחוק

תפוצה: מהה', בייטון, ברטון, מלפא. רחוק
 מהה' אלוס באמצעות פורדינג

אישור המנכ"ל:

תאריך: 13.1.87 השולח: 3 יורה לביק 1 אישור מנהל המחלקה: 3

2/3
1022 7)

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv, Israel

January 12, 1987

SECRET

His Excellency
Shimon Peres
Minister of Foreign Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Minister:

Vice President Bush has asked me to pass on to you the following message:

"Dear Shimon:

"As part of the Congressional proceedings concerning arms sales to Iran and possible diversion of funds to the contras, my hitherto secret meeting with Amiram Nir has now become part of the public record. I am asking Ambassador Pickering to show you a copy of the notes which Craig Fuller, my Chief of Staff, made of my meeting with Mr. Nir. You will note that nothing whatsoever concerning the contras or diversion of funds to them was mentioned.

"This entire affair is an awkward and difficult one, but I am determined that it must not damage America's strong ties with Israel. At the personal level, I am equally anxious that our strong personal relationship continue and develop as it always has. I hope that the publicity surrounding all of this will not cause you or your government too much difficulty. I am confident that the bilateral relationship that you have done so much to strengthen is still unassailable in its strength.

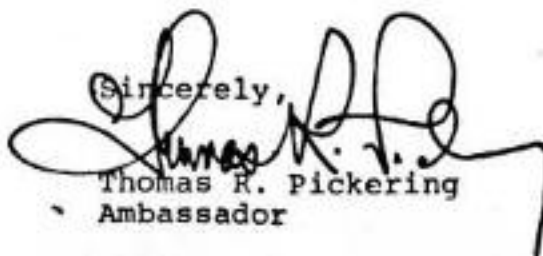
"With warm personal regards for the New Year.

Sincerely,

S/ George."

With warm regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

3/3 1028 7)

VICE PREMIER
AND MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

ממלא מקום ראש הממשלה
וישראל

CONFIDENTIAL

Jerusalem, January 12, 1987

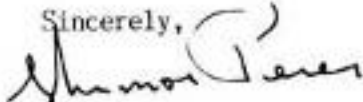
Dear George,

Thank you for your letter delivered to me today by Ambassador Pickering. I fully share your determination that the strong U.S.-Israeli relationship should not be affected by the awkward turn of events — and your conclusion that it hasn't been so affected.

As suggested by your letter, I wish to state clearly that, indeed, Mr. Nir could not have mentioned the Contras or diversion of funds to them during your conversation with him, as we had no knowledge of such diversions, nor were we involved in them prior to your conversation or since — to this very day.

I thank you for your kind personal words — which I fully reciprocate in the warmest personal terms. I am looking forward to joining hands with you and the President in concentrating Washington's and Jerusalem's energies in constructive efforts to the benefit of both our peoples, the friendship between us, and the course of peace.

Sincerely,

Shimon Peres

His Excellency
George Bush
Vice President of the United
States of America
Washington, D.C.

אחאא
אל: חמשרד,
מ-: לוסאנגלס, נר: 58, חא: 130187, חז: 1300, דח: מ, סג: ש,
בבב

שמור/מיידי

אל: נמרוד נוביק

אל: לשכת שהייח

דע: מצפייא

דע: שגרי- וושינגטון- נר 9 בנפרד -

מאת: סגן הקונכיל, לוס אנגילס

הנדון: ביקור שהייח בסן דייאגו

לידיעתך שהמארגנים בסאן דייגו כבר מפרסמים בתשורת על ביקור מר פרס מעיר. אודה אם תעדכנו אותנו לגבי קיום הביקור.

יצחק אלדן

סססס

רח"מ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
סוג כתיבה:	טופס מברק	מחור: 21
תז"ח:	מנכ"ל מדיני, ממנכ"ל, אמית"ס, מע"ת, מצפ"א, הסכרה, ממ"ד, יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהכ"ט לתקשורת, לע"מ, דו"צ, קש"ח	א ל :
גר:	0308	ד ע : ווטינגטון
54		מאח : עתונות, ניו יורק

News Summary January 13, 1987

New York Headlines

Two stories concerning Israel's involvement in the Iran arms sales are reported on p. 1 of the Times. (see Press Reports). Also on p. 1: US health care is faulted in the Senate; 50 million Americans are said to lack adequate insurance; Weinberger gives strategy outlined on missile shield; Safety record of US Airlines shows big gain; Growth in Western US states is stalled by hard times; The New York Giants football team will compete in the Superbowl, and Robert Gottlieb will become the new editor of the New Yorker magazine. Headline in the New York Post says that O'Connor demands an apology from NY Jews (see Press Reports). Top stories in the Wall Street Journal deals with lack of unions at IBM, and the endless dioxin damage suit trial.

Press Reports

Confusion on Israeli Role: Lack of Candor From Both Sides

NYT-Freidman p.1-(News Analysis) From the evidence that has already come to light in Washington and Jerusalem, there is ample evidence to believe that neither Israel nor the United States has been wholly candid in characterizing each other's actions. This lack of straightforwardness in both Jerusalem and the US is probably due to the fact that both governments have traditionally tried to characterize their foreign policies by couching them in the language of morality. In fact, morality had little to do with the Iran arms sales. So they both ended up explaining themselves in half-truths and seeking to excuse their cations by accusing the other of seducing it into a supposedly misguided and immoral initiative. The Israelis, who were primarily seeking to effect a strategic relationship with Iran, explained their involvement as an effort to help save American lives. The Reagan administration, which seems to primarily have been interested in saving American lives, explained its involvement as an effort to build a strategic relationship, prompted to some extent by Israeli advice.

US Tricks to Ease Israeli Annoyance

NYT-Gwertzman p.1-The US has assured Shamir that the White House disclosures describing Israel's role was not intended as a criticism of Israel's actions,

אישור:

שם השולח:

תאריך:

ב ו מצבם כרגו תמונת התאשפות.

0308 / 54 2/4
32

a White House official said. The message, conveyed orally by Pickering to Shamir was described as expressing the personal sentiments of Reagan. It was sent after Israeli officials expressed annoyance that the disclosures emphasized Israel's role in helping to persuade the Administration to sell arms to Iran. Nevertheless, several State Dept. officials have expressed sharp criticism of the Israeli Gov't for its efforts to convince the US that Ghorbanifar could be trusted. "The Israelis has their own agenda with Iran, and they drew us into it," a State Dept. official said. (Cabled)

McFarlane Said to Alter Memo on Reagan Role

NYT-Berke-McFarlane took part in a plan last November to put the best face on Reagan's role in the Iran-contra arms case, a source close to McFarlane said. He wrote a memo saying that Reagan did not approve the first Israeli shipment of arms to Iran in Aug. 85, the source said, although McFarlane said the President did approve the shipments in advance. (Cabled)

Senator Says Reagan Must Face 'Mistake' on Iran

NYT-Rosenbaum-The top Republican on the Senate intelligence committee, William Cohen, asserted that Reagan could not escape responsibility for his administration's "mistake" in selling arms to Iran and using the profits to aid the Contras. This was the strongest criticism from a leading Republican on the President since the scandal broke. Other leading Republicans supported Cohen's view.

North Warned Arms Dealer He's Die For Leaks

NYP-North threatened to kill Ghorbanifar is word leaked out about the secret arms sales to Iran, CBS News reported. There was no evidence that North tried to make good on the threat. According to sources, Ghorbanifar admitted that he compromised the operation by revealing it to Ayatollah Montazeri. It is Montazeri who is believed to have leaked the story to a Lebanese newspaper.

Israelis Train Contras

ND-AP-In a report from Washington, Haaretz reported that Israeli instructors are training Nicaraguan contras in Honduras and possibly are being paid by the US Gov't. A Defense Ministry official in Tel Aviv called the report "baseless."

New Report of Saudi Money for the Contras

NYT-gerth-McFarlane told Congress that Saudi Arabia had contributed millions of dollars to the contras, increasing to at least \$40 million the amount gathered for the contras that could not be accounted for. This is the first indication from a US official that Saudi Arabia helped finance the contras.

Senate Report Said to Have Inaccuracies

32 / 0308 / 54 3/4

WSJ-A Senate Intelligence Committee staff report on the Iran-Contra affair includes inaccuracies and often makes assertions based on the testimony of one witness without corroborating evidence, according to ranking members of the panel. Senators David Boren and William Cohen warned that the document could lead to "misleading" conclusions.

Waite Returns to Lebanon

NYT-Reuters-Terry Waite arrived in Beirut and said he had spoken with one of his contacts within an hour of his arrival on a new bid to free Western hostages. (NYP; ND-wire)

Iraq Says Disinformation About Iran Cost Thousands of Lives

WSJ-House-(Baghdad) Iraq is convinced that deliberately misleading information supplied to their army cost thousands of Iraqi soldiers' lives and is part of a campaign against Iraq by the US. House interviewed Taha Yassin Ramadan, Iraq's No. 2 political leader. His comments are the first public charges by an Arab leader in reaction to reports that the US gave Iraq misleading intelligence. Officials in Jordan said last week they had tried to persuade Iraqi officials that perhaps the US analysis of its information was wrong, that the US surely hadn't deliberately deceived Iraq. That the US apparently has provided misleading information, not just to Iraq but to Jordan for Iraq, almost certainly will deepen Jordanian despair. Iraq still appears confident it can continue to defend itself against Iranian attacks.

Iraq Claims Gains

NYT-Kifner-Iraq asserted that it had driven Iran back from much of the border region it had overrun in its new offensive near Basra, while Iran said its troops had withstood three counterattacks in "pitched battles." (see box: Gulf War At A Glance) (ND-LA Times)

Iran Shuns Conference

NYT-special-Iran will not send representatives to the ICO in Kuwait because Kuwait supports Iraq, Iran's chief delegate to the UN said.

ABC Says Khomeini Is Dying/Jews in Iran

DN-Rainie-ABC News reported that the physical condition of Khomeini has deteriorated sharply, bringing the Iranian government to a near standstill. Intimates fear his death is a matter of days or weeks away. Meanwhile, intelligence sources said Israel reportedly purchased the freedom of scores of Jews from Iran with arms shipments and at one point apparently was running a kind of shuttle in which planes bearing weapons to Khomeini returned to Israel with Iranian Jews aboard.

US Planning Star Wars Shield for Europe and Mideast

NYP-Lathem-The Reagan administration is preparing to deploy a Star Wars type defense umbrella over Europe and the Mideast. Sometime within the next two months the Pentagon will unveil a joint Army-Air Force project designed to shoot down Soviet missiles.

32 / 0308 / 54: 4/21

O'Connor Seeks Apology From Jewish Critics

NYPFettmann (Headline Story) O'Connor demanded an apology from Jewish leaders who criticized his statement that the Holocaust was "an enormous gift that Judaism has given to the world." Koch also attacked the leaders' "unfortunate" statement saying that because Jewish officials "didn't understand Catholic theology, their reaction was ridiculous." He said his remark about the Holocaust was rooted in Catholic theology, citing the "nobility with which the Jews accepted suffering."

Shamir Greets Italian PM

NYT-Reuters photo of Shamir and Forlani. Forlani is in Israel for a 3-day official visit.

Israel to Devalue Shekel and Reduce State Budget

WSJ-special-The Israeli Gov't decided to devalue the shekel 9.1% against the dollar and was expected to give final approval to a sharp reduction in the state budget. The devaluation is expected to make exports more competitive. The new budget will mean sharp reductions in gov't spending for education, health and social services. Much larger cuts had been proposed but the cabinet backed away from reducing defense spending.

Media NotesNew Spokesman for the President

NYT-Boyd-When Marlin Fitzwater entered the White House press briefing room for the announcement that he would become Reagan's new chief spokesman, reports broke into spontaneous applause. In some ways the announcement was a surprise because Fitzwater had been expected to play a major role in Bush's bid for the Republican nomination. One Bush aide said Fitzwater's departure from the Bush team was a "severe blow."

Debut of CBS Morning Program

NYT-Corry-A negative review. Corry states that the fact that the show's hosts were so enthralled with the dog, who is featured, shows that something is wrong.

NYP-Garcia-Garcia states that the new show got off to a promising start. He says the show is "refreshingly insubstantial."

Letters

NYT-Henry Siegman, Exec. Director of the AJC writes that O'Connor has supported the Vatican policy on Israel completely. Siegman points out what is wrong with the Vatican policy and why. Another letter states that the Palestinians are in trouble not because of Israel but because of the way other Arab nations treat them. One more writer states that he is disturbed by O'Connor's statements on the Holocaust.

ITONUT
NYC

18.12

חוק / כלכלה
לקיחה
3

משרד החוץ

B-1

3
מחלקת המחקר
מאגנת

1700
מס' זכר
מחלקת (לשירות)

כ' בכסלו תשמ"ז
22 בדצמבר 1986

אל: לשכת רוה"מ

מאת: מצפ"א

הנדון: משלחת ראשי מטות רפובליקנים

בין ה-18.1.87-11 תשהה בארץ משלחת של ראשי מטות רפובליקנים הכוללת אישים המטלאים או שמלאו תפקידים מרכזיים במפלגתם ושעשויים למלא תפקידים בכירים אם ינצחו הרפובליקנים בבחירות 1988, כולם יידיים ומודעים לחשיבות הקשרים עם ישראל מנקודת ראות רפובליקנים שמרנים, ברובם לא בקרו בארץ, להלן הרשימה:-

מנהל מטה קמפ, לשעבר מנהל מטה רייגן-בוש ב-84', והמנהל הפוליטי של הבית הלבן, במקצועו פרופסור למדעי המדינה -
ED ROLLINS

המנהל הפוליטי של ועדת הבחירות הרפובליקנית לסנט -
SCOTT CABBINGTON

יהודי, ראש המפלגה הרפובליקנית בניו-המפשייר, יושב ראש ארגון לובי לטובת הנשיא רייגן, היה עד לפני זמן קצר שגריר ארה"ב בג'נבה -
JERALD CARMEN

לשעבר נציב שרות המדינה הפדראלי, כיום ראש מטה דול לנשיאות -
DONALD DEVINE

כיום היועץ המשפטי של משרד הבריאות והרווחה, היועץ המשפטי של מטה רייגן-בוש ומיועד לתפקיד דומה בבחירות לנשיאות הבאות -
RON ROBERTSON

תומך בבוש, שימש איש הקשר של הבית הלבן לקהילה היהודית--
MARSHAL BREGER

נציג המכון של אינדיק, שנחסותו נערך הביקור, סובייטולוג -
DANIEL PIPES

נודה אם רוה"מ יועל לקבלם לשיחה, עורכת התכנית חנה דביר במאור,ר.

ב ב ר כ ה,
לאה סידס

העתק; מאור"ר

Date: / /

Subject: English

Page No. 1

Write an essay on the following topic

The world is full of beauty and joy. It is a wonderful place to live in. We should appreciate the things that we have and be grateful for them. We should also try to make the world a better place for everyone to live in.

We should be kind to everyone and help those who are in need. We should also try to protect the environment and keep it clean and beautiful.

Let us all work together to make the world a better place for everyone to live in.

Thank you for reading my essay. I hope you enjoyed it. Please let me know if you have any questions or comments.

Yours faithfully,
[Signature]

Name: _____
Roll No: _____

Class: _____

Teacher: _____

Principal: _____

School: _____

Address: _____

אמק

13.1

משרד החוץ

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

2

VISIT TO ISRAEL

DELEGATION OF POLITICAL LEADERS

OF THE

REPUBLICAN PARTY

UNITED STATES OF AMERICA

11-18 January, 1987

Participants:

Mr. Marshall Breger, Chairman
Administrative Conference of the United States

Ambassador Gerald P. Carmen, Chairman
Citizens For America
Former Permanent Representative To The United Nations in Geneva

Mr. Scott Coddington
Political Director
National Republican Senatorial Committee

Honorable Kenneth T. Cribb, Jr.
Counselor to the Attorney General
U.S. Department of Justice

Honorable Donald J. Devine
Political Director
Campaign America

Mr. Ron Kaufman
Assistant to the Chairman
Fund for America's Future

Dr. Daniel Pipes, Director
Foreign Policy Research Institute

Mr. Ronald E. Robertson
General Counsel
Department of Health and Human Services

Sunday, 11 January

15:05   Arrival at Ben Gurion International Airport
            by TWA, flight No. 804
            Proceed to Jerusalem

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Monday, 12 January

- 08:30   Guided tour of Jerusalem with Mr. Menachem Magen
- 13:00   Lunch with Mr. Hanan Bar-On, Deputy Director General, MFA
- 15:00   Meeting with mothers of Refuseniks
- 15:45   Leave for the Knesset
- 16:00   Meeting with Mr. Simcha Dinitz, MK
- 17:00   Meeting with Mr. Ehud Olmert, MK
- 18:00   Proceed to the Prime Minister's Office
- 18:15   Meeting with Mr. Amos Rubin, Economic Adviser to the
Prime Minister
- 20:00   Dinner given by Mr. Bob Asher (at the "Kinor David"
restaurant)

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Tuesday, 13 January

- 08:00 Breakfast with Mr. Hanoch Smith
- 10:30 Visit "Yad Vashem" Martyrs' and Heroes' Memorial of
the Halocaust
- 11:40 Leave for the Hebrew University, Mount Scopus
- 12:00 Meeting with Prof. Shlomo Slonim, Professor of American
Studies and Dr. Eitan Gilboa, Senior Lecturer,
International Relations
- 13:00 Lunch with Prof. Amnon Sela, International Relations
and Prof. Galia Golan, Political Science
- Leave for the Supreme Court
- 16:00 Meeting with the President of the Supreme Court Justice
Meir Shamgar
- 16:45 Leave for the Prime Minister's Office

- 17:00 Meeting with the Prime Minister, Mr. Yitzchak Shamir
- 19:00 Meeting with Mr. Nathan Scharansky
- 20:00 Dinner with Tat-Aluf (Brig. Gen.) Dr. Ephraim Sneh,
Head, Civil Administration for Judea and Samaria

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Wednesday, 14 January

- 0800 Breakfast with Minister Madani
Leave hotel
- 11:00 Visit an Air Force base
Lunch with the Commander of the base
Return to Jerusalem (the Prime Minister's Office)
- 15:45 Meeting with Mr. Elyakim Rubinstein, Government Secretary
- 16:45 Leave for the Ministry of Foreign Affairs
- 17:00 Meeting with Vice Premier and Minister of Foreign
Affairs, Mr. Shimon Peres
- 18:00 Leave for Tel Aviv (the Dan Hotel)
- 20:00 Dinner with Aluf (Gen.) Avihu Ben-Nun, Chief of Planning
Branch, IDF and Dr. Hanan Alon, Director, External
Relations, Ministry of Defence

Overnight at the Dan Hotel, Tel Aviv

Thursday, 15 January

- 08:00 Breakfast with Mr. Ze'ev Schiff, "Ha'aretz" and Mr. Hirsch Goodman, the "Jerusalem Post"
- 09:00 Leave for the Prime Minister's Office, Hakirya
- 09:30 Meeting with Minister Prof. Moshe Arens
- 10:30 Proceed to Kibbutz Shefaim
- 11:30 Meeting with trainees from Latin America, to be followed by lunch
- 13:30 Proceed to the north
- 15:00 Visit the Hofim Absorption Centre
- 16:00 Leave for Kibbutz Kfar Blum
Dinner with a member of the Kibbutz

Overnight at the Kfar Blum Guest House

Friday, 16 January

Visit the Kibbutz

Visit the Golan Heights

Proceed to Jerusalem via the Jordan Valley

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Saturday, 17 January

Visit Masada

20:00 Dinner with Dr. Nimrod Novik, Political Adviser to
the Minister of Foreign Affairs

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Sunday, 18 January

Leave for Ben Gurion International Airport.

08:45 Departure by TWA, flight No. 885

For further information, please contact:

Mrs. Hanna Dvir
Official Guests Division
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem, Tel. 235111

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף _____ מתוך _____ דפים

סיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

19153c	} תאריך זמן רישום	לשימוש מח' הקשר
1048		

תאריך חמן חיבור (ימולא עיי השולח)

לידיעת:

- 2 -

ז. הגרעון בטבע חוץ של מ"ד,

ח. ותהליך השלום עם מצרים.

5. בנוסף לנושאים המרכזיים הנ"ל, הועלו נושאים ספציפיים ע"י חברי המשלחת ומארחיהם הישראלים כדלהלן:

5 א) כלכלה

עמוס רובינך, היועץ הכלכלי לרה"מ, סקר את המדיניות הכלכלית של ממשלת האחדות נושאי שאלותיהם של חברי המשלחת היו: פיתוח הכלכלה הישראלית, האיזון בין אינפלציה ואבטלה, PRIVATIZATION של התעשייה הציבורית, הגרעון ו DEBT RESCHEDULING. השר ארנס סקר את נושא הלבוא והדגיש את השאיפה לשיתוף פעולה אמריקאי-ישראלי במיטון הפרויקט. חברי המשלחת נמנעו מלחזור דעתם בנושא זה.

5 ב) ניהול ממשלת אחדות

ח"כ דינזך וח"כ אולמרט השיבו לשאלות על TRADE-OFFS בתוך ממשלת האחדות (לדוגמה הקיצוץ במתקציב; עיצוב מדיניות חוץ), בהחירות הבאות, והאפשרות שתהיה ממשלת אחדות לאוטית נוספת. חברי המשלחת התרשמו שממשלת האחדות פועלת היטב ומשיגה את מטרותיה ביחוד במישור הכלכלי.

5 ג) בטחון

האורחים מיקדו את התעניינותם בשני נושאים: האיום הסורי וההשלכות של שלחמת איראן-עיראק על שיקולים בטחוניים ישראליים. סידור עם דובר עה"ל שנערך בגולן המחיש את בעיית STRATEGIC DEPTH והעלות הכספית של ההגנה הישראלית. ת"א סנה דן עם הקבוצה בתסריטים שונים לעתיד יו"ש, והדגיש את החשיבות של הסכם פורמלי באיזור. הנושא עורר התעניינות רבה מצד חברי המשלחת, PIPES ו- DEVINE שאלו שמה יותר כדאי לישראל להתרכז בהסדרים לא-פורמליים בנוסח שיתוף-הפעולה השקט בין ישראל וירדן כיום ביו"ש.

השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____
(לציון תאריך וזמן הגובה לסדר)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף _____ מתוך _____ דפים

שיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

19530	} ליכוס מח' הקשר	תאריך וזמן רישום
1048		

- 3 -

תאריך חמן חיבור (ימולא ע"י השולח)
לידיעת:

כך התענינו באפשרות הסכם CONDOMINIUM שם,

6. המפגש עם נתן ואביטל שרנסקי היה מרגש ופורה, מטפח חברי המשלחת הציעו לשרנסקי לנצל את ה- VACUUM אשר נוצר כתנועה הרפובליקנית בזמן האחרון, לצורך גיבוש המיכה למבצע, לחץ על הקרמלין. הם הציעו להרחיב את בסיס המבצע ולהגדירו כמאבק לזכויות האדם וחופש פוליטי של יהודים ולא יהודים כאחד.

7. במפגש עם פרופסורים ממחלקות שונות באוניברסיטה העברית, נתגלו חילוקי-דיעות ביחס למשמעות המעורבות הסובייטית באיזור. לדעת האורחים, המשמעות חמורה ומוחשית פי כמה מכפי ש מצדנים אותה הפרופסורים.

8. עמדת חברי המשלחת בפרשת IRANGATE והשפעתה על יחס ארה"ב ישראל היא "IT'LL BLOW OVER"

9. בסיכום המשלחת התרשמה מהערכים הבטחוניים של מ"י, הבעיתיות של הכלכלה הישראלית לתווך הארוך וכך של עתיד דו"ש, חברי המשלחת ביקשו דו"ש מידע על המצב המשפטי ביו"ש ובעניני חברי ישראלים כגון הפער הדתי-חילוני.

10. דו"ח מלא אודות הביקור יגיע בדי"פ הבא.

מצפ"א

השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____
(לציין תאריך וזמן הגורח למשרד)

עופס מברק צפון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1/5

בפקטיליה

ורשינגטון

6/1

אלו

דפים	מחוד	דף
שמות	שם	שם
בחול	דחופות:	דחופות:
251330	תאריך וזמן ושם	לשימוש
1074	מס. מברק:	מס' הקשר

דני בלור

להלן הדו"ח המדוּבטח.

משפט

36

חשולה: דבורה האנסן כנריאל | אישור מנהל המחלקה: _____

תאריך זמן חיבור (ימולא ע"י חשולה) 29/1/87 | אישור לשכת המנכ"ל: _____

(לציון תאריך וזמן חיבורה לעשר)

2/5

משרד החוץ
ירושלים

- 1 -

כ"ד בטבת תשמ"ז
25 בינואר 1987

879

ש מ ר

אל : מנהל מצפ"א

מאח: לשכת היועץ המשפטי

הנדון: דו"ח ביקור המשלוח של מנהיגים רפובליקנים בישראל 11-18 ינואר 1987

א. מברא

האגודה הכללית בסיור המשלוח בישראל, אשר ערך שבוע ימים, היחה חיובית ביותר. לרוב חברי המשלוח ביקור זה היה אומנם הראשון בישראל, אך כולם התרשמו עמוקות מהצרכים הבטחוניים של ישראל, אתגריה הכלכליים, וחפקידה המיוחד כדמוקרטיה יחידה וייחודיו במזה"ח. המפגשים עם מנהיגים ישראליים ואחרים היו רגועים וידידותיים. האורחים הביעו התענינות במגוון רחב של ISSUES ישראליים - אמריקניים משותפים וישראליים בלבד.

ב. חברי המשלוח ויחסם לישראל

MR. MARSHALL BREGER, CHAIRMAN OF THE ADMINISTRATIVE CONFERENCE OF (1)
THE UNITED STATES:

BREGER חבר טוב ואוהד של מ"י, ומומחה בהיסטוריה ובפוליטיקה של ישראל. הוא חיפקד במנהיג בפועל של המשלוח, ופעל כפרשן של הזירה הישראלית עבור חברי המשלוח אשר בשבילם זה היה ביקור ראשון כאן. הוא מכיר באופן אישי הרבה מאנשי המנהיגות הפוליטית בארץ, בהם אנשים עימם נפגשה המשלוח.

DR. DANIEL PIPES, DIRECTOR OF FOREIGN POLICY RESEARCH INSTITUTE (2)

למרוח ש-PIPES שחה תקופות רבות בישראל כמחנך בקיבוץ ובחפירות ארכיאולוגיות ובביקורים משפחתיים, הוא נוטה לוכחנות, MISNAGED כלפי הרבה אספקטים של החברה והממשל הישראליים. הוא למד בקהיר ובטוריה, דובר וקורא ערבית, ומעריך את עצמו כבקיא בנושא האיום הסורי נגד ישראל. במשך הביקור הוא נסגש באופן סרטי עם פרופסורים מהאוניברסיטה העברית והו עם ידידים שלו ממזרח ירושלים.

HON. DONALD DEVINE, POLITICAL DIRECTOR OF CAMPAIGN AMERICA (3)

DEVINE הוא קונסרבטיבי באופן קיצוני (HARD-LINE) קחולי ממוצא אירי, מעונין מאד בבעיות הבטחוניות שישאל עומדת בפניהן כ-ALLY האמריקני האמין ביותר במזה"ח. זה היה ביקורו הראשון בישראל, והוא נהנה מאד מהמקומות הקדושים הנוצריים.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

315

- (4) HON. KENNETH CRIBB, JR. COUNSELOR TO THE ATTORNEY-GENERAL
גם CRIBB הוא HARD -LINE CONSERVATIVE אשר עבדו ענייני בטיחות חופשיים
מקוט ראשון בסדר העדיפויות. נוצרי מאמין, בביקורו הראשון בישראל.
- (5) MR. ROW KAUFMAN, ASSISTANT TO THE CHAIRMAN, FUND FOR AMERICA'S
FUTURE
יהודי שלא ביקר בישראל לפני ביקור זה. "גילה" את ישראל; אחרי שלושה
הימים הראשונים אמר ברצינות שעברו שלושה הימים החשובים ביותר בחייו.
תומך נלהב של BUSH, ואירגן את מגביחו. היה מעוניין מאד בחזקת ביחסי בחירה
פוליטיקה בישראל.
- (6) MR. SCOTT CODDINGTON, POLITICAL DIRECTOR, NATIONAL REPUBLICAN
SENATORIAL COMMITTEE
הצעיר ביותר מאנשי המשלחת (38?) והכי פחות שמרני בעניינים צבאיים,
CODDINGTON החרשם מאד מהדינמיות הישראלית, והתעניין בענייני חברה כגון
השילוב של דח ומדינה. הוא LUTHERAN מ-MINNESOTA וזהו ביקורו הראשון
בישראל. אוחד.
- (7) MR. RONALD ROBERTSON, GENERAL COUNSEL, DEPT. OF HEALTH AND HUMAN
SERVICES
אמנם ביקורו הראשון בישראל, אך מומחה בענייני מקומות קדושים נוצרים
ויהדות בגלל לימודיו כנוצרי פונדמנליסטי. לא השתתף בדיונים.

ג. פגישות וסיורים

- (1) המשלחת נועדה עם רה"מ, שה"ח, השר פרופסור ארנס, נשיא בית המשפט העליון
שמגר, חת-אלוף ד"ר אפרים סנה, מזכיר המשלה אלי רובינשטיין, אלוף
אביהו בן-נר, ד"ר חנו אלון, חנו בר-און, ד"ר נמרוד גוביק, עמוס
רובין, מיכאל שלה, ח"כ דיניץ, ח"כ אולמרט, נחן ואביטל שרנסקי, חנוך
סמיט, השגריר פיקרינג, אמהות מסורבי עליה, ופרופסורים מהאוניברסיטה
העברית (שלמה סלונים, איחן גלבע, אמנון סלע, גליה גולן).
- (2) נערכו ביקורים ברובעי המוסלמי, הנוצרי, והיהודי בעיר העתיקה של
ירושלים; בכנסת; ביד ושם; באוניברסיטה העברית; בחיכל הספר; בבסיס חיל
אוויר; ביעד קרן קיימת לזכר בנו של BUSH; בקיסריה; בקיבוץ לביא; בגליל
החתהון; בגולן ובמצדה.
- (3) המשלחת לוותה על ידי נציגת משרד החוץ לאורך הביקור; והן על-ידי מר
מנחם מגן, ארכיאולוג, ומר לו וויליאמס, דובר צה"ל, בחלקים שונים של
הביקור.

ד. נושאים אשר הועלו בדיונים - היבט כללי

- השאלות אשר הוסנו לראש המשלה במפגש המשלחת עמו מייצגות את אלו שהועלו ברוב
הדיונים: (1) מלחמת איראן-עיראק וחשיבותה לחיכנון האסטרטגי הישראלי;
(2) IRANGATE השפעתו על יחסי ישראל-ארה"ב; (3) משלחת האחדות והתחליף
הדמוקרטי בישראל; (4) שאיפות סוביאטיות במזה"ח ותפקיד הצי השישי באזור;
(5) הגדרתו במטבע חוץ של ישראל; (6) היחסים בין ישראל ומצרים; (7) תהליך
השלום בכללו.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

4/5

משרד החוץ
ירושלים

לגבי נקודה (7), חברי המשלחת CRIBB, DEVINE ו-PIPES הביעו הווענינות רבה בחסריות השונים של עתיד השטחים המוחזקים על-ידי ישראל. הם העלו את הנושא בדיונים עם סנה, אולמרט, דיניץ, בן-נור ואלון.

נושאים נוספים אשר משכו השומת-לב מצד חברי המשלחת היו פיתוח הכלביא ויהדות בריה המועצות.

ה. נושאים אשר הועלו בדיונים - פירוט

(1) מלחמת איראן-עיראק (רה"מ, בן-נור, אולמרט, דובר צה"ל) חברי המשלחת אימצו את הדעה המסורתית אשר לפיה מצב של STALEMATE הוא חיובי גם לאינטרטים הן של ארה"ב והן של ישראל. בן-נור ודובר צה"ל ציינו את הסכנה לאחר המלחמה של כוח צבאי עיראקי מיומן ומנוסה, PIPES עמד על כך שאיראן בעלת נצחון נגד עיראק תהיה הרבה יותר מסוכנת לישראל, בהיותה מדינה מהפכנית בעלת השפעה על מדינות ערב אחרות.

(2) IRANGATE (רה"מ, דיניץ, סמיט) כל חברי המשלחת אשר הביעו דיעה אמרו ש-IT WILL BLOW OVER בעוד מספר חודשים, ולא ייגרם נזק ליחסי ארה"ב-ישראל.

(3) משלחת האחדות ותהליך הדמוקרטי (רה"מ, אולמרט, דיניץ, נוביק, סמיט, רובין)

חברי המשלחת התענינו בחשפעה משלחת האחדות על תהליך הדמוקרטי בארץ לטווח הארוך, בייחוד אם משלחת אחדות שניה תשלט אחרי הבחירות הבאות. אולמרט השיב כי משלחת האחדות מאיימת על תהליך הדמוקרטי בגלל העיוותים הנגרמים בתהליך ייצוג העם בממשלה וקבלת החלטות בדרך המשלחית. רה"מ השיב כי אין סכנה כזאת. חברי המשלחת לא הביעו מסקנות.

(4) שאיפות סוביאטיות במזה"ת ותפקידו של הצי השישי (רה"מ, הפרופסורים מהאוניברסיטה העברית, דיניץ, בן-נור, אלון) היה קונסנזוס מלא בין חברי המשלחת לגבי קיומו של איום סוביאטי מתמיד באיזור, כולם משוכנעים כי ישראל מהווה אספקט אינטגרלי, אם לא ויוני, של המדיניות האמריקאית האנטי-סוביאטית. במימון הסוביטי של מחסני-נשק ואימונים במדינות ערב משתקפת אסטרטגיה סוביאטית להשחלט באופן ישיר על משטרים ערביים. חברי הקבוצה לעגו לסוביאטולוגים מהאוניברסיטה העברית (גולו, סלע) אשר הציעו פרשנויות אחרות לפעילות הסוביאטית במזה"ת: חברי המשלחת כנו אותם LEFT WING INTELLECTUALS.

היה קונסנזוס גם לגבי נוכחות הצי השישי בים התיכון, שהוא מהווה מעקל - שכנגד לשאיפות סוביטיות באיזור.

(5) הגרעון במטבע חוץ של ישראל (רה"מ, בן-נור, אלון, רובין, נוביק, דיניץ, אולמרט, סמיט).

5/3

כל חברי המשלוח הביעו התענינות רבה בבעיות והישגים כלכליים של ישראל.
כיומים הראשונים של הביקור הממשלה ניהלה דיונים על חקעיבו, ולכן הנושא
היה חלוונטי ובעיניו. DEVIINE ו-CRIBB שיבחו נסיונות ישראלים להסחית את
הגרעון החיצוני בטווח הרחוק (הבינו שהדבר אינו מציאותי בקרוב), וכן
שיבחו את ה- RECORD הישראלי בהחזרת הלואות לארה"ב.

(6) היחסים בין ישראל ומצרים (רה"מ, ארנס, בן-נרן, אולמרט)
PIPES ו-CRIBB ניהלו דיון ארוך עם ארנס בנושא המו"מ להטכם השלום. הם
ביקרו מספר אספקטים של האמנה, בייחוד ההפסדים הכלכליים אשר היו כרוכים
בהחזר סיני. חברי משלחת אחרים בקשו לדעת יותר על פעילות משותפת נוכחית
בין ישראל-מצרים, למשל מסחר וחירות. רק PIPES ו-BREGER ידעו על
בוררות טאבה.

(7) ועליך השלום במובנו הרחב
נשאלו מספר שאלות בקשר לכינוס ועידה בינלאומית כדי לפתור בעיות
טריטוריאליות ולהתייחס לטענות פלשתינאיות. היה ברור שאיש מחברי המשלחת
לא היה מעוניין בנוכחות ברה"מ בוועידה כזאת. הדיון עם סנה הוצמד
באסטרטגיה הישראלית לעמיד השטחים המוחזקים, סנה הגדיש את הצורך להגיע
לפתרון פורמלי, כגון הטכם עם ירדן על עמיד השטחים, כל עוד מוכרח
הדרישה של הדרגתיים. DEVIINE ו-PIPES הביעו תמיכה להמשך ההבנה הנוכחית
בין ירדן וישראל לגבי הפיתוח הכלכלי של האיזור, ולהסדר CONDOMINIUM
אחר בעמיד.

1. נושאים נוספים אשר נדונו

(1) מטוס הלבאי (ארנס)
BREGER ביקש לדעת מדוע לא היה שיתוף פעולה בין ישראל וארה"ב בשלב יוזר
מוקדם של מחקר ופיתוח המטוס. ארנס האשים חוסר הערכה, עד לפני כמה
שנים, של יכולת ישראלית מצד ארה"ב. הנסיונות של ארנס לכרוך את הדיון
לשאלת מימון נוסף של המטוס לא עלו יפה. חברי המשלחת לא הביעו עמדה
מפורשת בנושא.

(2) יהדות ברה"מ (שרנסקי)
המשלחת כולה התרשמה מאד מההיסטוריה האישית של שרנסקי, כמו מבקאותו
בפוליטיקה אמריקנית פנימית. DEVIINE, KAUFMAN ואחרים ביקשו שייצור עימם
קשר בארצות הברית כדי ליצור בתוך החנועה האמריקנית בארה"ב למען יהדות
ברה"מ. הם הדגישו את הצורך לנסח את הנושא כעניין של זכויות האדם (הזכות
להגירה) באופן כללי, ולא כעניין של הגירת יהדות ברה"מ כלבד. האמירו כי
קיים כיום ISSUE VACUUM בחנועה ושרנסקי יוכל למצוא עם תמיכה רבה.

2. סיכום

חברי המשלוח קיבלו מידע טוב ומעודכן על מספר סוגיות עכשוויות ביקורם לרמת
הגולן, יותר מכל דבר אחר, עשה עליהם רושם עמוק של הצרכים הבטחוניים של מ"י.
הRAPPORט עם ישראלים, כמו כינם לבין עצמם, היה מצויין.

המפגש עם נתן ואביטל שרנסקי היה מרגש באופן מיוחד, והרפובליקנים הבטיחו
לקיים מגעים עתידיים איתם.

בברכה,
שלמה אשמן-כרמל
נדרת-האוסף-הנריאן

העמק: היועץ המשפטי
גבי חנה זביר, מאור
מר זנב בלוד, וושינגטון

94 1 מחוד 2 יום

דמי יום בשחונני: סרדי

דמי פחות:

131600 תאריך וזמן רישום

1030 גוש. מברק:

לשימוש
המ'
הקשר

12.12.86

אל: דמי שנגסטן

13/1/87

לממש
תאריך חמן חיבור (ימולא עיי השולח)
לדיעת: מתני

פיקוח על יצוא טכנולוגיה. שלך 62 ט- 6 דנא.

1. רצ"ב ענתק שכתבו של סר אקיאור למר יוג'.

2. ככתוב בסיכום השרות - המשר השיחות נקבע לתחילת אפריל ואין בכורגתינו ליזום המסכן.
לקראת השיחונג הבאות האמריקאים הבטיחו להגיש לנו ניר מפורט על ההספות האמורות להינתן
על פי סעיף 5K לחוק הפיקוח א על היצוא האמריקאי משנת 1985 למדינות שפיקוח שלהן דומש
כפועל לזה שקיים ^{במקום} דגרה לקבל וללמוד ניר זה לפני השיחות.

3. כאשר לשאלתנו:

א. לנושא 15 יום: מדובר בהטבה בקשר לטחירות קקלת רישיון יצוא: תוך 15 יום עם אפשרות
הארכה ל- 15 יום נוספים, תוך הסתפקות ^{לגבי} שהתשובה לבני הבקשה לרישיון יצוא תהיה
חיובית. לאחר 15 יום (או 30 יום), סותר ואפשר לבצע היצוא אם לא התקבלה תשובה.
לאחר 15 (או 30) יום, נטל ההוכחה כי היצוא אפשרי מוגבל או כי לא ניתן רישיון יצוא

הוא על ~~ההספות האמורות~~ ^{למדינות} ~~המפורקות~~ ^{שלונו} על אף שהיא כלולה ברשימת

ב. כאשר לטין: לא כללנו אותה ברשימת המדינות המפורקות שלנו על אף שהיא כלולה ברשימת
קוקסם. על פי סעיף 5K לחוק הפיקוח האמריקאי ניתן פטור למדינה המפקחת ^{המפקחת} ~~המפקחת~~ ^{המפקחת} ~~המפקחת~~ ^{המפקחת}
לבני 30 ש קטגוריות של מוצרים (כולל נשק) לטין העסקית. האמריקאים ביקשו שנכלול
בם את טין והנושא נטעא בבדיקה.

4. נשמח לשמוע על התרשמותו של יוג' מהשיחות בארץ.

מנהלת שח' אמנות

- כלכלית ב'

+56+36

1030 - 2]

2/2

MINISTRY OF INDUSTRY & TRADE

P.O.B. 299 Jerusalem 91022

December 12th, 1986

Mr. G. Philip Hughes
Deputy Assistant Secretary
for Politico Military Affairs,
U.S. Department of State
Washington D.C. 20520

Dear Mr. Hughes,

Upon the conclusion of three intensive but fruitful days of discussions between our delegations, I wanted to express my appreciation for the manner in which you managed and guided the negotiations and for the professional approach of your colleagues.

The negotiations enabled both sides to obtain a clear picture of our mutual requirements and limitations.

The progress achieved, clearly demonstrates that we can in fact find a modus vivendi that will satisfy all parties concerned. Certainly, there can be no doubt of the common interest which exists between us regarding the strategic dual use trade controls.

We feel that in this spirit both delegations can look forward with confidence to the next round of talks to be held early in April 1987.

Finally I would like to express my personal appreciation and that of my colleagues to you and your colleagues for your assistance and cooperation and look forward to a long mutually fruitful relationship.

With kind personal regards,

Sincerely yours,

M.A.

M. Avior
Chief Engineer

2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

09...1...97

110 110 110 110 110 110 110 110 110 110

177 177 177 177 177 177 177 177 177 177

13 16 13 16 13 16 13 16 13 16

87 13 16 00

1/9

מל: המשרד, בטחון, ניו יורק
57 294 293

אל: מנכ"ל מדיני, ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהביט לתקשורת, רמ"ח/קט"ח, ניו יורק
ר/אמן, ע/ראש אמן למחקר.

13.1.87

חדון דובר מחמ"ד ליום

JIM ANDERSON (UPI): Can you tell us about the contacts that the government has been having with Israel and what the purpose of all that is?

MS. DAKLEY: In regard to press comments that the US government has informed the Israeli Prime Minister, or discussed with him various aspects of the Iran arms affair, I would simply confirm that we have discussed this issue with the Israelis. Israel does not make decisions for the US government. We make our own decisions and accept responsibility for our own actions.

Q What were your first words? Did you say the Iran or the Iran-Contra affair?

MS. DAKLEY: Well, I said about the Iran arms affair, the Iran-Contra affair. I don't think that anyone as yet has come up with an agreed name for it.

Q All right, then if we--

MS. DAKLEY: The issue--

Q So much was done it's very hard for journalists to capsule it in just a sentence, we have to have a page of background of all the things the government engaged in. But, would you clarify please, which is the point of my question, did the United States discuss with the Israelis the setting up of the Contra fund as well as discuss with the Israelis the Iran arms deal?

MS. DAKLEY: What I'm talking about is the press report, reports that have been running of our discussions that were held over the weekend between the Ambassador and the Israeli Prime Minister in wake of the release from the White House of those documents that were released on Friday.

Q So Mr. Pickering's discussion with Prime Minister Shamir concerns both the Contra fund and the Iranian arms sale? Or what did it--

Handwritten notes at the bottom of the page, including a list of numbers (1, 2, 1, 1, 1, 2, 1, 2, 3) and some illegible text.

1 2 3 4 5
 2:07.9... 7108.2... 97
 ..... 11003 1110
 018107
 ..... 0111 71708
 ..... 7108 '10

110221011 + 72101 1111720

285
 285
 57

2
 9

MS. DAKLEY: No, that's not correct. I'm talking about the discussions that were held between the Ambassador and the Prime Minister in regard to the release of the White House on last Friday of the copy of the President's finding and the supporting memo.

Q Well, those issues are involved in those documents, no?

MS. DAKLEY: No.

Q Just Iran?

MS. DAKLEY: I'm talking about those, the discussion in the context of the release of those two documents.

Q Well, (inaudible) I'm sorry, I'll drop this after the next try--but context is a very, Phyllis, a flabby word. I mean, you know, we know the documents were released, the Israelis know they were released. So I'm sure you didn't have to go to Israel to say we've released the documents Friday, they're aware of that. We're trying to get a better idea of what the United States and the Israelis talked about.

MS. DAKLEY: And I just gave you that.

Q You gave me a better idea. Well, not much better.

Q Can I follow-up on this?

MS. DAKLEY: Yes.

Q Did the initiative or the message come from the White House or from the State Department to the Prime Minister?

MS. DAKLEY: It was a diplomatic exchange, and that's all the farther I'm going to go.

Q (Inaudible) for the White House as well as the State Department?

MS. DAKLEY: It is a US government decision.

Q Was a letter delivered?

MS. DAKLEY: No, there, again, I think there's been a lot of misinformation about it. As you know, our ambassador meets often with the Israeli leadership, and it was in the context of a meeting that he made points to the Israeli Prime Minister.

1 2 3 4 5 6 7 8
 3:07...9...11:08...3...97
 .....11:08 1110
 .....11:08
 .....11:08 1110
 .....11:08

11:08 1110 - 11:08 1110

293
 283 3
 57 9

MR. ANDERSON: Phyllis, to follow-up my basic question, one, in the contacts that the US government has had with Israel, there was no denying of the summary of the situation as set out in that memo which was released by the White House on Friday?

MS. DAKLEY: I'm not going to comment on our diplomatic exchanges. We just don't do that, as you know.

MR. ANDERSON: Well, you just did, of course, in answer to the original question. What you're saying is that you don't answer some of the questions.

MS. DAKLEY: That's right. (Laughter)

MR. ANDERSON: Okay, another question, on a matter of procedure, was there an apology by the US government for not giving Israel prior notice?

MS. DAKLEY: I just have nothing for you on that.

Q Do you have any comment on today Wall Street Journal interview with (inaudible) about the disinformation, the American information applied to Iraq caused thousands of soldiers, Iraqi soldiers, to be dead?

MS. DAKLEY: I have no comment on that specific article. I think you remember what I said yesterday on that question, and I would refer you to remarks that were made at the CIA yesterday about those reports on disinformation.

Q I mean, do you have--Can I follow--

MS. DAKLEY: Yes, let him finish and then I'll come back.

Q Well, do you have any comment on other issues he raised in the interview? He had the, (inaudible) attack against the United States from Iraq. Do you have any comment on that?

MS. DAKLEY: I don't have any comment on that.

MR. SCHWEID: Can I go back to Jim's question--

MS. DAKLEY: All right, yes--

✓

110421011 - 10101 11011.0

1 1 1 1 1
1 1 1 1 1
 0121..9..1100.5...97
 .....131003 1110
010107
 .....0111 1110
 .....1110 1110

293
 285
 57

17N

Q According to the Senate Intelligence report and subsequent press reports, Robert McFarlane told Shultz in the summer of this year that the Saudis had given \$31 million to the Contras for humanitarian assistance. When was this money given, to your knowledge? Through what channels? And who asked them for the money?

MS. DAKLEY: In regard to the whole question of third country solicitation, the Secretary discussed this question in a closed hearing before the Senate Select Committee on Intelligence. This was classified material upon which we cannot comment further. The entire matter is under investigation by the independent counsel and appropriate committees.

Q The Secretary has said publicly that Brunei was the only country. This report contradicts that. Can you explain that?

MS. DAKLEY: I can't explain it. I can't comment on it. As I said, the Secretary addressed this question in closed hearings.

Q You're not denying that the Saudis gave \$31 million, or a sum of money to the Contras.

MS. DAKLEY: I'm not affirming it or denying it. I'm simply not commenting on it. Yes?

Q Can you say whether the Secretary's public statement on that subject is still operative?

MS. DAKLEY: The Secretary's testimony of December 8 when he discussed Brunei, we stand by that.

Q (Off-mike) documents made public---

Q Can you clear up one thing, you used the plural, third countries, right?

MS. DAKLEY: Excuse me, I meant the whole question of third country solicitations. I didn't mean to imply singular or plural.

Q Well, if you stand by the Secretary's statement that there was only one country, then you deny this report.

MS. DAKLEY: I'm simply not commenting on it, and I'm saying that the Secretary discussed a possible discrepancy in closed testimony, and I'm not going to go beyond that. Yes.

110221011 - 74701 2111248

1 2 3 4   5 6 7 8
 3:27...g...11M...6...97
 .....21003 2110
010107
 .....0111 11100
 .....F38 'M...

213   6
 294   9
 57

:78

Q (Inaudible) anything on the Jewish hostages who have been killed?

MS. DAKLEY: Again, we have seen a report, but we have no confirmation that one of the Lebanese Jewish hostages has been killed. If true, we would strongly condemn such an act. We are concerned about the hostages of all nationalities. There is no justification for this taking and killing of hostages. Yes?

Q Phyllis, the documents released Friday by the White House dealt, did they not, with a matter under investigation?

MS. DAKLEY: Yes.

Q But they were released, weren't they, because of the President's policy to, and the Secretary's policy as well, to let the public have the full facts?

MS. DAKLEY: That's my understanding, certainly.

Q Then why when you're asked about Saudi Arabi do you fall back on, well when you're asked about most other things, why does the State Department require you to fall back on the line that the matter is under investigation? How do you distinguish between things you want to tell the public about and things you want to stonewall on?

MS. DAKLEY: It is a long and complicated process. (Laughter)

Q Just try--

MS. DAKLEY: I understand your question, Barry, but I'm simply not going to comment on that.

Q The memo that was issued Friday, can we go back to that?

MS. DAKLEY: Yes.

Q Is Secretary Shultz going to resign, as a result of the memo?

MS. DAKLEY: There were press reports yesterday saying that because of the release of this memo that he was closer to resignation than ever before. In our view, these stories are just simply without foundation. And I might call your attention to a remark that was made by spokesman Chuck Redman, traveling with the party, when he said, "It's just absolute rubbish." Yes?

1 1 1 1
 3:27.9... 1100... 7... 97
 ..... 11003 1110
 110107
 ..... 11011 11100
 ..... 11011 11100

11011 11011 - 11011 11011

170

293
 286
 5x

7
 9

Q A two-part question this time. Both the Washington Times as well as the Boston Jewish Times quote Archbishop Desmond Tutu as saying, "The Jews are the biggest exploiters of Blacks in South Africa. In terms of the New Testament, the Jews must suffer. Therefore, we will put it into practice, if we will be in charge. There will be no sympathy for the Jews, when the Blacks take over." What is the State Department's comment?

MS. DAKLEY: I have nothing for you on that.

Q You're not at all concerned about that, or ---

MS. DAKLEY: I'm just not going to comment.

Q Okay. Second part, does the State Department also have no comment on what the AP reported from Australia in the head of the Veterans Organization, Bruce Ruxton, he described Archbishop Tutu as, in his words, a witchdoctor in archbishop's clothes who suggested that Black servants in South Africa poison white children. Do you have any comment on that, or does is this not important enough?

MS. DAKLEY: No, I have no comment.

Q No comment, okay?

Q On Chad, fighting in Chad?

MS. DAKLEY: You may have seen that the government of Chad reported that its forces clashed with Libyan troops, January 10, near Yebbi-Bou, east of Bardai in the Tibesti Mountain area. The Chadians report having destroyed two Libyan T-55 tanks in the clash, and that Libyan troops fled leaving behind a number of dead and wounded. But I call your attention to the fact that this was a Chadian report.

Q Are you still supplying Chad weith equipment, military equipment and other, and is the airlift still on?

MS. DAKLEY: Deliveries of the equipment being provided under the 506(a) determination made by the President continue. And that's all I can say about that.

Q Since the last two weeks, it's continuing now?

MS. DAKLEY: I'm not sure of the timeframe -- you know, whether it's continuous, whether there was some delivery during the period; but, in general, the deliveries made under those determinations have continued.

110221011 * 74101 0111120

~~1 1 1 1~~   ~~0 0 1 0~~
 0'01.9...11M...8...97
 .....111003 1110
018107
 .....0111 1110
 .....0111 1110

283
 284   8
        9
 57

Q Phyllis, can you give us an update on where Murphy is now, and tell us whether his trip is finished? Can you give us any kind of report on his mission?

MS. OAKLEY: Assistant Secretary Murphy left Riyadh, Saudi Arabia, en route to the next stop on his itinerary. As always, we will not announce that location until after he arrives, which we expect to be late this afternoon.

Q So I can take it that he's not coming back to Washington from Saudi Arabia?

MS. OAKLEY: Not immediately. I think that there will probably be one or two stops.

Q Can we ask once more? Perhaps, again, this may have been covered at the beginning. Did you have any comment at all on the -- or can you give us a current assessment on the Soviet threat to Iran?

MS. OAKLEY: As usual, we don't comment on intelligence matters. I would like to note that Soviet intentions towards Iran will always be a subject of concern to the United States. Iran has a 1500-mile border with the Soviet Union and lies between the Persian Gulf-Indian Ocean area, and the USSR. I have heard reports at the White House today -- and I'd refer you to the transcript of what was said there -- that in -- I think Larry Speakes said that there was no significant change on the Soviet assessment, and that stories that there were changes, or things like that, were misleading.

Q Okay. And also can I ask you whether you have any further description on the (Baylin?) visit today?

MS. OAKLEY: Yes. (Yuessi Baylin), Director-General of the Israeli Foreign Ministry, is in Washington for meetings yesterday and today with Acting Secretary Armacost in his capacity as Undersecretary of State for political affairs. It is another in a series of periodic meetings begun in 1983 between the Undersecretary and the Israeli Director General, although this is the first time since Mr. (Baylin) assumed his position that he has been here for these talks. The two discussed a full range of bilateral, regional and international issues of mutual interest.

OK

1 2 3 4 5 6 7 8
 9 10 11 12 13 14 15 16
 ..... 17 18 19 20
 ..... 21 22 23 24
 ..... 25 26 27 28
 ..... 29 30 31 32

2/3
 2/5
 5x

17

Q Are the discussions ended?

MS. OAKLEY: I think that there -- I'm not quite sure. I think most of the discussions took place yesterday, but it's possible that they have continued today. I just can't give you a definite answer.

Q There's a luncheon.

MS. OAKLEY: Yes, I think there is a luncheon, yes.

JY
 X

סניף סניף

דף... מחור... דפים

סווג בסחוני... רגיל

תאריך וזיה... 14.30 13 ינו' 87

מס' פבר...

אל: המשרד + בטחון + ניו יורק

56 283 292

מצפ"א

דע: משהבי"ט - מנכ"ל, מקטי"ח, רמט"ן - ניו יורק

בית הנבחרים: הועדה לשרוחים מזוינים

א. שתי המפלגות השלימו הכנת רשימות חבריהן החדשים בוועדה הנ"ל. טרם התבצעה החלוקה לוועדות משנה וכמדווח, עדין לא ידוע מי מבין הדמוקרטים יעמוד בראשה.

ב. הדמוקרטים החדשים:

- 1. Barbara Boxer יהודיה, ליברליה מקליפורניה, מקורבת ל"מכונה בקליפורנית" (ווקסמן, ברמן, לוויין) מצביעה נגד סיוע חוץ, מכהנת בקונגרס מ-83.
- 2. George Hochbrueckner, מניו יורק, מייצג אזור ובו תעשיות בטחוניות.
- 3. Joseph Brennan ממין שהיה מושל המדינה ההיא.

ג. אלו הרפובליקאים החדשים:

- 1. Andy Ireland מפלורידה, לשעבר דמוקרט, שנחו ה-11 בקונגרס. מצביע בעד סיוע חוץ.
- 2. James Hansen מיוטה, נבחר לראשונה ב-81, מצביע נגד סיוע חוץ.
- 3. John Roland מ-קונטיקט, צעיר חברי הקונגרס, נחשב מחון.
- 4. Curt Weldon מפנסילבניה, צפוי להיות ידידותי.
- 5. John Kyl מאריזונה, בנו של חבר קונגרס שהיה ידידותי.
- 6. Arthur Ravenel מדרום קרולינה, שהחבטא חיובית כלפי ישראל לפני הבחירות.
- 7. Jack Davis מאילינוי, זכה לתמיכה יהודית רבה במירוצו.

טובה הרצל טובה הינ

NEWS ARTICLES

J G D N
S4 277 286

2/3
ISRAEL IS NOT SCAPEGOAT, U.S. ASSURES SHAMIR; White House
Conveys Message On Iran Arms

Wash. Post, Frankel: U.S. Ambassador Thomas Pickering, by word of mouth told PM Shamir, on behalf of the White House, that the Reagan administration does not hold Israel responsible for the Iran arms affair and also is not trying to cast blame on Israel to escape its own responsibility in the matter. Spokesman Avi Pazner said Shamir was told that America is not "trying to hide behind Israel...". This message follows recent days disclosures that the Israelis were the architects for the arms-for-hostages scheme. (13/1/87) Includes photo of Pickering, photo of PM Shamir & Avi Pazner)

Phil. Inq. U.S. Envoy: Israel Won't Be Scapegoat

Balt. Sun U.S. Seeks To Placate Israelis Over Disclosure Of Their In Iran Arms Sale

TOP ISRAELIS DENY ARMS SALE INITIATIVE AND TIES TO CONTRAS

Wash. Times, Meisels: Both PM Shamir and For. Min. Peres denied last night that Israel instigated the U.S. arms sales to Iran and denied any connection with the contras angle. President Herzog said the Israeli govt. is in "no way involved in the whole business of Nicaragua". (13/1/87)

ISRAEL TOUGH IN S. LEBANON; Defense Chief Cites PLO Shiite Activity As Reason

Chris. Sci. Mon., Curtius: Def. Min. Rabin said that Israel has stepped up its military activities in the "security Zone" in Lebanon as a result of two developments there: the return of PLO strength and a series of attacks by Shiite muslims against the Israeli-backed S. Lebanon Army militia. In the past three months, some 20 SLA soldiers have been killed. But Rabin said that doubt's about the SLA have been exaggerated. (13/1/87)

ISRAELIS HARD ON THEIR POLITICAL SYSTEM; At Seminar To Laud Israeli Democracy, Critics Hold Sway

Chris. Sci. Mon., Curtius: A group of Americans from the D.C.-based National Democratic Institute for International Affairs, led by former Vic. Pres. Walter Mondale gathered two dozen Israeli professionals in Israel recently to discuss how Israel has succeeded in maintaining a democracy in a "crisis". In discussion the Israelis proved to be self-critical and even apologetic in tone. For. Min. Peres, addressing the participants on the conference's opening day said that Israel has not yet benefited from full-fledged democracy as it would like. (13/1/87)

WAITE RETURNS TO BEIRUT

Chic. Trib., (AP): Envoy Terry Waite returned to Beirut Monday to take up his efforts to free hostages in Lebanon. Druse militia picked him up at Beirut International Airport and escorted him to the Riviera Hotel. (13/1/87)

Wash. Post: Anlican Negotiator In Beirut: Waite Seeks Talks

pg. 3 of 3

C2

286

277

54

3
3

NEWS ARTICLES CONT

ISRAEL INSTRUCTORS TRAINING CONTRAS NEWSPAPER REPORTS

Chic. Trib. (wireless) Haaretz reported Mon. that Israeli instructors are training Nicaraguan rebels in Honduras and are possibly being paid by the U.S. govt. (13/1/87)

Chic. Sci. Mag. Israeli Contra Training Reported

CHAD, AIDED BY WEST, MOVES AGAINST LIBYANS

Wash. Post, Randall U.S. and French flights into Chad's capitol these days indicates more fighting is likely to come and gives the impression of western cooperation with President Hissene Habre's goal to end the Libyan occupation of war-ripped Chad. (13/1/87)

Wash. Post: Chad Shows Off Retaken Bases: Surprise Attack Crushed Libyans After 3-Year Occupation

Phil. Inq.: Chad's Army dealt Libya Severe Blow

Chic. Trib.: Chad Morale, Elements Repel Libya

Wash. Times: Libyan Troops Strike Twice In Southern Chad

EDITORIAL ARTICLES

ISRAEL TWISTING IN THE WIND

Balt. Sun, edit.: Contradictions are abound in the Iran affair and differing positions are creating strains in the U.S.-Israeli relationship. The Reagan administration blames Israel for pulling it into the imbroglio while Israel maintains that it was a U.S. initiative and it involved itself only in order to be of service to its closest ally. Both govts. must come to realize that coverup attempts will only worsen matters. The cat is out of the bag and the scandal will not go away. The need now is to protect the special relationship based on interests that coincide. (13/1/87)

ISRAEL ENVY

Wash. Post, Cohen: It can be said that it was 'Israel envy' that helped promote the U.S. into the arms-for-hostages scheme with Iran and to divert profits from these sales to the contras. Israel's reputation is that of a nation of pragmatic heroes. The legendary Mossad, the Enbette venture have contributed to such a caricature. Even Pres. Reagan is lover of those dashing Israelis. But the country does not always live up to its heroic image - Lebanon being a case in point. Yet those in the U.S. govt. are afflicted with this Israel envy and the Iran affair ought to serve as dose of realism. (13/1/87)

7/1/87

X-64

דפוס... מתוך... דפים

סוג בטחוני. סגולה...

דחיסות... מרגל...

תאריך 13.11.2007

מס' מברק...

אל:

המסרד

284

אל :- מצפ"א, ממ"ד

עוזרו של ארמקוסט לענייני מז"ח, סטיינפלד, אמר שהוא יוצא בקרוב עם ארמקוסט, לפקיסטאן לביקור קצר. מטעם יעזוב את ארמקוסט וימשיך לבגדאד ואולי גם לביירות.

כאשר שאלתיו מה עם דמסק? אמר שאכן עוקפים את דמסק אך יש גם שם התפתחויות וכי הסורים מצרים צעדיו של אבו נדאל שם. יש אף ידיעות האומרות שאבו נדאל עבר ללבנון, למחנות הפליטים. לא ידע יותר פרטים.

מ. ח. ב. י.

ס.נ.ס. 2.96... מחון... 3... ד.ס.ס

סווג בסחונני

דחירות

מאריך וז"ח

מס' פבר

283 ²/₃

אל:

לפלסטינאים אחרים להשתתף בתהליך לצידה של ירדן. גם בנושא זה/בתקטיח לעדכננו (שיחת אוסמה אלבאז - ערפאת) בהתאם למידע שיתקבל.

3. בשיחה ארוכה שהתגלגלה בנושא הפורום הבינ"ל הערתי שמוטב היה לו המצרים היו מקדישים זמנם במאמץ למצוא מכנה משותף, לרבות באמצעות מפגש כזה או אחר, בסוגיית הפורום הבינ"ל בין שלושת מרכיביו ישראל, ירדן ומצרים במקום לכלות מרצם על אש"פ, ניתן יהיה לפחות לדעת היכן עומדים הצדדים בנושא תוך הסכמה לחזור לאחר מכן ולטפל בנושא הייצוג הפלסטינאי, אחרת הדריכה במקום עלולה להתארך. הגיב שזוהי אחת ממטרות שליחות מרפי וכפי שמבין יועלה גם בפני ממרה"מ ושה"ח פרס בביקורו, עליו מדובר בקהיר.

4. הועידה האיטלאמית. המצרים בונים הרבה על הועידה והשתתפות מצרים בו בראשות הנשיא מבארכ. למצרים יהווה הדבר תמריץ נוסף חשוב בדרך לנורמליזציה ביחסים עם מדינות ערב גם בהעדר ההליך פורמלי. הועידה תהווה מעין מפגש כללי של מצרים עם כל אותן מדינות שנפגשת עם נציגיהן בנפרד. לשאלתי בדבר הסיכון הנטחוני הכרוך במקום "פרוץ" כמו כוויית השיב שמודעים לכך. המצרים מצפים להסתערות מחץ של הרדיקלים בנושא ק.ד., השלום עם ישראל וכד' ומקווה להעזר בגורמים ידידותיים להדיפתה. מכל מקום הנסיון יהווה אתגר מעניין מעבר להתכנסות התקופתית, המצרים, הדגיש רואים בה בשל השתתפות שליטי ערב (שאישרו בואם) מעין פיסגה ערבית זוטא. היא בהחלט תהווה קנה מידה ליחסי הכוחות בעולם הערבי, ללא ציפיות מוגזמות.

5. סוריה. לא ידוע לו על קשרים כאלה או אחרים בין גורמים סורים ומצרים (מלבד משלחת האופוזיציה) ואישית מטיל ספק בקיומם, ראשית הסורים עצמם מסרבים לכך שנית המצרים לא יקיימו זאת בתנאי השפלה דהיינו למצוא עצמם בזופים בידי דמשק. לשאלתי בדבר המתרחש בדמשק והחולשה הבסיסית הסורית, השיב שמעבר לשמועות / ידיעות בסוגיות בריאות אסד, ההתרוצצות בצמרת, המצב הכלכלי וכד' יש הגזמה בחאור החולשה הסורית ובעיקר בנסיון להוציא ממנה מסקנות אופרטיביות. הדבר המרכזי לדעתו כגורם מפתח להבנת ההתנהגות הסורית נעוץ במתרחש בלבנון, לסורים אין פתרון וכמובן שליטה על ההליך שלמעשה נחזה בשל התערעורת מערכת הכוחות המסורתית כתוצאה מעלייה כוחם של השיעים והם ריאליסטיים מספיק ע"מ לנסות, למשל ע"י שימוש בכח לנסות ולהטיח ראשם בקיר. הם פשוט מנסים להסתגל למצב שבסיסית הוא רע עבורם ולראות בזמן נתון כיצד ניתן להפוך חולשה, זמנית לדעתו, ליתרון סורי. יתכן שיכשלו כשם שאפשר ויצליחו לרתום זאת לאינטרסיהם. מכל מקום הסורים טרם אמרו מילתם שם.

6. מצרים שבעת רצון מההתפתחויות בצ'אד. המאבק שם הפך ממלחמת אזרחים למלחמת לוב בצ'אד וזה כשלעצמו טוב. העיקר, וכך המצרים מדגישים בעיני האמריקאים שלא להרפות מעל קדאפי. גם בדרום - סודאן ההתפתחות אינה בהכרח שלילית. צדיק אלמהדי יבוא לביקור בקהיר בעוד

ס ו ס ס נ ר י
 96...3...מחור...3...דפים
 סוג בסחונני
 דחיות
 תאריך וז"ח
 סעיף סעיף

אל:

283 $\frac{3}{3}$

כשבועיים - הטיל האשם בדחיית בואו בסודאנים ולא במצרים - ומאידך, שה"ח האתיופית שוהה עתה בקהיר. נראה שהמצרים נפתחו קצת בסוגיית סודאן ומגלים יתר פעילות במשולש. 7. עיראק - איראן. חזר על כך שח'מייני סובל ממחלת הסרטן ולמעשה/מקעט שלא מתפקד גם באותם הנושאים הספורים שעדיין טיפל בהם. נסיונו לשאוב מידע מהעיראקים כאן על המתרחש בחזית עלה בתוהו שכן הסתבר שהם חסרי מידע. להערכתו האיראנים מתאמצים לחזור על נוסחת פאו. דהיינו להשתלט על שטח קרקעי מצומצם כראש גשר לזחילה נוספת. אינו רואה את המצב כקריטי, לגבי עיראק גם אם חו"ס, כדבריו, האיראנים יגיעו לבצרה. התווכחנו בנדון.

אלי אבידן

6/6

ש"ס 281 - 111
דפוס.....מחזור.....דפים
סודי
סווג בסחובי
סידדי
דחיסות
מארץ וזיטה..0900.13.11 87
שם כתיב מכתב

מל:

275

המשרד

לנמענים בלבד

יוסי בן-אהרן - מנהל לשכת רה"מ. אבי פזנר - לשכת רה"מ.

פנה אלי ארנו דה-בוורסגרב והציע לואיין אח רה"מ ראיון מקיף
עבור ה- Washington Times לפני הביקור.
הוא מוכן לצאת לארץ תוך הודעה מוקדמת קצרה.
ממליץ מאד לקבל את ההצעה.
אנא +

[Handwritten signature]
מ. רוזן

~ סגן ~
~ דה ~
3

2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2
 2 2 2 2 2 2 2 2

$\frac{2}{8}$ 52 / 250 / 265

negotiated settlement. Once again, we call on the Iranian leadership to join in efforts to find a peaceful settlement to this conflict.

MR. SCHWEID: Phyllis, how much suffering, how much destruction? There are wildly conflicting reports, which is always the case, of thousands of forces on both sides being killed. Do you have -- does the US government have any notion of the toll of this latest volley?

MS. DAKLEY: We don't have any way of confirming that. And I note, as you do, the conflicting reports of that story. Yes?

Q Phyllis, can we go back to the question of the disinformation? Over at the White House, they said that the State Department was responsible for an investigation into the disinformation campaign. Is that accurate?

MS. DAKLEY: I'm not sure it is. I'm don't know which disinformation campaign. (Laughs.)

Q The one providing Iran and Iraq with varying degrees of misinformation or disinformation.

MS. DAKLEY: Again, that's an intelligence question. I'm just not going to comment. I realize that the White House may have said that, but I'm not aware of it. And I just have no way of commenting on it.

Q Is the White House presuming that the State Department has knowledge it doesn't have?

MS. DAKLEY: I can't even comment on that, because I haven't seen the comment. Yes?

Q Phyllis, intelligence notwithstanding, has the State Department prepared any kind of response to queries by at least Iraq in that case, since there are relations, diplomatic relations between the US and Iraq, on what the (inaudible) explain this report.

MS. DAKLEY: I'm just not going to go any further on that, on any diplomatic exchanges. Yes.

J

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3
 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4
 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5
 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7
 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
 9 9 9 9 9 9 9 9 9 9
 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

$\frac{3}{8}$ 52 / 250 / 265

Q If my memory is faulty, please correct me, but I think from this podium just a few weeks ago, the State Department a briefer spoke of the United States giving Iraq information about Iran. And, now you're being asked the same question. So, maybe I can break it down. Can you tell us if the information that was alluded to here a couple of weeks ago was accurate information, or did you give Iraq disinformation? Or, can I depend on your answer as being not disinformation?

MS. DAKLEY: This obviously is getting into very complicated issues, and I realize and remember that there was a more fullsome (?) statement about that question on the possibility that something might have been passed to Iraq, but today I'm just not prepared to go any further with it.

Q Let me try one other thing, just for the sake of balance. It is on the record that the State Department has publicly said it provided useful military information to Iraq. I'm asking if the State Department can say whether it provided any information to Iran I suppose out of a sense of neutrality, helping both sides clobber each other.

MS. DAKLEY: I've seen those allegations in the press, but I just have nothing on that.

Q Do you have any --

MS. DAKLEY: Excuse me. Is this the same topic?

Q Yes. Do you have anything on the reportedly nearing death of Ayatollah Khomeini, according to the Washington Times story this morning?

MS. DAKLEY: No, I don't have anything on that.

Q Really, if you will not answer such report by New York Times and others, I mean, you just said you have no comment. What about your credibility, since after the Iran scandal? I mean, you are not worried about your credibility with the Iraqi in the Gulf?

MS. DAKLEY: I'm just not going to get into those questions and the assumptions behind them. Yes.

+

~~1 2 3 4~~   ~~5 6 7 8~~
 2:07... 8... 1108... 4... 97
 ..... 131002 2110
 1108
 1108
 1108

110821011 * 110821011

4 52/250/265

Q Phyllis, do you have anything on Terry Waite's trip to Beirut, and whether you hold out any hope this time around?

MS. OAKLEY: In regard to Terry Waite's recent -- or the report that he has left for Lebanon -- we welcome the efforts of any responsible party to help secure the release of American and all other hostages in Lebanon. As you know, Mr. Waite is a private citizen who represents the Archbishop of Canterbury. We appreciate Mr. Waite's independent efforts.

Q While we're talking about traveling, is it true that Mr. Murphy is going on to Saudi Arabia, and if he is, why did it become necessary to expand his itinerary, or did you simply withhold the Saudi stop until he got to the Middle East, for reasons that are probably beyond me?

MS. OAKLEY: I can confirm that Assistant Secretary Murphy arrived in Riyadh (?), Saudi Arabia from Cairo. He had arrived in Cairo Saturday from Amman, Jordan. I think when we announced his trip we had said that it was always possible that something might be added on, as it often is in the course of his normal consultations. And I think you have to look at the stop in Saudi Arabia in that context.

MR. SCHWEID: Can we not look at it, then, as suggesting he has made some interesting headway that he'd like to discuss with the royal authorities?

MS. OAKLEY: I just can't comment on that.

MR. SCHWEID: And will he make any other stops? Will he get involved, do you think, in going back and forth between countries?

MS. OAKLEY: I just have nothing on that. And I think it would be fruitless to speculate at this point.

Q Is it a coincidence he's there on the eve of the Islamic conference?

MS. OAKLEY: I just have nothing on that.

Q Do you have any comment on a report that he is possibly working to create an atmosphere for a conference between Mr. Sattar, Mr. Mubarak and King Hussein?

MS. OAKLEY: No, and I think it would be unrealistic to think that we would comment in that way on our diplomatic exchanges.

~~1 1 1 8~~   ~~8 8 1 8~~
~~2 0 7 . . 8 . . 1 1 A B . . 3 . . 9 7~~
 . . . . . 1 3 1 0 0 2 1 1 1 0
 . . . . . A 1 8 ' 8 7
 . . . . . 0 ' 7 7 1 ' 9 8 8
 . . . . . 7 3 8 ' 9 8 ' 8 7

5/8 52 / 250 / 265

Q Can we go back to Lebanon?

MS. OAKLEY: Yes, why don't you do, and then I'll come back. Yes?

Q Do you have any comment on the repeated bombardment of the Israelis of refugee camps and other areas in southern Lebanon and the destruction of property and killing of people there?

MS. OAKLEY: We don't have a comment on that today. Yes? Barry, did you -- you were next.

MR. SCHWEID: No, no go ahead.

MS. OAKLEY: Oh, excuse me.

Q Will Mr. Murphy be stopping in Morocco on his way back to the States?

MS. OAKLEY: Again, we never comment on his itinerary; when we said in the beginning that he was visiting three countries, possibly in add-ons, but I have not heard any reference to that.

Q Any comment on King Hassan's anger or dismay at not getting enough in return for playing host to Peres?

MS. OAKLEY: Let me speak first of all about what our assistance levels for Morocco are. The 1987 assistance already allocated to Morocco totals about \$105 million. Morocco is also one of the few countries included in the administration's request for supplemental assistance for fiscal year '87. If approved, this would raise the total level of assistance to over \$125 million. As you know, the US government has praised King Hassan's courageous meetings with Israeli Prime Minister Peres. We have expressed our satisfaction with the abrogation of the treaty of Uja (?), which had been an irritant in US-Moroccan relations. Again, I think you can describe our relations with Morocco as close, and we look forward to being in touch with them.

Q Why would the King feel that this is less than adequate?

MS. OAKLEY: You'd have to ask the King. I just have no comment on that.

Q Apparently the King is expecting a bigger reward from the United States. And in fiscal year '88, you allocate only \$131 million only. So he asked for double of that amount apparently.

..... 1110 21003
..... 010101
..... 010101
..... 010101

$\frac{6}{8}$ 52/250/265

MS. DAKLEY: I think the problems of all of our budget allocations have adequately -- been more than adequately explained by Secretary Shultz. Certainly the Moroccan government acts in its own interest. It would be presumptuous to propose that any of the King's decisions were based on some sort of system of expecting rewards. Yes?

Q Do you have any comment on the story that's in the Israeli press today that --

Q (Inaudible.)

MS. DAKLEY: Excuse me, let me finish with him, and then I'll get back to you. Or do you want -- all right, go ahead.

Q Is the US continuing its dialogue or its contacts with the (inaudible)?

MS. DAKLEY: With the what?

Q (Inaudible), the Saharan --

Q Polysariat (?), right. I just have no comment on the polysario (?) relations.

Q Can you take the question, please?

MS. DAKLEY: Well, I'll have to look at that. Yes?

Q Any comment on the report in the Israeli press that Israeli instructors are training Contra soldiers in Honduras with American approval and with American funds?

MS. DAKLEY: No comment on that whatsoever. Yes?

Q Have we received any response from President Mubarak on whether Egypt is going to take up FMS debt restructuring?

MS. DAKLEY: As I have commented from the podium, the United States has made a proposal to Egypt for restructuring FMS debt. In this connection, a delegation from Washington met on January 10th with an Egyptian delegation led by Prime Minister Sedki (?). The two sides discussed this important issue, and the issues involved at length. And these discussions will continue.

3 3 2 8 8 8 1 8
2 9 7 . . 8 . . 7 1 0 8 . . 7 . . 9 7
..... 3 1 0 0 2 1 1 1 0
..... 0 1 0 1 0 7
..... 0 1 1 1 1 1 0 8
..... 0 1 3 8 1 0 0 0 0 0 0

$\frac{7}{8}$ 52 / 250 / 265

MR. SCHWEID: Have you made a decision on any of the 35 or 37 other countries yet?

MS. DAKLEY: No. And as I've explained, those are done on a case by case basis.

MR. SCHWEID: Well, I wondered if a case had come to court.

Q That was done in Cairo? Is that correct?

MS. DAKLEY: Yes.

Q Thank you.

Q Last week, when you -- your statement on the Department's attempts to track the \$10 million contribution from the unnamed country to Switzerland, I believe you left us at least with the impression that that matter had now been turned over to the special prosecutor in the Justice Department, and the Department's efforts to track that were over. Larry Speakes today at the White House briefing said that it was his understanding that the Department still had an ongoing investigation going at this time, trying to track that money. What's correct here? Is the Department still involved in trying to track that money?

MS. DAKLEY: Well, I think that certainly the statement that I read about that was done in the purpose of bringing you up-to-date until the issue was turned over to the independent counsel. And I think that certainly our cooperation continues. I just can't (inaudible) the independent counsel about that. As we said then, and on all those issues, I just can't comment on whether that classifies as an investigation or not. And I'm just not going to go any further than that.

Q Was Larry Speakes wrong in what he said this morning?

MS. DAKLEY: No. (Laughs.) Dr. Speakes is never wrong. But on that question, I haven't seen exactly what he said, in what context, and I just have no comment on it. Yes?

Q Why the United States State Department wouldn't comment on the aerial bombardment by Israel of Lebanon, of certain areas of Lebanon? If you condemn violence --

1111 1111
 1111 1111
 1111 1111
 1111 1111
 1111 1111
 1111 1111
 1111 1111
 1111 1111

8 8 8 8
 52 / 250 / 265
 (265)

MS. DAKLEY: I just have nothing for you on that.

Q Can you come with a statement about this repeated aerial bombardment by the Israelis in Lebanon?

MS. DAKLEY: I'm just not going to pursue that further. Yes.

Q Just one quick one. Any comment on the Academy of Sciences report on export controls?

MS. DAKLEY: Yes.

In regard to the report of the National Academy of Sciences on national security export controls, the Department gave its full support to the NAS study panel by providing expert briefings to the panel, and by facilitating panel members' fact-finding missions to Europe and the Far East. The Department also provided funding for the study along with five other government agencies, including Defense and Commerce. Since the report has not been formally released, it is premature to comment in detail at this time. The Department will take the recommendations and findings of the report fully into account in its policy making process.

Q I have to maintain my reputation. Do you have one on my question last week about limits on lamb imports?

MS. DAKLEY: Let me talk to you about that afterwards.

Q Okay.

MS. DAKLEY: Yes.

Q How much did the Department of State contribute to that report?

MS. DAKLEY: I don't have the figures on that.

Q Could you look into that?

MS. DAKLEY: Yeah. I'll see if I can. I am not sure. Yeah.

-1/14

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 2 3 3 2
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

מידי/שמור

נר 6 פר ווש

אל: מצפאי

דע: מנכלי ממנכלי, הסברה/ עתונות ווש

מאת: קונסול הסברה, לאי

הנדונ: אי"נ - קונטראס

א. ישראל שוב עלתה לכותרות (אחרי תקופה של שקט יחסי) בעקבות
ההדלפות מדוחי ועדת הסינאט למודיעין.

ב. עתונות ליגה בי לא עסקה בנושא. בעוד התקשורת המרכזית, שתובה
ואלקטרונית, טפלה בו באינטנסיביות.

ג. ב-טיימס בלט הנושא במיוחד. ריצ'רד שטראוס מושינגטון כותב אתמול:
על יי קמחי: החוליה החסרה בין אי"נ והקונטראסי. זהו נסיון להשוות
אתקמחי לנורתי, וכאדם שהגה ודחף את רעיון מימון הקונטראס. באותו
יום גם שתי כתבות בעמוד אי האוסרות דברים במפורש כבר בכותרת:
בשתיהן ציטטות מדווח הועדה, שישראל מכרה נשק סובייטי לקונטראס,
ונטענ שהרעיון המקורי (של העברת רווחי עיסקת איראן לקונטראס)
הוא של פרס, והוצא לפועל עיי ניר.

ד. ברדיו ובטלביזיה היה כיסוי לנושא, לרבות דיווחים על ישיבת הממשלה
ביום אי ודברי פרס, בתשובה לעתונאי, שייאינו במצב רוח של התנצלות
בענין זה. הובלטו דברי שר התקשורת הדורש לחקור הנושא לעומקו.
דברים אלה גם ב-טיימס היום בעמוד אי.

ה. כזכור. התרענו בזמנו שינואר עלול להיות 10/22

י. קריטי מבחינת הגילויים

על חלקנו בפרשה, ונראה שהדברים אכן מתפתחים בכיוון זה. יתר על כן,
אנו נקשרים יותר ויותר בנושא הקונטראס, שהוא טעון חומר נפץ פוליטי
כאן הרבה יותר מייבקטר האיראני.

אלגר.

23

סססס

ג

איי"ד - המורשה ברמג.

ברמג ועוזרתו ביקרו במשי"ב. קיימנו שיחה ארוכה וממצה. נכחו מנהל משי"ב, הנכנס, מנהל משי"ב היוצא ויצחק אבט. סקרתי התקדמות לפי הקוים והדוגמאות בנייר שהגשח לו תוכ דוגמה שבכל המקרים יש השתתפות שלנו בעלות (20 עד 35 אחוזים). סקרתי קורות פרוייקט הדסה בזאיר והשתתפותנו הכספית בפרוייקט. בכך אנו נותנים בידי מקפוטונ תשובה, אם עודנה נחוצה, לתוגדות ה- ~~מאמץ התגברות~~

LAND GRANT UNIVERSITIES

מאמץ תיארחי תוצאות ביקור מקפוטונ, משלוח נציגי האגפים ובמיוחד המלצתם למשי"ב בהורכה, וביקור ארבעת הנציגים. ביקורים אלה ביחד עם הנסיון החיובי המצטבר אצל נציגויות איי"ד משטח יצרו אמונ בייעילות ונחיות העבודה אתנו.

עם זאת אנו עדיין צריכים להתאים עצמנו לפעולות המועדפות על ידי איי"ד ואין בכך מענה לפניות ספציפיות שאנו מקבלים מהמדינות המתפתחות. אנו מחססים לדוג עם המתפתחות על אפשרויות כיוע בתעדור בשחונ שהצעותינו תתאמנה לעדיפויות איי"ד. (הבאנו דוגמת סרילנקה). בעיה זו תבוא על פתרונה אם נגיע בהמשך יחסי שיתוף הפעולה לחקציב כקוע שבמסגרתו נוכל בשיחות שנתיות סיסכים על פעולות שתוצענה על ידנו. הבענו דעתנו שעם הצטרות הנסיון והאמונ כנייל יש מקום להעלות הצעה כזו. בסופו של דבר עשויים איי"ד למצוא הסדר כזה כנות ומתקבל על הדעת גם מבחינתם. היחרונ להם הוא בפישוט תהליכים כאשר עדיין שומרים על שליטה בתכנים כיוון שמקובל עלינו שתכנית העבודה צריכה לקבל אישורם בשיחות השנתיות.

ברמג ציין שקביעת תקציב כזה אמנם יהווה תקרה לכל שנה, אך אינו צריך למנוע התקשרויות נוספות, למשל ישירות בין משי"ב ונציגויות איי"ד. הבאנו דוגמה מההסכם שלנו עם הולנד בו נקבעת תקרת תקציב שנתו ונקבעת חכנית עבודה בפרטטרים מוסכמים, ציינו שלמטעה אחד מחסמינו עם איי"ד, על פיליונ דולר להורכה באפריקה, כבר מתקרב למאפיינים של ההסכם שלנו עם הולנד ומהווה תקדים שניתן להרחיבו.

ברמג שאל מתי לדעתנו כדאי מבחינה טקטית להעלות ההצעה בפני מקפוטונ. הבעתי דעתי שבחדשים הקרובים, למשל ביוני, כאשר מקפוטונ מתחיל להזדקק לרצונו הטוב של ברמג.

ברמג ביקש לקבל נייר קצר (TALKING PAPER) ~~מאמץ התגברות~~ לפיתוח הרעיונ החדש. נמציא לו הנייר באמצעות בקרוב, נושאים נוספים שעלו:

א. קורטים למנהיגים שחורים מדראיי"ב. ברמג אמור להפגש למחרת עם מנהל הסכונ האפרו אסיאני יהודה פז ושמשונ צלניקר. אמר לנו עליוע על מקפוטונ וזה הבטיח לו להעביר תוכ כמה שבועות מאה אלף דולר לידי הקבוצה בקליפורניה המסייעת למכונ במימון ופעולה. ברמג אינו רואה בזה סופ פסוק. לדעתו יאשר מקפוטונ נכומים נוספים לאותה מטרה עוד השנה. הבענו דעתנו שבבואו לסכם בפני ברמג הפעולות אתנו במשך השנה מקפוטונ יכלול סכומים אלה כשירות שאינם עוברים דרכנו. אך לא נתווכח על כך כמו שהתווכחנו על ענינ הכללת אורט אשתקד כי אנו מאד מעונינים בסיוע לנושא זה.

ב. מחטרים טרילטרליים ישראל-מצרים-ארהיב. (נתייחס לנושא בעברק מתואם נפרד של מחלקת מצרים ומשי"ב). נציין רק שברמג אינו מתענינ בכך אולם משעלה הנושא באקראי הבענו דעתנו שיוזמת המורשה וקסמן להוציא הענינ מטיפול משלתי לטיפול ועדת ציבורית אינו נראה לנו. לדעתנו דווקא שייפי מצרי-ישראלי במישור משלתי רצוי יותר מקטרים במישור אסדמי-מוסדי לא משלתי. ברמג אמר שידבר על כך עם וקסמן.

ג. ברמג סיפר שפנה אליו קנ ואמאכ בשם ביל שוורצ מקרנ אינשטיינ בשיקגו בדבר סיוע מאייד לפרוייקט שלהם במצרים. וטברנו לברמג הרקע הידוע לנו בדרכ שפינן יחסנו החיובי לקרנ. סזכנתכ ולידיעתכ בלכד לקרנ אינשטיינ המסייעת לנו בתרומה כספית לפרוייקט שלנו גם פרוייקט עצמאי שלהם שם שהכניסם דוחייבויות מעבר ליכלתם מחמת קטיים כספיים לאחרונה. מעניינו טמעמדם הכספי יתחזק כיונ שיש השש שלא יעמדו בהתחייבותם כפרוייקט שלנו.

מנהל משי"ב.

ס י ק ס ס נ ר ר

אל: המשרד

97...ממון...דפים
סוג בסחונני סודי ביותר
מיידי
דחיות...
תאריך וז"ח 1010 12 ינו 87

246

ססי מבר

אל :- מנהל המרכז

משיחת עדכון עם דיק קלארק

איראן. מדויח רפואי שהתקבל על מצבו הבריאותי של ח'ומייני מסתבר שהסרטן ממנו סובל בשלפוחית השתן התפשט לעבר הכליות.

ברה"מ. החדשנות בגישתו של גורבצ'וב מכוונת גם *TO DRAW THE LINE* ע"מ לבדוק את מערכת הבוחות הפנימית בהנהגה דהיינו מי לצדנו ומי לצרינו.

מצרים. המצרים זועמים על ההצעה האמריקאית להפחתת שעורי הריבית על החוב הצבאי, ובעיקר לנוכח התשלומים הגבוהים שידרשו ממנו בעשור השני של המאה ה-21 (1) ומכאן שימנעו מאימוץ התכנית וינסו להשיג ויתורים נוספים. כגודל הצפיה להסדר כך גודל האכזבה אצלם.

קיוו שבזכות ישראל יזכו להטבות ומתברר שהחליפה אמנם נתפרה אך לא ע"פ מידותיהם. עם זאת האמריקאים מניחים שהמצרים בסופו של דבר, יתרוצו אך הדרך לכך תהיה ארוכה ומייגעת.

הפיסגה האיטלאמית בכונית. יש סיכויים טובים שתצא לפועל אם כי האיראנים ופחות הסורים דוחפים להעבירה למקום אחר או לפחות לדחותה. עיתוי המתקפה האיראנית "כרבלא 5" נעוץ גם (אך לא רק) בהתקרב מועד הכינוס. האמריקאים מייעצים למצרים לשקול השחתפות מובארכ שכן ודיעות בדבר התנקשות בו ממשיכות לזרום.

דרא"פ דויח *INR* על מכירות נשק למשטר ביוהנסבורג ממדינות שמקבלות סיוע אמריקאי יושלם בעוד שבועיים וימסר לידי קלארק וממנו למזכיר. בקשנו לקבל עותק במועד זה, אמנם לא הבטיח בפה מלא הבינותי שיעשה כן. הביע חשש שבשל ההדלפות הוא יופיע בתקשורת כבר למחרת השלמתו.

צי"אד. המדיניות האמריקאית היא לעודד את הגורמים להמשיך בלחץ צבאי על הכוחות הלובים לאחר מפלתם בפאדה. האמריקאים אמנם לא יתערבו ישירות אך מוכנים לספק כל הנדרש מהם, בעיקר בתחום המודיעין לרבות כך הדגיש מטוסי "איווקס". משיחות עם הצרפתים עולה שבממשלת צרפת קיימת מחלוקת בין שיראק המתנגד למעורבות צרפתית מעבר לקו הרוחב 16 לבין מיטראן המגלה נכונות לכך. (זה בהתאם למסורת שאם הראשון אומר שחור השני טוען ללבן).

אלי אבידן
ל.א.

מיווני לגו איתי ליונין אוני

ס נ ד נ

ד...1...מתוך...דפים

סוג בסחוני, סודי ביותר

דחיות...רגיל

תאריך וז"ח, 1035, 12 ינו 87

מס' מברק

אל:

המטרה

245

אל :- ממ"ד, ערב 3, קייטוב

עיראק - איראן

לשלכם 1002

המעניינתי אצל דיק קלארק בעניין הפער שהזכרתם בדבר המידע המודיעיני שבידי עיראק בהחשב בכך שארה"ב מעמידה אותן לראשותה. קלארק אמנם הרגיש שלא בנוח לגבי עצם אישור המידע שארה"ב אכן מעבירה לעיראק לגבי איראן אך לבסוף התרצה והסביר שהפער נעוץ כתוצאה משני גורמים. (א) שארה"ב אינה מכסה מבחינת תצ"א מודיעיני את כל איראן אלא כיסוי שטח בלבד שמספק את מטרותיה, בעיקר באיזורים מסויימים כגון אלו הסמוכים לחוף. לעיראקים לעומת זאת רוצים לקבל צלום מפורט על שטח קרקעי נמוך (התרשמתו שבמידע המועבר לעיראק הוא סלקטיבי). (ב) לעיראקים יש קשיים בהפעלת מטוסי המיג 25 בטיסות הצפית וצלום.

אלי אבידן

Me

לקווני בני אמני אבידן אונג

ס נ ר ד

דפוס.....מחוק.....דפיס

סווג בסחוני. שמור.....

דחיסות.....רגיל.....

תאריך וזיחה. 12.09.80. ינואר

מס' פנק.....

ת

אל: המשדד

21

244

מצפ"א

דע:אברהם אלון,חחי לקטרים ביניל של ההסתדרות, חל אביב
ה- AFL-CIO והבחירות לנשיאות

מתוך שיחה עם מורטון באר, נשיא איגוד עובדי התקשורת: החקיימו כבר דיונים פנימיים
על מעורבות הפדרציה בבחירות המוקדמות לנשיאות והמגמה היא לחזור על אותו תהליך שהיה
ב-84; כל איגוד יתבקש לערוך סקרים זמסאלים בין חבריו, לפני גיבוש עמדה סופית. בסופו של
דבר תתכנס מועצת הפדרציה והיא תוכל לקבל החלטה רק ברוב של שני שלישי. אם לא תתקבל
החלטה ברוב כזה כל איגוד חופשי לתמוך במועמד כלבבו. קיימת אפשרות שהפעם לגבי המוקדמות
תתקבל החלטה כפולה גם לגבי הדמוקרטים וגם לגבי הרפובליקנים, שכן כ-30 אחוז מחברי האיגודים
רשומים כרפובליקנים.
להערכת באר, רק מריו קומו מסוגל לגייס רוב של שני שלישי בפדרציה. אם קומו לא יציג את
מועמדותו אין להארט סיכוי כזה, ויש סיכוי קלוש להשיג רוב שכזה רק לציר בית הנבחרים
גפהארט או למושל דיוקאקיס.
לגבי קומו יש סימנים סותרים אם יציג מועמדו, אך ככל הנראה יצטרך להחליט חוך חודש.

דני בלון

ס ל ס ס ב ר י

ד... מתוך... דפים

סוג בסחונ'י... שמנר...

דחיות... מקידי...

תאריך וז"ח 1100-12-1987

מס' מברק...

אל:

241

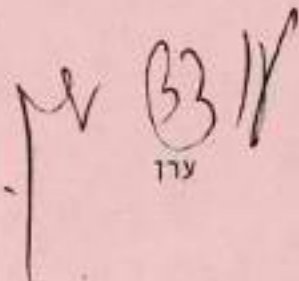
המשרד

אל: שמנכ"ל למינהל

דע: מנכ"ל אוצר

הציר הכלכלי (למברק ג. נתן 234)

עיינתי במברקו של קודמי 721 מיום 27 למרץ 1986 ושם נאמר "... אמרנו כי יש חשיבות לעניין הסטטוס והיכלת לתפקד ברחבי ארה"ב". כמו כן כתב מנכ"ל האוצר לתת המזכיר ווליס ב- 6.2.86 תוך בקשה למנע את הפיחות במעמד הציר הכלכלי. לא מצאתי התיחסות להבטחה מצידנו לגבי כישוריו הספציפיים של האיש אם כי אפשר להטיק מדרישתנו שאכן אלו יהיו כישוריו. נראה שיש כאן נסיון מצד המטפלים בנושא במחמ"ד להשיג את מה שלא הצליחו לפני שנה. נחזור כמובן לתביעתנו להעניק לו מעמד ציר. מציע שמנכ"ל האוצר יעלה זאת בהזדמנות נאותה בעת ביקורו הקרוב כאן.

 ערו

97... 2... דפיס
סווג בסחונני סווגי ביותר
דחיות... 1977
תאריך זי"ח 12 0900 12 נואר 87
מס' מברק

אל: מנכ"ל מדיני, מנכ"ל, יוצץ מדיני לשה"ח, מנהל מצפ"א

איראן

א. לעניין ההדלפה מתוך דו"ח הסנט

הגילויים האחרונים מתוך טיוטת המסמך המסכם של ועדת הסנט לחקירת הפרשה (בראשות הסנטורים בורן וכהן) מעוררת כאן כמוכן הדים וכותרות בעמודים הראשונים של העתונות. השפעתם המידית רוככה במידה מסוימת מתוך כך שהם פורסמו בסוף השבוע וכאשר עשרות מיליוני אמריקאים היו נגועים בקדחת משחקי חצי הגמר של הפוטבול האמריקאי. אם רוצים לאמץ את הגישה המקיבלית ניתן לומר שאלו שהדליפו לכתב "קול ישראל" את הדו"ח עשו זאת מתוך מטרה לנער מעל הממשל את ההאשמות המוטחות בו על עקיפת חוקים והוראות, על חובבנות ועל נשיא שבמקרה הטוב לא ידע מה עוזריו הקרובים עושים. רבים כאן חוזרים ואומרים לנו שזו כוונת חלק מהסובבים את הנשיא - להעביר את נטל האחריות אלינו מתוך כוונה להסיט הבקורת מהנשיא. גם אם חוגים אלו אינם מקור ההדלפה לשיפר (במכוון לא ניסיתי לדלות ממנו מיהו המקור) נראה כי צריך לקבל הנחה זו שבממשל ישנם המוכנים להקריב את שמה הטוב של ישראל על מזבח הצלה חלקית לפחות של סם הנשיא. גרייה פחות מקיבלית של ההדלפה היא שכתב "קול ישראל" שמע על קיומו של הדו"ח בידי רשת ה" N.B.C " פנה אליה וקיבל רשות לעיין בה. אני מדגיש שגם במקרה כזה עלינו לצאת מנקודת הנחה שמספר אנשים סביב לנשיא לא יראו כעין בלתי יפה את הסטת תשומת הלב מהנשיא "למעלליה" של ישראל. זו כמוכן הנחה חמורה ביותר ומשמעותית לגבי יחסי שתי המדינות בשנתיים הקרובות. בין אם הנחה זו נכונה או לא עלינו להמשיך ולנקוט בקו שנקטנו בו עד עכשיו ולהמנע מלהגרר לעמות מילולי על רקע דוח זה או אחר.

ב. העברת הכספים לקונטראט.

לגלוי אחד אנחנו חייבים לתת תשובה ברורה וחד משמעית להיותנו הוגי הרעיון של העברת הכספים לקונטרס. אני מניח שברור לכולנו שעד כה ובטוח המידי זה הגלוי המזיק ביותר מבחינתנו. סנטור בורן שהופיע אתמול בתכנית " Meet the Press " ונטאל על כך ענה בצורה הוגנת ביותר באמרו שאי אפשר לקבוע זאת על סמך אמירות סתמיות. ושוב, אם אין כל מניעה אחרת, אני מציע לחזור בעקשנות על ההכשחות שכן הן מטילות ספק רב בגלוי שמקורו, בשלב זה, הוא קולונל נורח'שלאמינותו אין כאן הערכה רבה בנושא זה.

~~אליז ביי 1977 12 12~~ אלכ'ס

ס ז ק ס ס נ ר ר

ד...2...מתוך...דמי

סווג בסחונ'י

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

המלצותיו של יוסי גל (טלנו 238) בהחלט מקובלות עלי.

ג. ישראל בסבך המאבק הפוליטי הפנימי

הנושא האיראני הפך להיות כלי ראשי בידי הדימוקרטים במאמץ הניגוח בממשל הרפובליקאי. מכאן רצונם לתשור זמן ככל שניתן במגמה לגרם ליתר מבוכה בממשל ולהציגו ככלי ריק. לכך יתרון וחסרון מבחינתנו. סיפול ממושך בפרשה רק מגביר את השחיקה במעמדה של ישראל ואין זה משנה לצורך זה אם לגילויים על המעורבות הישראלית אין בשלב זה השפעה מידית מעשית. מאידך מעוניינים הדימוקרטים למקד את השומת הלב בממשל ובדרך סיפולו ומשום כך ינסו למנוע מהממשל להסיטה לעבר מטרות אחרות כמו ישראל. על רקע זה יש לראות את הופעה סנטור בורן אתמול ואמירתו שאיש לא כפה על הממשל דבר.

ד. לסיכום - אנחנו מהלכים על חבל דק בנושא האיראני בכל הקשור ליחסינו עם הממשל. אני מציע שלא לסטות מקווי ההסברה שנקטנו בהם עד כה, הנזק העיקרי לישראל לא יבוא לדעתי מעניין היוזמה למכירת נשק לאיראן או ההפצרות בממשל להמשיך בקטר עם איראן גם אחרי האכזבות מאי שחרור החטופים. הנזק העיקרי הוא מההאשמות שמכרנו נשק לקונטראס ושישראל היא הוגה הרעיון לגבות מחיר מופקע מהאיראנים על מנת להעביר כספים לקונטרס. את שני א יש להכחיש בכל הוקף, בהנחה שבשלב מאוחר יותר לא תפגע אמינותנו בנקודה זו, וככל שדרג הגורם המכחיש יהיה גבוה יותר כן ייטב,

ערן